

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. Γενική Παρουσίαση

Η χώρα βρίσκεται σε βαθιά δημοσιονομική κρίση και σε κατάσταση οιονεί δημοσιονομικής εξάρτησης. Χρόνιες παθολογίες και δημοσιονομικές αστάθειες, σε συνδυασμό με ένα περιβάλλον πρωτοφανούς αβεβαιότητας στο διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα, συντέλεσαν στο σταδιακό αποκλεισμό της Ελλάδας από τις πηγές διεθνούς δανεισμού και στην αδυναμία εξυπηρέτησης των δανειακών αναγκών της χώρας.

Η χώρα μας ζει τη μεγαλύτερη κρίση της πρόσφατης ιστορίας της. Μια κρίση η οποία έχει προκύψει λόγω της δικής μας διαχρονικής ευθύνης, αλλά και λόγω του παραλογισμού του διεθνούς οικονομικού συστήματος και της απουσίας διεθνούς οικονομικής διακυβέρνησης.

Τα προβλήματα της χώρας είναι διαχρονικά και βαθιά. Αφορούν τη διάρθρωση της ελληνικής κοινωνίας, το μοντέλο ανάπτυξης, τη σχέση κράτους και οικονομίας, το γεγονός ότι στην Ελλάδα ιστορικά προηγήθηκε το κράτος χωρίς να βασίζεται σε ισχυρή κοινωνική συγκρότηση, πράγμα που οδήγησε σε απολύτως κρατικοδίαιτη οικονομία. Επιπλέον, η έλλειψη προνοητικότητας και η επανάπαυση που επικράτησαν τα τελευταία 40 χρόνια, και βέβαια η όψιμη αναξιοπιστία έναντι των εταίρων μας στην Ε.Ε. ως προς την πραγματική δημοσιονομική κατάσταση της χώρας επιδείνωσαν την κατάσταση και την οδήγησαν σε κρίσιμο σημείο.

Η διεθνής κοινότητα, όλα τα κυρίαρχα κράτη από τις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι την Ελλάδα και από την Κίνα έως την Κύπρο, βρίσκεται αντιμέτωπη με μεσαίου μεγέθους διεθνείς εταιρείες αξιολόγησης, διενέργειας ελέγχων με ιδιωτικές πλατφόρμες για τα ασφάλιστρα κινδύνου, χωρίς διεθνή ευθύνη και χωρίς διαφάνεια.

Παρόλα αυτά, η Ελλάδα βρίσκεται εντεταγμένη σε ένα Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης που μπορεί να την οδηγήσει και πάλι σε θέση αξιοπρέπειας και ισοτιμίας στην ΕΕ και στη διεθνή κοινότητα.

Η διασφάλιση χρηματοδότησης με το δάνειο ύψους 110 δις ευρώ από τις χώρες της Ευρωζώνης και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στο πλαίσιο του Μηχανισμού Στήριξης, επέτρεψε στη χώρα να αποφύγει τη στάση πληρωμών που θα είχε ολέθριες εθνικές, οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες. Ταυτόχρονα, η μέχρι σήμερα δημοσιονομική προσπάθεια οδήγησε στη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, στην αύξηση των εξαγωγών, στις ευοίωνες προβλέψεις για τον τουρισμό. Βεβαίως, χρειάζονται περαιτέρω μέτρα κοινωνικής αλληλεγγύης, μέτρα κοινωνικής αντιρρόπησης και συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, δίκαιη κατανομή των βαρών και εν γένει ηθική ισορροπία των μέτρων.

Είναι γεγονός ότι κάθε Έλληνας πολίτης ζει καθημερινά μια δύσκολη πραγματικότητα και δικαίως δυσανασχετεί όταν προκύπτει ανάγκη για πρόσθετα μέτρα, για διορθωτικά μέτρα, για επιβαρύνσεις φορολογικές ή για περικοπές δημοσίων δαπανών, που επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα το εισόδημά του. Ωστόσο, λόγω της κρίσιμης δη-

μοσιονομικής κατάστασης της χώρας, είναι ανάγκη να προταχθούν μέτρα άμεσης εφαρμογής και απόδοσης. Αυτά αποδίδουν αμέσως αποτέλεσμα, ενώ τα άλλα και κυρίως τα μέτρα που αφορούν τη σύλληψη της φοροδιαφυγής, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, τα άτυπα φαινόμενα στην ελληνική πολιτική, την ελληνική κοινωνία και την ελληνική οικονομία, χρειάζονται προετοιμασία, σύστημα, δημόσια διοίκηση, δύσκολα τα συλλαμβάνει κανείς και στην καλύτερη περίπτωση αποδίδουν μεσοπρόθεσμα.

Σήμερα, όμως, το κομβικό σημείο είναι η βιωσιμότητα και η διαχειριστικότητα του δημόσιου χρέους. Έχουν εκταμιευθεί οι τέσσερις πρώτες δόσεις του δανείου των 110 δις ευρώ και η χώρα μας διαπραγματεύεται την εκταμίευση της πέμπτης δόσης και τον περαιτέρω δανεισμό της. Ωστόσο, υπάρχει εδραιωμένη αρνητική πεποίθηση γύρω από το αξιόχρεο της χώρας, η οποία πρέπει να ανατραπεί.

Για να επιτευχθούν οι στόχοι πρέπει πρωτίστως να ανακτήσουμε την αξιοπιστία της χώρας απέναντι στους εταίρους και πιστωτές μας ως προς την εφαρμογή του Προγράμματος. Να αποδείξουμε ότι έχουμε πλήρη συνειδηση του βάρους, του προβλήματος και της ευθύνης μας. Βρισκόμαστε, στη φάση της σταθεροποίησης. Πρώτα σταθεροποίηση και μετά βελτίωση. Το προέχον είναι να διαμορφωθεί μια καθαρή σχέση εμπιστοσύνης, να σταθεροποιηθεί η κατάσταση και να εκταμιευτεί η πέμπτη δόση του δανείου.

Τους σκοπούς αυτούς εξυπηρετεί το παρόν νομοσχέδιο, σκοπούς υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, που συνίσταται στην επίτευξη των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών στόχων της χώρας, μέσα σε αρνητικό διεθνή και ευρωπαϊκό συσχετισμό δυνάμεων.

Β. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Α΄

Με τις διατάξεις των παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου ορίζεται η σύσταση του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, με τη νομική μορφή ανώνυμης εταιρείας, το οποίο έχει ως αποκλειστικό σκοπό την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου, καθώς και περιουσιακών στοιχείων των δημοσίων επιχειρήσεων των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ.. Η αξιοποίηση των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 5. Το Ταμείο αυτό, που λειτουργεί για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, διέπεται από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και δεν υπάγεται στην κατηγορία των οργανισμών και επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Για το λόγο αυτό, δεν έχουν εφαρμογή στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου οι διατάξεις που διέπουν τις εταιρείες που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα στο Δημόσιο, εκτός από εκείνες τις διατάξεις που ρητά προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο. Οι διατάξεις που εφαρμόζονται σε αυτό είναι οι διατάξεις περί ανωνύμων εταιρειών, εκτός εάν υπάρχει ρητή αντίθετη πρόβλεψη στο παρόν κεφάλαιο.

Στην τελευταία παρ. 6 του άρθρου 1 η διάρκεια του Ταμείου ορίζεται σε έξι (6) έτη από την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου σχεδίου νόμου και παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, με τις οποίες μπορεί η διάρκεια αυτή να παρα-

τείνεται μέχρι την εκπλήρωση του σκοπού του.

Με τις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου ορίζονται τα θέματα αναφορικά με το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου, το οποίο ανέρχεται σε τριάντα εκατομμύρια ευρώ, διαιρείται σε χίλιες ονομαστικές μετοχές, (με ονομαστική αξία τριάντα χιλιάδων ευρώ η καθεμία), οι οποίες είναι αμεταβίβαστες. Το μετοχικό κεφάλαιο καλύπτεται ολόκληρο από το Ελληνικό Δημόσιο, καταβάλλεται σε τρεις ισόποσες δόσεις, (διαδικασία που ορίζεται ότι θα έχει ολοκληρωθεί εντός του 2011) και μπορεί να αυξάνεται, καθώς παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση υπουργικής απόφασης μετά από σχετική πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου. Οι νέες αυτές ονομαστικές μετοχές μετά την αύξηση αναλαμβάνονται επίσης εξ ολοκλήρου από το Ελληνικό Δημόσιο.

Με τις διατάξεις της παρ. 4 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι μεταβιβάζονται κατά πλήρη κυριότητα και περιέρχονται, χωρίς αντάλλαγμα, στο Ταμείο οι κινητές αξίες των εταιρειών και κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, ακίνητα που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015. Επίσης, μεταβιβάζονται και περιέρχονται, χωρίς αντάλλαγμα, στο Ταμείο και τα δικαιώματα περιουσιακής φύσης ή τα δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης ή κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα ή άυλα δικαιώματα και δικαιώματα λειτουργίας, συντήρησης και εκμετάλλευσης των υποδομών της χώρας που περιλαμβάνονται στο ίδιο ως άνω Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων.

Με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 2 ορίζεται ότι οι κινητές αξίες, τα περιουσιακής φύσεως δικαιώματα και τα ακίνητα της προηγούμενης παραγράφου μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο με απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων (Δ.Ε.Α.Α.) που προβλέπεται στο άρθρο 3 του ν. 3049/2002.

Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα μεταβίβασης και περιέλευσης χωρίς αντάλλαγμα στο Ταμείο, κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, και άλλων περιουσιακών στοιχείων που εμπίπτουν σε μια από τις κατηγορίες της προηγούμενης παραγράφου, μετά από απόφαση της ίδιας Διυπουργικής Επιτροπής (Δ.Ε.Α.Α.), προκειμένου το προϊόν της αξιοποίησης και αυτών των περιουσιακών στοιχείων να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους.

Από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.Α., το Ελληνικό Δημόσιο απεκδύεται κάθε δικαιώματός του για τα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο. Για να εφαρμοστεί η πρόβλεψη αυτή, στη σύνθεση της Δ.Ε.Α.Α. συμμετέχει ο Υπουργός που είναι αρμόδιος για το περιουσιακό στοιχείο που μεταβιβάζεται και περιέρχεται στο Ταμείο. Τέλος, σε αυτήν την παράγραφο ορίζεται ότι η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο διενεργείται με βάση τις συγκεκριμένες προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015 και σε χρόνο που επιτρέπει την αξιοποίησή τους σύμφωνα με το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησης που προβλέπεται στην παρ. 10.

Με την παρ. 6 του άρθρου 2 ορίζεται ότι εντός έξι μηνών από τη μεταβίβαση ακινήτων στο Ταμείο, εκδίδεται απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου στην οποία περιγράφεται το ακίνητο (η ταυτότητά του) και προσδιορίζονται οι ειδικότερες διατάξεις βάσει των οποίων αποκτά την κυριό-

τητα το Ταμείο. Στη συνέχεια, η απόφαση αυτή καταχωρίζεται εντός εξαμήνου στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου της περιφέρειας του ακινήτου ή στο οικείο Κτηματολογικό Γραφείο. Προβλέπεται, επίσης, η δυνατότητα παράτασης της εξαμήνης προθεσμίας, με την έκδοση κανονιστικής απόφασης ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου.

Με την παρ. 7 του άρθρου 2 ορίζεται ότι η μεταβίβαση του πράγματος ή του δικαιώματος στο Ταμείο είναι οριστική και ανεπίστρεπτη. Ορίζεται, επίσης, ότι οι προηγούμενοι κύριοι ή δικαιούχοι του πράγματος ή του δικαιώματος συνεχίζουν να παραμένουν στη διοίκηση ή τη διαχείρισή του, ως εντολοδόχοι του Ταμείου δυνάμει ρητής νομοθετικής πρόβλεψης, έχοντας την υποχρέωση να διατηρούν, χωρίς καμία αμοιβή, το περιουσιακό στοιχείο κατάλληλο για τον προορισμό του και να βαρύνονται με τις δαπάνες διαχείρισης ή διοίκησής του, ακολουθώντας τις έγγραφες οδηγίες του εντολέα, δηλαδή του Ταμείου. Ρητά επίσης προβλέπεται ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις περί εντολής του Α.Κ., εκτός των άρθρων 721 έως και 723 του Α.Κ. που ορίζουν τις υποχρεώσεις του εντολέα, οι οποίες εν προκειμένω δεν έχουν αντικείμενο.

Τέλος, ορίζεται ότι η λύση της εντολής γίνεται όταν αξιοποιηθεί το πράγμα ή το δικαίωμα από το Ταμείο, η εντολή δε μπορεί να ανακαλείται ή να τροποποιείται ελεύθερα και σε οποιονδήποτε χρόνο μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, η οποία έχει ισχύ από την κοινοποίησή της στον εντολοδόχο.

Οι παράγραφοι 8 και 9 του άρθρου 2 αποσκοπούν στην εξασφάλιση των επενδυτών και στη διασφάλιση υψηλής αξίας των προς διάθεση περιουσιακών στοιχείων. Ειδικότερα με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 2 ορίζεται η δυνατότητα να κηρύσσονται αναγκαστικώς απαλλοτριωτά με υπουργική απόφαση εμπράγματα δικαιώματα τρίτων για λόγους μείζονος σημασίας δημοσίου συμφέροντος και εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο προκειμένου: α) να αξιοποιηθεί περιουσιακό στοιχείο του Ταμείου ή της εταιρείας που θα ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο ή β) να πραγματοποιηθεί επενδυτικό σχέδιο από τον ειδικό διάδοχο του Ταμείου ή της ως άνω εταιρείας.

Συνακόλουθα, η απαλλοτρίωση κηρύσσεται υπέρ του Ταμείου ή υπέρ της ως άνω εταιρείας ή υπέρ του ειδικού διαδόχου αυτών, πράγμα που ορίζεται στην απόφαση κήρυξης της απαλλοτρίωσης. Στην περίπτωση που η απαλλοτρίωση κηρύσσεται σε ακίνητο για το οποίο υπάρχει δικαστική αναγνώριση εμπράγματων δικαιωμάτων τρίτων, μετά τη μεταβίβαση του ακινήτου στο Ταμείο ή μετά την περιέλευση στο Ταμείο της ως άνω εταιρείας, τότε η δαπάνη της αποζημίωσης για την αναγκαστική απαλλοτρίωση βαρύνει το Ελληνικό Δημόσιο. Ορίζεται, τέλος, στην ίδια παράγραφο ότι για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης στις απαλλοτριώσεις αυτές δεν λαμβάνεται υπόψη προσαύξηση της αξίας του απαλλοτριούμενου, η οποία οφείλεται στην νομή ή στην κατοχή του ακινήτου από το Ταμείο ή την ως άνω εταιρεία ή στην εφαρμογή των διατάξεων του επόμενου Κεφαλαίου του προτεινόμενου σχεδίου νόμου περί πολεοδομικής ωρίμανσης κ.λπ..

Στην παρ. 9 του άρθρου 2 προβλέπεται η δυνατότητα καταγγελίας μισθώσεων ή παραχωρήσεων της χρήσης ακινήτων, που ανήκουν κατά κυριότητα στο Ταμείο ή σε εταιρεία της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ο-

λοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου ή της εταιρείας, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης. Επίσης, ορίζεται η δέμηνη προθεσμία από την επίδοσή της στο μισθωτή ή σε εκείνον στον οποίο παραχωρήθηκε το ακίνητο, προκειμένου να επέλθουν οι έννομες συνέπειες της καταγγελίας με τη λύση της μίσθωσης ή τη λήξη της παραχώρησης και το ύψος της οφειλόμενης αποζημίωσης που ισούται με τρία μηνιαία μισθώματα στην περίπτωση της πρόωρης λύσης των μισθώσεων.

Με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 2 ορίζεται ότι η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου και των ως άνω εταιρειών γίνεται σύμφωνα με επιχειρησιακό πρόγραμμα που εκπονείται με τίτλο «Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησης» (Ε.Π.Α.) και περιλαμβάνει ενδεικτικούς τριμηνιαίους στόχους. Το Ε.Π.Α. εγκρίνεται από το Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων της παρ. 1 του άρθρου 4 του παρόντος σχεδίου νόμου. Ορίζεται ρητά, ότι για την κατάρτιση του Ε.Π.Α. λαμβάνονται υπόψη οι προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995.

Στις προτεινόμενες παρ. 11 και 13 του άρθρου 2 προβλέπεται η απαλλαγή από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά, αμοιβή ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου κοκ, δικαιωμάτων συμβολαιογράφων, δικηγόρων, δικαστικών επιμελητών κλπ. που αφορούν τις μεταβιβάσεις των περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο, καθώς και τη μεταγραφή της απόφασης του Δ.Σ. του Ταμείου. Επίσης, προβλέπεται ότι τα διοικητικά, οικονομικά, φορολογικά δικαστικά προνόμια και ατέλειες του Ελληνικού Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων που ρυθμίζουν την προσωρινή ρύθμιση των διαφορών που ανακύπτουν από την αμφισβήτηση της διακατοχής ακινήτων, ισχύουν και για το Ταμείο και τις ως άνω εταιρείες.

Στην προτεινόμενη παρ. 12 του άρθρου 2 προβλέπεται ότι από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.Α., με την οποία τα περιουσιακά στοιχεία περιέρχονται στο Ταμείο, τα περιουσιακά αυτά στοιχεία είναι βάσει της παρούσας νομοθετικής πρόβλεψης εκ του νόμου ελεύθερα από κάθε δικαίωμα τρίτου. Στην περίπτωση που προκύψουν θέματα που αφορούν δικαιώματα τρίτων μετά την περιέλευση στο Ταμείο του περιουσιακού στοιχείου υφίσταται αποκλειστικό δικαίωμα αποζημίωσης μόνον έναντι του Ελληνικού Δημοσίου, με την επιφύλαξη των προηγούμενων παραγράφων 8 και 9.

Με τις διατάξεις των παρ. 14, 15 και 16 του άρθρου 2 ορίζεται ότι η πίστωση του ειδικού λογαριασμού της περίπτωσης δ' του άρθρου 5 του ν. 3049/2002 (Α' 212), με την ονομασία «Ελληνικό Δημόσιο – Λογαριασμός Εσόδων – Αποκρατικοποιήσεις» με τα έσοδα που προέρχονται από το τίμημα που εισπράττει το Ταμείο από την αξιοποίηση των περιουσιακών του στοιχείων γίνεται εντός δεκαήμερης προθεσμίας από την είσπραξη του τιμήματος. Ειδικότερα, όμως, ορίζεται ότι όταν το τίμημα αυτό προέρχεται από την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου που μεταβιβάζεται στο Ταμείο από δημόσια επιχείρηση ή το τίμημα που εισπράττει εταιρεία (της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο), τότε η πίστωση του παραπάνω λογαριασμού γίνεται μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την είσπραξη του τιμήματος, βάσει των όσων ειδικότερα πρόκειται να οριστούν σύμφωνα με την κανονιστική απόφαση με την οποία θα καθορισθούν όλα τα ειδικότερα θέμα-

τα, όπως ο τρόπος προσδιορισμού και λογιστικής αποτύπωσης των λειτουργικών εξόδων και των διοικητικών δαπανών που αφαιρούνται από το τίμημα, ο τρόπος λογιστικής αποτύπωσης των εσόδων από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, η διαδικασία και ο τρόπος μεταφοράς του τιμήματος στον ειδικό λογαριασμό και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Με τις παραγράφους 17 και 18 του άρθρου 2 ορίζονται τα έσοδα του Ταμείου και η διάθεσή τους. Στα έσοδα του Ταμείου, εκτός από το τίμημα που προέρχεται από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, περιλαμβάνονται και οι τόκοι, τα μερίσματα και οι κάθε είδους αποδόσεις των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων και των χρηματικών διαθεσίμων τους, οι επιχορηγήσεις από το Δημόσιο, ανάλογα με το πρόγραμμα αξιοποίησης και τις ανάγκες του καθώς και έσοδα από κάθε άλλη νόμιμη αιτία. Ορίζεται, τέλος, ρητά ότι τα έσοδα του Ταμείου διατίθενται για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους, την αποπληρωμή τυχόν χρεών του Ταμείου, την κάλυψη των λειτουργικών του εξόδων καθώς και την πληρωμή των κάθε είδους δαπανών που είναι αναγκαίες προκειμένου να εκπληρωθεί ο σκοπός του.

Με τις διατάξεις του άρθρου 3 ορίζονται τα θέματα της διοίκησης του Ταμείου, οι αρμοδιότητές του, η διαχείρισή του και το καταστατικό του.

Ειδικότερα, στην παρ. 1 ορίζεται ότι το Δ.Σ. του Ταμείου είναι πενταμελές και ορίζεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης του μετόχου, δηλαδή του Ελληνικού Δημοσίου για θητεία τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται. Για λόγους διαφάνειας και λόγω του κρίσιμου ρόλου που καλείται να διαδραματίσει το όργανο αυτό, προβλέπεται ότι πριν από τον ορισμό των μελών του Δ.Σ. του Ταμείου, η Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής διατυπώνει, με πλειοψηφία των 2/3 των μελών της, γνώμη για την καταλληλότητα των προτεινόμενων προς διορισμό ή την ανανέωση της θητείας τους, για τις θέσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από τη σχετική γνωστοποίηση που γίνεται από τον Υπουργό Οικονομικών στον Πρόεδρο της Επιτροπής.

Με την παρ. 2 του άρθρου 3 ορίζονται επιμέρους θέματα που αφορούν την πρώτη εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, με πρόβλεψη ότι τα δύο από τα πέντε μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου, πλην του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου, διορίζονται, μετά από κλήρωση, για θητεία ενός και δύο ετών, αντίστοιχα, καθώς και η δυνατότητα ανανέωσης της θητείας των μελών αυτών που διορίστηκαν για περιορισμένη θητεία. Με τον τρόπο αυτό αποσκοπείται η διασφάλιση συνέχειας τεχνογνωσίας και εμπειρίας στο Δ.Σ. του Ταμείου.

Στις παραγράφους 3, 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 3 ορίζεται ότι τα πρόσωπα που μπορούν να διοριστούν στο Δ.Σ. είναι εγνωσμένου κύρους, επιστημονικής κατάρτισης και επαγγελματικής επάρκειας και αξιοπιστίας, με υψηλό επίπεδο τεχνογνωσίας ή μεγάλη εμπειρία στη διαχείριση, αναδιοργάνωση και αναδόμηση επιχειρήσεων, σε δραστηριότητες του χρηματοπιστωτικού τομέα ή στην ανάπτυξη και διαχείριση ακίνητης περιουσίας. Επίσης, ορίζεται ότι στο καταστατικό μπορεί να περιλαμβάνεται η πρόβλεψη για ένα εκτελεστικό μέλος του Δ.Σ. με καθορισμό και των ειδικότερων καθηκόντων του. Στη συνέχεια ορίζεται η δικαστική και εξώδικη εκπροσώπηση του Ταμείου και η υπογραφή των συμβάσεων από τον Πρόεδ-

δρό του, η εκπροσώπηση του Ταμείου στις γενικές συνελεύσεις των εταιρειών, των οποίων κατέχει μετοχές το Ταμείο καθώς και η δυνατότητα εξουσιοδότησης σε άλλα μέλη του Δ.Σ. Ενδεικτικά ορίζονται οι σημαντικότερες αρμοδιότητες του Διευθύνοντος Συμβούλου, στο οποίο περιλαμβάνονται η επιμέλεια και ο συντονισμός του Ε.Π.Α., η υποβολή στο Δ.Σ. προτάσεων και εισηγήσεων για την πραγματοποίηση των σκοπών του Ταμείου και για τον σχεδιασμό της δράσης του, η κατάρτιση και υπογραφή συμβάσεων μέχρι ενός ορισμένου ποσού βάσει απόφασης του Δ.Σ.. Ο Διευθύνων Σύμβουλος είναι και το εκτελεστικό όργανο των αποφάσεων του Ταμείου καθώς και το όργανο λήψης των αποφάσεων για τα θέματα του προσωπικού του Ταμείου, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του Κανονισμού Προσωπικού, λαμβάνοντας και όλα τα κατάλληλα μέτρα για την αναβάθμιση και την αξιοποίησή του. Για όλα τα διοικητικά θέματα καθώς και τα θέματα αξιοποίησης και διαχείρισης των περιουσιακών του στοιχείων και γενικά για την πραγμάτωση του σκοπού του τα οποία δεν περιλαμβάνονται ρητώς στις αρμοδιότητες του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου ή της γενικής συνέλευσης του μετόχου προβλέπεται ότι αρμόδιο αποφασιστικό όργανο είναι το Δ.Σ. του Ταμείου.

Με τις παρ. 8 και 9 του άρθρου 3 ορίζεται ότι ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών τα δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου, ως μοναδικού μετόχου του Ταμείου και ότι παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση υπουργικής απόφασης με την οποία εγκρίνεται το καταστατικό του Ταμείου στο οποίο ρυθμίζονται όλα τα θέματα που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία για τις ανώνυμες εταιρείες και δεν περιλαμβάνονται στις προτεινόμενες διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Επίσης ορίζεται ότι το καταστατικό καταχωρίζεται στο Μητρώο Ανώνυμων Εταιρειών και παρέχεται η δυνατότητα τροποποίησης και κωδικοποίησής του με υπουργική απόφαση.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 3 ορίζεται ότι συζητούνται στην Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής τόσο οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου όσο και ο ετήσιος ισολογισμός και απολογισμός του, μετά την κατάθεσή τους από τον Υπουργό των Οικονομικών στη Βουλή έχοντας προηγουμένως ελεγχθεί από ορκωτούς ελεγκτές. Προβλέπεται επίσης ότι οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου και ο ετήσιος ισολογισμός και απολογισμός του απαιτούν την έγκριση της Γενικής Συνέλευσης του μετόχου του Ταμείου. Με την εγκριτική αυτή απόφαση απαλλάσσονται τα μέλη του Δ.Σ. και οι ελεγκτές από κάθε ευθύνη σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις περί ανωνύμων εταιρειών. Τέλος, για λόγους πλήρους διαφάνειας και έντονου δημοσίου συμφέροντος θεωρείται ότι είναι σημαντικό να υπάρχει νομοθετική πρόβλεψη για την δυνατότητα κύρωσης με νόμο των συμβάσεων αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου.

Στις παραγράφους 11 έως και 17 του άρθρου 3 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου. Προβλέπεται η δυνατότητα να παρίστανται ως παρατηρητές στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. του Ταμείου, χωρίς δικαίωμα ψήφου, δύο εκπρόσωποι που προτείνονται από τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η συμμετοχή αυτή αποσκοπεί στην αξιοποίηση της τεχνογνωσίας των ενωσιακών οργάνων. Για τους εκπροσώπους αυτούς υφίσταται το δικαίωμα πλήρους ενη-

μέρωσης επί των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, καθώς και υποβολής αίτησης στο Δ.Σ. για παροχή πληροφοριών όσον αφορά τα θέματα που αφορούν τη λειτουργία του Ταμείου και αντίστοιχα η υποχρέωση εχεμύθειας, σύμφωνα με τους κανόνες περί εμπιστευτικότητας, απορρήτου και σύγκρουσης συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Για άρση αμφισβητήσεων και διαφορετικών τυχόν ερμηνειών ορίζεται ρητώς ότι η υποχρέωση εχεμύθειας των εκπροσώπων αυτών δεν ισχύει έναντι των θεσμών που εκπροσωπούν, δηλαδή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ώστε οι πληροφορίες να είναι συνεχώς στη διάθεση όλων των οργάνων της Τριμερούς.

Παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό των αμοιβών του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου, καθώς και των αποζημιώσεων που καταβάλλονται στα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου με υπουργική απόφαση, ορίζοντας ρητά τα όρια για το ύψος αυτών των αμοιβών και αποζημιώσεων. Στη συνέχεια ορίζεται ότι τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου δεν πρέπει να έχουν σύγκρουση συμφερόντων με το κρίσιμο και έντονου δημοσίου συμφέροντος έργο του Ταμείου ή των συνδεδεμένων με αυτό εταιρειών.

Επίσης, ορίζεται ότι τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου απαγορεύεται να ασκούν κατ' επάγγελμα, είτε μόνα, είτε σε συνεργασία με τρίτους, δραστηριότητες που σχετίζονται με τους επιδιωκόμενους σκοπούς του Ταμείου ή να εκτελούν εργασίες παρεμφερείς με τους σκοπούς αυτούς ή να μετέχουν με οποιοδήποτε τρόπο σε εταιρείες που επιδιώκουν τέτοιους σκοπούς, χωρίς προηγούμενη άδεια της γενικής συνέλευσης. Σε περίπτωση που μέλος του Δ.Σ. παραβεί την απαγόρευση αυτή, το Ταμείο έχει δικαίωμα αποζημίωσης και το μέλος αυτό του Δ.Σ. εκπίπτει των καθηκόντων του με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου. Αυτή η υποχρέωση υφίσταται και για τα επόμενα δύο έτη από την αποχώρησή τους από το Δ.Σ. του Ταμείου και μάλιστα τα μέλη του Δ.Σ. υποχρεούνται να μην ασκούν αντικείμενο όμοιο με εκείνο του Ταμείου είτε ατομικά, είτε με παρένθετο πρόσωπο, με τη συμμετοχή τους ή την παροχή των υπηρεσιών τους σε οποιαδήποτε μορφής φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων και των φυσικών ή νομικών προσώπων που έχουν συναλλαχθεί με το Ταμείο.

Ορίζεται δε ότι χωρίς την προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση της γενικής συνέλευσης του μετόχου απαγορεύεται στα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου να αποκαλύπτουν οποιαδήποτε εμπιστευτική πληροφορία για τις δραστηριότητές του, τα επιχειρηματικά σχέδια, τους πελάτες ή τις συνεργαζόμενες εταιρείες, καθώς και τις πληροφορίες που προκύπτουν μετά από έρευνες ή μελέτες που έχουν παραγγελθεί και πληρωθεί από το Ταμείο. Τα μέλη του Δ.Σ. έχουν επίσης την υποχρέωση της τήρησης απόλυτης εχεμύθειας για τα δεδομένα των υπηρεσιών, των εργασιών, των στατιστικών στοιχείων ή άλλων δεδομένων που αφορούν τη δραστηριότητα του Ταμείου και να απέχουν από κάθε εκούσια ή ακούσια αποκάλυψή τους σε οποιονδήποτε τρίτο. Στην περίπτωση που αποδεδειγμένα αποκαλύψουν ή δημοσιοποιήσουν τα ίδια ή μέσω τρίτων ή δεν εμποδίσουν τη διαρροή οποιασδήποτε εμπιστευτικής πληροφορίας, υπέχουν ευθύνη πλήρους αποζημίωσης για κάθε θετική και αποθετική ζημία, την οποία θα υποστεί το Ταμείο από την αιτία αυτή. Η ρήτρα εμπιστευτικότητας παραμένει σε ισχύ για τρία έτη μετά την

αποχώρησή των μελών του Δ.Σ. από το Ταμείο. Τέλος, ορίζεται η υποχρεωτική υποβολή από τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου της ειδικής αναλυτικής δήλωσης περιουσιακής κατάστασης (πόθεν έσχες) και προβλέπεται η έκδοση κανονιστικής απόφασης με την οποία θα προσδιορίζεται το περιεχόμενο της δήλωσης αυτής, καθώς και η δυνατότητα ανάθεσης του ελέγχου των δηλώσεων αυτών σε ελεγκτική εταιρεία, με δαπάνες του Ταμείου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 4 προβλέπεται η σύσταση επταμελούς Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων με τριετή θητεία, ανανεώσιμη για επιπλέον τρία έτη, με πρόσωπα εγνωσμένου διεθνούς κύρους που διακρίνονται για την επιστημονική τους κατάρτιση και την επαγγελματική τους εμπειρία στον τεχνικό, οικονομικό ή νομικό τομέα. Τα τρία από τα επτά αυτά μέλη του Σ.Ε. υποδεικνύονται στο Δ.Σ. του Ταμείου από τους δύο εκπροσώπους των κρατών - μελών της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Το Συμβούλιο Εμπειρογνομόνων είναι γνωμοδοτικό όργανο με υποχρεωτική έκφραση προηγούμενης γνώμης, εφόσον κατόπιν αυτής εγκρίνεται από το Δ.Σ. το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της παρ. 10 του άρθρου 2 και διενεργείται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου η αναδιάρθρωση εταιρείας ή και η θέση αυτής σε εκκαθάριση σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 5.

Το όργανο αυτό γνωμοδοτεί υποχρεωτικά και για τις συμβάσεις που αφορούν ή συνδέονται με την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου του Ταμείου ή εταιρείας του, εφόσον για τη σύναψή της απαιτείται απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που παραπέμπεται σε αυτό μετά από απόφαση του Δ.Σ.

Προσδιορίζεται στη συνέχεια το πλαίσιο βάσει του οποίου το όργανο αυτό επιτελεί το έργο του, όπως η εύλογη προθεσμία που τίθεται από το Δ.Σ. για τη γνωμοδότηση, η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει το διάστημα των δύο μηνών ορίζοντας και την απόλυτη ακυρότητα σε περίπτωση που ληφθεί απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου χωρίς την προηγούμενη γνωμοδότηση του Σ.Ε., στις περιπτώσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω και στις οποίες έχει οριστεί εκ του νόμου υποχρεωτική η προηγούμενη γνωμοδότησή του. Επίσης, το γνωμοδοτικό αυτό όργανο μπορεί να εισηγείται στο Δ.Σ. του Ταμείου τη λήψη μέτρων που θεωρεί κατάλληλα, προκειμένου να επιτευχθούν οι σκοποί του Ταμείου και για το λόγο αυτό το Δ.Σ. του παρέχει κάθε αναγκαίο στοιχείο ή πληροφορία ώστε να εκπληρώσει την αποστολή του με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Με το όργανο αυτό αποσκοπείται ο προσπορισμός τεχνογνωσίας ικανής να στηρίξει αξιόπιστα τη διαχειριστική και λειτουργική επάρκεια του Ταμείου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 5 ορίζεται ότι η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που περιέρχονται στο Ταμείο διενεργείται με κάθε πρόσφορο τρόπο αναφέροντας κατά σειρά τους τρόπους αξιοποίησής τους που είναι η πώληση, η σύσταση εμπράγματων δικαιωμάτων περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων οριζόντιας και κάθετης ιδιοκτησίας, η μεταβίβαση εμπράγματων δικαιωμάτων οποιασδήποτε φύσης επί αυτών, η εκμίσθωση, η παραχώρηση της χρήσης ή της εκμετάλλευσής τους, η ανάθεση της διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων εισφοράς τους σε ανώνυμες εταιρείες και στη συνέχεια η πώληση των μετοχών που προκύπτουν καθώς και η τιτλοποίηση απαιτήσεων, ανεξάρτητα από τον επιχειρηματικό ή μη χαρακτήρα τους, σύμφωνα με τα άρθρα 10, 11 και 14 του ν. 3156/2003.

Στο πλαίσιο αυτό το Ταμείο μπορεί να συνάπτει κάθε μορφής συμβάσεις, όπως ενδεικτικά συμβάσεις δανείου, ανάθεσης έργου, αναδοχής κινητών αξιών, συμβάσεις μετόχων και συμβάσεις παροχής ή λήψης δικαιωμάτων προαίρεσης πώλησης ή αγοράς περιουσιακών στοιχείων. Οι συμβάσεις δανείου που συνάπτει το Ταμείο συνομολογούνται με όρους ανοικτής αγοράς. Επίσης, το Ταμείο μπορεί να εκδίδει ομολογιακά δάνεια, για τα οποία επιτρέπεται να παρέχεται η εγγύηση του Δημοσίου με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Ορίζεται, επίσης, ότι οι ομολογίες εκδόσεως του Ταμείου εξομοιώνονται με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, μπορούν να εκδίδονται σε άυλη μορφή και διέπονται από τις διατάξεις για τους άυλους τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου. Το Ταμείο μπορεί, κατά παρέκκλιση όσων ορίζονται στο άρθρο 23α του κ.ν. 2190/1920, να χρησιμοποιεί το προϊόν από την έκδοση ομολογιών για να αποκτήσει ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου από την πρωτογενή ή δευτερογενή αγορά. Μπορεί, επίσης, να ανταλλάσσει ομολογίες εκδόσεώς του με ομόλογα του Δημοσίου ή και να παρέχει εγγύηση υπέρ των ομολογιακών και άλλων δανείων του δημοσίου, κατά παρέκκλιση όσων προβλέπονται στο άρθρο 23α του κ.ν. 2190/1920.

Στην παρ. 5 του άρθρου 5 προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις που δεν είναι δυνατή ή συμφέρουσα η μεταβίβαση του συνόλου του μετοχικού κεφαλαίου εταιρείας, της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει άμεσα ή έμμεσα εξ ολοκλήρου στο Ταμείο, διενεργείται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, μετά από υποχρεωτική γνωμοδότηση του Συμβουλίου των Εμπειρογνομόνων αναδιάρθρωση της εταιρείας ή και τίθεται αυτή υπό εκκαθάριση.

Τέλος, με την παρ. 6 του προτεινόμενου άρθρου εισάγεται απαγόρευση σύστασης εμπράγματων ασφαλειών από το Ταμείο στα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάζονται και περιέρχονται σε αυτό σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 5 του άρθρου 2, εκτός εάν με τη σύσταση εμπράγματων ασφαλειών δεν εμποδίζεται ούτε καθυστερεί το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησής τους.

Στις διατάξεις του άρθρου 6 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου περιλαμβάνονται τα θέματα που αφορούν την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου. Ορίζεται ότι η αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων που περιέρχονται στο Ταμείο γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στον κανονισμό του Ταμείου που προβλέπεται στο άρθρο 8. Για τα ακίνητα που περιέρχονται στο Ταμείο εφαρμόζονται οι διατάξεις του επόμενου κεφαλαίου του παρόντος σχεδίου νόμου. Πριν από τη λήψη της απόφασης για τον τρόπο αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου, διενεργείται τελική αποτίμηση από ανεξάρτητο εκτιμητή, όπως επίσης ειδικότερα θα προβλεφθεί στον κανονισμό του Ταμείου.

Με τις διατάξεις του άρθρου 7 ορίζονται τα θέματα του προσωπικού του Ταμείου προβλέποντας ότι το προσωπικό αυτό προσλαμβάνεται με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου, αποκλειστικά με απόφαση του Δ.Σ. και για τις συμβάσεις αυτές εφαρμόζονται οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα να καλυφθούν οι ανάγκες του Ταμείου σε προσωπικό με μεταφορά και ένταξη στο προσωπικό του, εργαζομένων σε εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο ή των οποίων περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο. Η μεταφορά αυτή πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονο-

μικών, ύστερα από αίτημα του Ταμείου. Προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες του Ταμείου σε προσωπικό είναι δυνατή η σύναψη συμβάσεων δανεισμού των υπηρεσιών μισθωτών του ιδιωτικού τομέα, για χρονικό διάστημα τριών ετών, που μπορεί να ανανεώνεται και οι οποίες δεν λύουν την εργασιακή σχέση με τον αρχικό εργοδότη, ο οποίος εξακολουθεί να έχει την ευθύνη καταβολής των αποδοχών των εργαζομένων και της ασφάλισής τους. Το Ταμείο ασκεί εργοδοτική εξουσία, κατά το διάστημα του δανεισμού και υποχρεούται στην καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών, για εργασία που παρέχεται πέραν των συμβατικών ή νόμιμων υποχρεώσεων των εργαζομένων. Παράλληλα, επιτρέπεται και η απόσπαση στο Ταμείο προσωπικού από το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ., για χρονικό διάστημα τριών ετών που μπορεί να παραταθεί μία μόνο φορά επίσης για τρία έτη, με κοινή υπουργική απόφαση χωρίς να απαιτείται γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου του φορέα από τον οποίο αποσπάται. Τέλος, στο Ταμείο υπάρχει η δυνατότητα απόσπασης, ύστερα από αίτημά τους των υπαλλήλων που υπηρετούν σε διεθνείς οργανισμούς, των οποίων η Ελλάδα είναι μέλος.

Με τις διατάξεις του άρθρου 8 ορίζονται τα θέματα που αφορούν τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του Ταμείου και τις αποδοχές προσωπικού. Ορίζεται ότι ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας του Ταμείου εγκρίνεται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου και καθορίζει τη διάρθρωση του Ταμείου, τις θέσεις προσωπικού, τα αναγκαία προσόντα για την πρόσληψη, τις πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού, τον τρόπο λειτουργίας του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Επίσης, με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου καθορίζονται οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού του, ανάλογα με τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του και τα καθήκοντα που ασκεί, οι οποίες απαγορεύεται να υπερβαίνουν το ήμισυ των αποδοχών του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου, όπως καθορίζονται με την παράγραφο 12 του άρθρου 3. Στο πλαίσιο αυτών των ρυθμίσεων ορίζεται ότι αποδοχές, πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές του προσωπικού που μεταφέρεται στο Ταμείο από εταιρείες, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των αποδοχών τους, όταν συνομολογούνται οι ατομικές συμβάσεις εργασίας του προσωπικού αυτού. Παρέχεται επίσης εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών για την έγκριση του κανονισμού που καταρτίζεται από το Δ.Σ. του Ταμείου με τον οποίο καθορίζονται οι όροι και οι διαδικασίες ανάθεσης μελετών, υπηρεσιών και εκτέλεσης έργων και εργασιών, προμηθειών κινητών πραγμάτων, εξοπλισμού και συναφών εργασιών, αγορών ακινήτων, μισθώσεων, εκμισθώσεων και γενικά παραχωρήσεων χρήσης και κάθε άλλου ενοχικού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτων. Τέλος, ορίζεται ότι μέχρι την έγκριση των προβλεπόμενων κανονισμών τα παραπάνω θέματα διέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις με την επιφύλαξη των διατάξεων του πρωτογενούς ή δευτερογενούς δικαίου της Ε.Ε. αναφορικά με το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

Στις διατάξεις του άρθρου 9 περιλαμβάνονται οι λοιπές και μεταβατικές διατάξεις για τη λειτουργία του Ταμείου. Ειδικότερα ορίζεται ότι τα καταστατικά των εταιρειών, των οποίων το σύνολο των μετοχών περιέρχεται άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, μπορούν να τροποποιούνται ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, ως προς ό-

λες τις διατάξεις τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920. Ορίζεται επίσης ότι διατάξεις νόμων ή κανονιστικών αποφάσεων, με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα, που υπάγονται σύμφωνα με τον κ.ν. 2190/1920 στο κανονιστικό περιεχόμενο του καταστατικού, παύουν να ισχύουν από τη δημοσίευση του νέου καταστατικού της εταιρείας. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κ.ν. 2190/1920, διατάξεις νόμων ή κανονιστικών αποφάσεων, με τις οποίες προβλέπεται η άσκηση περαιτέρω εποπτείας από άλλο διοικητικό όργανο επί των εταιρειών αυτών, καταργούνται από την περιέλευση στο Ταμείο, άμεσα ή έμμεσα, του συνόλου των μετοχών τους. Επίσης, παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικής απόφασης με την οποία το Ταμείο υπεισέρχεται, αυτοδίκαια και χωρίς άλλη διατύπωση, σε όλα τα υφιστάμενα και μελλοντικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του Δημοσίου, που απορρέουν από συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, που έχουν συναφθεί κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της αποφάσεως της Δ.Ε.Α.Α. στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3049/2002. Όπου γίνεται αναφορά στο Δημόσιο στις εν λόγω συμβάσεις, νοείται το Ταμείο από τη δημοσίευση της αποφάσεως της Δ.Ε.Α.Α., και οι προβλεπόμενες στη σύμβαση υπηρεσίες, εφεξής παρέχονται στο Ταμείο. Στην περίπτωση που κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία δημοσίευσης έχει εκδοθεί απόφαση της Δ.Ε.Α.Α. για την ανάθεση σύμβασης παροχής υπηρεσιών, χωρίς να έχει συναφθεί η σχετική σύμβαση, το Ταμείο συνεχίζει τις σχετικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων και των απαραίτητων διαπραγματεύσεων, μέχρι την ολοκλήρωση της ανάθεσης, η οποία διενεργείται από το Ταμείο. Επίσης, ορίζεται ότι μέχρι την πρώτη συγκρότηση της Επιτροπής, η ανάθεση των συμβάσεων διενεργείται χωρίς γνώμη της Επιτροπής, με απόφαση της Δ.Ε.Α.Α.. Τέλος, εισάγεται επιτρεπτή, εφόσον προβλέπεται ρητά σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 1, εξαίρεση από τον γενικό κανόνα ότι το Ταμείο υπάγεται στις διατάξεις περί ανωνύμων εταιρειών και δεν διέπεται από τις διατάξεις των οργανισμών και επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ορίζεται ότι εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 19 του π.δ. 774/1980 για τον προσυμβατικό έλεγχο των συμβάσεων που συνάπτει το Ταμείο ή οι εταιρείες των οποίων το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο. Στον προσυμβατικό αυτό έλεγχο ορίζεται ότι υπάγονται και οι συμβάσεις για την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου ή των ως άνω εταιρειών στις περιπτώσεις που το τίμημα ή το χρηματικό αντάλλαγμα υπερβαίνει το ποσό των πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ, ύψος που είναι κατά πολύ μικρότερο από τις ισχύουσες διατάξεις αλλά για λόγους διαφάνειας θεωρείται εύλογο. Για τις συμβάσεις αυτές απαιτείται γνωμοδότηση του Συμβουλίου των Εμπειρογνομόνων. Ρητά προβλέπεται ότι οι συμβάσεις αυτές που έχουν συνομολογηθεί μετά από τον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου θεωρούνται εφελκείς και συμφέρουσες για το Ταμείο και το Ελληνικό Δημόσιο.

Στην τελευταία παράγραφο του άρθρου αυτού παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών για την έκδοση κανονιστικής απόφασης με την οποία διαπιστώνεται η έναρξη λειτουργίας του Ταμείου προκειμένου να επέλθουν τα έννομα αποτελέσματα της λειτουργίας αυτής σύμφωνα με το παρόν. Η απόφαση αυτή πρέπει να έχει εκδοθεί εντός ενός μηνός από την δημοσίευση

ση του παρόντος νόμου. Από την ημερομηνία ισχύος της κανονιστικής απόφασης μεταφέρονται στο Ταμείο, με απόφαση που λαμβάνει η Δ.Ε.Α.Α. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 5 του άρθρου 2, τα περιουσιακά στοιχεία της παραγράφου 4 του άρθρου 2 που περιλαμβάνονται στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015.

Γ. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Β΄

Ι. Γενικά

Το εγχείρημα της αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων απαιτεί κατάλληλο, σταθερό και αποτελεσματικό πλαίσιο κανόνων και διαδικασιών και υπέρβαση των χωροθετικών ακαμψιών και εμποδίων καθώς και των γραφειοκρατικών αγκυλώσεων που συχνά υπονομεύουν την προσέλκυση επενδύσεων στη χώρα μας. Τον σκοπό αυτό υπηρετούν οι διατάξεις του κεφαλαίου αυτού, με τις οποίες ρυθμίζεται το κρίσιμο ζήτημα της πολεοδομικής ωρίμανσης και της απόδοσης βιώσιμης επενδυτικής ταυτότητας στα δημόσια ακίνητα, με σκοπό την αξιοποίησή τους που συνιστά λόγο δημοσίου συμφέροντος.

ΙΙ. Ειδικότερα επί των άρθρων 10 έως και 17

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, όπως ορίζεται στο άρθρο 10, καταλαμβάνουν καταρχάς τα δημόσια ακίνητα που θα μεταβιβασθούν στο Ταμείο Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο κεφάλαιο Α΄ του σχεδίου νόμου. Πέραν των πιο πάνω ακινήτων, στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, μπορεί να υπάγονται επίσης και άλλα δημόσια ακίνητα που ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του ελληνικού Δημοσίου, καθώς και ακίνητα που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ., και σε δημόσιες επιχειρήσεις το μετοχικό κεφάλαιο των οποίων ανήκει εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ., με σκοπό τη βέλτιστη ανάπτυξη και αξιοποίησή τους. Η υπαγωγή των ακινήτων αυτών στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ύστερα από αίτηση του κυρίου του ακινήτου.

Με τις ρυθμίσεις των άρθρων 11 έως και 13 εισάγονται γενικοί κανόνες χωροθέτησης και γενικές κατηγορίες χρήσεων γης, καθώς και ειδική διοικητική διαδικασία για τη βιώσιμη ανάπτυξη και αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων, η οποία συμβαδίζει με την επενδυτική ωρίμανσή τους και διασφαλίζει τον ολοκληρωμένο επενδυτικό προορισμό τους με κριτήρια χωροταξικά, περιβαλλοντικά, αναπτυξιακά, τεχνικοοικονομικά και εμπορικά. Ειδικότερα, η διαδικασία πολεοδομικής ωρίμανσης, η οποία εισάγεται με τα άρθρα 12 και 13, αναπτύσσεται σε δύο στάδια, ως εξής:

Το πρώτο στάδιο, όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 12, περιλαμβάνει τον καθορισμό του χωρικού προορισμού του προς αξιοποίηση ακινήτου, ο οποίος συνιστά και τη βασική επενδυτική του ταυτότητα για κάθε μεταγενέστερη πράξη αξιοποίησης. Ο καθορισμός αυτός γίνεται με την κατάρτιση και έγκριση Ειδικού Σχεδίου Χωρικής Ανάπτυξης για κάθε δημόσιο ακίνητο (ΕΣΧΑΔΑ). Με το σχέδιο αυτό γίνεται η οριοθέτηση του προς αξιοποίηση ακινήτου και η υπαγωγή του σε μία εκ των γενικών κατηγοριών χρήσεων γης και όρων δόμησης που ορίζονται στο άρθρο 11. Επιπλέον, εγκρίνονται οι ειδικότερες χρήσεις γης που επιτρέπονται στην έκταση του

προς ανάπτυξη ακινήτου και οι τυχόν πρόσθετοι περιορισμοί που αποσκοπούν στον έλεγχο της έντασης κάθε χρήσης, οι ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης καθώς και ειδικές ζώνες προστασίας και ελέγχου γύρω από το οριοθετούμενο κατά περίπτωση ακίνητο (buffer zones), στις οποίες μπορεί να επιβάλλονται ειδικοί όροι και περιορισμοί στις χρήσεις γης, στη δόμηση και στην εγκατάσταση και άσκηση δραστηριοτήτων και λειτουργιών. Η έγκριση του ως άνω Ειδικού Σχεδίου γίνεται με προεδρικό διάταγμα ώστε να διασφαλίζεται ο προληπτικός έλεγχος νομιμότητας των προτεινόμενων χωρικών ρυθμίσεων από το ΣτΕ και η βιωσιμότητα του προτεινόμενου επενδυτικού προορισμού του ακινήτου.

Η κατάρτιση του Ειδικού Σχεδίου αποτελεί προϊόν συστηματικής επιστημονικής τεκμηρίωσης αλλά και ευρείας δημοσιότητας, η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαδικασίας στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης αυτού. Για τον σκοπό αυτό, στο άρθρο 12 προβλέπεται η υποβολή, για κάθε υπό αξιοποίηση δημόσιο ακίνητο, ειδικής μελέτης, με την οποία τεκμηριώνεται με βάση χωροταξικά, περιβαλλοντικά, χρηματοοικονομικά και εμπορικά κριτήρια, ο βέλτιστος χωρικός προορισμός του ακινήτου, καθώς και στρατηγικής περιβαλλοντικής μελέτης με την οποία αποτιμώνται οι επιπτώσεις της σχεδιαζόμενης ανάπτυξης στο φυσικό, πολιτιστικό και οικιστικό περιβάλλον της περιοχής. Το υπό κατάρτιση σχέδιο, όπως και η στρατηγική περιβαλλοντική μελέτη αυτού, υποβάλλονται σε διαδικασία δημοσιότητας και διαβούλευσης με το κοινό, καθώς και σε διαδικασία γνωμοδότησης εκ μέρους του οικείου Περιφερειακού Συμβουλίου, ενώ η σχετική διοικητική διαδικασία ολοκληρώνεται με την εισήγηση του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας που προβλέπεται στο άρθρο 16.

Σημειωτέον ότι, εφόσον στη σχετική μελέτη εμπεριέχεται σχετική τεκμηρίωση, με τα εγκρινόμενα κατά τα ανωτέρω διατάγματα μπορεί να τροποποιούνται επιμέρους ρυθμίσεις εγκεκριμένων Ρυθμιστικών Σχεδίων, Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, Σχεδίων Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτών Πόλεων, Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου και άλλων σχεδίων χρήσεων γης, οι οποίες επηρεάζουν την αξιοποίηση δημοσίων ακινήτων, ιδίως στις περιπτώσεις που οι ρυθμίσεις αυτές είναι ασαφείς, αντιφατικές ή ανεπίκαιρες. Αντιστοίχως, παρέχεται η δυνατότητα τροποποίησης εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως και πολεοδομικών μελετών ή/και καθορισμού ειδικών χρήσεων γης και όρων δόμησης προκειμένου να αποδίδεται ο βέλτιστος πολεοδομικός-επενδυτικός προορισμός στα προς αξιοποίηση δημόσια ακίνητα που βρίσκονται σε εντός σχεδίων πόλεων περιοχές. Σκοπός των πιο πάνω ρυθμίσεων είναι η ολοκληρωμένη θεώρηση των βασικών παραμέτρων αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων (χωροταξικών, πολεοδομικών, περιβαλλοντικών, αναπτυξιακών, τεχνικοοικονομικών κ.λπ.) και η παροχή της αναγκαίας ευελιξίας κατά τον σχετικό σχεδιασμό, έτσι ώστε να συνδυάζονται, κατά τρόπο βιώσιμο, οι πολεοδομικές και χωροταξικές προτεραιότητες με άλλες δημόσιες ανάγκες, όπως είναι ιδίως η αποτελεσματική αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων και η συμβολή της επένδυσης στην εθνική οικονομία και στους δημοσιονομικούς στόχους της χώρας.

Το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας πολεοδομικής ωρίμανσης των προς αξιοποίηση δημοσίων ακινήτων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13, αφορά τη χωροθέτηση του

επενδυτικού σχεδίου, δηλαδή της συγκεκριμένης επενδυτικής πρότασης που θα προκύψει μετά τη διενέργεια σχετικού διαγωνισμού και την επιλογή αναδόχου (παραχωρησιούχου, μακροχρόνιου μισθωτή, αγοραστή κ.λπ.) που θα υλοποιήσει την επένδυση. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 13 εισάγεται ειδική διαδικασία χωροθέτησης του επενδυτικού σχεδίου, στην οποία ενσωματώνεται και η απαιτούμενη κατά περίπτωση έγκριση περιβαλλοντικών όρων των επιμέρους έργων και δραστηριοτήτων καθώς και των αναγκαίων έργων εξωτερικής υποδομής (δίκτυα κοινής ωφέλειας, οδοί προσπέλασης, κόμβοι κ.λπ.). Μία σημαντική καινοτομία της προτεινόμενης ρύθμισης είναι ότι στην έγκριση χωροθέτησης του επενδυτικού σχεδίου ενσωματώνονται και άλλες, πλην της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, ειδικές χωροθετικές- περιβαλλοντικές άδειες και εγκρίσεις, όπως είναι οι απαιτούμενες από τη δασική και αρχαιολογική νομοθεσία εγκρίσεις, καθώς και, προκειμένου για τουριστικά καταλύματα και εγκαταστάσεις ειδικής τουριστικής υποδομής, οι ειδικές εγκρίσεις για την τουριστική καταλληλότητα των οικοπέδων ή γηπέδων και οι εγκρίσεις σκοπιμότητας και σκοπιμότητας-χωροθέτησης των ειδικών τουριστικών υποδομών που προβλέπονται από την τουριστική νομοθεσία. Με την προτεινόμενη ενσωμάτωση επιτυγχάνεται σημαντική επιτάχυνση και απλοποίηση της όλης χωροθετικής διαδικασίας. Με το ίδιο άρθρο ρυθμίζεται η διάρκεια ισχύος των κατά τα ανωτέρω εγκρινόμενων περιβαλλοντικών όρων, οι όροι και οι προϋποθέσεις ανανέωσής τους καθώς και η δυνατότητα παράτασής τους μέχρι την έκδοση νέας ανανεωμένης ή τροποποιημένης απόφασης. Τέλος, μία ακόμη καινοτομία της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η υποχρέωση που θεσπίζεται να δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως οι εγκριτικές αποφάσεις για τη χωροθέτηση των επενδυτικών σχεδίων. Με τον τρόπο αυτόν, επιτυγχάνεται η έγκαιρη ενημέρωση του κοινωνικού συνόλου για το ακριβές περιεχόμενο και τις περιβαλλοντικές επιδράσεις της επένδυσης και παρέχεται, σε όποιον έχει έννομο συμφέρον, η δυνατότητα έγκαιρης προσφυγής στη δικαιοσύνη.

Με το άρθρο 14 ρυθμίζεται η διαδικασία παραχώρησης της χρήσης του αιγιαλού και παραλίας και του δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων ή επέκτασης, ήδη υφιστάμενων στην περιοχή, λιμενικών εγκαταστάσεων, για τους σκοπούς της αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων, και τους όρους υπό τους οποίους αυτή δύναται να πραγματοποιηθεί με την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται ότι τα ακίνητα που δημιουργούνται από τη μετατόπιση προς τη θάλασσα του ορίου του αιγιαλού, λόγω εκτέλεσης έργων, αποτελούν δημόσια κτήματα και μπορεί να παραχωρούνται και αυτά κατά χρήση ή να εκμισθώνονται στον κύριο της επένδυσης με απόφαση των αρμοδίων Υπουργών.

Στο άρθρο 15 ορίζεται ότι όλες οι οικοδομικές άδειες για τις μόνιμες κτιριακές εγκαταστάσεις που θα ανεγερθούν επί των δημοσίων ακινήτων για τα οποία έχει προηγηθεί έγκριση χωροθέτησης κατά το άρθρο 13, θα εκδίδονται από τη Διεύθυνση Οικοδομικών και Κτιριοδομικών Κανονισμών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ώστε να εξασφαλίζεται ενιαία και ταχεία αντιμετώπιση των σχετικών επενδυτικών σχεδίων. Με το ίδιο άρθρο εισάγεται ειδική διοικητική διαδικασία για την έκδοση των πιο πάνω οικοδομικών αδειών,

κατά το -εφαρμοσθέν επιτυχώς στο παρελθόν- πρότυπο των Ολυμπιακών έργων. Στο ίδιο άρθρο (παρ. 2) θεσπίζεται η υποχρέωση ηλεκτρονικής ανάρτησης των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 12 έως και 15 του παρόντος κεφαλαίου και συσχετίζεται η ανάρτηση αυτή με την προθεσμία άσκησης αιτήσεως ακυρώσεως κατά των πράξεων που αναρτώνται.

Με το άρθρο 16 ρυθμίζεται η σύνθεση, οι αρμοδιότητες και ο τρόπος συγκρότησης και λειτουργίας του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας. Πρόκειται για ένα μόνιμο μηχανισμό οριζόντιου συντονισμού μεταξύ των βασικών υπουργείων και κρατικών οργανισμών που εμπλέκονται στη διαδικασία ανάπτυξης και αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων, ο οποίος λειτουργεί υπό την αιγίδα του Γενικού Γραμματέα Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών. Έργο του ανωτέρω Συμβουλίου είναι ο συντονισμός των ενεργειών των συναρμόδιων υπουργείων και οργανισμών, η παρακολούθηση της εφαρμογής της νομοθεσίας για την αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας και η επίλυση σχετικών προβλημάτων, καθώς και η παροχή εισηγήσεων και γνωμοδοτήσεων κατά την έκδοση των επιμέρους πράξεων που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Τέλος, με το άρθρο 17 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην ωρίμανση της τουριστικής περιουσίας του Δημοσίου, προκειμένου να επιταχυνθούν οι διαδικασίες αξιοποίησης με στόχο την προσέλκυση επενδυτικού ενδιαφέροντος που θα αναβαθμίσει το τουριστικό προϊόν της χώρας συμβάλλοντας αποφασιστικά στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Συγκεκριμένα προβλέπονται:

1. Δυνατότητα νομιμοποίησης των κτιριακών εγκαταστάσεων, που ανεγέρθηκαν από τον ΕΟΤ ή τρίτο για λογαριασμό του μέχρι το χρόνο περιέλευσης των περιουσιακών του στοιχείων στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.» μέσω διαπιστωτικών πράξεων. Ειδικότερα, έχει διαπιστωθεί, ότι μετά την περιέλευση των περιουσιακών στοιχείων του Ε.Ο.Τ. στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.», για πολλά από τα ακίνητα αυτά δεν κατέστη δυνατή η έκδοση διαπιστωτικών πράξεων, λόγω απώλειας στοιχείων (π.χ. διαγραμμάτων), γεγονός που αφενός δυσχεραίνει τις Τεχνικές Υπηρεσίες του Ε.Ο.Τ. να εκδώσουν τις σχετικές διαπιστωτικές πράξεις και αφετέρου δημιουργεί ανυπέρβλητα εμπόδια στην αξιοποίηση των ακινήτων για λόγους που δεν εμπίπτουν στη σφαίρα ευθύνης των επενδυτών. Με τη διάταξη αυτή οι Τεχνικές Υπηρεσίες μπορούν να λάβουν υπόψη τους για την έκδοση των πράξεων αυτών, όχι μόνο διαγράμματα, αλλά και συμβάσεις εργολαβιών ή οποιαδήποτε άλλα δημόσια έγγραφα ή στοιχεία δημιουργούν νόμιμο έρεισμα στις Υπηρεσίες για την έκδοση διαπιστωτικών πράξεων. Περαιτέρω, δίδεται η δυνατότητα στον Ε.Ο.Τ. να παρεμβαίνει και για την εκτέλεση εργασιών συντήρησης, ανακαίνισης ή εκτεταμένης επισκευής στις παραπάνω εγκαταστάσεις, για τη διατήρηση ή εκσυγχρονισμό τους προς όφελος της δημόσιας περιουσίας, ώστε να είναι δυνατή η έκδοση της σχετικής άδειας από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

2. Η εξασφάλιση της προστασίας των δικαιωμάτων επί περιουσιακών στοιχείων διοίκησης και διαχείρισης της Ε.Τ.Α. Α.Ε., μέσω της δημοσιότητας που δίνεται με τη μεταγραφή τους στα αρμόδια Υποθηκοφυλακεία και Κτηματολόγια.

3. Η δυνατότητα μεταβίβασης κατά κυριότητα περιου-

σιακών στοιχείων του Ε.Ο.Τ. στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.» ή σε θυγατρικές της εταιρείες με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου.

4. Καθορισμός νέας διαδικασίας υπολογισμού αποζημίωσης σε περιπτώσεις ολικής ή μερικής ανάκλησης απαλλοτριώσεων, ώστε να συνυπολογίζονται οι τρέχουσες αγοραίες αξίες των επιστρεπτέων ακινήτων και να αποτρέπονται φαινόμενα καταχρηστικής άσκησης δικαιωμάτων και κερδοσκοπίας σε βάρος του Δημοσίου.

5. Ειδικές διαδικασίες για τη δυνατότητα επανακήρυξης ανακληθείσας ή αρθείσας απαλλοτρίωσης υπέρ του Ε.Ο.Τ. σε σύντομο χρονικό διάστημα χωρίς εδαφικούς ποσοτικοποιημένους περιορισμούς.

6. Ανάθεση της διοίκησης και διαχείρισης στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.» των ακινήτων για τα οποία κηρύσσεται εκ νέου αναγκαστική απαλλοτρίωση υπέρ του Ε.Ο.Τ.

7. Δυνατότητα καταγγελίας συμβάσεων μίσθωσης, εφόσον η συνέχισή τους είναι ασυμβίβαστη προς την αξιοποίηση της συνολικής έκτασης, εντός της οποίας βρίσκονται.

8. Καθορισμός ανωτάτων και κατωτάτων ορίων των επιβαλλομένων τελών καθαριότητας και φωτισμού των εγκαταστάσεων του ν. 3342/2005, προκειμένου να αποφευχθεί η υπέρμετρη χρέωση ακινήτων που δεν έχουν αξιοποιηθεί επενδυτικά και δεν αποφέρουν έσοδα.

9. Δυνατότητα να προβαίνει στη συμβολαιογραφική δήλωση θέσεων στάθμευσης των εγκαταστάσεων του ν. 3342/2005 ο εκάστοτε φορέας, στον οποίο έχει ανατεθεί η διοίκηση και διαχείριση αυτών, για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που έχει αντίστοιχα την κυριότητα των ως άνω εγκαταστάσεων, προκειμένου να διευκολυνθεί η έκδοση οικοδομικών αδειών στις εγκαταστάσεις αυτές.

10. Σε περίπτωση όπου, λόγω επαναχάραξης αιγιαλού που έχει χαρακτηριστεί ως τουριστικό δημόσιο κτήμα, δημιουργείται νέα έκταση, χαρακτηρίζεται και αυτή ως τουριστικό δημόσιο κτήμα και η διοίκηση και διαχείρισή της ανατίθεται στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.», προκειμένου να αποφευχθούν οι γραφειοκρατικές διαδικασίες για τον ad hoc κάθε φορά χαρακτηρισμό του νέου τμήματος ως τουριστικού δημοσίου κτήματος.

Δ. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Γ'

Ι. Γενικά

Η «επιφάνεια» είναι, όπως προκύπτει από τον ίδιο τον όρο, το εμπράγματο δικαίωμα που παρέχει στο δικαιούχο χωριστή κυριότητα (με μέγιστη όμως εκ του νόμου χρονική διάρκεια) επί των κτισμάτων που υπάρχουν ή θα κατασκευασθούν. Τέτοια κτίσματα μπορεί να είναι οποιασδήποτε φύσης οικοδόμημα ή εγκατάσταση, π.χ. κτίριο, δεξαμενή, υπόστεγο, πάρκινγκ, γέφυρα, σήραγγα, μνημείο, αγωγός, αεροδρόμιο, οδικό, σιδηροδρομικό ή λιμενικό έργο. Το κτίσμα μπορεί να είναι και υπόγειο. Μπορεί να υφίσταται κατά τη σύσταση του δικαιώματος ή να ανεγερθεί μεταγενέστερα.

Η επιφάνεια αποτελούσε θεσμό του Ρωμαϊκού Δικαίου, που ίσχυε και στην Ελλάδα μέχρι την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα το 1946. Ο ιδιοκτήτης παρέμενε κύριος του εδάφους, ο δε «επιφανειούχος» γινόταν κύριος των κτισμάτων. Αποτελούσε συνεπώς παρέκκλιση από την αρχή «τα υπερκείμενα είκει τοις υποκειμένοις» («superficies solo cedit»). Όμως ο Αστικός Κώδικας (1946) κατήργησε το θεσμό της επιφάνειας, αν και διατήρησε τα προ-

υπάρχοντα δικαιώματα. Λόγος της κατάργησης ήταν τότε το ανεπιθύμητο της πολυδιάσπασης της κυριότητας, που δυσχεραίνει την εκμετάλλευση και αξιοποίηση των ακινήτων, αλλά και η ύπαρξη εναλλακτικών νομικών μορφών, όπως η πρόσφατη (τότε) οριζόντια ιδιοκτησία. Ωστόσο, η επιφάνεια εξυπηρετεί ποικίλες ανάγκες, που δεν μπορούν να ικανοποιηθούν με παραπλήσιους θεσμούς, όπως είναι η οριζόντια ιδιοκτησία, οι μακροχρόνιες μισθώσεις ή οι δουλείες, ισχύει δε ως θεσμός στα περισσότερα ευρωπαϊκά δίκαια. Συγκεκριμένα χρησιμοποιείται ευρέως στην Αγγλία με το γνωστό «Leasehold» σε αντίθεση με το «Freehold», αλλά και σε πολλές χώρες της ηπειρωτικής Ευρώπης. Έτσι π.χ. ο θεσμός ισχύει και στη Γερμανία και την Ελβετία («Erbbaurecht» και «Baurecht», αντίστοιχα), την Ιταλία («superficie»), τη Γαλλία («superficie» ή «bail à construction») κλπ.

Κατά καιρούς έχει συζητηθεί στην Ελλάδα το ενδεχόμενο επανεισαγωγής του θεσμού για την εξυπηρέτηση διαφόρων αναγκών, ιδιαίτερα την καλύτερη αξιοποίηση των ακινήτων. Με τις προτεινόμενες διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου επιχειρείται μια περιορισμένη επανεισαγωγή του και συγκεκριμένα μόνο για τα δημόσια κτήματα, ενώ ενδεχόμενη γενική υιοθέτηση του μεσοπρόθεσμα θα εξαρτηθεί από την εμπειρία που εν τω μεταξύ θα αποκτηθεί. Έτσι δεν χρειάζεται να ενσωματωθούν οι νέες ρυθμίσεις στον Αστικό Κώδικα, όπως θα έπρεπε να συμβεί, αν η σύσταση δικαιώματος επιφάνειας ήταν γενικευμένη. Οι λόγοι που συνηγορούν υπέρ της ύπαρξης (και άρα της επανεισαγωγής) ενός τέτοιου δικαιώματος σήμερα, έστω και με περιορισμένη μορφή, είναι οι ακόλουθοι:

Οι προτεινόμενες διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου αποσκοπούν συνεπώς στην εισαγωγή του θεσμού ως προς τα δημόσια κτήματα. Η βασική σύλληψή του ακολουθεί τις γενικές γραμμές των αλλοδαπών δικαίων. Λαμβάνεται υπόψη και ο φόβος της πολυδιάσπασης της κυριότητας, που ήταν στη σκέψη των συντακτών του ΑΚ όταν καταργούσαν την επιφάνεια, αφενός μεν με χρονικό περιορισμό του δικαιώματος, αφετέρου δε με την απαγόρευση σύστασης προσωπικών δουλειών επί του κτίσματος του επιφανειούχου.

ΙΙ. Ειδικότερα επί των άρθρων 18 έως και 26

Στο άρθρο 18 δίδονται οι ορισμοί της «επιφάνειας», του «κυρίου», του «επιφανειούχου», των «δημόσιων κτημάτων», του «κτίσματος» και του «εδαφονομίου». Η επιφάνεια ορίζεται ως το εμπράγματο δικαίωμα επί του κτίσματος, που δίνει τις εξουσίες που παρέχει το δικαίωμα της κυριότητας. Συνεπώς το περιεχόμενο του δικαιώματος θα προσδιορίζεται από το άρθρο 1000 ΑΚ, κατά το οποίο ο κύριος του πράγματος μπορεί «να το διαθέτει κατ' αρέσκειαν και να αποκλείει κάθε ενέργεια άλλου πάνω σ' αυτό».

Με το άρθρο αυτό περιορίζεται η εφαρμογή του νόμου στα δημόσια κτήματα. Από την άλλη μεριά, όπως δείχνει ο ορισμός του «κτίσματος», η εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων θα είναι ευρύτατη και θα μπορεί να καλύπτει ένα μεγάλο φάσμα χρήσεων γης μέσω κατασκευής κτιρίων ή ποικίλων εγκαταστάσεων. Θα είναι επίσης δυνατή η σύσταση δικαιώματος επιφάνειας τόσο επί υφιστάμενων οικοδομημάτων, όσο και επί οικοδομημάτων που θα κατασκευασθούν.

Το άρθρο 19 ρυθμίζει τον τρόπο σύστασης της επιφάνειας, τονίζοντας ότι πρόκειται για δικαίωμα που αποτε-

λει παρέκκλιση από τα άρθρα 953 και 954 ΑΚ. Η παρέκκλιση συνίσταται στο ότι τα επί του εδάφους κτίσματα μπορούν να είναι συστατικά του ακινήτου και ταυτόχρονα να αποτελούν αντικείμενα χωριστού εμπράγματος δικαιώματος, κάτι που αποκλείεται από τα παραπάνω άρθρα. Παράλληλα διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση που στο νόμο ή σε δικαιοπραξία γίνεται διάκριση μεταξύ ακίνητης και κινητής περιουσίας (άρθρο 949 ΑΚ), η επιφάνεια ανήκει στα ακίνητα.

Στη συνέχεια ορίζεται ότι η επιφάνεια δεν αποτελεί δικαίωμα που διαρκεί στο διηνεκές, όπως η κυριότητα, αλλά συνιστάται για ορισμένο χρόνο που κυμαίνεται μεταξύ 5 και 50 ετών. Μπορεί όμως να συμφωνηθεί, όπως ορίζεται στο άρθρο 20 παρ. 1, ότι ο επιφανειούχος δικαιούται μονομερώς να παρατείνει τη διάρκεια του δικαιώματος μέχρι συνολικά τα 80 έτη και επί κατοικιών τα 100.

Η σύσταση του δικαιώματος επιφάνειας γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 1033 ΑΚ, επομένως απαιτείται συμφωνία μεταξύ του κυρίου και του αποκτώντος το δικαίωμα ότι συνιστάται το δικαίωμα για κάποια νόμιμη αιτία. Η συμφωνία γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και υποβάλλεται σε μεταγραφή. Το νομοσχέδιο δεν αποκλείει τη σύσταση επιφάνειας και σε περίπτωση όπου ο αποκτών το δικαίωμα είναι συγκύριος του ακινήτου. Στην περίπτωση αυτή η μεν συμφωνία γίνεται και πάλι με τον άλλο συγκύριο (ή ενδεχομένως όλους τους άλλους συγκυρίους), το δικαίωμα όμως του επιφανειούχου θα είναι χωριστό από τη συγκυριότητα επί του ακινήτου. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το δικαίωμα επιφάνειας μπορεί να συσταθεί μόνο σε ολόκληρο το έδαφος και όχι επί ιδανικού μεριδίου τούτου. Επίσης, οι προτεινόμενες διατάξεις του κεφαλαίου αυτού δεν αποκλείουν το κτίσμα που θα ανεγερθεί να αποτελέσει αντικείμενο οριζόντιας ιδιοκτησίας που θα συσταθεί.

Η προτεινόμενη διάταξη αποκλείει τη σύσταση επιφάνειας επί ακινήτου που είναι ήδη βεβαρημένο με δικαίωμα επικαρπίας ή με άλλη επιφάνεια, τούτο δε για την αποφυγή άσκοπης πολυδιάσπασης της κυριότητας, που στη σκέψη των συντακτών του ΑΚ συνήγορησε υπέρ της κατάργησης της επιφάνειας. Άλλα εμπράγματα δικαιώματα (π.χ. πραγματικές δουλείες ή υποθήκη) δεν εμποδίζουν τη σύσταση επιφάνειας, προβλέπεται μάλιστα στο άρθρο 21 παρ. 4 ότι τα δικαιώματα αυτά θα εξακολουθήσουν να βαρύνουν το ακίνητο, ως εάν η επιφάνεια δεν είχε συσταθεί, εκτός αν ο έχων αυτό το εμπράγματο δικαίωμα δεχθεί να περιορισθεί το δικαίωμά του επί του εδάφους ή – εννοείται – μόνο επί του κτίσματος.

Επίσης, προβλέπεται ότι σύσταση δικαιώματος επιφάνειας με χρησικτησία δεν είναι δυνατή. Όμως χρησικτησία επί κτίσματος που αποτελεί αντικείμενο ήδη συνεστημένης επιφάνειας δεν αποκλείεται. Δεν αποκλείεται επίσης χρησικτησία επί ολόκληρου του ακινήτου (εδάφους και κτίσματος), οπότε θα επέρχεται απόσβεση και της επιφάνειας κατ' εφαρμογή του άρθρου 1053 ΑΚ.

Το άρθρο 20 επιτρέπει στα μέρη να διαμορφώνουν το δικαίωμα της επιφάνειας με ορισμένους όρους που επιτρέπεται να προβλεφθούν συμβατικά με συμβολαιογραφικό έγγραφο υποβαλλόμενο σε μεταγραφή. Η σχετική συμφωνία έχει εμπράγματο χαρακτήρα και για το λόγο αυτό οι όροι που αναφέρονται στην παρ. 1 υπόκεινται στον κανόνα του κλειστού αριθμού, ισχύοντες *erga omnes*, και κατεξοχήν βέβαια έναντι των διαδόχων των μερών που τους συμφώνησαν. Τυχόν άλλοι όροι που

συμφωνούν τα μέρη ή και όροι, όπως εκείνοι του άρθρου 20 παρ. 1, που δεν συμφωνούνται με συμβολαιογραφικό έγγραφο υποβαλλόμενο σε μεταγραφή, θα κρίνονται ομαλά με βάση το ενοχικό δίκαιο και με ισχύ μεταξύ των μερών.

Στο άρθρο 21 ρυθμίζεται η μεταβίβαση και η επιβάρυνση του δικαιώματος επιφάνειας. Μολονότι αρχικά η σύσταση του δικαιώματος είναι περιορισμένη (το δικαίωμα μπορεί να συσταθεί μόνο από δημόσιους φορείς επί δημόσιων ακινήτων), στη συνέχεια το δικαίωμα μπορεί να μεταβιβασθεί ελεύθερα σε τρίτους για οποιοδήποτε λόγο (εκ χαρακτηριστικής ή επαχθούς αιτίας, περιλαμβανομένης της εισφοράς σε εταιρία). Και αν μεν το δικαίωμα αποκτήθηκε από φυσικό πρόσωπο, η μεταβίβασή του θα είναι δυνατή τόσο εν ζωή όσο και αιτία θανάτου. Αν δε αποκτήθηκε από νομικό πρόσωπο, θα είναι δυνατόν να μεταβιβασθεί σε τρίτο, ενώ δεν αποκλείονται έμμεσες μορφές μεταβίβασης όπως είναι π.χ. η συγχώνευση της δικαιούχου εταιρίας με άλλη. Γενικός κανόνας είναι ότι η μεταβίβαση γίνεται όπως και η σύσταση του δικαιώματος, επομένως κατά το άρθρο 19.

Παρομοίως, επιτρέπεται και η σύσταση υποθήκης, ώστε να καθίσταται εφικτή η χρηματοδότηση του επιφανειούχου, καθώς και πραγματικών δουλειών. Αυτό σημαίνει όχι μόνο ότι η συμβατική σύσταση δουλείας επί του κτίσματος του επιφανειούχου υπέρ του εκάστοτε κυρίου άλλου ακινήτου είναι επιτρεπτή, αλλά και ότι – *a fortiori* – θα λειτουργούν ομαλά οι διατάξεις του γειτονικού δικαίου (άρθρα 1003-1032 ΑΚ), στο μέτρο που έχουν χαρακτήρα αναγκαστικών πραγματικών δουλειών. Αυτά είναι απαραίτητα, ώστε να μη δημιουργηθούν δυσκολίες στην οικονομική εκμετάλλευση των ακινήτων, που διευκολύνεται με τη σύσταση πραγματικών δουλειών. Αντίθετα, για την αποφυγή πολυδιάσπασης της κυριότητας, δεν επιτρέπεται η σύσταση επικαρπίας ή άλλων προσωπικών δουλειών, που να βαρύνουν την επιφάνεια.

Η παρ. 3 του άρθρου 21 αναφέρεται στην περίπτωση όπου η συμφωνία του άρθρου 20 περιορίζει το μεταβιβαστό του δικαιώματος, εξαρτώμενο από παροχή συναίνεσης εκ μέρους του κυρίου. Η παρ.3 ορίζει ότι αν η συναίνεση δεν δοθεί, η μεταβίβαση ή η επιβάρυνση είναι ανίσχυρη. Εξαίρεση προβλέπεται για την περίπτωση αναγκαστικού πλειστηριασμού ή πτώχευσης, για την αποφυγή δημιουργίας ακατάσχετων περιουσιακών στοιχείων προς βλάβη των δανειστών.

Στο άρθρο 21 ρυθμίζεται επίσης η υποχρέωση καταβολής των βαρών του ακινήτου. Η υποχρέωση αυτή βαρύνει τον επιφανειούχο, εκτός αν άλλως προνοεί η συμφωνία του άρθρου 20 παρ. 1. Ρυθμίζεται η τύχη των εμπράγματων βαρών επί του ακινήτου, που προϋπήρχαν της σύστασης της επιφάνειας. Τα βάρη αυτά εξακολουθούν να υπάρχουν. Η υποθήκη δηλ. θα εκτείνεται σε ολόκληρο το ακίνητο, όπως υπήρχε πριν από τη σύσταση της επιφάνειας, το ίδιο δε και οι δουλείες. Έτσι π.χ. αν ο ενυποθήκως πιστωτής επιθυμεί να ασκήσει το δικαίωμά του εκ της υποθήκης, θα μπορεί να κατάσχει ολόκληρο το ακίνητο, χωρίς να λάβει υπόψη του τη σύσταση της επιφάνειας. Όμως για την αποφυγή προβλημάτων δίδεται η δυνατότητα στα μέρη να συμφωνήσουν με τον τρίτο δικαιούχο ότι το δικαίωμα του τελευταίου θα περιορίζεται εφεξής, ανάλογα με τη φύση του δικαιώματος, είτε μόνο στο έδαφος είτε μόνο στο ακίνητο. Δεν αποκλείεται και ο διχασμός του δικαιώματος, όταν αυτό είναι επι-

κτό (π.χ. επί υποθήκης), ώστε εφεξής να βαρύνονται χωριστά τόσο η κυριότητα όσο και η επιφάνεια.

Στο άρθρο 22 ρυθμίζονται οι περιπτώσεις απόσβεσης του δικαιώματος επιφάνειας. Πέραν της αυτονόητης απόσβεσης λόγω παρόδου του χρόνου διάρκειας και λόγω σύγχυσης (πρβλ. άρθρα 1137, 1168, 1321 κλπ. ΑΚ), ορίζεται ότι η επιφάνεια αποσβέννεται με μονομερή δήλωση του επιφανειούχου ότι παραιτείται από το δικαίωμα (και άρα, *a fortiori*, με νεότερη συμφωνία των μερών). Η παραίτηση πρέπει να γίνει με συμβολαιογραφική δήλωση κοινοποιούμενη στον κύριο, και υποβαλλόμενη σε μεταγραφή. Όμως η παραίτηση υπόκειται στον περιορισμό ενδεχόμενης εμπράγματης συμφωνίας κυρίου και αρχικού επιφανειούχου, που δεσμεύει και τους διαδόχους τους (βλ. άρθρο 20 παρ. 1 περ. ι)), ότι ο επιφανειούχος δεν θα έχει το δικαίωμα παραίτησης. Εννοείται επίσης ότι η παραίτηση δεν επηρεάζει τις ενοχικές υποχρεώσεις του επιφανειούχου για καταβολή του εδαφονομίου, οι οποίες θα κρίνονται με βάση τη σύμβαση των μερών.

Από την άλλη μεριά η επιφάνεια δεν αποσβέννεται με την καταστροφή του κτίσματος, ενώ δεν επιτρέπεται η εξάρτηση το δικαιώματος της επιφάνειας από διαλυτική αίρεση.

Με τις διατάξεις του άρθρου 22 ορίζονται επίσης τα αποτελέσματα της απόσβεσης του δικαιώματος της επιφάνειας. Βασικά αποτελέσματα είναι αφ' ενός μεν ότι η χωριστή κυριότητα επί των κτισμάτων, που αποτελούσε το αντικείμενο του δικαιώματος, θα ενωθεί αυτόματα με την κυριότητα επί του εδάφους, αφ' ετέρου δε ότι ο επιφανειούχος θα πρέπει να τα παραδώσει στον κύριο. Εννοείται ότι θα πρέπει να παραδώσει και τα τμήματα του εδάφους που κατά το άρθρο 20 παρ.1 περ. η) χρησιμοποιούσε ο επιφανειούχος. Για λόγους προστασίας του επιφανειούχου σε περίπτωση που η κυριότητα επί του εδάφους μεταβιβάστηκε, επαναλαμβάνεται ο κανόνας του άρθρου 1161 εδ. β' ΑΚ, που ισχύει στη λήξη της επικαρπίας.

Ένα δυσχερές πρόβλημα είναι αν κατά τη λήξη του δικαιώματος και την επάνοδο των κτισμάτων στην κυριότητα του κυρίου του εδάφους, ο τελευταίος θα οφείλει να καταβάλει κάποιο ποσό στον επιφανειούχο με μορφή αποζημίωσης ή αδικαιολόγητου πλουτισμού. Οι αλλοδαπές νομοθεσίες ρυθμίζουν το ζήτημα ποικιλοτρόπως. Επιλέχθηκε ο κανόνας, ότι τέτοια αποζημίωση κλπ. δεν οφείλεται κατά τη λήξη του δικαιώματος, κάτι που ανταποκρίνεται στη μακροχρόνια φύση της επιφάνειας και την πιθανότητα ότι κατά τη λήξη της η αξία των κτισμάτων που κατασκευάστηκαν θα έχει ήδη προ πολλού αποσβεστεί. Ωστόσο τα μέρη είναι ελεύθερα να ρυθμίσουν το ζήτημα διαφορετικά με τη συμφωνία του άρθρου 20 παρ. 1 και να προβλέψουν εάν και τι πρέπει να καταβάλει ο κύριος του εδάφους κατά τη λήξη. Μάλιστα δεν θα είναι άσκοπο να υπάρξει τέτοια συμβατική πρόβλεψη, δεδομένου ότι η προσδοκία του επιφανειούχου να αποζημιωθεί θα λειτουργεί ως κίνητρο, ώστε να μεριμνά για την καλή συντήρηση των κτισμάτων, ιδίως κατά την τελευταία περίοδο της επιφάνειας. Όμως αυτά ανήκουν στη διαπραγμάτευση των μερών και δεν αποτελούν περιεχόμενο του εμπράγματος δικαιώματος.

Το άλλο σοβαρό ζήτημα είναι η τύχη των τυχόν εμπράγματων δικαιωμάτων (πραγματικές δουλειές, υποθήκη), που κατά τη λήξη της επιφάνειας εξακολουθούν

να βαρύνουν το κτίσμα. Ο κίνδυνος είναι μήπως ο επιφανειούχος επιβαρύνει τα κτίσματα με εμπράγματα δικαιώματα και μάλιστα για μακρό χρόνο (σε περίπτωση πραγματικών δουλειών) ή για μεγάλα ποσά (σε περίπτωση υποθήκης) και ο κύριος βρεθεί πλέον με οικονομικά απομειωμένη κυριότητα. Επιλέγεται συνεπώς ο κανόνας ότι τα δικαιώματα αυτά αποσβέννονται, εκτός αν ο κύριος δεχθεί την επιβίωσή τους (εν όλω ή εν μέρει) με τη συμφωνία του άρθρου 20 παρ. 1, η οποία θα πρέπει να έχει μεταγραφεί. Επομένως οι τρίτοι θα γνωρίζουν όταν αποκτούν το δικαίωμα, αν τούτο θα επιβιώσει ή όχι της απόσβεσης της επιφάνειας και με ποιους όρους, ώστε καταρχήν η διάρκεια των δικαιωμάτων αυτών να μην συμφωνείται για χρόνο που υπερβαίνει τη διάρκεια της επιφάνειας. Η μόνη περίπτωση διατήρησης των δικαιωμάτων είναι η περίπτωση της σύγχυσης, όπου η κυριότητα και η επιφάνεια ενωθούν στο ίδιο πρόσωπο.

Το άρθρο 23 παραπέμπει στα άρθρα 614 επ. ΑΚ, για την τύχη της μίσθωσης σε περίπτωση εκποίησης του μίσθιου.

Για την προστασία του δικαιώματος του επιφανειούχου το άρθρο 24 παραπέμπει στις διατάξεις για την προστασία της κυριότητας (άρθρα 1094 επ. ΑΚ). Βέβαια ο επιφανειούχος θα έχει και την προστασία από τυχόν παραβάσεις του συμβατικού περιεχομένου της συμφωνίας του με τον κύριο του εδάφους.

Στο άρθρο 25 ορίζονται τα θέματα που αφορούν το αντάλλαγμα της παροχής του δικαιώματος της επιφάνειας. Δεδομένου ότι η επιφάνεια θα αφορά δημόσια κτήματα, όπως ορίζονται στο νομοσχέδιο, η σύμβαση σύστασης θα είναι πάντοτε εξ επαχθούς αιτίας, συνεπώς η σύμβαση θα προβλέπει κάποιο αντάλλαγμα. Το αντάλλαγμα αυτό μπορεί να λάβει δύο μορφές: Η πρώτη είναι η καταβολή ενός εφάπαξ ποσού, που αντιστοιχεί στην αξία του δικαιώματος και θα λειτουργεί όπως το τίμημα στην απόκτηση ακινήτου, υποβαλλόμενο σε φόρο μεταβίβασης ακινήτων. Δεν αποκλείεται το τίμημα αυτό να πιστώνεται εν όλω ή εν μέρει. Η δεύτερη είναι η περιοδική καταβολή κάποιου περιοδικού ποσού («εδαφονόμιο»), που θα λειτουργεί περισσότερο ως μίσθωμα, θα μπορεί να υπόκειται σε αναπροσαρμογές συμβατικές ή εκ του νόμου (π.χ. κατά το άρθρο 388 ΑΚ) και θα φορολογείται ως εισόδημα του φορέα-κυρίου του εδάφους.

Βέβαια δεν αποκλείεται συνδυασμός των δύο, όπως επίσης δεν αποκλείεται η συμφωνία προκαταβολής του εδαφονομίου για κάποιο χρόνο (ενδεχομένως και για το σύνολο της περιόδου της επιφάνειας). Όλα αυτά θα πρέπει να συμφωνούνται μεταξύ των μερών με συμφωνία (την αρχική ή μεταγενέστερη) και δεν έχουν εμπράγματο χαρακτήρα (δεν αποτελούν όπως στη Γερμανία «Real-last», θεσμό άγνωστο στο ελληνικό δίκαιο), αλλά απλώς ενοχικό. Βέβαια ο κύριος του εδάφους θα ενδιαφέρεται να δεσμεύονται από τη σύμβαση αυτή οι διάδοχοι του αρχικού επιφανειούχου. Προς τούτο θα πρέπει τα μέρη να συμφωνούν κατ' άρθρο 20 παρ.1 περίπτωση ε' ότι η μεταβίβαση θα είναι δυνατή μόνο αν ο κύριος του εδάφους συναινέσει και ότι συναίνεση θα είναι δυνατή με την προϋπόθεση ότι ο διάδοχος θα συμφωνήσει να υπεισέλθει στις συμφωνίες (για το αντάλλαγμα ή και άλλες), που έχει συνάψει ο κύριος με τον επιφανειούχο.

Στην παρ. 1 του άρθρου 26 προβλέπεται η καταχώρηση στο κτηματολόγιο των εμπράγματων δικαιοπραξιών, στις πόλεις όπου λειτουργεί κτηματολόγιο.

Για τη φορολογική μεταχείριση των ζητημάτων του νέου θεσμού της επιφάνειας προκρίνεται στην παρ. 2 του άρθρου 26 η εξομείωση του δικαιώματος με εκείνο της επικαρπίας.

Η παρ. 3 του άρθρου 26 περιέχει διάταξη που αφορά τη δυνατότητα τιτλοποίησης των απαιτήσεων του κυρίου από εδαφονόμια. Η ρύθμιση είναι απαραίτητη, επειδή οι απαιτήσεις από το εδαφονόμιο δεν είναι επιχειρηματικές, και ως εκ τούτου το άρθρο 10 του ν. 3156/2003 διαφορετικά δεν θα εφαρμοζόταν.

Η παρ. 4 του άρθρου 26 προβλέπει προτίμηση του επιφανειούχου σε περίπτωση που ο κύριος του ακινήτου αποφασίσει την εκποίηση τούτου. Αυτό δικαιολογείται εκ του ότι θα δοθεί η δυνατότητα στον επιφανειούχο να αναπτύξει μακροχρόνια την επιχείρησή του.

Ε. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Δ'

Επί του άρθρου 27

Με την παρ. 1 του άρθρου αυτού προτείνεται η κατάργηση των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε. που ορίζουν την έκπτωση από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου ορισμένων δαπανών που πραγματοποιεί και η αντικατάσταση των παραγράφων 2, 3, 5 και 7 του ίδιου άρθρου. Ειδικότερα προτείνεται η κατάργηση:

α) της έκπτωσης του ποσού των εισφορών που καταβάλλονται στα Ταμεία ασφάλισης, που η καταβολή τους είναι υποχρεωτική από το νόμο καθώς και του ποσού της προαιρετικής ασφάλισης που καταβάλλεται σε ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο.

β) του ποσού των δεδουλευμένων τόκων για στεγαστικά δάνεια και προκαταβολές από Ταμεία Αλληλοβοήθειας Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας για απόκτηση πρώτης κατοικίας και για δάνεια για αναστύλωση, επισκευή, συντήρηση ή εξωραϊσμό διατηρητέων κτισμάτων για τις συμβάσεις των δανείων που έχουν συναφθεί και προκαταβολές που έχουν χορηγηθεί μέχρι 31.12.2002.

γ) του ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%) της δαπάνης για αγορά μεριδίων μετοχικών και μικτών αμοιβαίων κεφαλαίων εσωτερικού, εφόσον αυτά δεν μεταβιβαστούν για τρία (3) έτη από την αγορά τους.

δ) του συνολικού ποσού των εξόδων ιατρικής περίθαλψης.

Οι προαναφερόμενες δαπάνες που καταργούνται, μεταφέρονται στο άρθρο 9 του Κ.Φ.Ε. και ποσοστό αυτών μειώνει το φόρο που προκύπτει με βάση τη φορολογική κλίμακα.

Τέλος, με την αντικατάσταση των παραγράφων 2, 3, 5 και 7 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε. γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση, λόγω των μεταβολών που επέρχονται με την παρούσα παράγραφο.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 θεσπίζεται νέα κλίμακα με ορισμό του αφορολόγητου ορίου στις 8.000 ευρώ. Στο πρώτο κλιμάκιο 8.000-12.000 εφαρμόζεται συντελεστής 10%. Οι επόμενοι συντελεστές παραμένουν ως έχουν. Η μεταβολή αυτή γίνεται για την διαρκή αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας και την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου στήριξης.

Για κοινωνικούς λόγους λαμβάνεται πρόνοια ούτως ώστε οι νέοι ηλικίας έως και τριάντα (30) ετών, οι συνταξιούχοι άνω των εξήντα πέντε ετών, καθώς και τα άτομα με ειδικές ανάγκες να έχουν αφορολόγητο ποσό στις δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ. Ειδικά για τους συνταξι-

ούχους και τα άτομα με ειδικές ανάγκες, όταν το συνολικό τους εισόδημα είναι από δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ και άνω, το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση την κλίμακα περιορίζεται ούτως ώστε σε κάθε περίπτωση το συνολικό καθαρό εισόδημα που προκύπτει μετά την αφαίρεση του φόρου να μην υπολείπεται του ποσού των 12.000 ευρώ.

Με την παρ. 3 του άρθρου αυτού, αντικαθίστανται τα εδάφια από το πέμπτο έως το εντέκατο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. Ειδικότερα προτείνεται το ποσό των δαπανών που απαιτείται για να έχει ο φορολογούμενος το αφορολόγητο ποσό της φορολογικής κλίμακας να ανέρχεται σε ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του εισοδήματός του και μέχρι του ποσού εισοδήματος των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ που δηλώνεται με εμπρόθεσμη δήλωση και φορολογείται με τις γενικές διατάξεις του Κ.Φ.Ε. Όταν οι αποδείξεις δαπανών υπολείπονται των απαιτούμενου ποσού, επί της διαφοράς επιβάλλεται φόρος δέκα τοις εκατό (10 %). Δηλαδή με τις νέες διατάξεις παραμένει το καθεστώς των αποδείξεων, αλλά χρησιμοποιούνται στο σύνολό τους για την κάλυψη του αφορολόγητου ορίου και δεν αποκτάται εξ αυτών δικαίωμα συμψηφισμού ή επιστροφής επιπλέον φόρου.

Με την παρ. 4 του άρθρου αυτού, στην περίπτωση β) της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. προστίθενται δύο νέες υποπεριπτώσεις γγ) και δδ) με τις οποίες προτείνεται μείωση του φόρου της κλίμακας κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) των ακόλουθων δαπανών:

α) των ετήσιων εισφορών που καταβάλλονται σε ταμεία ασφάλισης, εφόσον η καταβολή τους είναι υποχρεωτική από τον νόμο καθώς και της προαιρετικής ασφάλειας που καταβάλλονται σε Ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο,

β) του ποσού των εξόδων ιατρικής περίθαλψης του φορολογούμενου και των προσώπων που τον βαρύνουν.

Με την παρ. 5 του άρθρου αυτού, αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. και προτείνεται μείωση του φόρου κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) των δεδουλευμένων τόκων δανείων και προκαταβολών για απόκτηση πρώτης κατοικίας και αναστήλωσης κ.λπ. διατηρητέων κτισμάτων που συνάφθηκαν και χορηγήθηκαν μέχρι 31.12.2002.

Με την παρ. 6 του άρθρου αυτού, προστίθεται νέα περίπτωση ι) στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. με την οποία προτείνεται μείωση του φόρου της κλίμακας, κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) των δαπανών της παραγράφου αυτής (εκτός αυτών για ενεργειακή αναβάθμιση των ακινήτων) για το τμήμα εισοδήματος που υπερβαίνει τα σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ. Ύστερα από τη ρύθμιση αυτή όλοι οι τόκοι αντιμετωπίζονται ομοιόμορφα και ανεξάρτητα από τον χρόνο σύναψης των δανείων και χορήγησης των προκαταβολών.

Με την παρ. 7 του άρθρου αυτού, αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. και γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση (αναφέρεται στις περιπτώσεις μεταφοράς της μείωσης του φόρου από τον έναν σύζυγο στον άλλο).

Με την παρ. 8 του άρθρου αυτού, προτείνεται όλες οι διατάξεις του άρθρου αυτού να έχουν εφαρμογή για εισοδήματα και δαπάνες που πραγματοποιούνται από 1.1.2011 και μετά.

Επί του άρθρου 28

Με το άρθρο αυτό αναπροσαρμόζονται οι τιμές των ετήσιων αντικειμενικών δαπανών των κατοικιών, των αυτοκινήτων, των σκαφών αναψυχής και των δεξαμενών κολύμβησης όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 16 του Κ.Φ.Ε., ώστε το ετήσιο κόστος συντήρησής τους να ανταποκρίνεται στις πραγματικές δαπάνες διαβίωσης των πολιτών.

Με την παρ. 1 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, με βάση τα τετραγωνικά μέτρα της ιδιοκατοικούμενης ή μισθωμένης ή της δωρεάν παραχωρούμενης κύριας κατοικίας ορίζεται κλιμακωτά, για τα ογδόντα (80) πρώτα τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από ογδόντα ένα (81) μέχρι και εκατόν είκοσι (120) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εξήντα πέ-

ντε (65) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από εκατόν είκοσι ένα (121) μέχρι και διακόσια (200) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εκατόν δέκα (110) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα διακόσια ένα (201) έως τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με διακόσια (200) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο και για τα πλέον των τριακοσίων (300) τετραγωνικών μέτρων κύριων χώρων αυτής, με τετρακόσια (400) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Για τον υπολογισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης των βοηθητικών χώρων της κύριας κατοικίας ορίζεται ποσό σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Κατοικίες (μεσοσταθμική αύξηση 35%)

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011 ΚΑΙ ΜΕΤΑ		
	ΤΙΜΗ /ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ /ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
από 1 έως 80	30	80	2.400	40	80	3.200
από 80 έως 120	50	120	4.400	65	120	5.800
από 120 έως 200	80	200	10.800	110	200	14.600
από 200 έως 300	150	300	25.800	200	300	34.600
πάνω από 300	300			400		

Σημειώνεται ότι η προσαύξηση 20% για τις μονοκατοικίες και 40% για τις τιμές ζώνης από 2.800 – 4.999 και 70% για τις τιμές ζώνης από 5.000 ευρώ και άνω το τ.μ. εξακολουθούν να ισχύουν.

Αναλυτικότερα παραθέτουμε σχετικό πίνακα:

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ					
ΜΕΤΡΑ	ΤΙΜΗ /ΤΜ	ΤΜ	ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΑ	ΑΝΤΙΚ ΑΞΙΑ	
				ΑΠΟ 2800- 4999	ΠΑΝΩ ΑΠΟ 5000
ΑΠΟ 1 ΕΩΣ 80	40	80	3840	5376	6528
ΑΠΟ 80 ΕΩΣ 120	65	120	6960	9744	11832
ΑΠΟ 120 ΕΩΣ 200	110	200	17520	24528	29784
ΑΠΟ 200 ΕΩΣ 300	200	300	41520	58128	70584
ΠΑΝΩ ΑΠ'Ο 300	400				

Με την παρ. 2 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης, ορίζεται ως εξής:

αα) για τα αυτοκίνητα μέχρι χίλια διακόσια (1.200) κυβικά εκατοστά σε τέσσερις χιλιάδες (4.000) ευρώ, ββ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των χιλίων διακοσίων (1.200) κυβικών εκατοστών προστίθενται εξακόσια (600) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά μέχρι τα δύο χιλιάδες (2.000) κυβικά εκατοστά, γγ) για αυτοκίνητα με-

γαλύτερα των δύο χιλιάδων (2.000) κυβικών εκατοστών προστίθενται εννιακόσια (900) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά και μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά και δδ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα από τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά προστίθενται χίλια διακόσια (1.200) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Επιβατικά Ι.Χ. (μεσοσταθμική αύξηση περίπου 60%)

ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ Ι.Χ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ						
ΚΥΒΙΚΑ ΕΚΑΤΟΣΤΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ /100 cc	cc	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ /100cc	cc	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
από 1 έως 1200		1200	3.000		1200	4.000
πάνω από 1200 έως 2000	300	2000	5.400	600	2000	8.800
πάνω από 2000	500	3000	10.400	900	3000	17.800
έως 3000						
πάνω από 3000	700			1200		

Η μείωση λόγω παλαιότητας από 5 έως 10 έτη 30% και πάνω από 10 έτη 50% παραμένει.

Με την παρ. 3 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη ορίζεται για μηχανοκίνητα σκάφη ανοικτού τύπου, ταχύπλοα και μη, ολικού μήκους μέχρι πέντε (5)

μέτρα, στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ, ενώ για τα πάνω από πέντε (5) μέτρα το ποσό αυτό αυξάνεται κατά δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ το μέτρο.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Σκάφη ανοικτού τύπου

ΣΚΑΦΗ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΤΥΠΟΥ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ/Μ	ΜΕΤΡΑ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ/Μ	ΜΕΤΡΑ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
μέχρι 5 μέτρα			3.000			4.000
πάνω από 5 μέτρα			4.000	2.000		

Δηλαδή, για σκάφη ανοικτού τύπου άνω των 5 μέτρων δεν θα υπολογίζεται σταθερό ποσό 4000 αλλά θα αυξάνεται ανά μέτρο 2000 ευρώ πχ 6 μέτρα 6.000 ευρώ, 7 μέτρα 8.000 ευρώ κλπ.

Με την παρ. 4 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη ορίζεται για ιστιοφόρα ή μηχανοκίνητα ή μικτά σκάφη με χώρο ενδιαίτησης, ολικού μήκους μέχρι και επτά (7) μέτρα, δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ, πάνω από επτά (7) και μέχρι δέκα (10) μέτρα προστίθενται τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δέκα (10) και μέχρι δώδεκα (12) μέτρα προστίθενται επτά χιλιάδες πεντακόσια (7.500) ευρώ ανά επι-

πλέον μέτρο μήκους, πάνω από δώδεκα (12) και μέχρι δεκαπέντε (15) μέτρα δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δεκαπέντε (15) και μέχρι δεκαοκτώ (18) μέτρα είκοσι δύο χιλιάδες πεντακόσια (22.500) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δεκαοκτώ (18) και μέχρι είκοσι δύο (22) μέτρα τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους και πάνω από είκοσι δύο (22) μέτρα προστίθενται πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Σκάφη με χώρους ενδιαίτησης:

ΣΚΑΦΗ ΜΕ ΧΩΡΟΥΣ ΕΝΔΙΑΙΤΗΣΗΣ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ/Μ	ΜΕΤΡΑ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ/Μ	ΜΕΤΡΑ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
μέχρι 7 μέτρα		7	8.000		7	12.000
πάνω από 7 έως 10	2.000	10	14.000	3.000	10	21.000
πάνω από 10 έως 12	5.000	12	24.000	7.500	12	36.000
πάνω από 12 έως 15	10.000	15	54.000	15.000	15	81.000
πάνω από 15 έως 18	15.000	18	99.000	22.500	18	148.500
πάνω από 18 έως 22	20.000	22	179.000	30.000	22	268.500
πάνω από 22	35.000	25		50.000	25	

Με την παρ. 5 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, εξωτερικής δεξαμενής κολύμβησης που προκύπτει για τον κύριο ή κάτοχο αυτής, ορίζεται, ανάλογα με την επιφάνεια της, ανά κλίμακα, σε εκατόν εξήντα (160) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο μέχρι τα εξήντα (60) τετραγωνικά μέτρα και σε τριακόσια (320) ευρώ το τε-

τραγωνικό μέτρο για επιφάνεια άνω των εξήντα (60) τετραγωνικών μέτρων.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Πισίνες εξωτερικές (αύξηση 60%)

ΠΙΣΙΝΕΣ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ/ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ/ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
Μέχρι 60 τμ	100	60	6.000	160	60	9.600
Πάνω από 60	200	80		300	80	

Για τις εσωτερικές πισίνες τα ανωτέρω ποσά διπλασιάζονται:

ΠΙΣΙΝΕΣ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ/ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ/ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
Μέχρι 60 τμ	100	120	12.000	320	60	19.200
Πάνω από 60	200	160		640	80	

Πχ πίσίνα εξωτερική 100 τ.μ τεκμήριο 22.400 ευρώ
 Πίσίνα εσωτερική 100 τμ τεκμήριο 44.800 ευρώ

Παραθέτουμε 5 χαρακτηριστικά παραδείγματα τεκμαρτού εισοδήματος που θα προκύπτει με τα νέα τεκμήρια.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 100	4500
Αυτοκίνητο 1600cc	6400
Σύνολο	15900

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 120)	5800
Σπίτι (δευτ κατοικία τ.μ. 80)	1600
Αυτοκίνητο 1600cc	6400
Αυτοκίνητο 1400cc	5200
Σύνολο	24000

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 150)	9100
Σπίτι (δευτ κατοικία τ.μ. 100)	2250
Αυτοκίνητο 2000cc	8800
Αυτοκίνητο 1600cc	6400
Σκάφος ανοικτό 6μ	6000
Σύνολο	37550

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 250 μονοκατ)	29520
Σπίτι (δευτ κατοικία τ.μ. 100)	2700
Αυτοκίνητο 3500cc	23800
Αυτοκίνητο 1600cc	6400
Αυτοκίνητο 1000cc	4000
Σκάφος με χώρους ενδιαίτησης μετ 12	36000
Πίσίνα 80 τ.μ.	16.000
Σύνολο	123.420
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 5ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 400 μονοκ)	89520
Σπίτι (δευτ κατοικία τ.μ. 150 μονοκ)	5460

Αυτοκίνητο 3500cc	23800
Αυτοκίνητο 1800cc	7600
Αυτοκίνητο 1400cc	5200
Σκάφος με χώρους ενδιαίτησης μετ 15	81000
Πισίνα 100 τ.μ.	22400
Σύνολο	239980

Σημειώνεται ότι στα παραπάνω παραδείγματα για τις κατοικίες θα υπάρχει προσαύξηση 40% για τις τιμές ζώνης από 2.800 – 4.999 και 70% για τις τιμές ζώνης από 5.000 ευρώ και άνω το τ.μ.

Με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου αυτού, αναστέλλεται η εφαρμογή του πόθεν έσχες από 17.12.2010 μέχρι 31.12.2013 για την απόκτηση (αγορά ή ανέγερση ή χρονομεριστική ή χρηματοδοτική μίσθωση) όλων των ακινήτων. Η διάταξη αυτή κρίνεται σκόπιμη για την τόνωση της αγοράς των ακινήτων και κυρίως την υποβοήθηση της ανάπτυξης των τουριστικών- εξοχικών κατοικιών, η οποία έχει πληγεί σημαντικά από την υφιστάμενη οικονομική κρίση.

Επί του άρθρου 29

Η χώρα μας, από το τέλος του 2009, αντιμετωπίζει τα αποτελέσματα της μεγαλύτερης κρίσης της πρόσφατης ιστορίας της. Η Κυβέρνηση στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της πρωτοφανούς οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης της χώρας, των δυσμενών συνθηκών στην εγχώρια και διεθνή αγορά και της ανάγκης προστασίας και προαγωγής του γενικότερου δημόσιου συμφέροντος, έχει ήδη λάβει και εισηγείται τη λήψη κατεπειγόντων μέτρων.

Η δεινή αυτή δημοσιονομική κατάσταση πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, με σημαντικές τομές και πρωτοβουλίες και με τήρηση των αρχών της ισότητας, της αναλογικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Κάθε πολίτης καλείται να συμμετέχει στην εθνική αυτή προσπάθεια και ανάλογα με την ικανότητά του να συνεισφέρει στα δημόσια βάρη.

Με δεδομένη την εξόχως δύσκολη δημοσιονομική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα μας, με το τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα και το υπέρογκο δημόσιο χρέος και με γνώμονα το δημοσιονομικό συμφέρον της χώρας επιβάλλεται ειδική εισφορά στα φυσικά πρόσωπα και έκτακτη εισφορά σε αντικειμενικές δαπάνες, τηρώντας βασικές αρχές φορολογικής δικαιοσύνης, όπως είναι η αρχή της ίσης μεταχείρισης αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας.

Η ειδική εισφορά των φυσικών προσώπων επιβάλλεται στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ, επί του ετήσιου συνολικού καθαρού ατομικού εισοδήματος, πραγματικό ή τεκμαρτό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο καθώς και στο εισόδημα σχολάζουσας κληρονομιάς, έτσι όπως προκύπτει από τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους 2011. Το τεκμαρτό εισόδημα λαμβάνεται υπόψη πριν από τις μειώσεις του άρθρου 19 του ΚΦΕ.

Η ειδική εισφορά, που επιβάλλεται στο συνολικό καθαρό εισόδημα, υπολογίζεται ως εξής:

- α) 12.001-20.000 ευρώ 1%.
- β) 20.001 – 50.000 ευρώ 2%

γ) 50.001 και 100.000 άνω 3%

δ) 100.001 και άνω 4%

ε) Για το συνολικό καθαρό εισόδημα, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Βουλής, των Βουλευτών, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης, των Υπουργών, των Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών, των Γενικών και Ειδικών Γραμματέων Υπουργείων, των Γενικών Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, των Περιφερειάρχων και των Δημάρχων, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή 5%.

Ορίζεται ότι το ποσό της έκτακτης εισφοράς περιορίζεται αναλόγως, σε κάθε περίπτωση ώστε το συνολικό καθαρό εισόδημα που προκύπτει μετά την αφαίρεση της ειδικής εισφοράς να μην υπολείπεται του καθαρού εισοδήματος που απομένει μετά την αφαίρεση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, η οποία υπολογίστηκε με την εφαρμογή του αμέσως προηγούμενου συντελεστή.

Επίσης, για λόγους κοινωνικής ευαισθησίας, εξαιρούνται:

Οι εφάπαξ αποζημιώσεις των φυσικών προσώπων που καταβάλλονται λόγω διακοπής της εργασιακής σχέσης ή τα εφάπαξ καταβαλλόμενα βοηθήματα από τα ταμεία προνοίας και τους άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς των δημοσίων υπαλλήλων σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Οι μακροχρόνια άνεργοι που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω οργανισμό, εφόσον κατά τον χρόνο της βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα.

Ο τρόπος υπολογισμού της ειδικής εισφοράς των φυσικών προσώπων ορίζεται στο συνολικό καθαρό εισόδημα με διαφοροποιούμενους συντελεστές που αυξάνονται ανάλογα με το ύψος του συνολικού καθαρού εισοδήματος, ως εξής:

α) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από δώδεκα χιλιάδες ένα (12.001) ευρώ έως είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή ένα τοις εκατό (1%).

β) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από είκοσι χιλιάδες ένα (20.001) ευρώ έως και πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή δύο τοις εκατό (2%) επί ολόκληρου του ποσού.

γ) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από πενήντα χιλιάδες ένα (50.001) ευρώ έως και εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή τρία τοις εκατό (3%) επί ολόκληρου του ποσού.

δ) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από εκατό χιλιάδες ένα (100.001) ευρώ και άνω, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή τέσσερα τοις εκατό (4%) επί ολόκληρου του ποσού.

ε) Για το συνολικό καθαρό εισόδημα, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων

της Βουλής, των Βουλευτών, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης, των Υπουργών, των Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών, των Γενικών και Ειδικών Γραμματέων Υπουργείων, των Γενικών Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, των Περιφερειάρχων και των Δημάρχων, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%) επί ολοκλήρου του ποσού.

Τέλος, ορίζεται ότι η εισφορά στα φυσικά πρόσωπα βεβαιώνεται και εξοφλείται σε έξι (6) ίσες μηνιαίες δόσεις. Η πρώτη δόση είναι καταβλητέα μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από την ημερομηνία βεβαίωσης της εισφοράς, ενώ οι επόμενες δόσεις είναι καταβλητέες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα της εν λόγω εισφοράς αντίστοιχα. Επίσης, ορίζεται ότι το κατώτερο ποσό της κάθε δόσης, δεν μπορεί να είναι μικρότερο των τριακοσίων (300) ευρώ και σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής παρέχεται έκπτωση πέντε (5%) τοις εκατό.

Η Κυβέρνηση κατανοεί ότι τα προτεινόμενα μέτρα είναι επώδυνα. Είναι όμως απαραίτητα για να αυξηθούν τα έσοδα και να συνεχιστεί η λειτουργία του κράτους. Για να διατηρηθεί η δυνατότητα να καταβάλλονται μισθοί και συντάξεις, και να ανταποκρίνεται το κράτος στις συνταγματικές του υποχρεώσεις, που είναι η ασφάλεια, η υγεία, η παιδεία και η κοινωνική πολιτική. Πρέπει να προστατευθεί το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, που υπό τις παρούσες πρωτόγνωρες ιστορικά δυσμενείς συνθήκες της οικονομίας αποτελεί πρωτίστως εθνικό συμφέρον.

Επιπλέον με την παρ.6, για λόγους δημοσιονομικούς και θέλοντας να μην αδικηθούν τα χαμηλά εισοδήματα που δεν μπορούν να καταναλώσουν στο ίδιο βαθμό με τα υψηλά εισοδήματα, τα οποία έχουν άλλη καταναλωτική ικανότητα και ωφελήθηκαν με μειώσεις στους φόρους τους, το ποσό του φόρου που εκπίπτει από τον συνολικό φόρο για το οικονομικό έτος 2011, δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογούμενο. Στις περιπτώσεις που έχει γίνει εκκαθάριση των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους 2011 και έχει συμψηφιστεί φόρος μεγαλύτερος από τριακόσια (300) ευρώ, ο επί πλέον αυτός φόρος βεβαιώνεται με την ειδική εισφορά φυσικών προσώπων όπως αυτή προβλέπεται στις προηγούμενες παραγράφους 4 και 5.

Επί του άρθρου 30

Επιπλέον, για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο επιβάλλεται έκτακτη εισφορά στα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης που προ-

κύπτουν από την κυριότητα ή κατοχή επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης, σκαφών αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, αεροσκαφών, ελικοπτέρων και ανεμοπτερόων καθώς και δεξαμενών κολύμβησης, όπως αυτά προκύπτουν από τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011.

Η έκτακτη εισφορά που επιβάλλεται στα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, υπολογίζεται αναλυτικά ως εξής:

α) Για επιβατικά αυτοκίνητα άνω των χιλίων εννιάκοσίων είκοσι εννέα (1.929) κυβικών εκατοστών, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%). Από την επιβολή της έκτακτης εισφοράς εξαιρούνται τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης, με παλαιότητα άνω των δέκα (10) ετών από το έτος πρώτης κυκλοφορίας τους στην Ελλάδα.

β) Για σκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης του σκάφους επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%). Δεν λαμβάνεται υπόψη η δαπάνη για την αμοιβή του πληρώματος. Από την επιβολή της έκτακτης εισφοράς εξαιρούνται τα μηχανοκίνητα σκάφη ανοικτού τύπου, ταχύπλοα ή μη, ολικού μήκους μέχρι έξι (6) μέτρα.

γ) Για αεροσκάφη, ελικοπτερα και ανεμόπτερα, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%).

δ) Για δεξαμενές κολύμβησης, εσωτερικές και εξωτερικές, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%).

Τέλος, ορίζεται ότι η εισφορά στα φυσικά πρόσωπα βεβαιώνεται και εξοφλείται σε έξι (6) ίσες μηνιαίες δόσεις. Η πρώτη δόση είναι καταβλητέα μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από την ημερομηνία βεβαίωσης της εισφοράς, ενώ οι επόμενες δόσεις είναι καταβλητέες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα της εν λόγω εισφοράς αντίστοιχα. Επίσης, ορίζεται ότι το κατώτερο ποσό της κάθε δόσης, δεν μπορεί να είναι μικρότερο των τριακοσίων (300) ευρώ και σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής παρέχεται έκπτωση πέντε (5%) τοις εκατό.

Παραθέτουμε τα ποσά της έκτακτης εισφοράς που προκύπτουν από την κατοχή και χρήση των πιο κάτω περιουσιακών στοιχείων ως παραδείγματα, η οποία σε κάθε περίπτωση ισοδυναμεί με το 5% του τεκμηρίου των δηλώσεων οικονομικού έτους 2011:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙΣ - 2011

Αυτοκίνητα				
	ΚΥΒ ΕΚΑΤ	ΤΕΚΜΗΡΙΟ	ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΙΣΦΟΡΑ	
			ΠΟΣΟΣΤΟ	ΕΙΣΦΟΡΑ
	1926 -	5178	5%	259
	2000	5400	5%	270
	2100	5900	5%	295
	2200	6.400,00	5%	320
	2300	6.900,00	5%	345
	2400	7.400,00	5%	370
	2500	7.900,00	5%	395
	3000	10.400,00	5%	520
	3500	13.900,00	5%	695
	4000	17.400,00	5%	870
	4500	20.900,00	5%	1045
	5000	24.400,00	5%	1220
Αεροσκάφη				
Ανεμόπτερα				
Τεκμήριο		8000	5%	400

Με κινητήρα εσωτερικής καύσης				
150HP		65000	5%	3250
230		105000	5%	5250

JET				
Λίμπρες ώθησης 500		100000	5%	5000
Λίμπρες ώθησης 1000		200000	5%	10000
Πισίνες				
Εξωτερική 80τμ		10000	5%	500
Εσωτερική 60τμ		12000	5%	600
ΣΚΑΦΗ				
Ανοικτού τύπου πάνω από 6μ		4000	5%	200

Σκάφη με χώρο ενδιαίτησης				
Μέτρα		Τεκμήριο	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΕΙΣΦΟΡΑ
Μέχρι 7		8000	5%	400
8		10000	5%	500
10		14000	5%	700
12		24000	5%	1200
15		54000	5%	2700
18		99000	5%	4950
22		179000	5%	8950
30		467000	5%	23350

Επί του άρθρου 31

Διαπιστώνεται ότι, περίπου 700.000 επιτηδευματίες και ελεύθεροι επαγγελματίες δηλώνουν καθαρά κέρδη κάτω του αφορολογήτου ορίου των 12.000 ευρώ. Δεδομένων των δημοσιονομικών συνθηκών τις οποίες διέρχεται η χώρα μας προτείνεται η θέσπιση ελάχιστου φόρου εισοδήματος από τη δραστηριότητα των εμπορικών επιχειρήσεων και των ελευθέρων επαγγελματιών ούτως ώστε να ενισχυθούν τα δημόσια έσοδα.

Σημειώνεται ότι δεν καταργείται ο λογιστικός προσδιορισμός και το ποσό του ελάχιστου φόρου επιβάλλεται μόνο στις περιπτώσεις εκείνες που προκύπτει μικρότερος φόρος με βάση τα δηλούμενα καθαρά κέρδη.

Με τον τρόπο αυτό δεν επιβαρύνονται οι ειλικρινείς φορολογούμενοι (επιτηδευματίες και ελεύθεροι επαγγελματίες) που δηλώνουν μεγαλύτερα ποσά και όλοι πλέον θα συνεισφέρουν στη διαχείριση των κοινών της χώρας με τη θέσπιση του ελάχιστου φόρου.

Τα κριτήρια που τίθενται είναι ο πληθυσμός και η τιμή ζώνης, που ασκείται η δραστηριότητα. Εξαιρούνται από τις νέες αυτές διατάξεις οι επιτηδευματίες για τα πρώτα πέντε έτη της άσκησης της δραστηριότητάς τους και όσοι επιτηδευματίες πρόκειται να συνταξιοδοτηθούν κατά τα επόμενα τρία έτη.

Επί του άρθρου 32

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 32 προβλέπεται ότι η απαλλαγή της παρ. 11 του άρθρου 12 του Κ.Φ.Ε. δεν αίρεται όταν τα ταμεία ασφάλισης που έχουν συσταθεί με νόμο συστήνουν ενέχυρο ή συνάπτουν πράξεις (repos – reverse repos) με βάση τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 3632/1928 (Α' 137) επί των ανωτέρω τίτλων και με την προϋπόθεση ότι εξακολουθούν να είναι δικαιούχοι των τόκων που προκύπτουν από τους υπόψη τίτλους μέχρι τη λήξη αυτών. Η ρύθμιση αυτή γίνεται για τη διευκόλυνση πραγματοποίησης πράξεων διαχείρισης επί του χαρτοφυλακίου των ομολόγων των ασφαλιστικών ταμείων, με στόχο τη βελτίωση της αποδοτικότητας του χαρτοφυλακίου τους και τη βελτίωση της ρευστότητας των ασφαλιστικών φορέων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 32 επεκτείνεται σε όλους τους φορείς, δημόσιους και ιδιωτικούς η γενική υποχρέωση ηλεκτρονικής υποβολής όλων των απαραίτητων στοιχείων οικονομικού και φορολογικού ενδιαφέροντος προς τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, προκειμένου να καθίσταται δυνατός ο έλεγχος και η διασταύρωσή τους με τα υποβαλλόμενα από τους φορολογούμενους στοιχεία προς τις αρμόδιες φορολογικές αρχές και να ακολουθείται η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης των φόρων που αφορούν τα εισοδήματα ή τα περιουσιακά στοιχεία τους (κινητά και ακίνητα). Για το λόγο αυτό παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών για τον καθορισμό των κατάλληλων μορφοτύπων ηλεκτρονικής διαβίβασης των πληροφοριών και όλων των άλλων αναγκαίων στοιχείων έτσι ώστε να διαβιβάζονται από τους υπόχρεους φορείς με τρόπο άμεσα αξιοποιήσιμο από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου.

Επί του άρθρου 33

Λόγω της οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης και με σκοπό την αντιμετώπιση των έκτακτων αναγκών της ελληνικής οικονομίας, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού τροποποιείται η κλίμακα υ-

πολογισμού του φόρου ακίνητης περιουσίας φυσικών προσώπων, με μείωση του αφορολόγητου ποσού από τις 400.000 ευρώ στις 200.000 ευρώ.

Με σκοπό τη διευκόλυνση των πολιτών στην εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων, με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 3 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι, για τα έτη 2010 και 2011, ο φόρος ακίνητης περιουσίας που αναλογεί στα φυσικά πρόσωπα καταβάλλεται σε δόσεις, ανεξαρτήτως του χρόνου βεβαίωσης του φόρου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 4 του άρθρου αυτού προστίθεται παράγραφος 5 στο τέλος της ενότητας Α του άρθρου 34 του Κώδικα φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, σύμφωνα με την οποία, εξαιρούνται από την επιβολή του φόρου δωρεάς και γονικής παροχής οι δωρεές και γονικές παροχές που συνιστώνται αποκλειστικά για την αγορά ή ανέγερση ακινήτων, εφόσον πρόκειται για δαπάνη η οποία, κατά τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, δεν προσauξάνει την ετήσια δαπάνη των φορολογουμένων. Οι δωρεές και γονικές παροχές αυτές δεν θεωρούνται δωρεές. Με τη ρύθμιση αυτή, με την οποία γίνεται προσπάθεια τόνωσης της αγοράς ακινήτων, θα υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση τόσο στη φορολογία δωρεών – γονικών παροχών, όσο και στη φορολογία εισοδήματος.

Επί του άρθρου 34

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού, μετατάσσονται από το μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ (13%) στον κανονικό συντελεστή (23%) τα μη αλκοολούχα ποτά, εκτός από το μη αεριούχο νερό, καθώς και οι υπηρεσίες εστίασης γενικά. Υπηρεσίες εστίασης είναι η παράδοση τροφίμων και ποτών η οποία συνοδεύεται με υπηρεσίες οι οποίες είναι απαραίτητες για την επιτόπια κατανάλωσή τους (διάθεση χώρου, απαραίτητου εξοπλισμού για την επιτόπια κατανάλωση – όπως τραπέζια, καθίσματα, κλπ. - διάθεση σερβιτσιών, υπηρεσίες σερβιρίσματος, καθαριότητα του χώρου, κλπ.). Πρόκειται για την επιτόπια κατανάλωση γευμάτων σε εστιατόρια, ταβέρνες, οινομαγειρεία, πιτσαρίες, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες, ζαχαροπλαστεία και λοιπές παρόμοιες επιχειρήσεις.

Για λόγους ίσης μεταχείρισης μετατάσσεται στον κανονικό συντελεστή και η παράδοση έτοιμων γευμάτων από εστιατόρια, ταβέρνες, πιτσαρίες, οινομαγειρεία, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες και συναφή καταστήματα ή τμήματα καταστημάτων, τα οποία παραλαμβάνονται από τους πελάτες ή αποστέλλονται στον τόπο που υποδεικνύεται από τον πελάτη. Δεδομένου ότι στην περίπτωση αυτή δεν παρέχονται σημαντικές υπηρεσίες για την κατανάλωση των εν λόγω ειδών, οι σχετικές πράξεις συνιστούν παράδοση αγαθών.

Η μετάταξη αυτή κρίθηκε επιβεβλημένη για την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών αναγκών της χώρας μας, στα πλαίσια της ιδιαίτερα κρίσιμης τρέχουσας οικονομικής συγκυρίας.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι η μετάταξη των αγαθών και υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1 ισχύει από 1ης Σεπτεμβρίου 2011.

Συγκεκριμένα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού αντικαθίστανται ή καταργούνται ορισμένες διατάξεις του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ και ειδικότερα:

Περίπτωση α)

Με την περίπτωση α) αντικαθίσταται η περίπτωση 27 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α., προβλέποντας ότι οι χυμοί φρούτων και λαχανικών που περιλαμβάνονται στη Δ.Κ. 2009 μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή (23%).

Περίπτωση β)

Με την περίπτωση β) αντικαθίσταται η περίπτωση 28 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α. Με την τροποποίηση αυτή διευκρινίζεται ότι τα έτοιμα ροφήματα και παρόμοια είδη της Δ.Κ. 2106 μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή.

Περίπτωση γ)

Με την περίπτωση γ) αντικαθίσταται η περίπτωση 29 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α., προβλέποντας ότι στο μειωμένο συντελεστή (13%) παραμένουν μόνο τα φυσικά ή τεχνητά μεταλλικά χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών μη αρωματισμένα και μη αεριούχα νερά, ενώ τα αεριούχα νερά (φυσικά ή τεχνητά) μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή (23%).

Περίπτωση δ)

Με την περίπτωση δ) καταργείται η περίπτωση 30 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α.. Με την κατάργηση της παραγράφου αυτής μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή τα μη αλκοολούχα ποτά (αναψυκτικά, κλπ.).

Περίπτωση ε)

Με την περίπτωση ε) καταργείται η περίπτωση 6 του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α. Με την κατάργηση της παραγράφου αυτής μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή οι «υπηρεσίες εστίασης». Επιπλέον των όσων διευκρινίστηκαν ανωτέρω σε σχέση με τις υπηρεσίες αυτές, επισημαίνεται ότι οι δραστηριότητες «εστίασης» χαρακτηρίζονται από ένα σύνολο στοιχείων και πράξεων, εκτεινόμενων από την παρασκευή προκαθορισμένων ή κατά παραγγελία εδεσμάτων ή γευμάτων, με βρασμό, τηγάνισμα, ψήσιμο ή άλλο τρόπο προς άμεση κατανάλωση, μέχρι και το σερβίρισμά τους από το προσωπικό της επιχείρησης σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους αυτής, με έπιπλα, σερβίτσια, βεστιάριο, τουαλέτα, κλπ. Κατά συνέπεια στις περιπτώσεις αυτές προέχει σαφώς η «υπηρεσία», η οποία αποσκοπεί στο να καταστήσει περισσότερο ευχάριστη την επί τόπου κατανάλωση σε κατάλληλο περιβάλλον, αφού η παράδοση τροφής αποτελεί ένα μόνο από τα κριτήρια για την επιλογή της επιχείρησης από τον πελάτη.

Παροχή υπηρεσίας εστίασης συνιστά και η τροφοδοσία (catering), εφόσον αυτή δεν συνίσταται σε απλή παράδοση φαγητού αλλά σε ένα σύνολο στοιχείων και πράξεων κατά τα παραπάνω, με τη διαφορά ότι οι πράξεις αυτές δεν πραγματοποιούνται στο σύνολό τους στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης, αλλά μέρος αυτών (σερβίρισμα), πραγματοποιείται σε τόπο υποδεικνυόμενο από τον πελάτη.

Η εν λόγω διάταξη συνδέεται άμεσα με τη διάταξη της περίπτωσης στ) με την οποία μετατάσσεται στον κανονικό συντελεστή η παράδοση έτοιμων προς άμεση κατανάλωση εδεσμάτων, γευμάτων και πρόχειρων γευμάτων από τις ανωτέρω επιχειρήσεις, στην περίπτωση που η παράδοση αυτή δεν συνοδεύεται από τις κατάλληλες υπηρεσίες για την επιτόπια κατανάλωσή τους και κατά συνέπεια χαρακτηρίζονται ως παραδόσεις αγαθών. Από το συνδυασμό των δύο αυτών διατάξεων (περιπτώσεις ε)

και στ)] προκύπτει ότι η διάθεση έτοιμων προς άμεση κατανάλωση γευμάτων υπάγεται στον κανονικό συντελεστή, ανεξάρτητα εάν πρόκειται για παροχή υπηρεσίας ή για παράδοση αγαθών, με στόχο την ίση αντιμετώπιση των πράξεων αυτών και την αποφυγή προβλημάτων αθέμιτου ανταγωνισμού.

Περίπτωση στ)

Με την περίπτωση αυτή καταργείται η ένδειξη (Ι) πριν την περίπτωση 1 του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ, καθώς και η παράγραφος ΙΙ στο τέλος του Κεφαλαίου αυτού και προστίθεται νέο Κεφάλαιο Γ. ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Κατ' αρχήν η τροποποίηση αυτή έχει νομοτεχνικό χαρακτήρα, προκειμένου να καταστεί σαφέστερη η εξαίρεση αγαθών και υπηρεσιών από το Παράρτημα ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α., για τα οποία δεν εφαρμόζεται ο μειωμένος συντελεστής, αλλά υπάγονται στον κανονικό συντελεστή Φ.Π.Α σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του Κώδικα αυτού. Αυτό επιτυγχάνεται με την υιοθέτηση νέου Κεφαλαίου Γ. ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ, στην παράγραφο 1 του οποίου επαναλαμβάνεται η ισχύουσα διάταξη της παραγράφου ΙΙ του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ.

Παράλληλα με τη νέα παράγραφο 2 του Κεφαλαίου αυτού προβλέπεται ότι δεν περιλαμβάνεται στο Παράρτημα ΙΙΙ και κατά συνέπεια δεν υπάγεται στο μειωμένο συντελεστή η παράδοση παρασκευασμένων γευμάτων τα οποία είναι έτοιμα προς άμεση κατανάλωση.

Με τη διάταξη αυτή προβλέπεται ότι υπάγεται στον κανονικό συντελεστή η παράδοση έτοιμων φαγητών (εδεσμάτων, γευμάτων και πρόχειρων γευμάτων, σαλάτων, κρύων σάντουιτς κλπ.), τα οποία είναι δυνατόν να καταναλωθούν άμεσα χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία. Πρόκειται για τα φαγητά που παρασκευάζονται με βρασμό, ψήσιμο, τηγάνισμα, ζέσταμα, ανάμιξη υλικών κλπ. και πωλούνται σε πακέτα από εστιατόρια, ταβέρνες, οινομαγειρεία, πιτσαρίες, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες, και λοιπές παρόμοιες επιχειρήσεις, ανεξάρτητα εάν παραλαμβάνονται από τον ίδιο τον πελάτη στις εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων αυτών ή αποστέλλονται με ευθύνη των επιχειρήσεων αυτών στον τόπο που υποδεικνύεται από τον πελάτη (σπίτι, γραφείο, ή σε άλλο τόπο). Ως συναφείς επιχειρήσεις νοούνται οι κινητές κατίνες, οι επιχειρήσεις διάθεσης έτοιμων γευμάτων από πάγκους σε γήπεδα κ.λπ ή από μικρά κινηματογράφων, θεάτρων, οι επιχειρήσεις τροφοδοσίας (catering) που απλώς προμηθεύουν έτοιμα γεύματα χωρίς περαιτέρω υπηρεσίες σερβιρίσματος, κλπ.

Με τη διάταξη αυτή μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή τα γεύματα τα οποία είναι έτοιμα προς κατανάλωση (μαγειρεμένα, ψημένα, τηγανισμένα κλπ. ή απλώς παρασκευασμένα όπως οι έτοιμες σαλάτες, κρύα σάντουιτς) που παραδίδονται ως «πακέτα» από εστιατόρια, ταβέρνες, πιτσαρίες, οινομαγειρεία, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες και συναφή καταστήματα ή τμήματα καταστημάτων που παρασκευάζουν έτοιμα προς άμεση κατανάλωση φαγητά. Κατά την έννοια αυτή ο κανονικός συντελεστής εφαρμόζεται στα έτοιμα γεύματα που παραδίδονται από επιχειρήσεις που δεν διαθέτουν αίθουσα για επιτόπια κατανάλωση, όπως είναι επιχειρήσεις κατασκευής και διανομής πίτσας, κινέζικων γευμάτων, σούπερ μάρκετ που παραδίδουν έτοιμα μαγειρεμένα φαγητά, καθώς και από επιχειρήσεις πώλησης σάντουιτς, τυροπιτών και λοιπών παρόμοιων σνακς, συμπεριλαμβανο-

μένων των ειδών αυτών που πωλούνται από αρτοποιεία.

Στην περίπτωση παράδοσης ως «πακέτο» από εστιατόρια, ταβέρνες, πιτσαρίες, οινομαγειρεία, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες και συναφή καταστήματα ή τμήματα καταστημάτων που παρασκευάζουν έτοιμα προς άμεση κατανάλωση φαγητά, ο κανονικός συντελεστής εφαρμόζεται σε όλα τα αγαθά που περιέχονται στο πακέτο, συμπεριλαμβανομένων και των γλυκών, ενώ ο κανονικός συντελεστής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση παράδοσης γλυκών από ζαχαροπλαστεία ή αρτοποιεία, τα οποία δεν καταναλώνονται επί τόπου, αλλά παραλαμβάνονται για κατανάλωση εκτός των καταστημάτων αυτών.

Αντίθετα δεν υπάγονται στον κανονικό συντελεστή, αλλά παραμένουν στο μειωμένο συντελεστή (13%) τα είδη που παραδίδονται από κυλικεία που λειτουργούν εντός εκπαιδευτικών και νοσηλευτικών επιχειρήσεων ή ιδρυμάτων, καθώς και εντός ιδρυμάτων που παρέχουν κοινωνική πρόνοια. Η διάταξη αυτή αφορά τα κυλικεία που λειτουργούν εντός σχολείων, πανεπιστημίων, λοιπών εκπαιδευτικών επιχειρήσεων, νοσοκομείων, κλινικών δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα και ιδρύματα κοινωνικής πρόνοιας, όπως γηροκομεία, άσυλα, κλπ.

Επίσης, ο μειωμένος συντελεστής (13%) συνεχίζει να εφαρμόζεται στα τυποποιημένα είδη διατροφής που παρασκευάζονται για ευρεία κατανάλωση, και παρουσιάζονται στα σημεία πώλησης συσκευασμένα, όπως κονσέρβες, αλλαντικά, αλίπαστα, έτοιμες σαλάτες, όπως ρώσικη, ταραμοσαλάτα, τυροσαλάτα, κλπ., καθώς και είδη διατροφής που παρουσιάζονται σε μεγάλες συσκευασίες ή μεγάλες ποσότητες και διατίθενται χύμα ή κομμένα σε μικρότερες ποσότητες, όπως αλλαντικά, αλίπαστα, τυριά, ελιές, τουρσί και λοιπά παρόμοια.

Με την παρ. 2 προβλέπεται ότι οι μετατάξεις αγαθών και υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στο παρόν άρθρο θα εφαρμοστούν από 1ης Σεπτεμβρίου του 2011, προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι όποιες αρνητικές επιπτώσεις στον τουριστικό κλάδο κατά το τρέχον έτος.

Επί του άρθρου 35

Με τις προτεινόμενες διατάξεις γίνεται αναπροσαρμογή των ετήσιων τελών κυκλοφορίας όλων των επιβατικών και επαγγελματικών αυτοκινήτων οχημάτων ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, τα οποία αυξάνονται μεσοσταθμικά κατά ποσοστό 10%, εκτός των τελών των επιβατικών ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης οχημάτων που έχουν ταξινομηθεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα μετά την 1.11.2010, τα οποία αυξάνονται μεσοσταθμικά κατά ποσοστό 12%, προκειμένου να ομαλοποιηθούν οι άνισες διαφορές που προκύπτουν από την ταξινόμηση ιδίων αυτοκινήτων πριν και μετά την 1.11.2010.

Από τις γενικές αυτές ρυθμίσεις και για τον εξορθολογισμό του τρόπου υπολογισμού των τελών κυκλοφορίας, καθορίστηκαν νέες τιμές για τα τέλη που αφορούν στη δοκιμαστική κυκλοφορία, τη χορήγηση προσωρινής άδειας κυκλοφορίας, τα τέλη των διτροχών και τρίτροχων μοτοποδηλάτων, τη χορήγηση του σήματος των οχημάτων που απαλλάσσονται από τα τέλη κυκλοφορίας καθώς και των τελών που επιβάλλονται σε αλλοδαπά αυτοκίνητα για κάθε ταξίδι.

Περαιτέρω, για τις επιβατικές ηλεκτροκίνητες και υδρογόνου δίκυκλες και τρίκυκλες μοτοσικλέτες ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, ανεξάρτητα από την ημερομηνία της πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα, προβλέ-

πεται η απαλλαγή από τα τέλη κυκλοφορίας.

Επί του άρθρου 36

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1, ορίζεται, θετικός συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης (ΕΦΚ) στο φυσικό αέριο, των κωδικών Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.) 2711 11 00 και 2711 21 00, των περιπτώσεων ιζ) και ιη) της παραγράφου 1, του άρθρου 73 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν.2960/2001), που χρησιμοποιείται ως καύσιμο θέρμανσης και για λοιπές χρήσεις, ο οποίος ανέρχεται σε 1,5 ευρώ ανά Gígagoule μεικτή θερμότητας δύναμη.

Με τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 74 παράγραφος 3, οι οποίες αποτελούν ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου 21 της Οδηγίας 2003/96/ΕΚ, προβλέπεται ότι η οφειλή του αναλογούντος ΕΦΚ στο φυσικό αέριο γεννάται (γενεσιουργός αιτία) τη στιγμή της προμήθειάς του από τον διανομέα ή τον αναδιανομέα.

Η επιβολή θετικού συντελεστή στο φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται για θέρμανση και λοιπές χρήσεις γίνεται για λόγους αύξησης των δημοσίων εσόδων συνεκτιμώντας το γεγονός ότι η πλειονότητα των λοιπών κρατών μελών εφαρμόζει θετικό συντελεστή στο προϊόν αυτό.

Επιπλέον με την ίδια διάταξη αναπροσαρμόζεται ο συντελεστής ΕΦΚ του πετρελαίου εξωτερικής καύσης (fuel oil – Μαζούτ) από 19 σε 38 ευρώ ανά 1000 χιλιόγραμμα, του υγραερίου που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων από 125 σε 200 ευρώ ανά 1000 χιλιόγραμμα, του υγραερίου και του μεθανίου που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης και για άλλες χρήσεις, από 13 σε 60 ευρώ ανά 1000 χιλιόγραμμα και του υγραερίου και μεθανίου για βιομηχανική, βιοτεχνική και εμπορική χρήση σε κινητήρες από 41 σε 120 ευρώ ανά 1000 χιλιόγραμμα.

Με τις παραπάνω αναπροσαρμογές αφ' ενός διατηρείται η ανταγωνιστικότητα του φυσικού αερίου έναντι των λοιπών προϊόντων που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης αφ' ετέρου προσεγγίζεται ο μέσος κοινοτικός συντελεστής για την περίπτωση του μαζούτ και του υγραερίου που εφαρμόζεται στην Ε.Ε.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2, αναπροσαρμόζεται ο συντελεστής ΕΦΚ του πετρελαίου θέρμανσης της περίπτωσης ζ) και του φωτιστικού πετρελαίου (κηροζίνη) θέρμανσης της περίπτωσης ια) της παραγράφου 1 του άρθρου 73 που χρησιμοποιούνται για τη χρονική περίοδο από 15 Οκτωβρίου μέχρι 30 Απριλίου κάθε έτους, από 21 σε 60 ευρώ ανά χιλιόλιτρο. Με το εν λόγω μέτρο, διατηρείται η ανταγωνιστικότητα του φυσικού αερίου έναντι του πετρελαίου θέρμανσης και του φωτιστικού πετρελαίου (κηροζίνη) θέρμανσης.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 3, δίδεται νομοθετική εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να καθορίσει τους όρους, τις διατυπώσεις καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια που διέπουν τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του Ε.Φ.Κ. του φυσικού αερίου των περιπτώσεων ιζ) και ιη) της παραγράφου 1 του άρθρου 73.

Επίσης, με την παρούσα διάταξη δίδεται νομοθετική εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, να προσδιορίζουν τα στοιχεία που θα διαβιβάζονται από τους διανομείς φυσικού αερίου καθώς και η συχνότητα και ο τρόπος διαβίβασής τους προκειμένου να διενεργούνται οι απαραίτητοι έλεγχοι.

Με τη διάταξη της παρ. 4 αναπροσαρμόζεται ο ελάχι-

στος ειδικός φόρος κατανάλωσης στα τσιγάρα από 75% σε 95% του συνολικού ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στη σταθμισμένη μέση τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων. Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί, στο πλαίσιο του υγιούς ανταγωνισμού, στην αποκατάσταση της σχέσης της τιμής λιανικής πώλησης μεταξύ φθηνών και ακριβών τσιγάρων, που ίσχυε πριν τις τελευταίες αυξήσεις.

Συγκεκριμένα μέχρι το τέλος του 2009 η διαφορά της τιμής λιανικής πώλησης φθηνών και ακριβών τσιγάρων, ήταν 1,2 ευρώ το πακέτο περίπου. Μετά τις τελευταίες αυξήσεις του ειδικού φόρου κατανάλωσης που πραγματοποιήθηκαν το 2010 και δεδομένου ότι αυτές δεν μετακυλήθηκαν στο σύνολό τους, στην τελική κατανάλωση, με αύξηση των τιμών λιανικής πώλησης, η διαφορά αυτή διευρύνθηκε και σήμερα κυμαίνεται στο 1,6 ευρώ περίπου το πακέτο, με επακόλουθο τη στρόφη στα φθηνά τσιγάρα, τη διατάραξη του υγιούς ανταγωνισμού και την υστέρηση των εσόδων.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιβαρύνονται τα τσιγάρα που πωλούνται σε τιμή έως και 145 ευρώ ανά 1.000 τσιγάρα ή έως και 2,90 ευρώ το πακέτο των 20 τεμαχίων.

Επίσης, με την διάταξη της παρ. 5 περιορίζεται η πίστωση φόρου που παρέχεται για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που παράγονται στη χώρα μας και στα λοιπά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από οκτώ (8) εβδομάδες σε τέσσερις (4). Η μείωση της διάρκειας της πίστωσης κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να επιταχυνθεί η είσπραξη των εσόδων του προϋπολογισμού και να είναι ασφαλέστερη η πρόβλεψη των εσόδων κάθε οικονομικού έτους. Επίσης, η μείωση της παρεχόμενης πίστωσης λειτουργεί αποτρεπτικά στην πρακτική δημιουργίας αποθεμάτων φορολογημένων προϊόντων από τις καπνοβιομηχανίες και τους εισαγωγείς πριν από κάθε αύξηση των φορολογικών συντελεστών, η οποία δημιουργεί καθυστερήσεις στην εφαρμογή των φορολογικών μέτρων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 6, ορίζεται η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του ΕΦΚ επί του φυσικού αερίου. Επίσης ορίζεται η χρονική στιγμή βεβαίωσης και είσπραξης του Φ.Π.Α., καθώς και ο τρόπος υπολογισμού αυτού.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 7, παραμένει η αναστολή είσπραξης του ΕΦΚ μέχρι την 1.1.2014 μόνον για το φυσικό αέριο της περίπτωσης ιστ) που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων λόγω της επιβολής θετικού συντελεστή στο φυσικό αέριο των περιπτώσεων ιζ) και ιη).

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 8 προβλέπεται η σταδιακή αναπροσαρμογή του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιείται για θέρμανση ώστε να προσεγγίσει το επίπεδο του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιείται για κινητήρες. Η προσέγγιση αυτή των συντελεστών του ειδικού φόρου κατανάλωσης μεταξύ πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης αποσκοπεί στον περιορισμό του λαθρεμπορίου, στον τομέα των πετρελαιοειδών προϊόντων, αφού ο μειωμένος φόρος κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης αποτελεί σημαντικό κίνητρο για διάπραξη λαθρεμπορικών πράξεων.

Παράλληλα με την αναπροσαρμογή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης λαμβάνεται πρόνοια, ώστε με απόφασή του ο Υπουργός των Οικονομικών να μπορεί να χορηγεί επίδομα στις ασθενέστερες

οικονομικά ομάδες που χρησιμοποιούν πετρέλαιο θέρμανσης.

ΣΤ. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Ε΄

Επί του άρθρου 37

Η θεσμοθέτηση των διατάξεων των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού κρίνεται αναγκαία λόγω των δημοσιονομικών συνθηκών της χώρας και στο πλαίσιο της προσπάθειας για εξορθολογισμό του ανθρώπινου δυναμικού της δημόσιας διοίκησης.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 4 αυτού του άρθρου αυξάνεται η συνολική διάρκεια της άδειας χωρίς αποδοχές από δύο (2) σε πέντε (5) έτη.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 5. επιδιώκεται αφενός η αντιμετώπιση σοβαρών λόγων που επικαλείται ο υπάλληλος και αναφέρονται όχι μόνον στον ίδιο αλλά και σε άτομα του οικογενειακού του περιβάλλοντος, αφετέρου δε και σε ανάλογη εξοικονόμηση οικονομικών πόρων ενόψει και των δημοσιονομικών συνθηκών.

Η θέσπιση των διατάξεων της παρ. 7 κρίνεται αναγκαία για την αξιοποίηση του πλεονάζοντος τακτικού προσωπικού των ΔΕΚΟ. Περαιτέρω εξασφαλίζεται για χρονική διάρκεια δώδεκα μηνών η μισθοδότησή τους και παράλληλα παρέχεται η δυνατότητα της κατά προτεραιότητα απασχόλησής τους σε υπηρεσίες και φορείς του δημόσιου τομέα με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες.

Επί του άρθρου 38

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1 τροποποιούνται οι διατάξεις του τέταρτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 (Α΄ 297), όπως τροποποιήθηκε με τις όμοιες της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 3833/2010 (Α΄ 40) και πλέον προβλέπεται ότι οι ώρες απογευματινής υπερωριακής εργασίας των υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις είκοσι (20) ώρες μηνιαίως ανά υπάλληλο, από σαράντα (40) που είναι σήμερα.

Με τις διατάξεις της παρ. 2, καθιερώνεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης 2% για την καταπολέμηση της ανεργίας, επί των αποδοχών των υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ, αλλά και των υπαλλήλων όλων ανεξαιρέτως των Δημοσίων Επιχειρήσεων, Οργανισμών και ΝΠΙΔ. Επιπλέον για τους δημοσίους υπαλλήλους, που είναι δικαιούχοι του Ταμείου, προβλέπεται και ειδική εισφορά 1% υπέρ του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, πέραν των ήδη προβλεπομένων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 4 ορίζεται ότι οι πόροι των ΟΤΑ (ΚΑΠ) είναι συνάρτηση συγκεκριμένων εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού (φόρος εισοδήματος, Φ.Π.Α., φόροι στην περιουσία). Οι δημοσιονομικές παρεμβάσεις στο σκέλος των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού που έχουν περιληφθεί στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα προβλέπουν μεταξύ άλλων στην αύξηση των εσόδων από τις συγκεκριμένες κατηγορίες φόρων με τις οποίες είναι συνδεδεμένοι οι πόροι των ΟΤΑ με στόχο όμως τη μείωση του ελλείμματος και όχι την αύξηση των μεταβιβάσεων προς τους ΟΤΑ. Προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο οι παρεμβάσεις αυτές αντί να μειώσουν το έλλειμμα να αυξήσουν τη δυνατότητα των ΟΤΑ να πραγματοποιούν δαπάνες προτείνεται ο καθορισμός ανώτατου ορίου πιστώσεων που μπορεί να εγγραφούν ετησίως στον Κρατικό Προϋπολογισμό για χρηματοδότηση των ΟΤΑ. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται

η αναλογική συμμετοχή των ΟΤΑ στην αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης και η χρησιμοποίηση των επιπλέον εσόδων για την μείωση του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού.

Ζ. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου ΣΤ´

Επί του άρθρου 39

Με την παρ. 1 για τον εξορθολογισμό της χορήγησης επιδομάτων ανεργίας, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που επαναλαμβάνεται η επιδότηση μετά την οριακή συμπλήρωση των προϋποθέσεων χορήγησης και διαμορφώνονται συνθήκες καταστρατήγησης με συνέπεια την αποδυνάμωση του σκοπού χορήγησης επιδομάτων ανεργίας, ορίζεται ανώτερο όριο χορήγησης τα τετρακόσια πενήντα επιδόματα ανεργίας για την τετραετία πριν την αίτηση επιδότησης.

Με την παρ.2 επαναπροσδιορίζονται οι όροι για τη χορήγηση της οικονομικής ενίσχυσης που λαμβάνουν οι επιδοτούμενοι άνεργοι κατά τις εορταστικές περιόδους των Χριστουγέννων και του Πάσχα. Έτσι εφαρμόζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των δικαιούχων και η παροχή καταβάλλεται κατ' αναλογία με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις που ισχύουν για τους εργαζομένους.

Με την παρ. 3 ορίζεται ως ημερομηνία έναρξης των διατάξεων του παρόντος η 1.1.2013.

Επί του άρθρου 40

Με το άρθρο 40 διευκρινίζεται με τη μορφή ρητής διάταξης η εφαρμοζόμενη ερμηνευτική κατάσταση του δικαίου μας συστήματος σχετικά με την πρόωρη καταγγελία συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Συγκεκριμένα ρυθμίζεται νομοθετικά η αυτοδίκαιη μετατροπή σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου, σε περίπτωση πρόωρης καταγγελίας, εάν στην σύμβαση υπάρχει ο όρος για την εφαρμογή της νομοθεσίας συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου για την λύση της. Στην περίπτωση αυτή η μετατροπή επέρχεται κατά το χρόνο της πρόωρης λύσης της σύμβασης

Επί του άρθρου 41

Με το άρθρο 41 βελτιώνεται η ευελιξία εφαρμογής των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, εναρμονίζοντας τη νομοθεσία μας με τα ισχύοντα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση μη συνδρομής αντικειμενικού λόγου και εφόσον η χρονική διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου υπερβαίνει συνολικά τα τρία (3) έτη, τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης με συνέπεια τη μετατροπή αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Αν στο χρονικό διάστημα των τριών ετών ο αριθμός των ανανεώσεων των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας υπερβαίνει τις τρεις (3), τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης με συνέπεια τη μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

Επί του άρθρου 42

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 42 παρέχεται μεγαλύτερη ευελιξία στις επιχειρήσεις προκειμένου να οργανώσουν καλύτερα το χρόνο εργασίας των εργαζομένων τους με βάση πραγματικές ανάγκες που προκύ-

πτουν από τη φύση και το είδος των εργασιών τους. Η δυνατότητα διευθέτησης του χρόνου εργασίας δίνεται πλέον και σε επιχειρήσεις που απασχολούν κάτω από είκοσι (20) εργαζόμενους, παρέχοντας ουσιαστική διευκόλυνση στο πλήθος των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων που δραστηριοποιείται στην οικονομία μας. Ειδικότερα, αυξάνεται από τέσσερις (4) σε έξι (6) μήνες το χρονικό διάστημα των περιόδων αυξημένης και μειωμένης απασχόλησης (διευθέτηση χρόνου εργασίας) για τον εργαζόμενο μέσα σε διάστημα δώδεκα (12) μηνών.

Επί του άρθρου 43

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 43 διευκολύνεται η πρόσληψη νέων ανέργων από 18-25 ετών για την απόκτηση της πρώτης εργασιακής τους εμπειρίας στον ιδιωτικό τομέα έως δύο χρόνια. Οι νέοι άνεργοι θα μπορούν να αμείβονται με το 80% του κατώτατου μισθού της εκάστοτε συλλογικής σύμβασης εργασίας που στις περισσότερες περιπτώσεις είναι πολύ πιο υψηλός από τον κατώτατο μισθό της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, ενώ θα καλύπτονται πλήρως οι ασφαλιστικές εισφορές από τον εργοδότη.

Για να διασφαλίσουμε την αύξηση της απασχόλησης και να αποφευχθούν περιπτώσεις υποκατάστασης εργαζομένων, υποχρεώνεται η επιχείρηση να μην έχει κάνει απολύσεις κατά το τελευταίο 3μηνο και να μην κάνει κατά τη διάρκεια που ισχύει η σύμβαση εργασιακή εμπειρίας. Όταν λήξει η σύμβαση εργασιακής εμπειρίας, τότε ο νέος αμείβεται με τον συμβατικό μισθό. Επισημαίνεται ότι ήδη από το Μάιο του 2010 με νομοθετική διάταξη (παράγραφος 6 άρθρου δεύτερου του ν. 3845/2010) είχε δοθεί η δυνατότητα σε νεοεισερχόμενους άνεργους έως 24 ετών να μπορούν να αποκτούν εργασιακή εμπειρία έως 12 μήνες με το 80% του κατώτατου βασικού μισθού της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Για να εξασφαλιστεί η ασφαλιστική κάλυψη των νέων ανέργων, δημιουργήθηκε τον Οκτώβριο του 2010 πρόγραμμα επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών μέσω του ΟΑΕΔ, στο οποίο εισήχθη ως ρήτρα σε όσες επιχειρήσεις συμμετέχουν να υποχρεώνονται να διατηρήσουν τις παλαιές θέσεις εργασίας όσο διαρκεί η σύμβαση απόκτησης εργασιακής εμπειρίας.

Με τις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού ολοκληρώνονται, επίσης, οι δεσμεύσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης που απορρέουν από την υπογραφή του Μνημονίου Συνεννόησης με την Ε.Ε.-Ε.Κ.Τ.-Δ.Ν.Τ.

Επί του άρθρου 44

Με τις διατάξεις της παρ. 1 προβλέπεται ότι οι συντάξεις, που καταβάλλονται από το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), όπως είχαν διαμορφωθεί την 31.12.2010, μειώνονται από 1.1.2011, κατά ποσοστό 6%, επειδή το Ταμείο αυτό σε αντίθεση με τα υπόλοιπα ασφαλιστικά Ταμεία και δεδομένης της δημοσιονομικής κατάστασης της Χώρας, χορήγησε στους συνταξιούχους του αύξηση για το έτος 2010.

Τα επιπλέον ποσά που χορηγήθηκαν, σύμφωνα με τα ανωτέρω, στις συντάξεις των μηνών Ιανουαρίου έως και Αυγούστου 2011, θα παρακρατηθούν σε έξι (6) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, αρχής γενομένης από την σύνταξη μηνός Σεπτεμβρίου 2011.

Ταυτόχρονα, προκειμένου να αποφευχθούν και στο μέλλον φαινόμενα ανακολουθίας με την ασκούμενη εισοδηματική πολιτική, αφ' ενός μεν ορίζεται ότι από

1.1.2011 και μετά, οι συντάξεις και τα βοηθήματα του NAT, θα αναπροσαρμόζονται μόνο με διάταξη ειδικού νόμου, αφ' ετέρου δε από την ίδια ημερομηνία καταργείται κάθε διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης, με την οποία προβλέπεται η αναπροσαρμογή ή η αύξηση σύνταξης ή βοηθήματος που καταβάλλεται από το NAT.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 συστήνεται «Ειδικός Λογαριασμός Ανεργίας Αυτοαπασχολούμενων» με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια στο πλαίσιο λειτουργίας του Ο.Α.Ε.Δ.. Με τη σύσταση του Λογαριασμού αυτού και τη θέσπιση της ειδικής μηνιαίας εισφοράς επιδιώκεται η διασφάλιση της συνέχισης της ομαλής χρηματοδότησης της κοινωνικοασφαλιστικής προστασίας των αυτοαπασχολούμενων. Δικαιούχοι του Λογαριασμού αυτού είναι οι αυτοτελώς και ανεξάρτητα απασχολούμενοι – ασφαλισμένοι των Ταμείων Ο.Α.Ε.Ε., Ε.Τ.Α.Α. και Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε.. Σκοπός του Λογαριασμού είναι η χορήγηση βοηθήματος στους δικαιούχους του στις περιπτώσεις αποδεδειγμένης διακοπής του επαγγέλματός τους για διάστημα τουλάχιστον τριών (3) μηνών. Πόρος του Λογαριασμού είναι το ποσό των δέκα (10) ευρώ κατά μήνα το οποίο συμβεβαιώνεται και συνεισπράττεται από τα οικεία Ταμεία μαζί με τις τακτικές μηνιαίες εισφορές των ασφαλισμένων και αποδίδεται στον Ο.Α.Ε.Δ. μέχρι το τέλος του μεθεπόμενου μήνα από το μήνα καταβολής του.

Επιπλέον, με τη σύσταση του Λογαριασμού αυτού ικανοποιείται παλαιότερο αίτημα των αυτοαπασχολούμενων οι οποίοι στις περιπτώσεις διακοπής του επαγγέλματός τους μένουν ασφαλιστικά απροστάτευτοι, για την αντιμετώπιση των βιοποριστικών αναγκών που ανακύπτουν από τη διακοπή του επαγγέλματος μέχρι την ανεύρεση εργασίας ή μέχρι την επανάσκηψη του επαγγέλματος.

Με τις διατάξεις της παρ. 3 θεσπίζεται, από 1.1.2013, ειδική εισφορά υπέρ του Ο.Α.Ε.Ε., ανά κλάδο επιχειρήσεων, ως ποσοστό επί των πάσης φύσεως ετήσιων εσόδων των επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα κάθε εταιρικής μορφής.

Το ποσοστό εισφοράς ανά κλάδο επιχειρήσεων θα καθοριστεί με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ύστερα από ειδική οικονομική μελέτη του Υπουργείου Οικονομικών και γνώμη του Σ.Κ.Α. Η ειδική αυτή εισφορά σκοπό έχει την ενίσχυση της βιωσιμότητας του Ο.Α.Ε.Ε., τη διατήρηση και βελτίωση του ύψους των παρεχόμενων υπηρεσιών καθώς και την εμπέδωση αισθήματος ασφάλειας στους ασφαλισμένους και συνταξιούχους του.

Με τις διατάξεις της παρ. 4 τροποποιούνται διατάξεις του άρθρου 4 του ν.2458/1997. Συγκεκριμένα:

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (Α' 15) καθορίζονται για τους ασφαλισμένους του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών επτά ασφαλιστικές κατηγορίες επί των οποίων υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές. Επίσης, με τις διατάξεις της παρ. 2 του ίδιου παραπάνω άρθρου ορίζεται ότι οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται με δήλωσή τους σε μία από τις επτά ασφαλιστικές κατηγορίες και σε περίπτωση που δεν υποβάλουν σχετική δήλωση η κατάταξη γίνεται στην 1η ασφαλιστική κατηγορία. Είναι δυνατή η αλλαγή κατηγορίας με δήλωση του ασφαλισμένου που ισχύει από την πρώτη του επόμενου της υποβολής της δήλωσης έτους.

Επειδή, οι περισσότεροι ασφαλισμένοι του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης (570.000 περίπου επί συνόλου

700.000 περίπου ασφαλισμένων, ποσοστό 81%) είναι ενταγμένοι στην 1η κατώτερη ασφαλιστική κατηγορία, με συνέπεια οι ασφαλισμένοι αυτοί να λαμβάνουν κατά τη συνταξιοδότησή τους μικρά ποσά σύνταξης (ενδεικτικά αναφέρεται ότι για 15 χρόνια ασφάλισης στην 1η ασφαλιστική κατηγορία το ποσό της χορηγούμενης κύριας σύνταξης ανέρχεται στο ποσό των 135,02 €, ενώ για 30 έτη στην ίδια ασφαλιστική κατηγορία ανέρχεται στα 270,04 €-υπολογισμός με ποσά έτους 2011) και προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα αυτό, αλλά και να αποφευχθεί η συρροή των ασφαλισμένων στην 1η ασφαλιστική κατηγορία, προτείνεται η θέσπιση της προτεινόμενης διάταξης, με την οποία ορίζεται ότι από τις ως άνω επτά ασφαλιστικές κατηγορίες οι πέντε πρώτες είναι υποχρεωτικές και οι υπόλοιπες προαιρετικές, καθώς και η υποχρεωτική μετάταξη των ασφαλισμένων σε ανώτερη υποχρεωτική ασφαλιστική κατηγορία, ανάλογα με το χρόνο ασφάλισης που διανύεται στον κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 5 προβλέπεται ότι το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος, που καταβάλλουν ο Τομέας Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ και ο Κλάδος Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ, όπως αυτό προκύπτει από τις καταστατικές τους διατάξεις, μειώνεται κατά ποσοστό 10% και 15% αντίστοιχα για όσους εξήλθαν ή θα εξέλθουν της Υπηρεσίας, από 1.1.2010 και μετά και δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση χορήγησης του εφάπαξ βοηθήματος, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί το οξύ πρόβλημα της καταβολής του προαναφερόμενου ποσού από τα παραπάνω Ταμεία και να μειωθεί ο χρόνος απόδοσής του στους δικαιούχους.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 6 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 51 του ν.2084/1992. Συγκεκριμένα, με την παράγραφο 1 του άρθρου 51 του ν. 2084/1992, προσδιορίστηκε το ποσό της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των μισθωτών με 35 έτη ασφάλισης ή 10.500 ημέρες ασφάλισης στο 80% των συντάξιμων μηνιαίων αποδοχών και περιορίστηκε στο τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Με τη διάταξη αυτή προτείνεται ο περιορισμός του ποσού της σύνταξης αυτής, έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνονται σε αυτό και τα οικογενειακά επιδόματα, καθώς ο σκοπός της διάταξης αυτής, ο οποίος είναι το τελικό ποσό της σύνταξης να μην υπερβαίνει το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π., δεν επιτυγχάνεται με την εξαίρεση των οικογενειακών επιδομάτων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 7 τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του ν.2084/1992. Συγκεκριμένα, με την παράγραφο 2 του άρθρου 25 του ν. 3863/2010, ανακαθορίστηκε το ποσοστό προσαύξησης που χορηγείται στο ποσό της σύνταξης των μέχρι 31.12.1992 μισθωτών (πλην μισθωτών ασφαλισμένων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2010 με συνολικό χρόνο ασφάλισης πέραν των 35 ετών ασφάλισης και μέχρι 40 έτη ασφάλισης. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου αυτής διευκρινίζεται ότι η προσαύξηση αυτή, η οποία είναι σαφώς πιο ευνοϊκή από την προϊσχύουσα, χορηγείται μεν και πέραν του 80% των συντάξιμων μηνιαίων αποδοχών αλλά το τελικό ποσό της σύνταξης σε καμία περίπτωση

δεν υπερβαίνει το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Με τη διάταξη της παρ. 8 προτείνεται ο επανακαθορισμός του ανώτατου ορίου μηνιαίας σύνταξης για τους υπαχθέντες στην ασφάλιση από 1.1.1993 και εφεξής. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 1 εδαφ. β' του ν.2084/1992 (Α' 165), όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους από το τρίτο εδάφιο της παρ. 2α του άρθρου 3 του ν.3029/2002 (Α' 160), το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των από 1.1.1993 ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α.-ΕΤΑΜ και Ειδικών Ταμείων Κύριας Ασφάλισης Μισθωτών δεν μπορεί να υπερβαίνει το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. Από το κατά τα ανωτέρω οριζόμενα ανώτατο όριο σύνταξης (πλαφόν) εξαιρούνται οι προσαυξήσεις του άρθρου 30 παρ. 1 του ν.2084/1992 (οικογενειακές παροχές).

Με δεδομένη όμως την επιβαρυνόμενη οικονομική κατάσταση των ασφαλιστικών οργανισμών και προκειμένου να ενισχυθούν οικονομικά, ιδιαίτερα στην παρούσα εξαιρετικά δυσμενή οικονομική συγκυρία, κρίνεται σκόπιμη η ένταξη στο ανώτατο όριο (πλαφόν) για τις μηνιαίες συντάξεις και των προσαυξήσεων του άρθρου 30 παρ. 1 του ν. 2084/1992.

Με τη διάταξη της παρ. 9 προτείνεται η αύξηση των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 1 εδάφιο 1 του ν. 2961/1954, όπως ισχύει, εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη, υπέρ του κλάδου ανεργίας, κατά 0,5% έκαστη. Από τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 1 εδάφιο 1 του ν. 2961/1954 (Α' 197), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 44 παρ. 6 του ν. 2084/1992 και ισχύει, προβλέπεται εισφορά υπέρ του κλάδου ανεργίας, η οποία αποτελεί πόρο του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) σε ποσοστό 2,67% για τον εργοδότη και 1,33% για τον εργαζόμενο. Η εν λόγω εισφορά υπολογίζεται επί των αποδοχών του υπαγομένου στην ασφάλιση του Κλάδου ανεργίας προσωπικού.

Όπως είναι γνωστό, το τελευταίο διάστημα έχει παρατηρηθεί σημαντικά μεγάλη αύξηση της ανεργίας, λόγω της δυσμενούς οικονομικής κατάστασης της χώρας μας, και κατ' επέκταση μεγάλη επιβάρυνση του ΟΑΕΔ από τη χορήγηση των σχετικών επιδομάτων και παροχών. Για το λόγο αυτό, αλλά και για λόγους κοινωνικής αλληλεγγύης προς τους ανέργους, κρίνεται σκόπιμη η αύξηση του ποσοστού της εισφοράς υπέρ του κλάδου της ανεργίας, εργοδότη και εργαζομένου, η οποία αποτελεί πόρο του Οργανισμού, προκειμένου να ενισχυθεί οικονομικά ο ΟΑΕΔ, ώστε να έχει τη δυνατότητα να εξακολουθεί να χορηγεί τις εν λόγω παροχές, οι οποίες είναι κοινωνικού χαρακτήρα.

Σχετικά με τις προτεινόμενες διατάξεις των παρ. 10, 11, 12 και 13:

Η Πολιτεία, μετά την ψήφιση του ν.3845/2010 «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» (Α' 65), ανέλαβε και τη βασική υποχρέωση για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας με τη θέσπιση συγκεκριμένων θεσμών και τη λήψη μέτρων δημο-

σιονομικής προσαρμογής που κατατείνουν στη διαφύλαξη του ασφαλιστικού κεφαλαίου των υπάρχοντων Ταμείων αλλά και στη συνέχιση της καταβολής όσο το δυνατόν εξορθολογισμένων συντάξεων. Ειδικότερα, κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο ΙΙΙ αριθμός 7 του Παρατήματος ΙΙΙ του Ν. 3845/2010, «τα προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει να ενδυναμωθούν για να αντιμετωπίσουν υποβόσκουσες διαρθρωτικές ανισορροπίες που οφείλονται στη γήρανση του πληθυσμού, καθώς τα κόστη ασφαλιστικών παροχών στην Ελλάδα προβλέπεται να είναι από τα υψηλότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις τρέχουσες πολιτικές. Καθώς οι μεγαλύτερες υπερβάσεις ετησίως στον Κρατικό Προϋπολογισμό προέρχονται συστηματικά από τα Ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, οι μεταρρυθμίσεις για τη περιφρούρηση της βιωσιμότητας του συστήματος δεν μπορούν πλέον να αναβληθούν.»

Αυτές τις υπερβάσεις στόχευε να μειώσει ο θεσμός της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (Ε.Α.Σ), του άρθρου 38 του ν.3863/2010, σε συνδυασμό με το σύνολο των ασφαλιστικών διατάξεων, με τις οποίες διασφαλιζόταν ενιαία δομή στη συνταξιοδότηση, διόρθωση των στρεβλώσεων μέσω του συνυπολογισμού των αποδοχών του συνολικού εργασιακού βίου, ενιαίο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης προκειμένου να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση των δημογραφικών προκλήσεων και η σε βάθος χρόνου του ασφαλιστικού συστήματος.

Ειδικότερα, η επιβολή ειδικής εισφοράς υπό μορφή περιορισμού σε ορισμένου ύψους συντάξεις στοχεύει να εξομαλύνει τις δημοσιονομικές υπερβάσεις από τις οποίες μαστιγίζεται ο Κρατικός Προϋπολογισμός, όσον αφορά τους ΦΚΑ με την σε τακτά χρονικά διαστήματα κάλυψη των ελλειμμάτων τους, χωρίς να θίγεται η περιουσιακή κατάσταση εκάστου δικαιούχου, αφού, τελικώς, αυτός θα είναι ο αποδέκτης της σχετικής ωφέλειας, η οποία θα συντελέσει στην αύξηση ή και στη διατήρηση σε όσο το δυνατό μεγαλύτερο ύψος της σύνταξης που λαμβάνει (μελλοντική ανταποδοτικότητα του συστήματος) όπως ορίζουν και οι επικαλούμενες στο σκεπτικό των ανωτάτων Δικαστηρίων Διεθνείς Συμβάσεις.

Στα πλαίσια αυτά και προκειμένου να επιτευχθεί η περαιτέρω μείωση των επιχορηγήσεων από την πλευρά του κρατικού προϋπολογισμού προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και δεδομένης της αναγκαιότητας για τον περιορισμό του ελλειμματος της γενικής κυβέρνησης, προτείνεται η αναπροσαρμογή της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων στις κύριες συντάξεις και τη θέσπιση Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης, ώστε να εξασφαλισθεί η ομαλή χρηματοδότηση τόσο των φορέων και κλάδων κύριας και επικουρικής σύνταξης.

Ειδικότερα με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 10, από 1.8.2011 αναπροσαρμόζονται τα ποσοστά των περιπτώσεων (β) έως (η) της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του Ν.3863/2010 (ΦΕΚ 115 Α') ως εξής:

α.Για συντάξεις από 1.700,01 € μέχρι 2.000,00 € ποσοστό 6%

β.Για συντάξεις από 2.000,01 € μέχρι 2.300,00 € ποσοστό 7%

γ.Για συντάξεις από 2.300,01 € μέχρι 2.600,00 € ποσοστό 9%

δ.Για συντάξεις από 2.600,01 € μέχρι 2.900,00 € ποσοστό 10%

ε.Για συντάξεις από 2.900,01 € μέχρι 3.200,00 € πο-

σοστό 12%

στ. Για συντάξεις από 3.200,01 € μέχρι 3.500,00 € ποσοστό 13%

ζ. Για συντάξεις από 3.500,01 € και άνω ποσοστό 14%.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ.11, από 1.8.2011 παρακρατείται επιπλέον μηνιαία εισφορά για συνταξιούχους που δεν έχουν συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας τους, οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη άνω των 1.700€. Η επιβολή της συγκεκριμένης εισφοράς δεν καταλαμβάνει όσους έχουν συνταξιοδοτηθεί λόγω αυτοδίκαιης λύσης της εργασιακής σχέσης ή αποστρατεύτηκαν με πρωτοβουλία της υπηρεσίας. Η ειδική εισφορά αφορά κυρίως συνταξιούχους, οι οποίοι συνταξιοδοτήθηκαν μέσω προγραμμάτων εθελουσίας εξόδου σε ηλικία πολύ μικρότερη από το γενικό όριο συνταξιοδότησης, με αναγνώριση πλασματικών χρόνων ασφάλισης.

Συγκεκριμένα, τα ποσοστά παρακράτησης έχουν ως εξής:

α.Για συντάξεις από 1.700,01 € μέχρι 2.300,00 € ποσοστό 6%

β.Για συντάξεις από 2.300,01 € μέχρι 2.900,00 € ποσοστό 8%

γ.Για συντάξεις από 2.900,01 € και πάνω ποσοστό 10%.

Οι παρακρατήσεις υπολογίζονται στο συνολικό ποσό σύνταξης, όπως διαμορφώνεται μετά την παρακράτηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων της προηγούμενης παραγράφου. Η ανωτέρω παρακράτηση διακόπτεται τον επόμενο μήνα από τη συμπλήρωση του 60ου έτους ηλικίας.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 12, από 1.8.2011 οι ειδικές εισφορές των προηγούμενων παραγράφων ισχύουν και για τους συνταξιούχους του ΕΤΑΤ που λαμβάνουν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 13, θεσπίζεται από 1.9.2011 ειδική μηνιαία εισφορά για τους συνταξιούχους επικουρικής ασφάλισης οι συντάξεις των οποίων είναι πάνω από 300,00€. Σκοπός της συγκεκριμένης ρύθμισης είναι η αντιμετώπιση των ελλειμμάτων φορέων και κλάδων επικουρικής σύνταξης, όπως αυτά θα προκύψουν μετά την ολοκλήρωση των αναλογιστικών μελετών, ώστε να διασφαλίζεται η απρόσκοπτη καταβολή των συντάξεων αυτών.

Συγκεκριμένα, οι ανωτέρω παρακρατήσεις έχουν ως εξής:

α.Για συντάξεις από 300,01 € μέχρι 350,00 € ποσοστό 3%

β.Για συντάξεις από 350,01 € μέχρι 400,00 € ποσοστό 4%

γ.Για συντάξεις από 400,01 € μέχρι 450,00 € ποσοστό 5%

δ.Για συντάξεις από 450,01 € μέχρι 500,00 € ποσοστό 6%

ε.Για συντάξεις από 500,01 € μέχρι 550,00 € ποσοστό 7%

στ.Για συντάξεις από 550,01 € μέχρι 600,00 € ποσοστό 8%

ζ.Για συντάξεις από 600,01 € μέχρι 650,00 € ποσοστό 9%

η.Για συντάξεις από 650,01 € και άνω ποσοστό 10%

Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δε μπορεί να υπολείπεται των 300,00€.

Της ειδικής εισφοράς εξαιρούνται οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος που λαμβάνουν το Εξωδρυματικό Επίδομα ή το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (Α' 68), όπως ισχύει.

Η ειδική εισφορά θα παρακρατείται με ευθύνη των ΦΚΑ, που καταβάλλουν την επικουρική σύνταξη και θα α-

ποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό που συστήνεται στο ΑΚΑΓΕ, το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού καθορίζεται το ύψος του ποσού που απαιτείται κάθε φορά για κάλυψη του ελλείμματος του κλάδου επικουρικής σύνταξης.

Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης μεταφέρονται και αποτελούν έσοδο του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών.

Με τις παρ. 14, 15 και 16 προβλέπονται ρυθμίσεις για τους νέους δηλαδή τους ασφαλισμένους από 1.1.1993 και μετά, ασφαλισμένους στο ΕΤΑΑ, στους Τομείς ΤΣΜΕΔΕ, ΤΣΑΥ και ΤΑΝ, έτσι ώστε ανά τρία χρόνια να εντάσσονται υποχρεωτικά στην αμέσως επόμενη ασφαλιστική κατηγορία προκειμένου να υπάρχει αντιστοίχιση στο ύψος των ποσών των ασφαλιστικών εισφορών που καταβάλλονται με τα χορηγούμενα ποσά σύνταξης. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται περισσότερο ανταποδοτικό και δικαιότερο συνταξιοδοτικό καθεστώς. Προς τον σκοπό αυτό, δηλαδή στην δικαιότερη ανταποδοτική σχέση εισφορών- παροχών προβλέπεται και αντίστοιχη ρύθμιση (παρ. 13) για τους παλαιούς ασφαλισμένους δηλ. τους ασφαλισμένους πριν την 1.1.1993 στους ανωτέρω τομείς. Τέλος, με Υπουργική Απόφαση μετά από πρόταση των Δ.Σ. και Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης θα ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την υλοποίηση των ανωτέρω.

Επί του άρθρου 45

Από την υιοθέτηση του μέτρου εφαρμόζεται σταδιακά η απαγόρευση του καπνίσματος στους ανωτέρω χώρους οι οποίοι εξαιρούνταν από την νομοθεσία μέχρι πρότινος και παράλληλα προκύπτει ετήσιο οικονομικό έσοδο για το κράτος το οποίο υπερβαίνει τα σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) ευρώ με δεδομένο ότι ο αριθμός των αναφερόμενων καζίνο και κέντρων διασκεδάσεως άνω των τριακοσίων (300) τμ. με ζωντανή μουσική, εκτιμάται ότι ανέρχεται στις τρεις χιλιάδες σε όλη την επικράτεια.

Επί του άρθρου 46

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 46 παρατείνεται για έξι μήνες η ισχύς των απαγορεύσεων πλειστηριασμών που λήγουν την 30ή Ιουνίου 2011. Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 του άρθρου 46 προβλέπεται για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2011 έως την 31η Δεκεμβρίου 2011 η αναστολή των πλειστηριασμών, οι οποίοι επισημειώνονται για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων που δεν υπερβαίνουν το ποσόν των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ από πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες παροχής πιστώσεων και από τους εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών. Υπενθυμίζεται ότι με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που είχε κυρωθεί με το ν. 3949/2011 είχε παραταθεί η αναστολή των παραπάνω πλειστηριασμών μέχρι την 30ή Ιουνίου 2011.

Με την παρ. 2 παρατείνεται ομοίως για έξι μήνες η απαγόρευση πλειστηριασμού της κύριας ή μοναδικής κατοικίας, που προβλέπεται στο άρθρο 19 του ν. 3869/2010 για την ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων. Απαγορεύεται δηλαδή ο πλειστηριασμός της κατοικίας (η αξία της οποίας δεν υπερβαίνει τα όρια που ορίζονται στο άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010), ακόμη και όταν η απαίτηση του πιστωτικού ιδρύματος υ-

περβαίνει το ποσόν των 200.000 ευρώ ή και όταν ο επι-
 σπεύδων δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα. Η ισχύουσα απαγό-
 ρευση πλειστηριασμού της κύριας ή μοναδικής κατοικίας
 λήγει επίσης, μετά και την παράταση που είχε δοθεί με
 το άρθρο 36 του ν. 3910/2011, την 30ή Ιουνίου 2011. Με
 την παράγραφο αυτή διευκρινίζεται επίσης ότι η απαγό-
 ρευση καταλαμβάνει την κύρια ή μοναδική κατοικία κάθε
 φυσικού προσώπου, ανεξαρτήτως δηλαδή αν έχει πτω-
 χευτική ικανότητα και, συνεπώς, προστατεύεται και η κα-
 τοικία των εμπόρων.

Οι παραπάνω παρατάσεις είναι αναγκαίες, προκειμέ-
 νου να δοθεί η δυνατότητα σε νοικοκυριά και επιχειρή-
 σεις που έχουν περιέλθει σε αδυναμία πληρωμής να α-
 νακάμψουν, να αναδιοργανώσουν σε μία εξαιρετικά δύ-
 σκολη οικονομική συγκυρία την κάλυψη των αναγκών
 τους και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους και να
 επιδιώξουν την καλύτερη δυνατή διευθέτηση και εξυπη-
 ρέτηση των οφειλών τους. Η παράταση θα διευκολύνει
 περαιτέρω την ομαλή εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τη
 ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών
 προσώπων καθώς θα απέτρεπε μία υπερφόρτωση της Δι-
 καιοσύνης που θα μπορούσε να προκληθεί στην παρού-
 σα φάση από την κατάθεση αιτήσεων στα αρμόδια Ειρη-
 νοδικεία για ρύθμιση των χρεών των υπερχρεωμένων και
 συγχρόνως αιτήσεων για αναστολή των πράξεων ανα-
 γκαστικής εκτέλεσης μέχρι την εκδίκαση των υποθέσε-
 ων. Τούτο ενόψει και του γεγονότος ότι δεν έχουν ολο-
 κληρωθεί ακόμη οι διαδικασίες πλήρωσης των 80 νέων
 θέσεων Ειρηνοδικών που προβλέπονται από το ν. 3869/
 2010 για την κάλυψη των πρόσθετων αυτών αναγκών.

Η. Ειδικότερα επί του κεφαλαίου Ζ´

Επί του άρθρου 47

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού που
 αναφέρεται στον Οργανισμό Διεξαγωγής Ιπποδρομιών
 Ελλάδος (ΟΔΙΕ), περιέχονται αναγκαίες νομοθετικές
 τροποποιήσεις σε σχέση με κρίσιμες διατάξεις που αφο-
 ρούν στη λειτουργία της Ο.Δ.Ι.Ε. Α.Ε. και θεσπίζονται α-
 πό τον αναγκαστικό νόμο 598/1968 «Περί ιδρύσεως Ορ-
 γανισμού τελέσεως Ιπποδρομιών και άλλων τινών διατά-
 ξεων» (Α' 256), που αποτελεί τον ιδρυτικό νόμο του Ο-
 ΔΙΕ. Η πλειονότητα των διατάξεων του ως άνω νόμου,
 που αφορούν στην διοικητική οργάνωση κλπ. του ΟΔΙΕ
 ήδη έχουν τεθεί εκτός ισχύος και δεν εφαρμόζονται, ι-
 δίως μετά τη μετατροπή του ΟΔΙΕ σε ανώνυμη εταιρεία.

Επί του άρθρου 48

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 1 τροποποι-
 ούνται διατάξεις προηγούμενων νόμων που αφορούν τα
 θέματα της αεροπορικής διακίνησης του τύπου. Μέχρι
 σήμερα, η αεροπορική διακίνηση του τύπου στο εσωτερι-
 κό για τις ημερήσιες και εβδομαδιαίες εφημερίδες πα-
 νελλήνιας κυκλοφορίας καλύπτεται κατά 95% (για ορι-
 σμένους προορισμούς, το ποσοστό αυτό φτάνει και το
 97,5%) από το Δημόσιο, ενώ το υπόλοιπο καταβάλλεται
 από τα πρακτορεία για λογαριασμό των εκδοτών. Το α-
 ντίστοιχο ποσοστό για τη διακίνηση στο εξωτερικό είναι
 50%. Ας σημειωθεί ότι το κόστος της αεροπορικής μετα-
 φοράς τύπου στο εσωτερικό ανήλθε για το έτος 2010 σε
 6.350.000,00 €, ενώ το κόστος της αεροπορικής μετα-
 φοράς τύπου στο εξωτερικό ανήλθε για το ίδιο έτος σε
 503.353,90 €. Υπό το πρίσμα των αρχών που διέπουν το
 νέο κώδικα δημόσιου λογιστικού, όπως τροποποιήθηκε

από το ν. 3871/2010 (Α' 141) και ισχύει, και του εξορθο-
 λογισμού των δημοσίων δαπανών, αλλά και των προοπτι-
 κών που ανοίγονται για τον έντυπο τύπο και τη διάχυση
 της ειδήσης στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής εποχής και
 των δυνατοτήτων που προσφέρει το διαδίκτυο, προτεί-
 νεται η κατάργηση της επιχορήγησης στην αεροπορική
 διακίνηση του τύπου. Ακόμη, εισάγεται μεταβατική ρύθ-
 μιση, με την οποία καθίσταται δυνατή η πληρωμή των τι-
 μολογίων που αφορούν σε μεταφορά που πραγματοποιη-
 ήθηκε πριν τη δημοσίευση της προτεινόμενης ρύθμισης,
 σύμφωνα με συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Στην παρ. 2 ρυθμίζονται θέματα διακίνησης του τύπου
 μέσω των ΕΛΤΑ. Σύμφωνα με τα στοιχεία των Οικονομι-
 κών Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας-
 Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης του Υπουργείου Εσω-
 τερικών, το κόστος της Μεταφοράς του Τύπου μέσω ΕΛ-
 ΤΑ ανήλθε για το 2009 σε 37.528.741,67 €, ενώ για το
 2010 σε 27.872.214,26 €. Τα στοιχεία αυτά αφορούν στη
 διακίνηση με το μειωμένο τιμολόγιο, το οποίο επιδοτεί-
 ται από τη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας-Γενική Γραμ-
 ματεία Ενημέρωσης, των ημερήσιων πολιτικών, οικονο-
 μικών και αθλητικών εφημερίδων της Αθήνας, του Πει-
 ραιά και της Θεσσαλονίκης και των ημερήσιων και μη νο-
 μαρχιακών και τοπικών εφημερίδων. Επίσης, στο τιμολό-
 γιο αυτό εμπίπτουν και άλλες εφημερίδες πολιτικού και
 οικονομικού περιεχομένου, οι ιδιοκτήτες των οποίων
 μπορούν να γίνουν μέλη της Ένωσης Δημοσιογράφων Ι-
 διοκτητών Περιοδικού Τύπου και οι συντάκτες τους μέλη
 της Ένωσης Συντακτών Περιοδικού Τύπου, αλλά και πε-
 ριοδικά ή άλλα έντυπα επιστημονικού, καλλιτεχνικού, ε-
 παγγελματικού ή θρησκευτικού ή άλλου συναφούς πε-
 ριεχομένου.

Προκειμένου να εξορθολογισθούν οι δαπάνες της Γε-
 νικής Γραμματείας Επικοινωνίας-Γενικής Γραμματείας Ε-
 νημέρωσης, προτείνεται η πιο κάτω ρύθμιση, με την ο-
 ποία περιορίζονται οι κατηγορίες των εντύπων που διακι-
 νούνται με το ειδικό τιμολόγιο της Γενικής Γραμματείας
 Επικοινωνίας-Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης, αλλά
 συνεχίζεται η στήριξη στον ημερήσιο και εβδομαδιαίο
 περιφερειακό τύπο, καθώς και σε εφημερίδες και περιο-
 δικά με περιοδική έκδοση, πολιτικοοικονομικού περιεχο-
 μένου. Ακόμη, θεσπίζεται περιορισμός στον αριθμό των
 διακινούμενων φύλλων ανά έκδοση. Οι δύο αυτοί άξο-
 νες επιλέχθηκαν ώστε να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις
 που είχαν παρατηρηθεί στην εφαρμογή του ειδικού τιμο-
 λογίου. Με τον τρόπο αυτό, προκύπτει εξοικονόμηση για
 τη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας-Γενική Γραμματεία Ε-
 νημέρωσης, καθώς εκτιμάται ότι θα επιτευχθεί ιδιαίτερα
 σημαντική μείωση των δαπανών για τη διακίνηση του τύ-
 που μέσω των ΕΛΤΑ, σε ποσοστό περίπου 50% των δαπα-
 νών που πραγματοποιούνται σήμερα για το σκοπό αυτό.

Στην παρ. 3 προβλέπεται η κατάργηση εκπώσεων για
 τον ΟΤΕ. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το υπό κατάργηση
 καθεστώς, προβλέπεται μία σειρά εκπώσεων στα τηλε-
 πικοινωνιακά τέλη (τέλη τηλεφωνικής επικοινωνίας, λο-
 γαριασμούς βασικών τελών τηλεφωνικών συνδέσεων, ε-
 πικοινωνίες με TELEX, τηλεγραφήματα τύπου εσωτερι-
 κού) των πολιτικών και οικονομικών εφημερίδων Αθηνών
 και Θεσσαλονίκης, των ημερησίων και μη ημερησίων ε-
 παρχιακών εφημερίδων, περιοδικών κ.α. Το ποσό της
 διαφοράς που προκύπτει για τον ΟΤΕ από τις εκπώσεις
 αυτές καλύπτεται από το Ελληνικό Δημόσιο, με εγγραφή
 σχετικής πίστωσης στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Στο πλαίσιο του εξορθολογισμού των δημοσίων δαπα-

νών, της νέας πραγματικότητας στις τηλεπικοινωνίες, όπως αυτή διαμορφώνεται από την κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου, την ύπαρξη πληθώρας εταιρειών πανελληνίας εμβέλειας και τις νέες και πολυάριθμες δυνατότητες και μέσα διακίνησης της πληροφορίας, και με δεδομένο ότι το κόστος για τις ατέλειες του ΟΤΕ ανήλθε για το έτος 2009 σε 767.865,00 € και για το έτος 2010 σε 660.000,22 € (κατ'εκτίμηση), προτείνεται η κατάργηση του Ν. 583/1977 περί «Τηλεπικοινωνιακών απαλλαγών Τύπου», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

Αυτά επιδιώκονται με το σχέδιο νόμου και παρακαλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία για την ψήφισή του.

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2011

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Ευάγ. Βενιζέλος

Δ. Ρέππας

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Γ. Κουτρουμάνης

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Α. Λοβέρδος

Π. Γερουλάνος

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015****ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ****Άρθρο 1****Σύσταση - Σκοπός****Επωνυμία - Έδρα - Διάρκεια**

1. Συνιστάται ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Α.Ε.» (Ταμείο). Το Ταμείο έχει αποκλειστικό σκοπό την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, καθώς και περιουσιακών στοιχείων των δημοσίων επιχειρήσεων των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ., όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 5. Τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις επόμενες διατάξεις.

2. Το προϊόν αξιοποίησης χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους της χώρας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 17 του επόμενου άρθρου.

3. Το Ταμείο λειτουργεί για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, δεν υπάγεται στην κατηγορία των οργανισμών και επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και δεν εφαρμόζονται σε αυτό, καθώς και στις εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο, οι διατάξεις που διέπουν εταιρείες που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα στο Δημόσιο, με εξαίρεση όσων ρητά ορίζονται στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου.

4. Το Ταμείο διέπεται από τις διατάξεις της νομοθεσίας περί ανωνύμων εταιρειών, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου.

5. Το Ταμείο εδρεύει σε δήμο του νομού Αττικής, ο οποίος ορίζεται με το Καταστατικό του.

6. Η διάρκεια του Ταμείου είναι έξι (6) έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η διάρκεια αυτή μπορεί να παρατείνεται, εφόσον ο σκοπός του Ταμείου δεν έχει εκπληρωθεί.

Άρθρο 2**Κεφάλαιο - Περιουσία - Έσοδα - Διάθεση εσόδων**

1. Το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου είναι τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) ευρώ, διαιρείται σε χίλιες (1.000) ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ η καθεμία, αναλαμβάνεται δε και καλύπτεται ολόκληρο από το Ελληνικό Δημόσιο.

Το μετοχικό κεφάλαιο καταβάλλεται σε τρεις (3) δόσεις. Η πρώτη δόση, ποσού 10.000.000 ευρώ καταβάλλεται σε μετρητά μέσα σε ένα (1) μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Η δεύτερη δόση, ποσού 10.000.000 ευρώ, καταβάλλεται σε μετρητά μέχρι την 30η Σεπτεμβρίου 2011 και η τρίτη δόση, ποσού

10.000.000 ευρώ καταβάλλεται σε μετρητά μέχρι την 30η Δεκεμβρίου 2011.

2. Οι μετοχές του Ταμείου είναι αμεταβίβαστες.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να αυξάνεται το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου, με την έκδοση ονομαστικών μετοχών, τις οποίες αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου το Ελληνικό Δημόσιο.

4. Στο Ταμείο μεταβιβάζονται και περιέρχονται, χωρίς αντάλλαγμα:

α) Κατά πλήρη κυριότητα, κινητές αξίες εταιρειών από αυτές που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 – 2015 του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995 (Α΄ 247).

β) Περιουσιακής φύσεως δικαιώματα, δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης, κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα, άυλα δικαιώματα και δικαιώματα λειτουργίας, συντήρησης και εκμετάλλευσης υποδομών, που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 – 2015 του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995.

γ) Κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, ακίνητα που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 – 2015 του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995.

5. Οι κινητές αξίες, τα περιουσιακής φύσεως δικαιώματα και τα ακίνητα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄ της προηγούμενης παραγράφου μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο, με απόφαση της Διευρηγικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων (Δ.Ε.Α.Α.) που προβλέπεται στο άρθρο 3 του ν. 3049/2002 (Α΄ 212).

Με απόφαση της ίδιας Επιτροπής, μπορεί να μεταβιβάζονται και να περιέρχονται στο Ταμείο χωρίς αντάλλαγμα, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, και άλλα περιουσιακά στοιχεία που υπάγονται σε μία από τις κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων των περιπτώσεων της προηγούμενης παραγράφου. Τα ανωτέρω περιουσιακά στοιχεία περιέρχονται στο Ταμείο, κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή και το Δημόσιο απεκδύεται κάθε δικαιώματός του επί αυτών από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.Α. στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Για την εφαρμογή των προηγούμενων εδαφίων και προκειμένου για τη μεταβίβαση στο Ταμείο της κυριότητας, νομής και κατοχής ακινήτων, στη Δ.Ε.Α.Α. συμμετέχει αντί του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ο Υπουργός στη διαχειριστική αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται το ακίνητο που μεταβιβάζεται και περιέρχεται στο Ταμείο.

Η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο διενεργείται με βάση τις προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995 και σε χρόνο που επιτρέπει την αξιοποίησή τους σύμφωνα με το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 10.

6. Μέσα σε έξι (6) μήνες από την περιέλευση στο Ταμείο ακινήτων που μεταβιβάζονται σε αυτό, εκδίδεται απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, στην οποία διαλαμβάνονται η ταυτότητα κάθε ακινήτου και η κυριότητα του Ταμείου επ' αυτού, με μνεία της αποφάσε-

ως της Δ.Ε.Α.Α. που προβλέπεται στην παράγραφο 5, δυνάμει της οποίας το ακίνητο μεταβιβάστηκε στο Ταμείο. Η απόφαση καταχωρίζεται, μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο, στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου της περιφέρειας του ακινήτου ή στο οικείο Κτηματολογικό Γραφείο, όπου αυτό λειτουργεί. Η ανωτέρω προθεσμία μπορεί να παρατείνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

7. Το πράγμα ή το δικαίωμα που μεταβιβάστηκε ή παραχωρήθηκε στο Ταμείο, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να αναμεταβιβαστεί στον προηγούμενο κύριο ή δικαιούχο, καθ' οιονδήποτε τρόπο. Από τη μεταβίβαση του πράγματος ή την παραχώρηση του δικαιώματος στο Ταμείο, ο προηγούμενος κύριος ή δικαιούχος παραμένει στη διοίκηση και διαχείριση του πράγματος ή του δικαιώματος, ως εκ του νόμου εντολοδόχος του Ταμείου, χωρίς αμοιβή, υποχρεούται να το διατηρεί κατάλληλο για τον προορισμό του, σύμφωνα και με τις οδηγίες που δίνονται εγγράφως σε αυτόν από το Ταμείο και εξακολουθεί να βαρύνεται με τις δαπάνες που προκύπτουν από τη διοίκηση και διαχείριση του πράγματος ή του δικαιώματος. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί εντολής του Α.Κ., με εξαίρεση τα άρθρα 721 έως και 723 του ίδιου Κώδικα. Η εντολή λύνεται με την αξιοποίηση του πράγματος ή του δικαιώματος από το Ταμείο, μπορεί δε να ανακαλείται ή να τροποποιείται ελεύθερα οποτεδήποτε, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, η οποία ισχύει από την κοινοποίησή της στον εντολοδόχο.

8. Εμπράγματα δικαιώματα τρίτων μπορεί να κηρύσσονται αναγκαστικώς απαλλοτριωτέα με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, για λόγους μείζονος σημασίας δημοσίου συμφέροντος, αν κρίνονται αναγκαία για την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου του Ταμείου ή εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο ή αν κρίνονται αναγκαία για την πραγματοποίηση επενδυτικού σχεδίου ειδικού διαδόχου του Ταμείου ή εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο.

Η απαλλοτρίωση κηρύσσεται υπέρ του Ταμείου ή υπέρ της εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο ή υπέρ του ειδικού διαδόχου αυτών, όπως ειδικότερα ορίζεται στην απόφαση με την οποία κηρύσσεται η απαλλοτρίωση.

Αν η απαλλοτρίωση κηρύσσεται σε ακίνητο επί του οποίου αναγνωρίστηκαν δικαστικώς, μετά τη μεταβίβαση του ακινήτου στο Ταμείο ή μετά την περιέλευση στο Ταμείο εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, εμπράγματα δικαιώματα τρίτων, η δαπάνη της αποζημίωσης για την αναγκαστική απαλλοτρίωση βαρύνει το Δημόσιο.

Για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης στις απαλλοτριώσεις που κηρύσσονται, σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, δεν λαμβάνεται υπόψη προσαύξηση της αξίας του απαλλοτριούμενου, η οποία οφείλεται στην νομή ή στην κατοχή του ακινήτου από το Ταμείο ή από εταιρεία της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο ή που οφείλεται στην πολεοδομική ωρίμανση και την επενδυτική ταυτότητα του ακινήτου, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του επομένου Κεφαλαίου του παρόντος νόμου.

9. Μισθώσεις ή παραχωρήσεις χρήσης ακινήτων, που ανήκουν κατά κυριότητα στο Ταμείο ή σε εταιρεία της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, μπορεί να καταγγέλλονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου ή της εταιρείας, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης. Η καταγγελία επιφέρει τη λύση της μίσθωσης ή τη λήξη της παραχώρησης δύο (2) μήνες από την επίδοσή της στο μισθωτή ή σε εκείνον στον οποίο παραχωρήθηκε το ακίνητο. Για την πρόωρη λύση των μισθώσεων οφείλεται αποζημίωση ίση με τρία (3) μηνιαία μισθώματα.

10. Τα περιουσιακά στοιχεία του Ταμείου και των εταιρειών των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο αξιοποιούνται σύμφωνα με επιχειρησιακό πρόγραμμα (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησης – Ε.Π.Α.), που περιλαμβάνει ενδεικτικούς τριμηνιαίους στόχους, το οποίο εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4. Για την κατάρτιση του Ε.Π.Α., λαμβάνονται υπόψη οι προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995.

11. Η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο, σύμφωνα με την παράγραφο 5, καθώς και η μεταγραφή της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου που προβλέπεται στην παράγραφο 6, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά, αμοιβή ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου, συμπεριλαμβανομένου του φόρου εισοδήματος για το κάθε μορφής εισόδημα που προκύπτει από τη δραστηριότητα του Ταμείου, του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου, του φόρου έναρξης δραστηριότητας, τέλους, εισφοράς ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε Ν.Π.Δ.Δ., Ασφαλιστικών Οργανισμών ή τρίτων, δικαιωμάτων συμβολαιογράφων, δικηγόρων, δικαστικών επιμελητών και αμοιβών ή ανταποδοτικών τελών υποθηκοφυλάκων και πάσης φύσης ανταποδοτικών τελών.

12. Από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.Α. που προβλέπεται στην παράγραφο 5, το περιουσιακό στοιχείο περιέρχεται στην κυριότητα, νομή και κατοχή του Ταμείου, ελεύθερο από κάθε δικαίωμα τρίτου. Για τυχόν δικαιώματά του επί του περιουσιακού στοιχείου που μεταβιβάζεται στο Ταμείο, ο τρίτος έχει αποκλειστικά δικαίωμα αποζημιώσεως, έναντι μόνον του Δημοσίου, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στις παραγράφους 8 και 9.

13. Το Ταμείο και οι εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, απολαμβάνουν όλων των διοικητικών, οικονομικών, φορολογικών, δικαστικών, ουσιαστικού και δικονομικού, δικαίου προνομίων και ατελειών του Δημοσίου και για την προσωρινή ρύθμιση των διαφορών που ανακύπτουν από την αμφισβήτηση της διακατοχής ακινήτων τους έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 18 του ν.δ. της 22-4/16-5/1926 και του άρθρου 22 του α.ν. 1539/1938 (Α' 488).

14. Το τίμημα που εισπράττει το Ταμείο από την αξιοποίηση των περιουσιακών του στοιχείων, μεταφέρεται το αργότερο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την είσπραξή του, σε πίστωση του ειδικού λογαριασμού της περίπτωσης δ' του άρθρου 5 του ν. 3049/2002 (Α' 212), με την ονομασία «Ελληνικό Δημόσιο – Λογαριασμός Εσόδων – Αποκρατικοποιήσεις», αφού αφαιρεθούν τα αναλογούντα λειτουργικά έξοδα και οι διοικητικές δαπάνες του

Ταμείου για την αξιοποίηση του περιουσιακού στοιχείου, και χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους.

15. Το τίμημα που προέρχεται από την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου που μεταβιβάζεται στο Ταμείο από δημόσια επιχείρηση, καθώς και το τίμημα που εισπράττει εταιρεία της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, μεταφέρεται μέσα σε ένα (1) μήνα από την εισπραχή του στον ειδικό λογαριασμό της προηγούμενης παραγράφου, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στην απόφαση που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της επόμενης παραγράφου.

16. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Ταμείου, καθορίζονται ο ειδικότερος τρόπος προσδιορισμού και λογιστικής αποτύπωσης των λειτουργικών εξόδων και των διοικητικών δαπανών που αφαιρούνται από το τίμημα σύμφωνα με την παράγραφο 14, ο ειδικότερος τρόπος λογιστικής αποτύπωσης των εσόδων από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, η ειδικότερη διαδικασία μεταφοράς του τιμήματος στον ειδικό λογαριασμό, η ειδικότερη διαδικασία και ο τρόπος μεταφοράς του τιμήματος, όταν αυτό προέρχεται από αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου δημόσιας επιχείρησης ή εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο και κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των δύο προηγούμενων παραγράφων.

17. Έσοδα του Ταμείου είναι:

α) Το τίμημα από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται και περιέρχονται σ' αυτό.
β) Οι τόκοι, τα μερίσματα και οι κάθε είδους αποδόσεις των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων και των χρηματικών διαθεσίμων του.

γ) Επιχορηγήσεις από το Δημόσιο, ανάλογα με το πρόγραμμα αξιοποίησης και τις ανάγκες του.

δ) Έσοδα από κάθε άλλη νόμιμη αιτία.

18. Τα έσοδα του Ταμείου διατίθενται για:

α) Την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους.

β) Την αποπληρωμή τυχόν χρεών του.

γ) Την κάλυψη των λειτουργικών του εξόδων.

δ) Την πληρωμή των κάθε είδους δαπανών που απαιτούνται για την εκπλήρωση του σκοπού του.

Άρθρο 3

Διοίκηση – Αρμοδιότητες – Διαχείριση – Καταστατικό

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) του Ταμείου είναι πενταμελές και ορίζεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης του μετόχου, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για θητεία τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα. Σε περίπτωση κενώσεως θέσεως μέλους του Δ.Σ. πριν από τη λήξη της θητείας του, διορίζεται νέο μέλος για το χρόνο της θητείας που απομένει. Πριν τον ως άνω ορισμό, η Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής διατυπώνει, με πλειοψηφία των 2/3 των μελών της, γνώμη για την καταλληλότητα των προτεινόμενων προς διορισμό ή την ανανέωση της θητείας τους, στις θέσεις Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από γνωστοποίηση του Υπουργού Οικονομικών στον Πρόεδρο της Επιτροπής.

2. Κατά την πρώτη εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου, τα δύο (2) από τα πέντε (5) μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου διορίζονται, μετά από

κλήρωση, για θητεία ενός (1) και δύο (2) ετών, αντίστοιχα. Στην κλήρωση αυτή δεν περιλαμβάνονται ο Πρόεδρος και ο Διευθύνων Σύμβουλος του Ταμείου. Αν ανανεωθεί η θητεία των μελών που σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια διορίστηκαν για περιορισμένη θητεία, η ανανέωση χωρεί για πλήρη θητεία τριών (3) ετών.

3. Στο Διοικητικό Συμβούλιο διορίζονται πρόσωπα εγνωσμένου κύρους, επιστημονικής κατάρτισης και επαγγελματικής επάρκειας και αξιοπιστίας, με υψηλό επίπεδο τεχνογνωσίας ή μεγάλη εμπειρία στη διαχείριση, αναδιοργάνωση και αναδιάρθρωση επιχειρήσεων, σε δραστηριότητες του χρηματοπιστωτικού τομέα ή στην ανάπτυξη και διαχείριση ακίνητης περιουσίας.

Αντικατάσταση του Προέδρου, του Διευθύνοντος Συμβούλου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, πριν από τη λήξη της θητείας τους επιτρέπεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ταμείου, μόνο για σπουδαίο λόγο αναγόμενο στην άσκηση των καθηκόντων τους.

4. Με το καταστατικό μπορεί να προβλέπεται ότι ένα (1) μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου είναι εκτελεστικό και να καθορίζονται τα ειδικότερα καθήκοντά του.

5. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. υπογράφει τις συμβάσεις και εκπροσωπεί, δικαστικά και εξώδικα, το Ταμείο. Ο Πρόεδρος ή άλλο εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο εκπροσωπεί το Ταμείο στις γενικές συνελεύσεις των εταιρειών, μετοχές των οποίων κατέχει το Ταμείο. Η εκπροσώπηση του Ταμείου μπορεί να ανατίθεται και σε εξουσιοδοτημένο για συγκεκριμένη περίπτωση μέλος του Δ.Σ..

6. Ο Διευθύνων Σύμβουλος προϊστάται όλων των υπηρεσιών του Ταμείου, διευθύνει το έργο του και λαμβάνει τις αναγκαίες αποφάσεις μέσα στα πλαίσια του Καταστατικού και των διατάξεων που διέπουν την λειτουργία του, προς αντιμετώπιση των καθημερινών θεμάτων διοίκησης του Ταμείου.

Ο Διευθύνων Σύμβουλος έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες και όσες άλλες του ανατίθενται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου:

α) Επιμελείται και συντονίζει την υλοποίηση του Ε.Π.Α..

β) Υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο τις προτάσεις και εισηγήσεις που απαιτούνται για την πραγματοποίηση των σκοπών του Ταμείου και για την κατάσταση του σχεδιασμού της δράσης του.

γ) Καταρτίζει και υπογράφει συμβάσεις με αντικείμενο μέχρι το ποσό που ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

δ) Εκτελεί τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

ε) Αποφασίζει για τα θέματα του προσωπικού του Ταμείου, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του Κανονισμού Προσωπικού.

στ) Λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αναβάθμιση και αξιοποίηση του προσωπικού, προτείνοντας στο Διοικητικό Συμβούλιο για έγκριση, την κατάρτιση των αναγκαίων, κατά την κρίση του, νέων κανονισμών προσωπικού, οργανογραμμάτων, προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσής του.

7. Το Δ.Σ. είναι αρμόδιο να αποφασίζει για κάθε πράξη που αφορά στη διοίκηση του Ταμείου, στην αξιοποίηση και διαχείριση των περιουσιακών του στοιχείων και γενικά στην πραγμάτωση του σκοπού του, με εξαίρεση τα θέματα που σύμφωνα με τις προηγούμενες διατάξεις ανήκουν στις αρμοδιότητες του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου και τα θέματα επί των οποίων η απο-

κλειστική αρμοδιότητα ανήκει, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 ή του Καταστατικού, στη γενική συνέλευση του μετόχου.

8. Τα δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου, ως μοναδικού μετόχου του Ταμείου, ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών.

9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εγκρίνεται το προβλεπόμενο στο άρθρο 2 του κ.ν. 2190/1920 καταστατικό του Ταμείου, με το οποίο ρυθμίζονται όλα τα θέματα που προβλέπονται από την κείμενη για τις ανώνυμες εταιρείες νομοθεσία, που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου.

Το καταστατικό καταχωρίζεται στο Μητρώο Ανώνυμων Εταιρειών που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Το καταστατικό του Ταμείου μπορεί να τροποποιείται και να κωδικοποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

10. Οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου και ο ετήσιος ισολογισμός και απολογισμός του κατατίθενται, ελεγμένοι από ορκωτούς ελεγκτές, από τον Υπουργό Οικονομικών στη Βουλή και συζητούνται στην Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής. Οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου και ο ετήσιος ισολογισμός και απολογισμός του εγκρίνονται από τη Γενική Συνέλευση του μετόχου του Ταμείου, η οποία απαλλάσσει το Δ.Σ. και τους ελεγκτές από κάθε ευθύνη, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 35 του κ.ν. 2190/1920.

Οι συμβάσεις αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου μπορεί να κυρώνονται με νόμο.

11. Στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου παρίστανται ως παρατηρητές, χωρίς δικαίωμα ψήφου, δύο (2) εκπρόσωποι που προτείνονται από τα κράτη - μέλη της Ευρωζώνης και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι εκπρόσωποι ενημερώνονται πλήρως επί των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης και μπορούν να ζητούν εγγράφως, από το Διοικητικό Συμβούλιο, περαιτέρω πληροφορίες επί θεμάτων που αφορούν τη λειτουργία του Ταμείου, το οποίο υποχρεούται να τις παρέχει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Οι εκπρόσωποι υπέχουν υποχρεώσεις εχεμύθειας, σύμφωνα με τους κανόνες περί εμπιστευτικότητας, απορρήτου και σύγκρουσης συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο δεν ισχύουν ως προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

12. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι αμοιβές του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου και οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται στα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου. Η αμοιβή του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το ανώτατο όριο αποδοχών που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (Α' 40) για τον Πρόεδρο ή Διευθύνοντα Σύμβουλο Ν.Π.Ι.Δ..

Οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται στα μη εκτελεστικά μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το 1/5 των αποδοχών του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται στο τυχόν εκτελεστικό μέλος του Δ.Σ. και στα μέλη του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το 1/2 των αποδοχών του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου.

Στους εκπροσώπους που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο ουδεμία αμοιβή καταβάλλεται από το Ταμείο.

13. Τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου οφείλουν να απέχουν από την επιδίωξη ιδίων συμφερόντων που αντιβαίνουν στα συμφέροντα του Ταμείου. Οφείλουν, επίσης, να αποκαλύπτουν στα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. τα σημαντικά ίδια συμφέροντά τους που ενδέχεται να επηρεάζονται άμεσα από συναλλαγές ή αποφάσεις του Ταμείου, καθώς και κάθε άλλη σύγκρουση ιδίων συμφερόντων με αυτών του Ταμείου ή των συνδεδεμένων με αυτό εταιρειών, που ανακύπτει κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

14. Τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου απαγορεύεται να ασκούν κατ'επάγγελμα, είτε μόνα, είτε σε συνεργασία με τρίτους, όλους ή μερικούς από τους επιδιωκόμενους σκοπούς του Ταμείου ή να εκτελούν εργασίες παρεμφερείς με τους σκοπούς αυτούς ή να μετέχουν με οποιονδήποτε τρόπο σε εταιρείες που επιδιώκουν τέτοιους σκοπούς, χωρίς προηγούμενη άδεια της γενικής συνέλευσης. Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης αυτής το Ταμείο έχει δικαίωμα αποζημίωσης και το μέλος του Δ.Σ. εκπίπτει με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

15. Κατά τα επόμενα δύο (2) έτη από την αποχώρησή τους από το Δ.Σ. του Ταμείου, τα μέλη του υποχρεούνται να μην ασκούν αντικείμενο όμοιο με εκείνο του Ταμείου είτε ατομικά, είτε με παρένθετο πρόσωπο, με τη συμμετοχή τους ή την παροχή των υπηρεσιών τους σε οποιαδήποτε μορφής φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων και των φυσικών ή νομικών προσώπων που έχουν συναλλαγή με το Ταμείο.

16. Τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου υποχρεούνται να μην αποκαλύπτουν, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση της γενικής συνέλευσης του μετόχου, οποιαδήποτε εμπιστευτική πληροφορία αναφορικά με τις δραστηριότητες του Ταμείου, τα επιχειρηματικά σχέδια, τους πελάτες ή τις συνεργαζόμενες εταιρείες, καθώς και πληροφορίες που προκύπτουν μετά από έρευνες ή μελέτες που έχουν παραγγελθεί και πληρωθεί από αυτό.

Τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου υποχρεούνται να τηρούν απόλυτη εχεμύθεια όσον αφορά στα δεδομένα των υπηρεσιών, εργασιών, στατιστικών στοιχείων ή άλλων δεδομένων που αφορούν στη δραστηριότητα του Ταμείου και να απέχουν από κάθε σκόπιμη ή ακούσια αποκάλυψή τους σε οποιονδήποτε τρίτο.

Σε περίπτωση που τα μέλη του Δ.Σ. αποδεδειγμένα αποκαλύψουν ή δημοσιοποιήσουν τα ίδια ή μέσω τρίτων ή δεν αποφύγουν τη διαρροή οποιασδήποτε εμπιστευτικής πληροφορίας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα προηγούμενα εδάφια, υπέχουν ευθύνη πλήρους αποζημίωσης για κάθε θετική και αποθετική ζημία, την οποία θα υποστεί το Ταμείο από την αιτία αυτή.

Οι υποχρεώσεις των μελών του Δ.Σ. του Ταμείου που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο (ρήτρα εμπιστευτικότητας) παραμένουν σε ισχύ για τρία (3) έτη μετά την αποχώρησή τους από το Ταμείο.

17. Τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου υποχρεούνται να υποβάλλουν ειδική αναλυτική δήλωση περιουσιακής κατάστασης (πόθεν έσχες). Το περιεχόμενο της δήλωσης περιουσιακής κατάστασης που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ανατίθεται ο έλεγχος της δήλωσης σε ελεγκτική εταιρεία, με δαπάνες του Ταμείου.

Άρθρο 4 **Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων**

1. Στο Ταμείο συνιστάται επταμελές Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων (Σ.Ε.). Το Σ.Ε. ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, για θητεία τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα. Τα μέλη του Σ.Ε. είναι πρόσωπα εγνωσμένου διεθνούς κύρους που διακρίνονται για την επιστημονική τους κατάρτιση και την επαγγελματική τους εμπειρία στον τεχνικό, οικονομικό ή νομικό τομέα. Τρία (3) από τα επτά (7) μέλη του Σ.Ε. υποδεικνύονται στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου για τοποθέτηση, από τους εκπροσώπους που προβλέπονται στην παράγραφο 11 του άρθρου 3.

2. Το Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων γνωμοδοτεί υποχρεωτικά:

α) Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 10 του άρθρου 2 και στην παράγραφο 5 του άρθρου 5.

β) Στις συμβάσεις που αφορούν την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου του Ταμείου ή εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, καθώς και στις συμβάσεις που είναι απαραίτητες για την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου, εφόσον για τις τελευταίες απαιτείται απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και

γ) Για κάθε άλλο θέμα που παραπέμπεται στο Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων για γνωμοδότηση, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

3. Το Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων γνωμοδοτεί μέσα σε εύλογη προθεσμία που τάσσεται από το Διοικητικό Συμβούλιο, η οποία σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δύο (2) μήνες.

Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, για την έκδοση της οποίας προβλέπεται η προηγούμενη υποχρεωτική γνωμοδότηση του Συμβουλίου Εμπειρογνομώνων είναι απολύτως άκυρη, αν εκδοθεί χωρίς τη γνωμοδότηση αυτή.

4. Το Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων μπορεί να εισηγείται προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου τη λήψη μέτρων που κρίνει κατάλληλα για την επίτευξη των σκοπών του Ταμείου. Το Διοικητικό Συμβούλιο παρέχει στο Σ.Ε. κάθε στοιχείο ή πληροφορία που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση της αποστολής του.

Άρθρο 5 **Αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων**

1. Η Αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου διενεργείται με κάθε πρόσφορο τρόπο και κατά προτίμηση, με:

α) Πώληση.

β) Σύσταση εμπραγμάτων δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων δικαιωμάτων οριζόντιας και κάθετης ιδιοκτησίας.

γ) Μεταβίβαση εμπραγμάτων δικαιωμάτων οποιασδήποτε φύσης επί αυτών.

δ) Εκμίσθωση.

ε) Παραχώρηση της χρήσης ή της εκμετάλλευσής τους.

στ) Ανάθεση της διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων.

ζ) Εισφορά τους σε ανώνυμες εταιρείες και στη συνέχεια πώληση των μετοχών που προκύπτουν.

η) Τίτλοποίηση απαιτήσεων, ανεξάρτητα από τον επι-

χειρηματικό ή μη χαρακτήρα τους, σύμφωνα με τα άρθρα 10, 11 και 14 του ν. 3156/2003.

2. Το Ταμείο μπορεί, για τη διευκόλυνση της αξιοποίησης των περιουσιακών του στοιχείων, να συνάπτει κάθε μορφής συμβάσεις, όπως ενδεικτικά συμβάσεις δανείου, ανάθεσης έργου, αναδοχής κινητών αξιών, συμβάσεις μετόχων και συμβάσεις παροχής ή λήψης δικαιωμάτων προαίρεσης πώλησης ή αγοράς περιουσιακών στοιχείων. Οι συμβάσεις δανείου που συνάπτει το Ταμείο συνομολογούνται με όρους ανοικτής αγοράς.

3. Το Ταμείο μπορεί να εκδίδει ομολογιακά δάνεια, για τα οποία επιτρέπεται να παρέχεται η εγγύηση του Δημοσίου με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Οι ομολογίες εκδόσεως του Ταμείου εξομοιώνονται με ομόλογα του Δημοσίου, μπορούν να εκδίδονται σε άυλη μορφή και διέπονται από τις διατάξεις για τους άυλους τίτλους του Δημοσίου.

4. Το Ταμείο μπορεί, κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στο άρθρο 23α κ.ν. 2190/1920, να χρησιμοποιεί το προϊόν της έκδοσης ομολογιών για την απόκτηση ομολόγων του Δημοσίου από την αγορά. Μπορεί, επίσης, να ανταλλάσσει ομολογίες εκδόσεώς του με ομόλογα του Δημοσίου ή και να παρέχει εγγύηση υπέρ των ομολογιακών και άλλων δανείων του δημοσίου, κατά παρέκκλιση όσων προβλέπονται στο άρθρο 23α του κ.ν. 2190/1920.

5. Αν δεν είναι δυνατή ή συμφέρουσα η μεταβίβαση του συνόλου του μετοχικού κεφαλαίου εταιρείας, της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει άμεσα ή έμμεσα εξ ολοκλήρου στο Ταμείο, διενεργείται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από γνώμη του Σ.Ε., αναδιάρθρωση της εταιρείας ή τίθεται υπό εκκαθάριση.

6. Το Ταμείο δεν επιτρέπεται να συστήνει εμπράγματα ασφάλειες στα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάζονται σ' αυτό, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 2, αν η σύσταση αυτή μπορεί να εμποδίσει ή να καθυστερήσει την αξιοποίησή τους, σύμφωνα με το Πρόγραμμα Αξιοποίησης της παραγράφου 10 του άρθρου 2.

Άρθρο 6 **Αποτίμηση Περιουσιακών Στοιχείων**

1. Τα περιουσιακά στοιχεία που περιέρχονται στο Ταμείο αποτιμώνται σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Κανονισμό που προβλέπεται στο άρθρο 8.

2. Για τα ακίνητα που περιέρχονται στο Ταμείο εφαρμόζονται οι διατάξεις του επομένου Κεφαλαίου του παρόντος νόμου.

3. Πριν από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου, διενεργείται τελική αποτίμηση του προς αξιοποίηση στοιχείου, από ανεξάρτητο εκτιμητή, όπως ειδικότερα προβλέπεται στον κανονισμό που προβλέπεται στο άρθρο 8.

Άρθρο 7 **Προσωπικό**

1. Το Ταμείο προσλαμβάνει το πάσης φύσεως προσωπικό του, με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου, αποκλειστικά με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Οι συμβάσεις εργασίας του προσωπικού διέπονται από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

2. Η κάλυψη των αναγκών του Ταμείου σε προσωπικό μπορεί να γίνεται και με μεταφορά και ένταξη στο προσωπικό του, εργαζομένων σε εταιρείες των οποίων το

μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο ή των οποίων περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο. Η μεταφορά πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από αίτημα του Ταμείου.

3. Η κάλυψη των αναγκών του Ταμείου σε προσωπικό μπορεί να γίνεται και με τη σύναψη συμβάσεων δανεισμού των υπηρεσιών μισθωτών του ιδιωτικού τομέα, για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται. Οι προβλεπόμενες στο προηγούμενο εδάφιο συμβάσεις δανεισμού προσωπικού δεν λύουν την εργασιακή σχέση με τον αρχικό εργοδότη, ο οποίος εξακολουθεί να ευθύνεται για την καταβολή των αποδοχών των εργαζομένων και την ασφάλισή τους. Το Ταμείο ασκεί εργοδοτική εξουσία, κατά το χρόνο που διαρκεί ο δανεισμός, υποχρεούται δε σε καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών, για εργασία πέραν της συμβατικής ή νόμιμης.

4. Επιτρέπεται η απόσπαση στο Ταμείο προσωπικού από το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ., για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών που μπορεί να παρατείνεται μία φορά για ίσο χρονικό διάστημα. Η απόσπαση διενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, χωρίς να απαιτείται γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου του φορέα από τον οποίο αποσπάται.

5. Στο Ταμείο μπορεί να αποσπώνται, ύστερα από αίτημά του, υπάλληλοι που υπηρετούν σε διεθνείς οργανισμούς, των οποίων η Ελλάδα είναι μέλος.

Άρθρο 8

Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας – Αποδοχές Προσωπικού

1. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, εγκρίνεται ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας του Ταμείου, με τον οποίο καθορίζονται η διάρθρωση του Ταμείου, οι θέσεις προσωπικού, τα αναγκαία προσόντα για την πρόσληψη στη θέση, οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού, ο τρόπος λειτουργίας του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα.

2. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου καθορίζονται οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού του Ταμείου, ανάλογα με τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του και τα καθήκοντα που ασκεί, οι οποίες δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το 1/2 των αποδοχών του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου, όπως καθορίζονται με την παράγραφο 12 του άρθρου 3.

Ο ειδικότερος καθορισμός των αποδοχών του προσωπικού γίνεται με βάση τα ειδικότερα καθήκοντα που ανατίθενται σε αυτό, με την ατομική σύμβαση εργασίας που συνομολογείται μεταξύ μισθωτού και του Ταμείου.

3. Αποδοχές, πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές του προσωπικού που μεταφέρεται στο Ταμείο από εταιρείες, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του προηγούμενου άρθρου, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των αποδοχών τους, κατά τη συνομολόγηση των ατομικών συμβάσεων εργασίας του.

4. Με κανονισμό που καταρτίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου και εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι όροι και οι διαδικασίες ανάθεσης μελετών, υπηρεσιών και εκτέλεσης έργων και εργασιών, προμηθειών κινητών πραγμάτων, εξο-

πλισμού και συναφών εργασιών, αγορών ακινήτων, μισθώσεων, εκμισθώσεων και γενικά παραχωρήσεων χρήσης και κάθε άλλου ενοχικού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτων.

5. Μέχρι την έγκριση των κανονισμών που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους, τα σχετικά ζητήματα διέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες γενικές διατάξεις, επιφυλασσομένων των διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

Άρθρο 9

Λοιπές και Μεταβατικές Διατάξεις του Κεφαλαίου Α'

1. Τα καταστατικά των εταιρειών των οποίων το σύνολο των μετοχών περιέρχεται άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο μπορούν να τροποποιούνται ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, ως προς όλες τις διατάξεις τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920. Διατάξεις νόμων ή κανονιστικών αποφάσεων, με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα, υπαγόμενα σύμφωνα με τον κ.ν. 2190/1920 στο κανονιστικό περιεχόμενο του καταστατικού, παύουν να ισχύουν από τη δημοσίευση του νέου καταστατικού της εταιρείας. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κ.ν. 2190/1920, διατάξεις νόμων ή κανονιστικών αποφάσεων, με τις οποίες προβλέπεται η άσκηση περαιτέρω εποπτείας από άλλο διοικητικό όργανο επί των εταιρειών αυτών, καταργούνται από την περιέλευση στο Ταμείο, άμεσα ή έμμεσα, του συνόλου των μετοχών τους.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, το Ταμείο υπεισέρχεται αυτοδίκαια και χωρίς άλλη διατύπωση σε όλα τα υφιστάμενα και μελλοντικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του Δημοσίου, απορρέοντα από συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, οι οποίες έχουν συναφθεί κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της αποφάσεως της Δ.Ε.Α.Α. στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, κατά τις διατάξεις του ν. 3049/2002. Όπου στις εν λόγω συμβάσεις αναφέρεται το Δημόσιο, νοείται από τη δημοσίευση της αποφάσεως της Δ.Ε.Α.Α. το Ταμείο, οι δε υπηρεσίες που προβλέπονται στη σύμβαση, παρέχονται εφεξής στο Ταμείο.

Αν κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία δημοσίευσης έχει εκδοθεί απόφαση της Δ.Ε.Α.Α. για την ανάθεση συμβάσεως παροχής υπηρεσιών, χωρίς να έχει συναφθεί η σχετική σύμβαση, το Ταμείο συνεχίζει τις σχετικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων και των απαραίτητων διαπραγματεύσεων, μέχρι την ολοκλήρωση της ανάθεσης, η οποία διενεργείται από το Ταμείο.

3. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 5Α του ν. 3049/2002 προστίθεται από τότε που ίσχυσε ο ν. 3965/2011 (Α' 113) εδάφιο ως εξής:

«Μέχρι την πρώτη συγκρότηση της Επιτροπής της παρούσας παραγράφου, η ανάθεση των συμβάσεων του παρόντος άρθρου διενεργείται χωρίς γνώμη της Επιτροπής, με απόφαση της Δ.Ε.Α.Α.»

4. Κατ' εξαίρεση της παραγράφου 3 του άρθρου 1, οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 19 του π.δ. 774/1980 εφαρμόζονται αναλόγως για τον προσυμβατικό έλεγχο των συμβάσεων που συνάπτει το Ταμείο ή εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο. Στον προσυμβατικό έλεγχο του προηγούμενου εδαφίου υπάγονται και οι συμβάσεις αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων

του Ταμείου και των εταιρειών των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο που συνάπτονται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 5, εφόσον το τίμημα ή το χρηματικό αντάλλαγμα της αξιοποίησης υπερβαίνει το ποσό των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ευρώ και αφού προηγουμένως έχει γνωμοδοτήσει το Σ.Ε., σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 5. Συμβάσεις που συνομολογήθηκαν, σύμφωνα με τον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και τη γνωμοδότηση του Σ.Ε. θεωρούνται επωφελείς και συμφέρουσες για το Ταμείο και το Ελληνικό Δημόσιο, όσον αφορά την ευθύνη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδεται το αργότερο μέσα σε ένα (1) μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, διαπιστώνεται η έναρξη λειτουργίας του Ταμείου. Από την ημερομηνία αυτή, τα περιουσιακά στοιχεία της παραγράφου 4 του άρθρου 2 που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015, μεταφέρονται με απόφαση της Δ.Ε.Α.Α. στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΩΡΙΜΑΝΣΗ ΚΑΙ** **ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ** **ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ** **ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ**

Άρθρο 10 **Σκοπός - Πεδίο εφαρμογής**

1. Με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου ρυθμίζεται η διαδικασία πολεοδομικής ωρίμανσης των δημοσίων ακινήτων και η απόδοση σε αυτά βιώσιμης επενδυτικής ταυτότητας, με σκοπό την αξιοποίησή τους που συνιστά λόγο εντόνου δημοσίου συμφέροντος. Ως δημόσια ακίνητα, για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου, νοούνται τα ακίνητα που ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. ή σε εταιρεία της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε Ο.Τ.Α..

2. Στο πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου αυτού υπάγονται τα δημόσια ακίνητα τα οποία μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α' του παρόντος νόμου.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής που εκδίδεται ύστερα από αίτηση του κυρίου του ακινήτου, μπορεί να υπάγονται στις ρυθμίσεις του παρόντος Κεφαλαίου και άλλα δημόσια ακίνητα, με σκοπό τη βέλτιστη ανάπτυξη και αξιοποίησή τους.

Άρθρο 11 **Γενικοί Κανόνες Χωροθέτησης και** **Γενικές Χρήσεις Γης**

Α. Γενικοί κανόνες χωροθέτησης
Για την ανάπτυξη και αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων καθορίζονται γενικοί κανόνες χωροθέτησης ως ε-

ξής:

1. Η αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων διενεργείται εντός του πλαισίου που διαγράφει η εθνική δημοσιονομική, αναπτυξιακή και χωροταξική πολιτική και σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στον παρόντα νόμο. Οι κατευθύνσεις της εθνικής χωροταξικής πολιτικής, όπως αυτές απορρέουν από τα υφιστάμενα χωροταξικά πλαίσια εθνικού επιπέδου, λαμβάνονται υπόψη και συνεκτιμώνται κατά τον καθορισμό του χωρικού προορισμού των δημοσίων ακινήτων σε συνδυασμό με τις ανάγκες της δημοσιονομικής βιωσιμότητας, της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας της επένδυσης έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η βέλτιστη δυνατή σχέση μεταξύ των χωροταξικών επιλογών και των οικονομικών και δημοσιονομικών στόχων για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

2. Δεν επιτρέπεται η αξιοποίηση δημοσίων ακινήτων, τα οποία εμπίπτουν στο σύνολό τους σε οικοτόπους προτεραιότητας, σε περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης και προστασίας της φύσης που καθορίζονται κατά τις διατάξεις των άρθρων 19 παράγραφοι 1 και 2 και 21 του ν. 1650/1986 (Α' 160), όπως ισχύει, σε πυρήνες εθνικών δρυμών και σε διατηρητέα μνημεία της φύσης.

3. Η αξιοποίηση δημοσίων ακινήτων στα οποία περιλαμβάνονται χώροι που προστατεύονται από την κείμενη περιβαλλοντική και αρχαιολογική νομοθεσία λόγω του ειδικού χαρακτήρα τους, όπως είναι ιδίως ζώνες προστασίας αρχαιολογικών χώρων, ιστορικοί τόποι, φυσικά πάρκα και περιοχές οικοανάπτυξης, πραγματοποιείται σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους και περιορισμούς που θέτουν οι σχετικές διατάξεις των νόμων 998/1979, 1650/1986 και 3028/2002 όπως ισχύουν.

4. Η αξιοποίηση δημοσίων ακινήτων που εμπίπτουν σε Ζώνες Ειδικής Προστασίας (Ζ.Ε.Π.) της ορνιθοπανίδας της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ ενεργείται μόνον εφόσον επιτρέπεται από τα υφιστάμενα ειδικά νομικά καθεστώτα προστασίας τους και υπό τους όρους και προϋποθέσεις που θεσπίζουν τα καθεστώτα αυτά.

Β. Γενικές χρήσεις γης

Τα δημόσια ακίνητα που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο και τα οποία βρίσκονται σε περιοχές εκτός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και εκτός ορίων οικισμών προ του 1923 ή κάτω των 2.000 κατοίκων μπορούν να υπάγονται, σύμφωνα με το γενικό προορισμό ανάπτυξης και αξιοποίησής τους, στις ακόλουθες γενικές κατηγορίες χρήσεων γης:

1. Τουρισμός – Αναψυχή

Στα ακίνητα που έχουν ως γενικό προορισμό τον τουρισμό - αναψυχή, επιτρέπονται:

α) Τουριστικά καταλύματα (κύρια και μη κύρια, σύνθετα τουριστικά καταλύματα κ.λπ.)

β) Ειδικές τουριστικές υποδομές και λοιπές τουριστικές εγκαταστάσεις (συνεδριακά κέντρα, γήπεδα γκολφ, υδροθεραπευτήρια κ.λπ.)

γ) Τουριστικοί λιμένες - μαρίνες

δ) Κατοικία

ε) Εμπορικά καταστήματα, καταστήματα παροχής υπηρεσιών

στ) Καζίνα

ζ) Κοινωνική πρόνοια

η) Αθλητικές εγκαταστάσεις

θ) Πολιτιστικές εγκαταστάσεις

ι) Θρησκευτικοί χώροι

ια) Περιθάλψη

- ιβ) Χώροι συνάθροισης κοινού
- ιγ) Εστίαση
- ιδ) Αναψυκτήρια
- ιε) Κέντρα διασκέδασης, αναψυχής
- ιστ) Στάθμευση (κτίρια – γήπεδα)
- ιζ) Εγκαταστάσεις εκθεσιακών χώρων
- ιη) Ελικοδρόμιο
- ιθ) Κάθε άλλη συναφής χρήση, η οποία δεν μεταβάλλει τον γενικό προορισμό του ακινήτου.

2. Επιχειρηματικά Πάρκα

Στα ακίνητα που έχουν ως γενικό προορισμό τα επιχειρηματικά πάρκα, επιτρέπονται:

- α) Οι χρήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 43 του ν. 3982/2011 (Α' 143).
- β) Γραφεία, Τράπεζες, Ασφάλειες, Κοινωφελείς Οργανισμοί
- γ) Διοίκηση
- δ) Κατοικία
- ε) Εκπαίδευση
- στ) Εμπορικά καταστήματα, καταστήματα παροχής υπηρεσιών

- ζ) Αθλητικές εγκαταστάσεις
- η) Πολιτιστικές εγκαταστάσεις
- θ) Θρησκευτικοί χώροι
- ι) Περίθαλψη
- ια) Χώροι συνάθροισης κοινού
- ιβ) Εστίαση
- ιγ) Αναψυκτήρια
- ιδ) Κέντρα διασκέδασης, αναψυχής
- ιε) Στάθμευση (κτίρια – γήπεδα)
- ιστ) Εγκαταστάσεις εκθεσιακών χώρων
- ιζ) Τουριστικά καταλύματα και λοιπές τουριστικές εγκαταστάσεις και υποδομές
- ιη) Ελικοδρόμιο
- ιθ) Κάθε άλλη συναφής χρήση γης, η οποία δεν μεταβάλλει τον γενικό προορισμό του ακινήτου.

3. Θεματικά πάρκα – Εμπορικά κέντρα – Αναψυχή

Στα ακίνητα που έχουν ως γενικό προορισμό τα θεματικά πάρκα – εμπορικά κέντρα – αναψυχή, επιτρέπονται:

- α) Εμπορικά καταστήματα, καταστήματα παροχής υπηρεσιών, υπεραγορές, πολυκαταστήματα, εμπορικά κέντρα
 - β) Κοινωνική πρόνοια
 - γ) Γραφεία, Τράπεζες, Ασφάλειες, Κοινωφελείς Οργανισμοί
 - δ) Διοίκηση
 - ε) Κατοικία
 - στ) Εκπαίδευση
 - ζ) Αθλητικές εγκαταστάσεις
 - η) Πολιτιστικές εγκαταστάσεις
 - θ) Θρησκευτικοί χώροι
 - ι) Περίθαλψη
 - ια) Χώροι συνάθροισης κοινού
 - ιβ) Εστίαση
 - ιγ) Αναψυκτήρια
 - ιδ) Κέντρα διασκέδασης, αναψυχής
 - ιε) Στάθμευση (κτίρια – γήπεδα)
 - ιστ) Εγκαταστάσεις εκθεσιακών χώρων
 - ιζ) Τουριστικά καταλύματα και λοιπές τουριστικές εγκαταστάσεις και υποδομές
 - ιη) Ελικοδρόμιο.
 - ιθ) Κάθε άλλη συναφής χρήση, η οποία δεν μεταβάλλει τον γενικό προορισμό του ακινήτου.
4. Μεταφορικές, τεχνικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές υποδομές και λειτουργίες.

Στα ακίνητα που έχουν ως γενικό προορισμό μεταφορικές, τεχνικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές υποδομές και λειτουργίες, επιτρέπονται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες χρήσεις:

- α) Αεροδρόμια
- β) Ελικοδρόμια
- γ) Σιδηροδρομικοί σταθμοί
- δ) Λιμενικές ζώνες επιβατικής, εμπορικής, αλιευτικής και Τουριστικής δραστηριότητας
- ε) Αμαξοστάσια, επισκευαστικές μονάδες και σταθμοί διαλογής
- στ) Χώροι στάθμευσης οχημάτων
- ζ) Κέντρα τεχνικής εξυπηρέτησης οχημάτων
- η) Εμπορευματικοί σταθμοί αυτοκινήτων
- θ) Μονάδες παραγωγής – διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, ύδρευσης, τηλεπικοινωνιών, διαχείρισης αποβλήτων, απορριμμάτων κ.λπ. και συναφείς εγκαταστάσεις.

5. Δημόσια ακίνητα μικτών χρήσεων:

Στα ακίνητα αυτά επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, λόγω του μεγέθους, της θέσης, των υφιστάμενων δημοσίων υποδομών ή της γειτνίασής τους με αυτές ή της ειδικής φύσης του χωρικού προορισμού τους, η ανάμειξη δύο ή περισσότερων κατηγοριών χρήσεων γης από αυτές που προβλέπονται στις προηγούμενες περιπτώσεις του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή, οι επιτρεπόμενες χρήσεις γης αναπτύσσονται με βάση την πολεοδομική τους λειτουργία σε ειδικότερες ζώνες υποδοχής για λόγους ορθολογικής διαχείρισης, προστασίας και οργάνωσης των ακινήτων.

Γ. Γενικοί όροι δόμησης

1. Ο ανώτατος επιτρεπόμενος συντελεστής δόμησης για κάθε μία από τις γενικές κατηγορίες χρήσεων γης που προβλέπονται στην παράγραφο Β' ορίζεται ως εξής:

- α) Τουρισμός – αναψυχή: 0,2
- β) Επιχειρηματικά πάρκα: 0,3
- γ) Θεματικά πάρκα – εμπορικά κέντρα – αναψυχή: 0,4
- δ) Χρήσεις μεταφορικών, τεχνικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών υποδομών και λειτουργιών: 0,4
- ε) Δημόσια ακίνητα μικτών χρήσεων: 0,4

2. Το ανώτατο επιτρεπόμενο ποσοστό κάλυψης για όλες τις γενικές κατηγορίες χρήσεων γης που προβλέπονται στην παράγραφο Β' ορίζεται σε 50%.

3. Το ανώτατο επιτρεπόμενο ύψος των κτιρίων και εγκαταστάσεων ορίζεται κατά ΓΟΚ, εκτός εάν από αρχιτεκτονική ή άλλη τεχνική μελέτη, τεκμηριώνεται η παρέκκλιση από αυτό, οπότε και με τα προεδρικά διατάγματα του επόμενου άρθρου μπορεί να καθορίζεται, για ορισμένες κατηγορίες ή περιπτώσεις κτιρίων και εγκαταστάσεων, ύψος μεγαλύτερο από το ανώτατο επιτρεπόμενο.

4. Για τον υπολογισμό της μέγιστης εκμετάλλευσης και των λοιπών όρων και περιορισμών δόμησης, η έκταση του ακινήτου νοείται ως ενιαίο σύνολο.

5. Είναι δυνατόν ορισμένες από τις χρήσεις γης που επιτρέπονται σύμφωνα με την παράγραφο Β' να απαγορεύονται ή να επιτρέπονται με ειδικούς όρους και προϋποθέσεις ή να αφορούν συγκεκριμένες ζώνες ή τμήματα του ακινήτου ή και ορόφους κτιρίων και εγκαταστάσεων.

6. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού μπορεί να τροποποιείται το περιεχόμενο των γενικών κατηγοριών χρήσεων γης

που προβλέπεται στο παρόν άρθρο.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μπορεί να ορίζεται και να εξειδικεύεται το περιεχόμενο των ειδικότερων χρήσεων γης που προβλέπονται παραπάνω ανά γενική κατηγορία, το είδος και το μέγεθος των κτιρίων και εγκαταστάσεων που μπορούν να χωροθετούνται ανά χρήση, τα όρια και οι περιορισμοί στις επιφάνειες χρήσεων γης και κάθε σχετικό θέμα με τον προσδιορισμό και την ειδική πολεοδομική λειτουργία των χρήσεων.

Άρθρο 12

Χωρικός προορισμός - Επενδυτική ταυτότητα δημοσίων ακινήτων

1. Για τον καθορισμό του χωρικού προορισμού των δημοσίων ακινήτων που προβλέπονται στο άρθρο 10 του παρόντος κεφαλαίου, καταρτίζονται και εγκρίνονται Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Δημοσίων Ακινήτων (ΕΣΧΑΔΑ) κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Με τα σχέδια αυτά οριοθετούνται σε χάρτη κλίμακας 1:5.000 με συντεταγμένες κορυφών, βασιζόμενες στο Εθνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς ΕΓΣΑ '87, όπως αυτό ισχύει, τα προς αξιοποίηση ακίνητα και καθορίζονται και εγκρίνονται:

α) Ο βασικός χωρικός προορισμός (επενδυτική ταυτότητα) του προς αξιοποίηση ακινήτου, δηλαδή η υπαγωγή σε μία εκ των γενικών κατηγοριών χρήσεων γης και όρων δόμησης που ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο.

β) Οι ειδικότερες χρήσεις γης που επιτρέπονται στην έκταση του προς ανάπτυξη ακινήτου και οι τυχόν πρόσθετοι περιορισμοί που αποσκοπούν στον έλεγχο της ένταξης κάθε χρήσης.

γ) Οι ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης του προς αξιοποίηση ακινήτου.

δ) Ειδικές ζώνες προστασίας και ελέγχου γύρω από τα οριοθετούμενα κατά τα ανωτέρω ακίνητα, στις οποίες μπορεί να επιβάλλονται ειδικοί όροι και περιορισμοί στις χρήσεις γης, στη δόμηση και στην εγκατάσταση και άσκηση δραστηριοτήτων και λειτουργιών.

ε) Οι περιβαλλοντικοί όροι του σχεδίου, σύμφωνα με την κατά νόμο προβλεπόμενη στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η οποία καταρτίζεται και δημοσιοποιείται κατά τα οριζόμενα στην επόμενη παράγραφο.

2. Για την έγκριση των σχεδίων της προηγούμενης παραγράφου υποβάλλεται στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών αίτηση από τον κύριο του ακινήτου ή τον έλκοντα εξ αυτού δικαιώματα, η οποία συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α) Μελέτη στην οποία παρουσιάζεται και αξιολογείται το υφιστάμενο ρυθμιστικό καθεστώς του προς αξιοποίηση ακινήτου (χωροταξικό, πολεοδομικό, αναπτυξιακό, κ.λπ.) ιδίως από άποψως επικαιρότητας, συνέργειας, συμπληρωματικότητας και βιωσιμότητας των σχετικών ρυθμίσεων και τεκμηριώνεται, με βάση κριτήρια χωροταξικά, περιβαλλοντικά, χρηματο-οικονομικά και εμπορικά, ο βέλτιστος χωρικός προορισμός του (χρήσεις γης, όροι δόμησης κ.λπ.), ο οποίος συνιστά και τη βασική επενδυτική του ταυτότητα για κάθε μεταγενέστερη πράξη αξιοποίησης.

β) Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ), η οποία συντάσσεται κατά το άρθρο 6 και δημο-

σιοποιείται κατά το άρθρο 7 της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (κ.υ.α.) 107017/2006 (Β' 1225). Ως αρμόδια αρχή για τις ανάγκες εφαρμογής του παρόντος νόμου νοείται η αρμόδια υπηρεσία περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΕΥΠΕ) που ορίζεται στο άρθρο 4 παρ. 1 της πιο πάνω κ.υ.α.. Κατά τη σχετική διαδικασία διαβούλευσης, αντί των υπηρεσιών και οργανισμών που ορίζονται στην παράγραφο 4.1. του άρθρου 7 της ανωτέρω κ.υ.α., γνωμοδοτεί το οικείο Περιφερειακό Συμβούλιο, το οποίο είναι επιπλέον αρμόδιο να θέτει στη διάθεση του κοινού, όποτε του ζητούνται, τις πληροφορίες και τα στοιχεία του φακέλου ΣΜΠΕ που του διαβιβάζεται από την αρμόδια αρχή. Οι προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 7 της ανωτέρω κ.υ.α., οι οποίες είναι άνω των 5 ημερών και έως 15 ημέρες μειώνονται κατά 5 ημέρες, ενώ όλες οι υπόλοιπες κατά 10 ημέρες. Η αρμόδια αρχή διενεργεί κατ' απόλυτη προτεραιότητα τη Στρατηγική Περιβαλλοντική Εκτίμηση για τα δημόσια ακίνητα που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Κεφαλαίου.

3. Η έγκριση των ΕΣΧΑΔΑ γίνεται με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών ύστερα από εισήγηση του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας που προβλέπεται στο άρθρο 16 του παρόντος.

4. Με τα προεδρικά διατάγματα της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να τροποποιούνται εγκεκριμένα Ρυθμιστικά Σχέδια, ΓΠΣ, ΣΧΟΟΑΠ, ΖΟΕ και άλλα σχέδια χρήσεων γης, εφόσον η τροποποίηση καθίσταται αναγκαία για την ολοκληρωμένη ανάπτυξη και την αποτελεσματική αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων, ιδίως στις περιπτώσεις που οι υφιστάμενες ρυθμίσεις και κατευθύνσεις είναι ασαφείς ή απορρέουν από ανεπίκαιρα χωροταξικά και πολεοδομικά σχέδια. Ως ανεπίκαιρα νοούνται ιδίως τα χωροταξικά και πολεοδομικά σχέδια που δεν έχουν υπαχθεί σε διαδικασία αξιολόγησης ή/και τροποποίησης ή αναθεώρησης μετά την πάροδο πέντε και πλέον ετών από την έγκριση ή την τελευταία αναθεώρηση ή τροποποίησή τους.

5. Με τα ίδια προεδρικά διατάγματα μπορεί να τροποποιούνται εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια και σχέδια πόλεως, καθώς και πολεοδομικές μελέτες ή/και να καθορίζονται ειδικές χρήσεις γης και ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης για τα εντός σχεδίου πόλεως δημόσια ακίνητα, ακόμη και κατά παρέκκλιση από τους ισχύοντες στην περιοχή όρους και περιορισμούς δόμησης, καθώς και από τις διατάξεις του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού, προκειμένου να αποδοθεί ο βέλτιστος πολεοδομικός-επενδυτικός προορισμός στο προς αξιοποίηση ακίνητο. Στις περιπτώσεις αυτές, η δημοσίευση του σχετικού εγκριτικού διατάγματος έχει τις συνέπειες έγκρισης σχεδίου πόλεως, κατά τις διατάξεις του ν.δ. 17.7/16.8.1923.

6. Η μεταβολή της έκτασης, των ορίων και του περιεχομένου του ΕΣΧΑΔΑ επιτρέπεται μόνον εφόσον τηρηθούν οι διαδικασίες που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Κατ' εξαίρεση, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ύστερα από εισήγηση του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας επιτρέπεται η μεταβολή της έκτασης και των ορίων του ΕΣΧΑΔΑ, χωρίς μεταβολή των συνολικών χρήσεων και των όρων και περιορισμών δόμησης, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Η προκύπτουσα, λόγω της μεταβολής των ορίων,

μείωση ή αύξηση της έκτασης του ΕΣΧΑΔΑ δεν υπερβαίνει το 15% της αρχικώς οριοθετηθείσας εκτάσεως και

β) δεν περιλαμβάνονται στην περιοχή επεκτάσεως του ΕΣΧΑΔΑ εκτάσεις υπαγόμενες σε ειδικά νομικά καθεστώτα ή εκτάσεις για τις οποίες έχουν καθοριστεί μη συμβατές με το ΕΣΧΑΔΑ χρήσεις γης.

Άρθρο 13

Χωροθέτηση επενδυτικού σχεδίου

1. Για τη χωροθέτηση του επενδυτικού σχεδίου αξιοποίησης δημοσίου ακινήτου εκδίδεται κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ύστερα από αίτηση του κυρίου της επένδυσης. Με την απόφαση αυτή καθορίζονται:

α) Οι ειδικότερες κατηγορίες έργων, δραστηριοτήτων και εγκαταστάσεων που πρόκειται να ανεγερθούν στην έκταση του εγκεκριμένου ΕΣΧΑΔΑ του δημοσίου ακινήτου, καθώς και τα αναγκαία συνοδά έργα (έργα εξωτερικής υποδομής), όπως είναι ιδίως τα δίκτυα ηλεκτροδότησης, τηλεπικοινωνιών, φυσικού αερίου και ύδρευσης, καθώς και οι οδοί προσπέλασης και οι κόμβοι σύνδεσης των δημοσίων ακινήτων με το εθνικό, περιφερειακό και επαρχιακό οδικό δίκτυο.

β) Η γενική διάταξη των κτηρίων και εγκαταστάσεων με αναφορά σε τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1: 5.000.

γ) Οι περιβαλλοντικοί όροι του επενδυτικού σχεδίου και των συνοδών έργων εξωτερικής υποδομής, όπου απαιτείται, ύστερα από τήρηση της διαδικασίας που ορίζεται στον ν. 1650/1986, όπως ισχύει.

2. Για την έκδοση της απόφασης της προηγούμενης παραγράφου, αντί των οργανισμών και φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3 του ν. 1650/1986, όπως ισχύει, γνωμοδοτούν το Κεντρικό Συμβούλιο Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας που προβλέπεται στο άρθρο 16 του παρόντος νόμου και το οικείο Περιφερειακό Συμβούλιο εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από τότε που θα περιέλθει σε αυτά το σχετικό αίτημα, συνοδευόμενο από τις κατά νόμο απαιτούμενες μελέτες και πληροφορίες.

3. Η απόφαση έγκρισης της χωροθέτησης για τα επενδυτικά σχέδια της παραγράφου 1 επέχει θέση άδειας επέμβασης και έγκρισης αλλαγής χρήσης κατά την έννοια των διατάξεων του ν. 998/1979, όπως ισχύουν, καθώς και έγκρισης κατά την έννοια του άρθρου 10 του ν. 3028/2002 με την επιφύλαξη της παρ. 3 του άρθρου 11 του παρόντος. Ειδικώς για τουριστικά καταλύματα και εγκαταστάσεις ειδικής τουριστικής υποδομής, η πιο πάνω απόφαση επέχει επίσης θέση έγκρισης καταλληλότητας οικοπέδου ή γηπέδου από τον ΕΟΤ και αντιστοίχως θέση έγκρισης σκοπιμότητας ή σκοπιμότητας-χωροθέτησης κατά τις κείμενες διατάξεις.

4. Οι αποφάσεις έγκρισης της χωροθέτησης επενδυτικών σχεδίων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

5. Οι κατά τα ανωτέρω εγκρινόμενοι περιβαλλοντικοί όροι ισχύουν για δέκα (10) έτη, με την προϋπόθεση ότι δεν θα έχει επέλθει εν τω μεταξύ μεταβολή των δεδομένων βάσει των οποίων εγκρίνονται. Μετά την πάροδο της δεκαετίας, οι πιο πάνω περιβαλλοντικοί όροι μπορεί να ανανεώνονται, μία ή περισσότερες φορές, για ίσο χρονικό διάστημα, χωρίς τήρηση της διαδικασίας που ο-

ρίζεται για την αρχική έγκρισή τους, εφόσον δεν υφίστανται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις ως προς τις επιπτώσεις του επενδυτικού σχεδίου ή και των συνοδών αυτού έργων στο περιβάλλον.

6. Οι κατά την παράγραφο 1 εγκρινόμενοι περιβαλλοντικοί όροι εξακολουθούν να ισχύουν προσωρινά και μετά τη λήξη τους, μέχρι την έκδοση νέας ανανεωμένης ή τροποποιημένης απόφασης, εφόσον ο κύριος της επένδυσης αιτηθεί εγκαίρως την ανανέωση ή τροποποίηση της σχετικής απόφασης αυτής τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν από τη λήξη της, υποβάλλοντας προς τούτο τα εκάστοτε απαιτούμενα δικαιολογητικά.

Άρθρο 14

Παραχώρηση χρήσης αιγιαλού και παραλίας

1. Για την αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων επιτρέπεται η απευθείας παραχώρηση στον κύριο της επένδυσης ή στον έλκοντα εξ αυτού δικαιώματα, της χρήσης αιγιαλού και παραλίας και του δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων ή επέκτασης, ήδη υφιστάμενων στην περιοχή, λιμενικών εγκαταστάσεων. Η παραχώρηση γίνεται για χρονικό διάστημα μέχρι πενήντα (50) χρόνια με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και με καταβολή ανταλλάγματος που προσδιορίζεται στην οικεία σύμβαση παραχώρησης. Για την εκτέλεση των έργων στον αιγιαλό ή στην παραλία τηρείται η διαδικασία που ορίζεται στις διατάξεις του ν. 2971/2001 (Α' 285). Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας καθορίζονται η διαδικασία, ο τρόπος και τα όργανα προσδιορισμού του ανταλλάγματος και κάθε σχετικό θέμα.

2. Ο κύριος της επένδυσης ή ο έλκων εξ αυτού δικαιώματα, με εξαίρεση τις περιπτώσεις εθνικής ανάγκης, έχει το δικαίωμα της αποκλειστικής και με αντάλλαγμα χρήσης της ζώνης αιγιαλού και παραλίας που του παραχωρείται με την ως άνω διαδικασία για την κατασκευή λιμενικών έργων, που εκτελεί ύστερα από άδεια των αρμόδιων αρχών. Στην περίπτωση που τα λιμενικά έργα εμπεριέχουν πρόσχωση θαλάσσιου χώρου, μετά την ολοκλήρωσή τους κινείται η διαδικασία επανακαθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και το γήπεδο που δημιουργείται καταγράφεται ως δημόσιο κτήμα. Το εν λόγω δημόσιο κτήμα, εφόσον ο κύριος της επένδυσης το επιθυμεί, μπορεί να παραχωρείται κατά χρήση ή να εκμισθώνεται απευθείας σε αυτόν. Το αντάλλαγμα χρήσης ή το μίσθωμα καθορίζονται από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία και ανταποκρίνονται στις τρέχουσες μισθωτικές αξίες της περιοχής.

3. Η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση από τρίτους της παραχωρούμενης προς τον κύριο της επένδυσης έκτασης αιγιαλού, παραλίας και λιμενικών έργων επιτρέπεται κατ' εξαίρεση με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, εφόσον η χρήση αυτή επιβάλλεται για λόγους ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας ή άλλης δημόσιας ωφέλειας και δεν παρεμποδίζεται η ομαλή λειτουργία της επένδυσης.

Άρθρο 15

Έκδοση οικοδομικών αδειών

1. Για την κατασκευή των μόνιμων κτιριακών εγκατα-

στάσεων που περιλαμβάνονται στα επενδυτικά σχέδια του άρθρου 13, απαιτείται η προηγούμενη έκδοση οικοδομικών αδειών. Οι οικοδομικές άδειες των εγκαταστάσεων αυτών χορηγούνται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την υποβολή πλήρους φακέλου στη Διεύθυνση Οικοδομικών και Κτιριοδομικών Κανονισμών (ΔΟΚΚ) του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της ΔΟΚΚ και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται τα απαραίτητα δικαιολογητικά που πρέπει να υποβληθούν για την έκδοση των οικοδομικών αδειών των παραπάνω επενδυτικών σχεδίων και η σχετική διαδικασία θεώρησης ή ελέγχου, ο χρόνος ισχύος και η διαδικασία αναθεώρησης των αδειών, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού. Με όμοια απόφαση συγκροτείται Ειδική Επιτροπή Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου, αποτελούμενη από τρεις αρχιτέκτονες μηχανικούς, με ισάριθμους αναπληρωτές, που διαθέτουν τουλάχιστον δεκαπενταετή εμπειρία από της κτήσεως άδειας ασκήσεως επαγγέλματος. Έργο της παραπάνω επιτροπής είναι ο έλεγχος της αισθητικής των κτιριακών εγκαταστάσεων του παρόντος άρθρου και της ένταξής τους στο φυσικό και οικιστικό περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής, σε όσες περιπτώσεις αυτό απαιτείται από τις ισχύουσες διατάξεις. Με την ίδια ως άνω απόφαση ορίζονται οι ειδικότερες αρμοδιότητες της παραπάνω επιτροπής, ο κανονισμός λειτουργίας της, η διαδικασία ελέγχου των σχετικών μελετών και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Οι πράξεις της παραπάνω επιτροπής είναι οριστικές και δεν χωρούν ενστάσεις.

2. Όλες οι πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 12 έως και 15 του παρόντος νόμου αναρτώνται υποχρεωτικά στον δικτυακό τόπο της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών και, κατά περίπτωση, στον δικτυακό τόπο του Ταμείου Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου ή στον δικτυακό τόπο του δημοσίου οργανισμού ή επιχείρησης που είναι κύριος του ακινήτου. Η προθεσμία της άσκησης αίτησης ακυρώσεως κατ' αυτών αρχίζει, προκειμένου περί πράξεων που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, από την επομένη της κοινοποίησης ή της δημοσίευσής τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, και προκειμένου περί μη δημοσιευτών πράξεων, από την επομένη της κοινοποίησης ή της ανάρτησής τους στον δικτυακό τόπο της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας.

Άρθρο 16

Κεντρικό Συμβούλιο Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας

1. Συνιστάται στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών, Κεντρικό Συμβούλιο Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας, το οποίο έχει ως έργο την παρακολούθηση της εφαρμογής της νομοθεσίας για την αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας και την παροχή εισηγήσεων και γνωμοδοτήσεων κατά την έκδοση των επί μέρους πράξεων που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Το Συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και αποτελείται από τα εξής μέλη:

α) Τον Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Περιουσίας, ως Πρόεδρο.

β) Έναν Νομικό Σύμβουλο του Ν.Σ.Κ. από τους υπηρετούντες στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Οικονομικών.

γ) Τους αρμόδιους για θέματα βιομηχανίας, λιμένων και λιμενικής πολιτικής, Γενικούς Διευθυντές ή Διευθυντές του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

δ) Τους αρμόδιους για θέματα περιβάλλοντος και πολεοδομίας Γενικούς Διευθυντές ή Διευθυντές του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

ε) Τους αρμόδιους για θέματα αρχαιοτήτων και πολιτιστικής κληρονομιάς Γενικούς Διευθυντές ή Διευθυντές του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

στ) Τους αρμόδιους για θέματα συγκοινωνιακών έργων, υδραυλικών έργων και μεταφορών Γενικούς Διευθυντές ή Διευθυντές του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.

ζ) Τον Γενικό Γραμματέα του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού ή τον αρμόδιο Γενικό Διευθυντή ή Διευθυντή του ίδιου Οργανισμού.

Με την ίδια απόφαση ορίζονται οι αναπληρωτές των μελών. Στο Συμβούλιο μπορεί να καλούνται, μετά από πρόσκληση του Προέδρου του, και εκπρόσωποι άλλων δημοσίων υπηρεσιών ή οργανισμών, εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους. Η γραμματειακή υποστήριξη του Συμβουλίου παρέχεται από τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών. Το Συμβούλιο μπορεί να υποβοηθείται στο έργο του από εξειδικευμένους συμβούλους, μετά από σχετική εισήγηση του Προέδρου του.

2. Έργο του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας είναι ιδίως:

α) Η παροχή υποστήριξης στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας για θέματα εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου και των κανονιστικών και ατομικών διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση αυτών.

β) Η παροχή γνώμης ή εισήγησης προς τον Υπουργό Οικονομικών κατά την έκδοση των πράξεων που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13 του παρόντος νόμου.

γ) Ο συντονισμός των ενεργειών των αρμόδιων υπηρεσιών των Υπουργείων που εμπλέκονται στη διαδικασία αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων, με σκοπό την επιτάχυνση των σχετικών διοικητικών διαδικασιών και την έγκαιρη και αποτελεσματική αντιμετώπιση τυχόν διοικητικών προβλημάτων.

δ) Η παρέμβαση, εφόσον απαιτείται, με την έκδοση εγκυκλίων ή οδηγιών ή με πρόταση νομοθετικών παρεμβάσεων προκειμένου να επιτυγχάνεται η συνεχής βελτίωση της διαδικασίας αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων.

3. Το Κεντρικό Συμβούλιο Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας, τον Ιανουάριο κάθε έτους, υποβάλλει προς τον Υπουργό Οικονομικών απολογιστική έκθεση σχετικά με το έργο που υλοποίησε το προηγούμενο έτος βάσει της προηγούμενης παραγράφου.

4. Το Συμβούλιο, στο πλαίσιο άσκησης των αρμοδιοτήτων του, μπορεί να διενεργεί αυτοψίες, καθώς και να ζητά πληροφορίες, τεχνικά ή άλλα στοιχεία από τους καθ' ύλην ή κατά τόπον αρμόδιους φορείς.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες του Κεντρικού Συμβουλίου.

ου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας και να καθορίζονται ειδικότερα θέματα λειτουργίας του.

6. Η σύνθεση του Συμβουλίου μπορεί να διευρύνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και με εκπροσώπους άλλων Υπουργείων ή δημοσίων οργανισμών.

Άρθρο 17

Λοιπές ρυθμίσεις θεμάτων τουριστικών δημοσίων κτημάτων

1. α) Η παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 2160/1993 (Α' 118) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α. Θεωρούνται νομίμως υφιστάμενες όλες οι τουριστικές εγκαταστάσεις (κτιριακές και λιμενικές) που έχουν ανεγερθεί από τον Ε.Ο.Τ. ή τρίτο για λογαριασμό του μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσής του ν. 2837/2000 (Α' 178), χωρίς την κατά νόμο άδεια. Για τη νομιμότητα των λιμενικών και των κτιριακών εγκαταστάσεων εκδίδεται σχετική διαπιστωτική πράξη του Ε.Ο.Τ., μετά από εισήγηση της τεχνικής του υπηρεσίας, εφόσον αποδεικνύεται από μελέτες, διαγράμματα, εργολαβικές συμβάσεις ή άλλα πρόσφορα στοιχεία, ότι τα κτίσματα ανεγέρθηκαν από τον Ε.Ο.Τ. ή τρίτο για λογαριασμό του. Με την έκδοση της ανωτέρω απόφασης, οι εγκαταστάσεις, όπως αυτές περιγράφονται και αποτυπώνονται στο διάγραμμα που τη συνοδεύει, θεωρείται ότι πληρούν όλες τις νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση οικοδομικής άδειας επισκευής, συντήρησης, εκσυγχρονισμού ή επέκτασης και οι αρμόδιες Πολεοδομικές Υπηρεσίες υποχρεούνται στη χορήγησή της, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των κειμένων διατάξεων. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2160/1993 καταργείται.

β. Η εκτέλεση εργασιών επισκευής, συντήρησης, ή ανακαίνισης επί των εγκαταστάσεων του προηγούμενου εδαφίου, είναι δυνατή με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ε.Ο.Τ., μετά από ειδικά αιτιολογημένη εισήγηση της τεχνικής του Υπηρεσίας. Μετά την έκδοση της ανωτέρω απόφασης, η αρμόδια Πολεοδομική Υπηρεσία υποχρεούται στην έκδοση της σχετικής άδειας».

β) Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2160/1993 καταργείται.

2. Στο άρθρο 39 του ν. 3105/2003 (Α' 29) προστίθεται παράγραφος 18, ως εξής:

«18. Τα δικαιώματα επί χρήσης ή διοίκησης, διαχείρισης και εκμετάλλευσης επί ακινήτων που έχουν περιέλθει με οποιονδήποτε τρόπο στην εταιρεία με την επωνυμία «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.», σημειώνονται στο περιθώριο των οικείων βιβλίων μεταγραφών των αρμόδιων υποθηκοφυλακείων ή κτηματολογικών γραφείων. Σημειωτέα πράξη αποτελούν τα σχετικά αποσπάσματα αποφάσεων έγκρισης της σημείωσης του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας.»

3. Η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 49 του ν. 3220/2004 (Α' 15) αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Η κυριότητα επί περιουσιακών στοιχείων του Ε.Ο.Τ. δύναται να μεταβιβάζεται στην εταιρεία με την επωνυμία «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.» ή σε θυγατρικές της εταιρείες, με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, ύστερα από αιτιολογημένη εισήγηση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απόφαση αυτή αποτελεί το μεταγραφτέο τίτλο, όταν απαιτείται μεταγραφή για τη μεταβίβαση, η δε μεταγραφή της στα οικεία υ-

ποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία απαλλάσσεται από κάθε τέλος ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου, Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ. και γενικά υπέρ οποιουδήποτε τρίτου φυσικού ή νομικού προσώπου.»

4. α) Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 2882/2001 (Α' 17) αντικαθίσταται ως εξής:

«Η επιστρεπτέα αποζημίωση καθορίζεται με βάση τον χρόνο έκδοσης της σχετικής γι' αυτήν απόφασης σύμφωνα με τα κριτήρια της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του παρόντος νόμου, στα οποία περιλαμβάνεται και η τυχόν επαύξηση της αξίας του ακινήτου από εκτελεσθείσες σε αυτό εργασίες και γενικά μεταβολές από τον υπερού ή ανακαλούμενη απαλλοτρίωση. Στις περιπτώσεις αυτές δεν εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 12 του παρόντος νόμου.»

β) Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 2882/2001, όπως αντικαθίσταται με την προηγούμενη περίπτωση α', εφαρμόζεται και επί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση καθορισμού της επιστρεπτέας αποζημίωσης για την ανάκληση αυτών.

5. Η περίπτωση γ' της παρ. 6 του άρθρου 11 του ν. 2882/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Προκειμένου περί των λοιπών απαλλοτριώσεων υπέρ του Δημοσίου, Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού, οργανισμών κοινής ωφέλειας, κοινωφελών ιδρυμάτων και δημοσίων επιχειρήσεων, εάν η ανάκληση ή άρση της απαλλοτρίωσης αφορά τμήμα μόνο της έκτασης το οποίο δεν υπερβαίνει το 20% του συνολικού εμβαδού αυτής. Ειδικά προκειμένου περί απαλλοτριώσεων συντελεσμένων ή μη που έχουν κηρυχθεί οποτεδήποτε υπέρ και με δαπάνες του Ε.Ο.Τ., εφόσον η αξιοποίηση της υπολειπόμενης απαλλοτριωθείσας έκτασης καθίσταται δυσχερής σύμφωνα με τον σκοπό της απαλλοτρίωσης μετά την ανάκληση ή άρση της απαλλοτρίωσης οιασδήποτε τμημάτων αυτής, ανεξάρτητα της έκτασης που αυτά καταλαμβάνουν».

6. Στις περιπτώσεις εκ νέου κήρυξης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης υπέρ του Ε.Ο.Τ. επί ακινήτων η διοίκηση και διαχείριση των οποίων, πριν την άρση ή την ανάκληση της απαλλοτρίωσης, είχε ανατεθεί στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.», με τη συνέλευση της νέας απαλλοτρίωσης, τη διοίκηση και διαχείριση αυτών έχει η εταιρεία αυτή.

7. Μισθώσεις ακινήτων, διοίκησης και διαχείρισης της εταιρείας «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.» δύναται να καταγγέλλονται, εφόσον η συνέχισή τους είναι ασυμβίβαστη προς την τουριστική αξιοποίηση της συνολικής έκτασης, εντός της οποίας βρίσκονται. Το ασυμβίβαστο της συνέχισης της μίσθωσης τεκμαίρεται, στην περίπτωση που η «Ε.Τ.Α. Α.Ε.» προβαίνει στην ανάθεση της τουριστικής αξιοποίησης του συνόλου του ακινήτου, ύστερα από δημόσιο διαγωνισμό για την επιλογή μισθωτή. Η καταγγελία γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της «Ε.Τ.Α. Α.Ε.», εφόσον έχει δημοσιευθεί η σχετική διακήρυξη του διαγωνισμού, τα δε αποτελέσματα της καταγγελίας επέρχονται ένα (1) μήνα από την κοινοποίηση της καταγγελίας στο μισθωτή. Για την πρόωγη λύση της μίσθωσης καταβάλλεται αποζημίωση στον μισθωτή ίση με έξι (6) μηνιαία μισθώματα. Στην περίπτωση αυτή, η αγωγή απόδοσης του μισθίου μπορεί να ασκηθεί σύμφωνα με το άρθρο 69 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας».

8. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 3342/2005

προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού της παρ. 12 του άρθρου 25 του ν. 1828/1989 που επιβάλλονται σε ακίνητα που ανήκουν στη διοίκηση και διαχείριση της «Ε.Τ.Α. Α.Ε.» καθορίζονται σε ποσοστό 2% επί των ετήσιων ακαθάριστων εισπράξεων των ακινήτων αυτών και δεν μπορούν να είναι μικρότερα των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ και να υπερβαίνουν τις δέκα χιλιάδες (10.000,00) ευρώ ετησίως.»

9. Στο άρθρο 1 του ν. 3342/2005 (Α' 131) προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Η προβλεπόμενη από το άρθρο 1 του ν. 960/1979, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του ν. 1221/1981 συμβολαιογραφική δήλωση των θέσεων στάθμευσης των ολυμπιακών εγκαταστάσεων, που αναφέρονται στις περιπτώσεις δ' έως ιη' του άρθρου 9 του παρόντος νόμου μπορεί να γίνεται από τον εκάστοτε φορέα, στον οποίο έχει ανατεθεί η διοίκηση και διαχείριση των ως άνω εγκαταστάσεων, για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που έχει αντίστοιχα την κυριότητα των ως άνω εγκαταστάσεων.»

10. Στο τέλος της παραγράφου 9 του άρθρου 5 του ν. 2971/2001 (Α' 285) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής αιγιαλού που έχει χαρακτηριστεί Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα των άρθρων 12α και 12γ του ν.δ. 180/1946, όπως αυτά προστέθηκαν δυνάμει του άρθρου 2 του α.ν. 827/1948, εφόσον η νέα οριογραμμή μετατοπισθεί προς την ξηρά, ο επανακαθοριζόμενος αιγιαλός χαρακτηρίζεται αυτοδικαίως Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα και η διοίκηση και διαχείρισή του ανατίθεται στην εταιρεία με την επωνυμία «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' **ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΕΠΙ** **ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ**

Άρθρο 18 **Ορισμοί**

Για τους σκοπούς του Κεφαλαίου αυτού:

1. «Επιφάνεια» είναι το εμπράγματο δικαίωμα φυσικού ή νομικού προσώπου να κατασκευάζει κτίσμα σε έδαφος δημοσίου κτήματος, που δεν του ανήκει, και να ασκεί στο κτίσμα τις εξουσίες, που παρέχει το δικαίωμα της κυριότητας.

2. «Κύριος» είναι ο κύριος του εδάφους του δημοσίου κτήματος.

3. «Επιφανειούχος» είναι το πρόσωπο που έχει το δικαίωμα της επιφανείας.

4. «Δημόσια κτήματα» είναι τα ακίνητα οποιασδήποτε φύσης που ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο, σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, σε δημόσιους οργανισμούς με μορφή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου ή και σε εταιρίες που αποκτούν τα ακίνητα των παραπάνω φορέων με σκοπό την εκμετάλλευσή τους. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου και σε ακίνητα κληροδοτημάτων.

5. «Κτίσμα» νοείται οποιασδήποτε φύσης οικοδόμημα ή εγκατάσταση, ιδίως δε κτίριο, δεξαμενή, υπόστεγο, σταθμός αυτοκινήτων (πάρκινγκ), γέφυρα, σήραγγα, αγωγός, αεροδρόμιο, οδικό, σιδηροδρομικό ή λιμενικό έρ-

γο. Το κτίσμα μπορεί να είναι και υπόγειο ή και να είναι ήδη κατασκευασμένο κατά τη σύσταση του δικαιώματος.

6. «Εδαφονόμιο» είναι το περιοδικό αντάλλαγμα που καταβάλλεται από τον επιφανειούχο στον κύριο κατά τη διάρκεια του δικαιώματος της επιφανείας.

Άρθρο 19 **Σύσταση δικαιώματος επιφανείας**

1. Κατά παρέκκλιση των άρθρων 953 και 954 του Αστικού Κώδικα, επιτρέπεται η σύσταση δικαιώματος επιφανείας επί δημοσίων κτημάτων. Το δικαίωμα επιφανείας περιλαμβάνεται στην ακίνητη περιουσία κατά την έννοια του άρθρου 949 του Αστικού Κώδικα.

2. Η επιφάνεια συνιστάται για ορισμένο χρόνο με σύμβαση. Οι διατάξεις για τη μεταβίβαση της κυριότητας ακινήτων με συμφωνία εφαρμόζονται αναλόγως και για τη σύσταση επιφανείας. Με την επιφύλαξη της περίπτωσης στ) της παραγράφου 1 του επόμενου άρθρου, η διάρκεια του δικαιώματος δεν μπορεί να υπερβεί τα πενήντα (50) έτη, εκτός αν συστήθηκε για βραχύτερο χρόνο, που δεν μπορεί όμως να υπολείπεται των πέντε (5) ετών. Επιφάνεια που συστήθηκε για χρόνο μεγαλύτερο των πενήντα (50) ετών ή μικρότερο των πέντε (5) ισχύει για πενήντα ή πέντε έτη αντίστοιχα. Τα μέρη μπορούν με σύμβαση να παρατείνουν τη διάρκεια, υποχρέωση όμως παράτασης αναλαμβανόμενη εκ των προτέρων δεν δεσμεύει. Η συμφωνία παράτασης γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο υποβαλλόμενο σε μεταγραφή.

3. Επιφάνεια μπορεί να συσταθεί και σε έδαφος, συγκύριος του οποίου είναι ο επιφανειούχος. Δεν μπορεί να συσταθεί, αν η κυριότητα επί του εδάφους βαρύνεται με δικαίωμα επικαρπίας ή έχει ήδη επιβαρυνθεί με δικαίωμα επιφανείας.

4. Σύσταση δικαιώματος επιφανείας με χρησικτησία δεν επιτρέπεται.

5. Επί οικοδομής που έχει ανεγερθεί επί εδάφους δημοσίου κτήματος με βάση δικαίωμα επιφανείας, μπορεί να συσταθεί δικαίωμα κυριότητας επί ορόφου ή διαμερίσματος (οριζόντια ιδιοκτησία) υπό τους όρους του ν.3741/1929. Στην περίπτωση αυτή οι επιμέρους ιδιοκτησίες δεν έχουν ποσοστά συγκυριότητας στο έδαφος, αλλά ποσοστά εξ αδιαίρετου στο δικαίωμα της επιφανείας.

Άρθρο 20 **Δυνητικό περιεχόμενο του δικαιώματος**

1. Στο περιεχόμενο του δικαιώματος της επιφανείας είναι δυνατόν να περιλαμβάνονται όροι αναφερόμενοι:

α) στην ανέγερση, συντήρηση και χρησιμοποίηση του κτίσματος,

β) στην ασφάλιση του κτίσματος και την ανοικοδόμησή του σε περίπτωση καταστροφής του,

γ) στην κατανομή της καταβολής των βαρών οποιασδήποτε φύσης που έχουν σχέση με το κτίσμα ή και το έδαφος επί του οποίου το κτίσμα θα οικοδομηθεί ή έχει ήδη οικοδομηθεί,

δ) στην υποχρέωση του επιφανειούχου να μεταβιβάσει το δικαίωμά του στον κύριο ή σε τρίτο υποδεικνυόμενο από τον κύριο,

ε) στο δικαίωμα του κυρίου να συναινεί στη μεταβίβαση ή την επιβάρυνση του δικαιώματος υπέρ τρίτων,

στ) στο δικαίωμα του επιφανειούχου να παρατείνει με μονομερή δήλωσή του το χρόνο διάρκειας του δικαιώμα-

τός του μετά τη λήξη της αρχικής διάρκειας που πάντως δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά τα ογδόντα (80) έτη, και προκειμένου περί κατοικιών τα εκατό (100) έτη ή να αποκτήσει και το έδαφος,

ζ) στο δικαίωμα του επιφανειούχου προς αποζημίωση για τα περιερχόμενα στον κύριο κατά τη λήξη του δικαιώματος κτίσματα,

η) στους όρους χρήσης του εδάφους γύρω από το κτίσμα περιλαμβανομένων των τυχόν φυτών,

θ) στα δικαιώματα του κυρίου, ιδίως καταβολή ποινικής ρήτρας, αν ο επιφανειούχος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις του,

ι) στην απαγόρευση παραίτησης του επιφανειούχου από το δικαίωμα, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 22, ή τη διατήρηση των δικαιωμάτων τρίτων που βαρύνουν την επιφάνεια μετά την απόσβεσή της, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 22.

2. Οι παραπάνω όροι περιλαμβάνονται στη σύμβαση σύστασης της επιφανείας ή σε μεταγενέστερη σύμβαση μεταξύ κυρίου και επιφανειούχου. Η σύμβαση αυτή γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο υποβαλλόμενο σε μεταγραφή. Οι παραπάνω όροι ενεργούν υπέρ και κατά του κυρίου και του επιφανειούχου και των διαδόχων τους.

Άρθρο 21

Μεταβίβαση και επιβάρυνση - Βάρη του ακινήτου

1. Η επιφάνεια είναι μεταβιβαστή εν ζωή ή αιτία θανάτου. Μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο εισφοράς σε εταιρεία. Η μεταβίβαση γίνεται όπως και η σύσταση της επιφανείας.

2. Επιτρέπεται η σύσταση υποθήκης, η εγγραφή προσημείωσης, καθώς και η σύσταση πραγματικών δουλειών επί του κτίσματος του επιφανειούχου.

3. Αν έχει συμφωνηθεί ότι η μεταβίβαση ή η επιβάρυνση της επιφανείας εξαρτάται από τη συναίνεση του κυρίου, σύμφωνα με την περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, η συναίνεση αυτή πρέπει να υποβληθεί σε μεταγραφή. Η έλλειψη της συναίνεσης καθιστά τη μεταβίβαση ή την επιβάρυνση ανίσχυρη. Συναίνεση δεν απαιτείται σε περίπτωση αναγκαστικού πλειστηριασμού ή πτώχευσης.

4. Αν δεν υπάρχει αντίθετος όρος στη συμφωνία που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, ο επιφανειούχος υποχρεούται να φέρει κατά τη διάρκεια της επιφανείας τα οποιαδήποτε φύσης βάρη που έχουν σχέση με το κτίσμα ή και το έδαφος, επί του οποίου το κτίσμα θα οικοδομηθεί ή έχει οικοδομηθεί.

5. Προγενέστερα εμπράγματα δικαιώματα επί του ακινήτου εξακολουθούν να βαρύνουν το ακίνητο, εκτός αν ο δικαιούχος συναινέσει στον περιορισμό τους επί του εδάφους ή του κτίσματος

Άρθρο 22

Απόσβεση επιφανείας - Αποτελέσματα της απόσβεσης του δικαιώματος

1. Η επιφάνεια λήγει με την παρέλευση του χρόνου διάρκειάς της.

2. Η επιφάνεια αποσβέννυται άμα ενωθεί με την κυριότητα επί του εδάφους στο ίδιο πρόσωπο.

3. Αν δεν έχει οριστεί το αντίθετο στη συμφωνία που

προβλέπεται στην περίπτωση ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 20, η επιφάνεια αποσβέννυται με μονομερή δήλωση του επιφανειούχου προς τον κύριο ότι παραιτείται. Η δήλωση γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο, που κοινοποιείται στον κύριο και υποβάλλεται σε μεταγραφή.

4. Η καταστροφή του κτίσματος δεν επάγεται απόσβεση της επιφανείας.

5. Δεν επιτρέπεται η πρόβλεψη διαλυτικής αίρεσης για την απόσβεση του δικαιώματος επιφανείας.

6. Όταν η επιφάνεια αποσβεσθεί, τα κτίσματα περιέρχονται στον κύριο. Αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία με βάση την περίπτωση ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 20, ο επιφανειούχος δεν δικαιούται να αξιώσει αποζημίωση ή απόδοση αδικαιολόγητου πλουτισμού για τα κτίσματα αυτά, ούτε να τα κατεδαφίσει ή να τα απομακρύνει από τη θέση τους.

7. Ο επιφανειούχος υποχρεούται να αποδώσει τα κτίσματα στον κύριο. Στη σχέση ανάμεσα στον επιφανειούχο και τον κύριο, αυτός που παραχώρησε την επιφάνεια λογίζεται υπέρ του επιφανειούχου ως κύριος, εκτός αν ο επιφανειούχος γνωρίζει ότι δεν είναι κύριος.

8. Η απόσβεση της επιφανείας επιφέρει απόσβεση των εμπράγματων δικαιωμάτων που έχουν συσταθεί από τον επιφανειούχο επί του δικαιώματος της επιφανείας, εκτός αν κατά τη σύσταση του δικαιώματος ή και μεταγενέστερα ο κύριος δέχθηκε με τη συμφωνία που προβλέπεται στην περίπτωση ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 τη μη απόσβεση των δικαιωμάτων αυτών. Σε μια τέτοια περίπτωση τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν εφεξής την κυριότητα. Στην περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 19 τα δικαιώματα αυτά διατηρούνται και βαρύνουν την κυριότητα.

Άρθρο 23

Τύχη μίσθωσης κατά τη λήξη της επιφανείας

Εάν η επιφάνεια λήξει κατά τη διάρκεια της εκμίσθωσης του ακινήτου που έγινε από τον επιφανειούχο, εφαρμόζονται αναλόγως ως προς την εξακολούθηση της μίσθωσης, καθώς και ως προς την προκαταβολή ή την εκχώρηση ή την κατάσχεση μισθωμάτων της, οι διατάξεις για την εκποίηση του μισθίου ακινήτου κατά τη διάρκεια της μίσθωσης. Πάντως η εξακολούθηση της μίσθωσης δεν δύναται να αξιωθεί από το μισθωτή για διάστημα που υπερβαίνει τα εννέα έτη από τη λήξη της επιφανείας.

Άρθρο 24

Προστασία επιφανειούχου

Σε περίπτωση προσβολής του δικαιώματος του επιφανειούχου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την προστασία της κυριότητας.

Άρθρο 25

Αντάλλαγμα

1. Η σύσταση του δικαιώματος επιφανείας γίνεται είτε αντί ορισμένου τμήματος, που καταβάλλεται ολόκληρο κατά τη σύσταση ή πιστώνεται ολικά ή μερικά, είτε αντί καταβολής εδαφονομίου είτε με συνδυασμό των δύο.

2. Τα σχετικά με το αντάλλαγμα ζητήματα καθορίζονται κατά τη σύσταση της επιφανείας ή με μεταγενέστερη συμφωνία. Τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι το εδαφονόμιο θα προκαταβληθεί για μέρος ή το σύνολο

της διάρκειας της επιφανείας με μείωση του ποσού του, που λαμβάνει χώρα με την εφαρμογή συμφωνούμενου συντελεστή προεξόφλησης.

Άρθρο 26
Κτηματολόγιο – Φορολογική Μεταχείριση
Ειδικές Διατάξεις

1. Σε περίπτωση λειτουργίας κτηματολογίου, η προβλεπόμενη στον παρόντα νόμο δημοσιότητα με εγγραφή στα βιβλία μεταγραφών γίνεται στα κτηματολογικά βιβλία.

2. Για την εφαρμογή της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας το εμπράγματο δικαίωμα της επιφανείας εξομοιώνεται με εκείνο της επικαρπίας.

3. Ο κύριος δύναται να τιτλοποιεί παρούσες και μελλοντικές απαιτήσεις από εδαφονόμια από δικαιώματα επιφανείας που έχουν συσταθεί ή που πρόκειται να συσταθούν κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 10 και 14 του ν. 3156/2003 (Α' 157). Με την επιφύλαξη των διατάξεων για τις κρατικές ενισχύσεις το Δημόσιο δύναται να παρέχει εγγύηση για τις ομολογίες που εκδίδονται στο πλαίσιο της τιτλοποίησης.

4. Σε περίπτωση που ο κύριος κατά τη διάρκεια της επιφανείας πρόκειται να εκποιήσει με δημόσιο διαγωνισμό το ακίνητο, επί του οποίου έχει συσταθεί δικαίωμα επιφανείας, ο επιφανειούχος έχει δικαίωμα να το αποκτήσει κατά προτεραιότητα έναντι άλλων που υποβάλουν ουσιωδώς όμοιες προσφορές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Άρθρο 27
Έκπτωση δαπανών από το φόρο εισοδήματος

1. Οι παράγραφοι 1 και 4 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε., που

κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2238/1994 (Α' 151), καταργούνται και η πρώτη περίοδος της παραγράφου 2 και οι παράγραφοι 3, 5 και 7 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου εκπίπτει ως δαπάνη χωρίς δικαιολογητικά ποσό δύο χιλιάδων τετρακοσίων (2.400) ευρώ, για τον ίδιο φορολογούμενο και για καθένα από τα πρόσωπα που συνοικούν με αυτόν ή τον βαρύνουν, εφόσον:».

«3. Για τη σύζυγο που έχει εισόδημα, οι δαπάνες της παραγράφου 2 που αφορούν στην ίδια, στα τέκνα της από προηγούμενο γάμο, στα χωρίς γάμο τέκνα της, στους γονείς της και στους ανήλικους ορφανούς από πατέρα και μητέρα συγγενείς της μέχρι το δεύτερο βαθμό, αφαιρούνται από το δικό της εισόδημα.»

«5. Όταν ο ένας από τους συζύγους δεν έχει εισόδημα φορολογούμενο ή αυτό που έχει είναι κατώτερο από το ποσό της δαπάνης της παραγράφου 2 που αφορούν αυτόν προσωπικά και τα πρόσωπα που τον βαρύνουν, ολόκληρο το ποσό της δαπάνης ή η διαφορά προστίθεται στις δαπάνες του άλλου συζύγου. Όταν η δαπάνη του ενός συζύγου είναι ανώτερη από το φορολογούμενο εισόδημά του, τότε η διαφορά που προκύπτει προστίθεται στις δαπάνες του άλλου συζύγου.»

«7. Όσοι κατοικούν στην αλλοδαπή και αποκτούν εισόδημα από πηγή που βρίσκεται στην Ελλάδα δεν δικαιούνται την έκπτωση της παραγράφου 2. Από τη διάταξη αυτή εξαιρούνται οι κάτοικοι των κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποκτούν εισόδημα στην Ελλάδα μεγαλύτερο του ενενήντα τοις εκατό (90%) του συνολικού εισοδήματός τους.»

2. Το πρώτο εδάφιο και ο πίνακας της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Το εισόδημα, που απομένει μετά την αφαίρεση των δαπανών από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου, υποβάλλεται σε φόρο με βάση την ακόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο Εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός Συντελεστής %	Φόρος Κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο Εισοδήματος (ευρώ)	Σύνολο Φόρου (ευρώ)
8.000	0	0	8.000	0
4.000	10	400	12.000	400
4.000	18	720	16.000	1.120
6.000	24	1.440	22.000	2.560

4.000	26	1.040	26.000	3.600
6.000	32	1.920	32.000	5.520
8.000	36	2.880	40.000	8.400
20.000	38	7.600	60.000	16.000
40.000	40	16.000	100.000	32.000
Υπερβάλλον	45			

Για τους νέους ηλικίας έως και τριάντα ετών, για τους συνταξιούχους άνω των εξήντα πέντε ετών και τα άτομα με ειδικές ανάγκες, όπως ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 8, το αφορολόγητο ποσό ορίζεται στις δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ. Ειδικά για τους παραπάνω συνταξιούχους και τα άτομα με ειδικές ανάγκες, όταν το συνολικό τους εισόδημα είναι από δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ και άνω, το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση την ανωτέρω κλίμακα περιορίζεται ώστε το συνολικό καθαρό εισόδημα που προκύπτει μετά την αφαίρεση του φόρου να μην υπολείπεται του ποσού των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ.»

3. Το πέμπτο έως και το ενδέκατο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίστανται ως εξής:

«Το ποσό των αποδείξεων δαπανών, που απαιτείται να προσκομισθούν, ορίζεται σε ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ατομικού εισοδήματος του φορολογούμενου του δηλούμενου και φορολογούμενου σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις και για ποσό εισοδήματος μέχρι εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ. Αν το ποσό των προσκομιζόμενων αποδείξεων δαπανών του φορολογούμενου υπολείπεται του πιο πάνω ποσού, τότε επί της διαφοράς επιβάλλεται φόρος με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%). Οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί υπολογίζονται αθροιστικά και για τους δύο συζύγους μόνον εφόσον έχουν περιληφθεί στην εμπρόθεσμη δήλωση και επιμερίζονται μεταξύ των συζύγων ανάλογα με το δηλούμενο και φορολογούμενο σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις ατομικό εισόδημα της εμπρόθεσμης δήλωσής τους.»

4. Στην περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. προστίθενται οι υποπεριπτώσεις γγ' και δδ', ως εξής:

«γγ') του ποσού της δαπάνης των εισφορών που καταβάλλονται από το φορολογούμενο σε ταμεία ασφάλισής του, εφόσον η καταβολή τους είναι υποχρεωτική από το νόμο, καθώς και το ποσό των καταβαλλόμενων εισφορών στις περιπτώσεις προαιρετικής ασφάλισής του σε ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο.

δδ') του συνολικού ετήσιου ποσού των εξόδων ιατρικής περίθαλψης του φορολογούμενου και των λοιπών προσώπων που τον βαρύνουν. Ως έξοδα ιατρικής περίθαλψης θεωρούνται οι αμοιβές που καταβάλλονται σε ιατρούς, όλων των ειδικοτήτων για ιατρικές επισκέψεις και εξετάσεις, καθώς και οι αμοιβές που καταβάλλονται σε οδοντιάτρους, για οδοντοθεραπεία, οδοντοπροσθετική και γναθοχειρουργική. Στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται και οι δαπάνες για έξοδα ιατρικής περίθαλψης των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 7, τα οποία συνοικούν με τον φορολογούμενο και παρουσιάζουν αναπηρία εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και πάνω από νοητική καθυστέρηση, φυσική αναπηρία ή ψυχική πάθηση με βάση τη γνωμάτευση της οικείας πρωτοβάθμιας υγειονομικής επιτροπής, που εδρεύει σε κάθε νομό ή είναι τυφλοί που είναι γραμμένοι στο γενικό μητρώο τυφλών, που τηρείται στην οικεία νομαρχία και έχουν αποκτήσει ετήσιο εισόδημα πάνω από έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή εκπίπτει το ποσό των εξόδων ιατρικής περίθαλψης που υπερβαίνει το συνολικό ετήσιο καθαρό πραγματικό, φορολογούμενο με τις γενικές διατάξεις ή με ειδικό τρόπο ή απαλλασσόμενο ή τεκμαρτό εισόδημα των προσώπων αυτών. Επίσης, περιλαμβάνονται οι δαπάνες για έξοδα ιατρικής περίθαλψης των

τέκνων που ορίζονται στο άρθρο 7, στην περίπτωση που καταβάλλονται από γονέα που δεν συνοικεί μαζί τους, λόγω διάζευξης με τον άλλο γονέα.»

5. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίστανται ως εξής:

«Οι διατάξεις της περίπτωσης αυτής εφαρμόζονται για δεδουλευμένους τόκους που καταβάλλονται από 1.1.2011 και μετά, ανεξάρτητα του χρόνου σύναψης του δανείου, καθώς και του χρόνου χορήγησης της προκαταβολής.»

6. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται περίπτωση ι' ως εξής:

«ι') Εφόσον το ετήσιο δηλούμενο και φορολογούμενο ατομικό εισόδημα των περιπτώσεων της παραγράφου αυτής, εκτός της περίπτωσης θ', υπερβαίνει το ποσό των σαράντα χιλιάδων (40.000) ευρώ, τότε για το τμήμα της δαπάνης που αντιστοιχεί στο πάνω από το όριο αυτό του εισοδήματος ο συντελεστής μείωσης του φόρου περιορίζεται σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%).»

7. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, στην περίπτωση αυτή, μειώνουν το φόρο του άλλου συζύγου τα ποσά των μειώσεων που αφορούν έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης του ενός συζύγου και των λοιπών προσώπων που συνοικούν μαζί του και τον βαρύνουν.»

8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για εισοδήματα και δαπάνες που πραγματοποιούνται από 1.1.2011 και μετά.

Άρθρο 28

Αντικειμενικές δαπάνες διαδίωξης Αναστολή πόθεν έσχες ακινήτων

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίστανται ως εξής:

«α) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, με βάση τα τετραγωνικά μέτρα της ιδιοκατοικούμενης ή μισθωμένης ή της δωρεάν παραχωρούμενης κύριας κατοικίας ορίζεται κλιμακωτά, για τα ογδόντα (80) πρώτα τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από ογδόντα ένα (81) μέχρι και εκατόν είκοσι (120) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εξήντα πέντε (65) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από εκατόν είκοσι ένα (121) μέχρι και διακόσια (200) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εκατόν δέκα (110) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα διακόσια ένα (201) έως τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με διακόσια (200) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο και για τα πλέον των τριακοσίων (300) τετραγωνικών μέτρων κύριων χώρων αυτής, με τετρακόσια (400) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο.

Για τον υπολογισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης των βοηθητικών χώρων της κύριας κατοικίας ορίζεται ποσό σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο.»

2. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης, ορίζεται ως εξής: αα) για τα αυτοκίνητα μέχρι χίλια διακόσια (1.200) κυβικά εκατοστά σε τέσσερις χιλιάδες (4.000) ευρώ, ββ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των χιλίων διακοσίων (1.200) κυβικών εκα-

τοστών προστίθενται εξακόσια (600) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά μέχρι τα δύο χιλιάδες (2.000) κυβικά εκατοστά, γγ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των δύο χιλιάδων (2.000) κυβικών εκατοστών προστίθενται εννιακόσια (900) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά και μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά και δδ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα από τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά προστίθενται χίλια διακόσια (1.200) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά.»

3. Η υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«αα) για μηχανοκίνητα σκάφη ανοικτού τύπου, ταχύπλοα και μη, ολικού μήκους μέχρι πέντε (5) μέτρα, στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ, ενώ για τα πάνω από πέντε (5) μέτρα το πόσο αυτό αυξάνεται κατά δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ το μέτρο.»

4. Το πρώτο εδάφιο της υποπερίπτωσης ββ' της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«ββ) για ιστιοφόρα ή μηχανοκίνητα ή μικτά σκάφη με χώρο ενδιαίτησης, ολικού μήκους μέχρι και επτά (7) μέτρα, δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ, πάνω από επτά (7) και μέχρι δέκα (10) μέτρα προστίθενται τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δέκα (10) και μέχρι δώδεκα (12) μέτρα προστίθενται επτά χιλιάδες πεντακόσια (7.500) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δώδεκα (12) και μέχρι δεκαπέντε (15) μέτρα δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δεκαπέντε (15) και μέχρι δεκαοκτώ (18) μέτρα είκοσι δύο χιλιάδες πεντακόσια (22.500) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δεκαοκτώ (18) και μέχρι είκοσι δύο (22) μέτρα τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους και πάνω από είκοσι δύο (22) μέτρα προστίθενται πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους.»

5. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης η' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, εξωτερικής δεξαμενής κολύμβησης που προκύπτει για τον κύριο ή κάτοχο αυτής, ορίζεται, ανάλογα με την επιφάνειά της, ανά κλίμακα, σε εκατόν εξήντα (160) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο μέχρι τα εξήντα (60) τετραγωνικά μέτρα και σε τριακόσια είκοσι (320) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο για επιφάνεια άνω των εξήντα (60) τετραγωνικών μέτρων.»

6. Η παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3899/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι διατάξεις της περίπτωσης γ' του άρθρου 17 του Κ.Φ.Ε. αναστέλλονται μέχρι και την 31.12.2013.»

7. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 5 εφαρμόζονται από 1.1.2011 και μετά και οι διατάξεις της παραγράφου 6 για δαπάνες που πραγματοποιούνται από 17.12.2010.

Άρθρο 29

Ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα φυσικά πρόσωπα

1. Επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ των φυσικών προσώπων, που προέκυψαν κατά τις διαχειριστικές χρήσεις 2010 έως και 2014 και δηλώνονται με τις δηλώσεις των αντίστοιχων οικονομικών ετών 2011 – 2015.

2. Για την επιβολή της εισφοράς, λαμβάνεται υπόψη το

ετήσιο συνολικό καθαρό ατομικό εισόδημα, πραγματικό ή τεκμαρτό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο του φυσικού προσώπου ή σχολάζουσας κληρονομιάς. Το τεκμαρτό εισόδημα λαμβάνεται υπόψη πριν από τις μειώσεις του άρθρου 19 του Κ.Φ.Ε.. Εξαιρούνται και δεν προσμετρώνται τα εισοδήματα της παραγράφου 1 του άρθρου 14 και της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 45 του Κ.Φ.Ε.. Επίσης, εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής ειδικής εισφοράς οι μακροχρόνια άνεργοι που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ, καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω οργανισμό, εφόσον κατά το χρόνο της βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα.

3. Η ειδική εισφορά αλληλεγγύης, που επιβάλλεται στο συνολικό καθαρό εισόδημα της προηγούμενης παραγράφου, υπολογίζεται ως εξής:

α) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από δώδεκα χιλιάδες ένα (12.001) ευρώ έως είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή ένα τοις εκατό (1%) επί ολόκληρου του ποσού.

β) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από είκοσι χιλιάδες ένα (20.001) ευρώ έως και πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή δύο τοις εκατό (2%) επί ολόκληρου του ποσού.

γ) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από πενήντα χιλιάδες ένα (50.001) έως και εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή τρία τοις εκατό (3%) επί ολόκληρου του ποσού.

δ) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από εκατό χιλιάδες ένα (100.001) ευρώ και άνω, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή τέσσερα τοις εκατό (4%) επί ολόκληρου του ποσού.

ε) Για το συνολικό καθαρό εισόδημα, όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 2, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Βουλής, των Βουλευτών, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης, των Υπουργών, των Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών, των Γενικών και Ειδικών Γραμματέων Υπουργείων, των Γενικών Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, των Περιφερειαρχών και των Δημάρχων, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%) επί ολόκληρου του ποσού.

Το ποσό της έκτακτης εισφοράς περιορίζεται αναλόγως, σε κάθε περίπτωση ώστε το συνολικό καθαρό εισόδημα που προκύπτει μετά την αφαίρεση της ειδικής εισφοράς να μην υπολείπεται του καθαρού εισοδήματος που απομένει μετά την αφαίρεση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, η οποία υπολογίστηκε με την εφαρμογή του αμέσως προηγούμενου συντελεστή.

4.α) Η εισφορά του παρόντος βεβαιώνεται οίκοθεν από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας που είναι αρμόδιος για τη φορολογία του φυσικού προσώπου ή της σχολάζουσας κληρονομιάς με βάση τους τίτλους βεβαίωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 74 του Κ.Φ.Ε..

β) Για τον υπολογισμό της εισφοράς εκδίδεται εκκαθαριστικό σημείωμα, αντίγραφο του οποίου αποστέλλεται στον υπόχρεο.

γ) Η προθεσμία άσκησης της προσφυγής ή υποβολής αίτησης για διοικητική επίλυση της διαφοράς, καθώς και η άσκηση της προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου, δεν αναστέλλει τη βεβαίωση και την είσπραξη της οφειλής που προκύπτει από την εφαρμογή

των παραπάνω διατάξεων.

5.α) Η εισφορά που επιβάλλεται με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου καταβάλλεται σε έξι (6) ίσες μηνιαίες δόσεις από τις οποίες η πρώτη μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση της εισφοράς και η καθεμία από τις επόμενες μέχρι την τελευταία εργάσιμη, αντίστοιχα. Η κάθε δόση δεν μπορεί να είναι κατώτερη των τριακοσίων (300) ευρώ, εκτός της τελευταίας. Σε περίπτωση εμφάνισης καταβολής του οφειλόμενου ποσού, παρέχεται έκπτωση πέντε τοις εκατό (5%).

β) Υπόχρεος σε καταβολή της εισφοράς είναι το φυσικό πρόσωπο στο όνομα του οποίου βεβαιώνεται αυτή. Για τους έγγαμους, εφόσον συντρέχει περίπτωση της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Κ.Φ.Ε., η οφειλή για εισφορά που αναλογεί στα εισοδήματά τους βεβαιώνεται χωριστά και η ευθύνη της καταβολής βαρύνει κάθε σύζυγο. Σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου, οι κληρονόμοι του ευθύνονται για την καταβολή της εισφοράς, ανάλογα με το ποσοστό της κληρονομικής τους μερίδας.

γ) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ρυθμίζεται η ειδικότερη διαδικασία για τη βεβαίωση και είσπραξη των εισφορών και κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 30

Έκτακτη εισφορά σε αντικειμενικές δαπάνες

1. Επιβάλλεται έκτακτη εισφορά στα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης που προκύπτουν από την κυριότητα ή κατοχή επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης, σκαφών αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, αεροσκαφών, ελικοπτέρων και ανεμοπτέρων, καθώς και δεξαμενών κολύμβησης, όπως αυτά προκύπτουν από τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011.

2. Η έκτακτη εισφορά που επιβάλλεται στα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, υπολογίζεται αναλυτικά ως εξής:

α) Για επιβατικά αυτοκίνητα άνω των χιλίων εννιακοσίων είκοσι εννέα (1.929) κυβικών εκατοστών, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%).

Από την επιβολή της έκτακτης εισφοράς εξαιρούνται τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης με παλαιότητα άνω των δέκα (10) ετών από το έτος πρώτης κυκλοφορίας τους στην Ελλάδα, καθώς και τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης αναπήρων, τα οποία απαλλάσσονται από τα τέλη κυκλοφορίας.

β) Για σκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης του σκάφους επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%). Δεν λαμβάνεται υπόψη η δαπάνη για την αμοιβή του πληρώματος.

Από την επιβολή της έκτακτης εισφοράς εξαιρούνται τα μηχανοκίνητα σκάφη ανοικτού τύπου, ταχύπλοα ή μη, ολικού μήκους μέχρι έξι (6) μέτρα.

γ) Για αεροσκάφη, ελικόπτερα και ανεμόπτερα, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%).

δ) Για δεξαμενές κολύμβησης, εσωτερικές και εξωτερικές, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης επί συντελεστή

πέντε τοις εκατό (5%).

Η εισφορά του παρόντος άρθρου βεβαιώνεται οίκοθεν από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας που είναι αρμόδιος για τη φορολογία του φυσικού προσώπου με βάση τους τίτλους βεβαίωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 74 του Κ.Φ.Ε.. Για τον υπολογισμό της εισφοράς εκδίδεται εκκαθαριστικό σημείωμα, αντίγραφο του οποίου αποστέλλεται στον υπόχρεο.

3. Η προθεσμία άσκησης της προσφυγής ή υποβολής αίτησης για διοικητική επίλυση της διαφοράς, καθώς και η άσκηση της προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου, δεν αναστέλλει τη βεβαίωση και την είσπραξη της οφειλής που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος.

4. Η εισφορά που επιβάλλεται σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, βεβαιώνεται και καταβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 29 του παρόντος.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να καθορίζονται τυχόν απαιτούμενες πρόσθετες λεπτομέρειες και θέματα της διαδικασίας εφαρμογής των διατάξεων της έκτακτης εισφοράς.

Άρθρο 31

Επιβολή τέλους επιτηδεύματος

1. Οι επιτηδευματίες και οι ασκούντες ελεύθεριο επάγγελμα, εφόσον τηρούν βιβλία Β' ή Γ' κατηγορίας του Κ.Β.Σ., υποχρεούνται σε καταβολή ετήσιου τέλους επιτηδεύματος, το οποίο ορίζεται ως εξής:

α) Για τις επιχειρήσεις ή ελεύθερους επαγγελματίες που έχουν την έδρα τους σε τουριστικούς τόπους και σε πόλεις ή χωριά με πληθυσμό έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε τετρακόσια (400) ευρώ ετησίως.

β) Για επιχειρήσεις ή ελεύθερους επαγγελματίες που έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε πεντακόσια (500) ευρώ ετησίως.

Η περιοχή του Νομού Αττικής λογίζεται ως μια πόλη, καθώς και το Πολεοδομικό Συγκρότημα Θεσσαλονίκης.

2. Στις περιπτώσεις λειτουργίας υποκαταστημάτων, επιβάλλεται επιπλέον τέλος επιτηδεύματος τριακοσίων (300) ευρώ για κάθε υποκατάστημα.

Σε περίπτωση διακοπής της δραστηριότητας μέσα στη χρήση, το τέλος επιτηδεύματος περιορίζεται ανάλογα με τους μήνες λειτουργίας της επιχείρησης ή της άσκησης του επαγγέλματος. Χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε (15) ημερών λογίζεται ως μήνας.

3. Εξαιρούνται από τις υποχρεώσεις καταβολής του τέλους, εκτός εάν πρόκειται για τουριστικούς τόπους, οι εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους σε χωριά με πληθυσμό έως πεντακόσιους (500) κατοίκους και σε νησιά κάτω από τρεις χιλιάδες εκατό (3.100) κατοίκους. Επίσης εξαιρούνται ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και η ατομική άσκηση ελεύθεριου επαγγέλματος, εφόσον δεν έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών, καθώς και οι περιπτώσεις ατομικών επιχειρήσεων εφόσον για τον επιτηδεύματία υπολείπονται τρία (3) έτη από το έτος της συνταξιοδότησής του. Ως έτος συνταξιοδότησης νοείται το 65ο έτος της ηλικίας.

4. Για την εν γένει διαδικασία επιβολής και βεβαίωσης του τέλους επιτηδεύματος εφαρμόζονται οι διατάξεις

του Κ.Φ.Ε. (ν. 2238/1994).

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία για την επιβολή του τέλους επιτηδεύματος, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που υποβάλλονται και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται για τους επιτηδευματίες και ελεύθερους επαγγελματίες που ασκούν επιτήδευμα ή ελεύθερο επάγγελμα, αντίστοιχα, κατά την 1.1.2011 και μετά.

7. Ειδικά για το οικονομικό έτος 2011, το τέλος επιτηδεύματος ορίζεται σε τριακόσια (300) ευρώ και για τις δύο κατηγορίες επιτηδευματιών και ελεύθερων επαγγελματιών της παραγράφου 1. Για το ανωτέρω έτος, το τέλος επιτηδεύματος συμβιβαιώνεται και καταβάλλεται με την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του παρόντος νόμου. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 έως 5 του παρόντος άρθρου. Με την κανονιστική απόφαση της παραγράφου 5 καθορίζεται και η ειδικότερη διαδικασία για τη διαπίστωση των εξαιρέσεων της παραγράφου 3 από την καταβολή του τέλους επιτηδεύματος για το οικονομικό έτος 2011, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 32

Τόκοι ομολογιακών δανείων - Στοιχεία που διαβιβάζονται στο Υπουργείο Οικονομικών

1. Στο τέλος της παραγράφου 11 του άρθρου 12 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (Α' 151), προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Η απαλλαγή της παραγράφου αυτής δεν αίρεται όταν τα ταμεία ασφάλισης που έχουν συσταθεί με νόμο συστήνουν ενέχυρο ή συνάπτουν πράξεις (repos – reverse repos) με βάση τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 3632/1928 (Α' 137) επί των ανωτέρω τίτλων, καθώς και επί των τίτλων τους που περιλαμβάνονται στο ΚΚΝΠΔΔ και ΑΦ της παρ. 11 του άρθρου 15 του ν. 2469/1997 (Α' 38), και με την προϋπόθεση ότι εξακολουθούν να είναι δικαιούχοι των τόκων που προκύπτουν από τους υπόψη τίτλους μέχρι τη λήξη αυτών.»

2.α) Οι διατάξεις της παραγράφου 11 του άρθρου 12 του Κ.Φ.Ε., όπως συμπληρώθηκαν με την προηγούμενη παράγραφο, έχουν εφαρμογή για πράξεις σύστασης ενέχυρου ή για πράξεις repos – reverse repos που συνάπτονται επί ομολογιακών δανείων του Ελληνικού Δημοσίου από τις 21 Ιουνίου 2011 και μετά, ανεξάρτητα από το χρόνο έκδοσης των τίτλων.

β) Στο τέλος της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 3586/2007 (Α' 151), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 45 του ν. 3863/2010 (Α' 115), προστίθενται λέξεις και εδάφιο ως εξής:

«ή με τη μορφή της πώλησης με σύμφωνο επαναγοράς (πράξεις Reverse Repos). Οι επενδύσεις στις κινητές αξίες αυτές διενεργούνται με απόφαση των Δ.Σ. των

Φ.Κ.Α. και χωρίς τον περιορισμό της παρ. 2 του άρθρου 45 του ν. 3863/2010.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 82 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 1Β του ν. 2362/1995, οι δικαστικές αρχές, οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί και λοιποί φορείς του Δημοσίου, οι οργανισμοί κοινής ωφέλειας, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες, τα επιμελητήρια, οι συμβολαιογράφοι, οι υποθηκοφύλακες, οι προϊστάμενοι των κτηματολογικών γραφείων, οι οικονομικοί ή κοινωνικοί ή επαγγελματικοί φορείς ή οργανώσεις, τα πιστωτικά ιδρύματα, οι εταιρείες παροχής πιστώσεων, οι εταιρείες μεσολάβησης στη μεταφορά κεφαλαίων, τα ιδρύματα πληρωμών, τα χρηματοδοτικά ιδρύματα και τα ελληνικά ταχυδρομεία, οι συνεταιρισμοί και οι ενώσεις αυτών, οι ενώσεις προσώπων, καθώς και κάθε άλλος επαγγελματικός φορέας ή οργάνωση, υποχρεούνται να υποβάλλουν ηλεκτρονικά στο Υπουργείο Οικονομικών κάθε στοιχείο και πληροφορία οικονομικού και φορολογικού ενδιαφέροντος που τους ζητείται, όπως αμοιβές, αποζημιώσεις, οικονομικές ενισχύσεις, επιδοτήσεις, απαιτήσεις από δικαστικές διαδικασίες, στοιχεία για την παροχή αδειών άσκησης επαγγέλματος, στοιχεία λογαριασμών ενεργών ή μη, που άνοιξαν ή χρησιμοποιούνται ή έκλεισαν, στοιχεία για μεταφορές πίστωσης, εμβάσματα, άμεσες χρωστικές, τραπεζικές επιταγές, εισπράξεις μέσω πιστωτικών καρτών, καθώς και δάνεια προς νοικοκυριά και επιχειρήσεις, κατ' εξαίρεση των διατάξεων για το επαγγελματικό και τραπεζικό απόρρητο, καθώς και στοιχεία και πληροφορίες για ακίνητη και κινητή περιουσία, ιδίως ακίνητα, αυτοκίνητα, αεροσκάφη, πλοία ή σκάφη αναψυχής και λοιπά περιουσιακά στοιχεία, καθώς και κάθε άλλου στοιχείου αναγκαίου στις διαδικασίες βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου, καθώς και στις διαδικασίες του ελέγχου και των διασταυρώσεων. Η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων για τους σκοπούς της διάταξης αυτής δεν προϋποθέτει ενημέρωση και συγκατάθεση του φυσικού προσώπου του οποίου τα δεδομένα διαβιβάζονται, ούτε άδεια της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται το είδος των υποβαλλόμενων στοιχείων και πληροφοριών, οι μορφές και ανταλλαγής τους, ο τρόπος και ο χρόνος υποβολής τους και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.»

Άρθρο 33

Φορολογία ακίνητης περιουσίας, δωρεών και γονικών παροχών

1. Η παρ. 2 του άρθρου 36 του ν. 3842/2010 (Α' 58) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Επί της συνολικής αξίας της ακίνητης περιουσίας κάθε φυσικού προσώπου επιβάλλεται φόρος σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο (€)	Φορολογικός Συντελεστής κατά Κλιμάκιο %	Ποσό Φόρου κατά Κλιμάκιο (€)	Σύνολο Φορολογητέας Αξίας (€)	Σύνολο Φόρου (€)
200.000,00	0	0	200.000,00	0
300.000,00	0,2%	600,00	500.000,00	600,00
100.000,00	0,3%	300,00	600.000,00	900,00
100.000,00	0,6%	600,00	700.000,00	1500,00
100.000,00	0,9%	900,00	800.000,00	2400,00
Υπερβάλλον	1%			

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2011.

3. Στο άρθρο 38 του ν. 3842/2010 (Α' 58) προστίθεται μετά την παράγραφο 3 νέα παράγραφος 4, ως εξής και η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου αναριθμείται σε 5:

«4. Ειδικά για τα έτη 2010 και 2011, ο φόρος ακίνητης περιουσίας που αναλογεί στα φυσικά πρόσωπα, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής του, καταβάλλεται σε τρεις (3) ίσες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση του φόρου και η καθεμία από τις επόμενες, την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του δεύτερου και του τρίτου μήνα, αντιστοίχως, από τη βεβαίωση του φόρου.»

4. Στο τέλος της ενότητας Α' του άρθρου 34 του Κώδικα Φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών και κερδών από λαχεία, που κυρώθηκε με το ν. 2961/2001 (Α' 266), προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Δεν θεωρούνται δωρεές ή γονικές παροχές, για την επιβολή του φόρου, οι δωρεές ή γονικές παροχές χρηματικών ποσών που συνιστώνται αποκλειστικά για την αγορά ή ανέγερση ακινήτων, η οποία εξαιρείται και δεν υπάγεται στις ρυθμίσεις της περίπτωσης γ' του άρθρου 17 του Κ.Φ.Ε., μέχρι του ποσού το οποίο εξαιρείται από αυτές.»

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 της ενότητας Α' του άρθρου 34 του Κώδικα Φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών και κερδών από λαχεία, που κυρώθηκε με το ν. 2961/2001 (Α' 266), εφαρμόζονται, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, στις υποθέσεις φορολογίας δωρεών και γονικών παροχών, στις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννιέται από 17 Δεκεμβρίου 2010.

Άρθρο 34 Συντελεστές Φ.Π.Α.

1. Στις διατάξεις του Παραρτήματος ΙΙΙ «Αγαθά και Υπηρεσίες που υπάγονται σε μειωμένο συντελεστή (δευτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21)» του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος

κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (Α' 248), όπως ισχύει, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) Η περίπτωση 27 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ αντικαθίσταται ως εξής:

«27. Παρασκευάσματα λαχανικών, καρπών και φρούτων ή άλλων μερών φυτών, εκτός των χυμών (Δ.Κ. 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008).»

β) Η περίπτωση 28 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ αντικαθίσταται ως εξής:

«28. Διάφορα παρασκευάσματα διατροφής. Εξαιρούνται τα σύνθετα αλκοολούχα παρασκευάσματα, άλλα από εκείνα που γίνονται με βάση ευώδεις ουσίες, των τύπων που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ποτών, καθώς και τα έτοιμα ροφήματα και παρόμοια είδη (Δ.Κ. 2101, 2102, 2103, 2104, 2105 και ΕΧ 2106).»

γ) Η περίπτωση 29 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ αντικαθίσταται ως εξής:

«29. Νερά, στα οποία περιλαμβάνονται και τα φυσικά ή τεχνητά μεταλλικά νερά, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών ούτε αρωματισμένα, μη αεριούχα (Δ.Κ. ΕΧ 2201).»

δ) Η περίπτωση 30 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α. καταργείται.

ε) Η περίπτωση 6 του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ καταργείται.

στ) Καταργούνται η ένδειξη (Ι) πριν την περίπτωση 1 του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ, καθώς και η παράγραφος ΙΙ στο τέλος του Κεφαλαίου αυτού και προστίθεται νέο Κεφάλαιο Γ. ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, ως εξής:

«Γ. ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Αγαθά και υπηρεσίες που δεν εντάσσονται στο παράρτημα αυτό ή για τα οποία υπάρχει οποιαδήποτε αμφιβολία ως προς την ένταξή τους στον πίνακα αυτόν, συνενεπεία του είδους, του προορισμού, της σύνθεσης ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο, υπάγονται στον κανονικό συντελεστή Φ.Π.Α..

2. Στο παρόν παράρτημα δεν περιλαμβάνονται τα παρασκευασμένα με βρασμό, ψήσιμο, τηγάνισμα, ζέσταμα ή άλλο τρόπο εδέσματα, γεύματα ή πρόχειρα γεύματα ή γενικότερα φαγητά, τα οποία παραδίδονται έτοιμα προς άμεση κατανάλωση χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμα-

σία, από εστιατόρια, ταβέρνες, πιτσαρίες, οινομαγειρεία, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες και συναφή καταστήματα ή τμήματα καταστημάτων που παρασκευάζουν έτοιμα προς άμεση κατανάλωση φαγητά. Εξαιρούνται οι παραδόσεις των ειδών αυτών από κυλικεία που λειτουργούν εντός εκπαιδευτικών ή νοσηλευτικών επιχειρήσεων ή ιδρυμάτων, ή ιδρυμάτων κοινωνικής πρόνοιας. Οι διατάξεις αυτές δεν ισχύουν για τα τυποποιημένα εμπορεύσιμα είδη διατροφής, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι αυτά μπορούν να καταναλωθούν άμεσα χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία. Ως τυποποιημένα εμπορεύσιμα είδη διατροφής νοούνται τα είδη διατροφής που παρασκευάζονται για ευρεία κατανάλωση και διατίθενται συσκευασμένα στα σημεία πώλησης, καθώς και αυτά που εμπορεύονται σε μεγάλες συσκευασίες ή ποσότητες και παραδίδονται χύμα ή κομμένα σε μικρότερες ποσότητες.»

2. Οι διατάξεις του Παραρτήματος ΙΙΙ «Αγαθά και Υπηρεσίες που υπάγονται σε μειωμένο συντελεστή (δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21)», όπως τροποποιήθηκαν από την προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζονται από 1ης Σεπτεμβρίου 2011.

Άρθρο 35 Τέλη κυκλοφορίας

1. Η παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 2948/2001 (Α' 242), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα ετήσια τέλη κυκλοφορίας που επιβάλλονται στα αυτοκίνητα οχήματα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου με τις οποίες ορίζεται διαφορετικά και λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων της Οδηγίας 1999/62/ΕΚ ως προς τα βαρέα φορτηγά οχήματα, ορίζονται ως εξής:

Α. Αυτοκίνητα οχήματα ιδιωτικής χρήσης.

α) Επιβατικά αυτοκίνητα που έχουν ταξινομηθεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα έως την 31.10.2010 και δίκυκλες και τρίκυκλες μοτοσικλέτες ανεξαρτήτως της ημερομηνίας πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα, με βάση τον κυλινδρισμό του κινητήρα αυτών:

Κατηγορία	Κυλινδρισμός κινητήρα (κυβ. εκατ.)		Ετήσια τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α'	Έως	300	22
Β'	301 -	785	55
Γ'	786 -	1.071	120
Δ'	1.072 -	1.357	135
Ε'	1.358 -	1.548	240
ΣΤ'	1.549 -	1.738	265
Ζ'	1.739 -	1.928	300
Η'	1.929 -	2.357	660
Θ'	2.358 -	3.000	880
Ι'	3.001 -	4.000	1.100
Κ'	4.001	και άνω	1.320

β) Επιβατικά αυτοκίνητα ταξινομούμενα για πρώτη φορά στην Ελλάδα από την 1.11.2010 και μετά, αποκλειστικά με βάση τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (γραμμάρια CO₂ ανά χιλιόμετρο).

Λαμβάνονται υπόψη οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, όπως αυτές αναγράφονται στην άδεια του οχήματος, ως εξής:

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΔΙΟΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΑ (γρμ. CO ₂ ανά χιλιόμετρο)	ΕΤΗΣΙΑ ΤΕΛΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΝΑ ΓΡΑΜΜΑΡΙΟ ΕΚΠΟΜΠΩΝ CO ₂ (σε ευρώ)
0 - 100	0,00
101 - 120	0,90
121 - 140	1,10
141 - 160	1,70
161 - 180	2,25
181 - 200	2,55
201 - 250	2,80
Άνω των 251	3,40

Για τα Ε.Ι.Χ. ρυμουλκούμενα, ημιρυμουλκούμενα (τροχήσπιτα): 140 ευρώ.

Στα ανωτέρω αυτοκίνητα περιλαμβάνονται και τα επιβατικά ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα που εισάγονται από το αλλοδαπό προσωπικό των εμποροβιομηχανικών επι-

χειρήσεων των εγκατεστημένων στην Ελλάδα με βάση τον α.ν. 89/1967 (Α' 132). Επίσης περιλαμβάνονται και τα τύπου Jeep αυτοκίνητα, ανεξάρτητα από το χαρακτηρισμό τους ως επιβατικών ή φορτηγών.

γ) Φορτηγά αυτοκίνητα και μοτοσικλέτες:

Κατηγορία	Μικτό βάρος σε χιλιόγραμμα			Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α'		έως	1.500	75
Β'	1.501	-	3.500	105
Γ'	3.501	-	10.000	300
Δ'	10.001	-	20.000	600
Ε'	20.001	-	30.000	940
ΣΤ'	30.001	-	40.000	1.320
Ζ'	40.001		και άνω	1.490

Για τα ρυμουλκά (τράκτορ): 300 ευρώ.

δ) Λεωφορεία:

Κατηγορία	Θέσεις καθημένων		Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α'	έως	33	210
Β'	34 -	50	410
Γ'	51	και άνω	510

ε) Αυτοκίνητα που δεν ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες: 535 ευρώ.

στ) Ειδικά, τα ετήσια τέλη κυκλοφορίας των ιδιωτικής χρήσης επιβατικών οχημάτων που τελούν στο ανασταλτικό τελωνειακό καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, υπολογίζονται αποκλειστικά με βάση τον κυλινδρισμό του κινητήρα αυτών, όπως ορίζεται από τις διατάξεις της υποπερίπτωσης α' της περίπτωσης Α' της παραγράφου 1.

ζ) Στα εκποιούμενα από το Δημόσιο ή τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.) επιβατικά αυτοκίνητα οχήματα, τα οποία τίθενται από τους αγοραστές σε κυκλοφορία, ως ιδιωτικής χρήσης, τα τέλη κυκλοφορίας υπολογίζονται όπως και στην προηγούμενη υποπερίπτωση.

Προκειμένου για υβριδικά αυτοκίνητα οχήματα και υβριδικές δίκυκλες και τρίκυκλες μοτοσικλέτες, που εμπίπτουν στις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, έως 1.929 κ.εκ., ανεξάρτητα από την ημερομηνία της πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα, αυτά απαλλάσσονται των τελών κυκλοφορίας. Για τα οχήματα της κατηγορίας αυτής άνω των 1.929 κ.εκ., τα τέλη κυκλοφορίας που επιβάλλονται αναλογούν στο ήμισυ των τελών των αντίστοιχων συμβατικών οχημάτων.

Ειδικά, προκειμένου για ηλεκτροκίνητα και υδρογόνου αυτοκίνητα οχήματα και ηλεκτροκίνητες και υδρογόνου δίκυκλες και τρίκυκλες μοτοσικλέτες, της πιο πάνω κατηγορίας, αυτά απαλλάσσονται των τελών κυκλοφορίας.

η) Για τα καινούργια ή μεταχειρισμένα επιβατικά ιδιωτικής χρήσης αυτοκινούμενα τροχήλατα, ασηνοφόρα, νεκροφόρες και θωρακισμένα επιβατικά οχήματα, επειδή εξαιρούνται από τη μέτρηση εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, τα τέλη κυκλοφορίας για τα οχήματα της κατηγορίας αυτής υπολογίζονται με βάση τον κυλινδρισμό του κινητήρα αυτών.

θ) Για τα μεταχειρισμένα επιβατικά ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα, με πρώτο έτος κυκλοφορίας στη διεθνή αγορά πριν από την 1.1.2002, ανεξάρτητα του χρόνου της πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα, επειδή για τα οχήματα αυτά δεν ήταν υποχρεωτική η μέτρηση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, τα τέλη κυκλοφορίας για τα οχήματα της κατηγορίας αυτής υπολογίζονται με βάση τον κυλινδρισμό του κινητήρα αυτών.

ι) Για τα επιβατικά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης που αποκατακρίνονται και τίθενται σε κυκλοφορία, ως ιδιωτικής χρήσης, ως ημερομηνία για τον υπολογισμό των τελών κυκλοφορίας, νοείται η ημερομηνία της πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα.

κ) Για τα επιβατικά οχήματα ιδιωτικής χρήσης που είχαν ταξινομηθεί στη χώρα μας και μετά την διαγραφή τους από το Μητρώο του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων επαναταξινομούνται στη χώρα, ως ημερομηνία πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα, νοείται η ημερομηνία της πρώτης άδειας κυκλοφορίας στη χώρα μας, πριν από την διαγραφή τους.

Β. Αυτοκίνητα οχήματα δημόσιας χρήσης.

α) Επιβατικά (με ή χωρίς μετρητή) που έχουν ταξινομηθεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα έως την 31.10.2010: 290 ευρώ.

β) Επιβατικά (με ή χωρίς μετρητή) ταξινομούμενα για πρώτη φορά στην Ελλάδα από την 1.11.2010 και μετά, αποκλειστικά με βάση τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (γραμμάρια CO₂ ανά χιλιόμετρο).

Λαμβάνονται υπόψη οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, όπως αυτές αναγράφονται στην άδεια του οχήματος, ως εξής:

Κλιμάκιο εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα (γρμ. CO ₂ ανά χιλιόμετρο)	Ετήσια τέλη κυκλοφορίας ανά γρμ. εκπομπών CO ₂ (σε ευρώ)
0 - 100	0,00
101 - 150	2,25
Άνω των 151	2,80

γ) Φορτηγά αυτοκίνητα και μοτοσικλέτες:

Κατηγορία	Μικτό βάρος σε χιλιόγραμμα	Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α΄	έως 3.500	125
Β΄	3.501-10.000	195
Γ΄	10.001-19.000	340
Δ΄	19.001-26.000	495
Ε΄	26.001-33.000	650
ΣΤ΄	33.001-40.000	925
Ζ΄	40.001 και άνω	1.460

Για τα ρυμουλκά (τράκτορ): 300 ευρώ.

δ) Λεωφορεία:

Κατηγορία ΑΣΤΙΚΑ	Θέσεις καθημένων και ορθίων			Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α΄	έως		50	210
Β΄	51		και άνω	385

Κατηγορία ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΑ	Θέσεις καθημένων και ορθίων			Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α΄	έως		50	215
Β΄	51		και άνω	300

Κατηγορία ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ	Θέσεις καθημένων			Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α΄	έως		40	430
Β΄	41		και άνω	595

ε) Αυτοκίνητα που δεν ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες: 300 ευρώ.

Γ. Για τα αλλοδαπά φορτηγά αυτοκίνητα, για κάθε ταξίδι, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τις ειδικές συμβάσεις της χώρας μας με άλλα κράτη: 100 ευρώ.

Δ. Για τη χορήγηση προσωρινής άδειας κυκλοφορίας αυτοκινήτων οχημάτων 4 ευρώ ανά ημέρα.

Ε. Για τη δοκιμαστική κυκλοφορία των αυτοκινήτων οχημάτων:

α) Για μοτοσικλέτες: 30 ευρώ.

β) Για λοιπά οχήματα: 150 ευρώ.

ΣΤ. Τα τέλη κυκλοφορίας των δίτροχων, τρίτροχων μοτοποδηλάτων ορίζονται σε 12 ευρώ.

Ζ. Για τα οχήματα για τα οποία προβλέπεται απαλλαγή από τα τέλη κυκλοφορίας, το ειδικό σήμα χορηγείται έναντι ποσού 5 ευρώ που αποτελεί το κόστος παραγωγής και διάθεσής του.»

2. Τα υβριδικά επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής και δη-

μόσιας χρήσης (ΤΑΞΙ), κυλινδρισμού κινητήρα έως 1.929 κ.εκ., που έχουν ταξινομηθεί στην Ελλάδα για πρώτη φορά έως την 31.10.2010, απαλλάσσονται των τελών κυκλοφορίας.

Για τα υβριδικά επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης (ΤΑΞΙ), κυλινδρισμού κινητήρα άνω των 1.929 κ.εκ., που έχουν ταξινομηθεί στην Ελλάδα για πρώτη φορά έως την 31.10.2010, τα τέλη κυκλοφορίας που επιβάλλονται αναλογούν στο ήμισυ των τελών των αντίστοιχων συμβατικών οχημάτων.

Για τα πιο πάνω οχήματα, ανεξάρτητα κυλινδρισμού κινητήρα, που ταξινομούνται για πρώτη φορά στην Ελλάδα από την 1.11.2010 και μετά, τα τέλη κυκλοφορίας προσδιορίζονται με βάση τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, ανάλογα αν αυτά είναι ιδιωτικής ή δημόσιας χρήσης οχήματα.

Τα επιβατικά ηλεκτροκίνητα και υδρογόνου αυτοκίνητα ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, που έχουν ταξινομη-

θεί στην Ελλάδα για πρώτη φορά έως την 31.10.2010, απαλλάσσονται των τελών κυκλοφορίας. Για τα οχήματα αυτά, που ταξινομούνται για πρώτη φορά στην Ελλάδα από την 1.11.2010 και μετά, τα τέλη κυκλοφορίας προσδιορίζονται με βάση τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, ανάλογα αν αυτά είναι ιδιωτικής ή δημόσιας χρήσης οχήματα.

Οι υβριδικές δίκυκλες και τρίκυκλες μοτοσυκλέτες ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, κυλινδρισμού κινητήρα έως 1.929 κ.εκ., ανεξάρτητα από την ημερομηνία της πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα, απαλλάσσονται των τελών κυκλοφορίας.

Για τις υβριδικές δίκυκλες και τρίκυκλες μοτοσυκλέτες ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, κυλινδρισμού κινητήρα άνω των 1.929 κ.εκ., ανεξάρτητα από την ημερομηνία της πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα, τα τέλη κυκλοφορίας που επιβάλλονται αναλογούν στο ήμισυ των τελών των αντίστοιχων συμβατικών οχημάτων.

Οι επιβατικές ηλεκτροκίνητες και υδρογόνου δίκυκλες και τρίκυκλες μοτοσυκλέτες ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, ανεξάρτητα από την ημερομηνία της πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα, απαλλάσσονται των τελών κυκλοφορίας.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων ισχύ-

ουν για τα τέλη κυκλοφορίας έτους 2012 και επομένων.

4. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν τίγονται οι απαλλαγές από τα τέλη κυκλοφορίας για τα οχήματα της παραγράφου 1.

5. Το ποσό των τελών κυκλοφορίας των αυτοκινήτων οχημάτων της παραγράφου 1, που καταβάλλεται για την προμήθεια του ειδικού σήματος τελών κυκλοφορίας έτους 2012 και επομένων, αποτελεί στο σύνολό του έσοδο του Δημοσίου.

6. Από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού παύει να ισχύει ως προς τα οχήματα της παραγράφου 1 κάθε διάταξη νόμου που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που ρυθμίζονται με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 36

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 2960/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» και του ν. 3899/2010

1. Οι περιπτώσεις θ', ιγ', ιδ', ιε', ιζ' και ιη' του πίνακα της παρ. 1 του άρθρου 73 του ν. 2960/ 2001 (Α' 265) «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας», όπως ισχύει, αντικαθίστανται ως εξής:

ΕΙΔΟΣ	ΚΩΔΙΚΟΣ Σ.Ο.	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
«θ) Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης (FUEL OIL – Μαζούτ)	2710 19 61 2710 19 63 2710 19 65 2710 19 69	38	1.000 χιλιόγραμμα
ιγ) Υγραέρια (LPG) που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων	2711 12 11 έως και 2711 19 00	200	1.000 χιλιόγραμμα
ιδ) Υγραέρια (LPG) και μεθάνιο που χρησιμοποιούνται: - ως καύσιμα θέρμανσης και - για άλλες χρήσεις εκτός από αυτές που καθορίζονται στις περιπτώσεις ιγ' και ιε'	2711 12 11 έως και 2711 19 00 και 2711 29 00	60	1.000 χιλιόγραμμα
ιε) Υγραέρια (LPG) και μεθάνιο που προορίζονται για βιομηχανική, βιοτεχνική και εμπορική χρήση σε κινητήρες πλην της περίπτωσης ιγ'	2711 12 11 έως και 2711 19 00 και 2711 29 00	120	1.000 χιλιόγραμμα
ιζ) Φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται ως καύσιμο θέρμανσης	2711 11 00 και 2711 21 00	1,5	Gigajoule μεικτή θερμογόνος δύναμη
ιη) Φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται για άλλες χρήσεις εκτός από αυτές που καθορίζονται στις παραπάνω ιστ) και ιζ) περιπτώσεις	2711 11 00 και 2711 21 00	1,5	Gigajoule μεικτή θερμογόνος δύναμη»

2. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παρ. 2 του άρθρου 73 του ν. 2960/2001, αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Για την εφαρμογή των παραπάνω περιπτώσεων ζ' για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) και ια' για το φωτιστικό πετρέλαιο (κηροζίνη), που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης για τη χρονική περίοδο από την 15η Οκτωβρίου μέχρι και την 30ή Απριλίου κάθε έτους, ο συντελεστής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) ορίζεται σε εξήντα (60) ευρώ το χιλιόλιτρο, με εξαίρεση το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) και το φωτιστικό πετρέλαιο που παραλαμβάνονται από τα Νομικά Πρόσωπα του άρθρου 2 παρ. 4 και του άρθρου 101 παρ. 1 του ν. 2238/1994 (Α' 151). Τα πρόσωπα αυτά, για τη λειτουργία των κεντρικών συστημάτων ή άλλων μέσων θέρμανσης, θα χρησιμοποιούν πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) κίνησης. Οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 19 του ν. 2753/1999 (Α' 249) και της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 3193/2003 (Α' 266) δεν εφαρμόζονται για τα παραπάνω Νομικά Πρόσωπα. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.»

3. Μετά την παρ. 8 του άρθρου 73 του ν. 2960/ 2001, προστίθεται νέα παράγραφος 9 ως εξής:

«9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις που διέπουν τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης του φυσικού αερίου των περιπτώσεων ιζ' και ιη' της παραγράφου 1, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής προσδιορίζονται, τα στοιχεία που διαβιβάζονται από τους διανομείς φυσικού αερίου στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και η συχνότητα και ο τρόπος διαβίβασής τους.»

4. Το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 97 του ν. 2960/2001, αντικαθίσταται ως εξής:

«Το συνολικό ποσό του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης που υπολογίζεται σύμφωνα με τις ανωτέρω περιπτώσεις α' και β', δεν μπορεί να είναι κατώτερο του ενενήντα πέντε τοις εκατό (95%) του συνολικού Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης που επιβάλλεται στη σταθμισμένη μέση τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων».

5. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 104 του ν. 2960/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 106 του παρόντα κώδικα, μετά από αίτησή τους, παρέχεται πίστωση του φόρου του παρόντα κώδικα, διάρκειας τεσσάρων (4) εβδομάδων, εφόσον πρόκειται για βιομηχανοποιημένα καπνά που προορίζονται για εμπορία και παράγονται στο εσωτερικό της χώρας ή παράγονται και προέρχονται από άλλα κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των εδαφίων των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 54 του παρόντα κώδικα.»

6. Η παράγραφος 7 του άρθρου 109 του ν. 2960/2001 αναριθμείται σε παράγραφο 8 και μετά την παράγραφο 6 προστίθεται νέα παράγραφος 7, ως εξής:

«7. Ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης που αναλογεί στο φυσικό αέριο των περιπτώσεων ιζ' και ιη', της παραγράφου 1 του άρθρου 73, βεβαιώνεται και εισπράττεται από την αρμόδια αρχή, βάσει των εκδιδόμενων από τον διανομέα ή τον αναδιανομέα φορολογικών στοιχείων επί των οποίων προσδιορίζονται η μονάδα μέτρησης και οι ποσότητες που παραδίδονται, το αργότερο μέχρι την ει-

κοστή (20ή) ημέρα του επόμενου μήνα από την έκδοση των ανωτέρω σχετικών φορολογικών στοιχείων.

Με τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης βεβαιώνεται και εισπράττεται κατά την ίδια χρονική στιγμή ο φόρος προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.) και κάθε άλλη σχετική επιβάρυνση. Κατ' εξαίρεση προκειμένου για το φυσικό αέριο ο Φ.Π.Α. υπολογίζεται με τον οικείο φορολογικό συντελεστή επί του ποσού του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης.»

7. Η παρ. 5 του άρθρου 178 του ν. 2960/2001, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η είσπραξη του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης για το φυσικό αέριο της περίπτωσης ιστ', της παραγράφου 1 του άρθρου 73 αναστέλλεται έως την 1.1.2014.»

8.α) Μετά το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α' της παρ. 2 του άρθρου 73 του ν. 2960/2001 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Μέχρι 30.9.2013 ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης του πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL), καθώς και του φωτιστικού πετρελαίου, που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης, εξισώνεται με το ογδόντα τοις εκατό (80%) του ισχύοντος τότε συντελεστή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης του πετρελαίου εσωτερικής καύσης και φωτιστικού πετρελαίου, αντίστοιχα, που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων.»

β) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών είναι δυνατή η παροχή επιδόματος θέρμανσης στους καταναλωτές πετρελαίου εσωτερικής καύσης θέρμανσης. Με την ίδια απόφαση, καθορίζονται το ύψος του επιδόματος, τα κριτήρια με βάση τα οποία χορηγείται το επίδομα, τα δικαιούχα πρόσωπα, η αρμόδια για τη χορήγηση αρχή, η διαδικασία και οι προϋποθέσεις χορήγησης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της ρύθμισης αυτής.

9.α) Οι διατάξεις των περιπτώσεων ιζ' και ιη' της παραγράφου 1 του άρθρου 73 του ν. 2960/2001, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ισχύουν από 1.9.2011, ενώ οι διατάξεις των περιπτώσεων θ', ιγ', ιδ' και ιε' της ίδιας παραγράφου ισχύουν από 27.6.2011.

β) Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 ισχύουν από την 27.6.2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Άρθρο 37

Ρυθμίσεις για τον περιορισμό των προσλήψεων στους κρατικούς φορείς

1. Η παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 3833/2010, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο διορισμός των επιτυχόντων σε διαδικασίες επιλογής τακτικού προσωπικού του ΑΣΕΠ και των φορέων, για τους οποίους έχουν εκδοθεί οριστικοί πίνακες αποτελεσμάτων μετά την 1.1.2009, πραγματοποιείται σταδιακά βάσει σειράς επιτυχίας μέχρι την 31.12.2015.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παρ. 4α του άρθρου 3 του ν. 3899/2010, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Από την 1η Ιανουαρίου 2011 και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2015, ο αριθμός των ετήσιων προσλήψεων και διορισμών του μόνιμου προσωπικού και του προσωπικού

με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3812/2009 δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος συνολικά από το λόγο ένα προς πέντε (μία πρόσληψη ανά πέντε αποχωρήσεις), στο σύνολο των φορέων με εξαίρεση το έτος 2011, για το οποίο ο λόγος θα είναι ένα προς δέκα.»

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010, όπως αντικαταστάθηκε και αναριθμήθηκε με την παρ. 4δ του άρθρου 3 του ν. 3899/2010, αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι εγκρίσεις πρόσληψης προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου και συμβάσεων μίσθωσης έργου για το έτος 2011 περιορίζονται κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) σε σχέση με τις αντίστοιχες εγκρίσεις του έτους 2010 και κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) κατ' έτος για τα έτη έως και το 2015.

Οι ανωτέρω περιορισμοί δεν ισχύουν για τις εγκρίσεις πρόσληψης προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου και συμβάσεων μίσθωσης έργου που εντάσσονται στο πλαίσιο ερευνητικών, αναπτυξιακών συμβολαίων και συγχρηματοδοτούμενων, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τρίτους, έργων, εφόσον η μισθοδοσία του ως άνω προσωπικού δεν επιβαρύνει καθ' οιονδήποτε τρόπο τον Κρατικό Προϋπολογισμό.»

4. Στην παρ. 2 του άρθρου 51 του ν. 3528/2007 (Υπαλληλικός Κώδικας – Α' 26), αντί των λέξεων «δύο (2) ετών» τίθενται οι λέξεις «πέντε (5) ετών».

5. Το τακτικό προσωπικό που απασχολείται στο Δημόσιο, σε Ν.Π.Δ.Δ. και στους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού μπορεί να ζητήσει με αίτησή του τη μείωση των ωρών εργασίας του μέχρι και 50%, με ανάλογη μείωση των αποδοχών του, για χρονική διάρκεια μέχρι πέντε (5) έτη.

Με την αίτησή του ο υπάλληλος προσδιορίζει εάν επιθυμεί τη μείωση της ημερήσιας απασχόλησης ή των εργασιμων ημερών.

Σε κάθε περίπτωση, ως χρόνος πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας για κάθε νόμιμη συνέπεια, υπολογίζεται μόνο ο χρόνος πραγματικής απασχόλησης.

6. Οι περιορισμοί που προβλέπονται στα άρθρα 31 και 32 του ν. 3528/2007 (Υπαλληλικός Κώδικας – Α' 26) και το ασυμβίβαστο που προβλέπεται στο άρθρο 34 του ίδιου νόμου έχουν εφαρμογή και στους υπαλλήλους που κάνουν χρήση των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

7. Στο εξής τυχόν πλεονάζον προσωπικό των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 (Α' 314) εντάσσεται σε πίνακες κατάταξης που καταρτίζονται, χωριστά για κάθε νομικό πρόσωπο από το Α.Σ.Ε.Π., με βάση αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια (όπως τυπικά προσόντα, εμπειρία, οικογενειακή κατάσταση, ηλικία, προϋπηρεσία, ειδικές γνώσεις κ.λπ.). Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, καθορίζονται τα αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο, η διαδικασία κατάρτισης του πίνακα και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

Το προσωπικό που περιλαμβάνεται στους ανωτέρω πίνακες κατάταξης συνεχίζει να λαμβάνει για δώδεκα (12) μήνες από το χαρακτηρισμό του ως πλεονάζοντος προσωπικού αποδοχές ίσες με το 60% του βασικού μισθού του. Σε κάθε περίπτωση η καταβολή των αποδοχών του

ανωτέρω προσωπικού διακόπτεται, εφόσον το προσωπικό αυτό συνάψει οποιαδήποτε μορφής εργασιακή σχέση.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζονται ο φορέας που επιβαρύνεται με την καταβολή των αποδοχών στο προσωπικό, ο τρόπος καταβολής των αποδοχών και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Από τους εν λόγω πίνακες κατάταξης, το ανωτέρω προσωπικό:

α) μπορεί να μεταφέρεται ύστερα από αίτησή του με την ίδια σχέση εργασίας σε φορείς του δημόσιου τομέα του άρθρου 1 του ν. 3812/2009 (Α' 234), εφόσον υπάρχουν αιτήματα των φορέων αυτών για πλήρωση θέσεων τακτικού προσωπικού, σε ποσοστό 10% των ετήσιων προσλήψεων, με βάση τα απολογιστικά στοιχεία του προηγούμενου έτους, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις του άρθρου 11 του ν. 3833/2010,

β) επιλέγεται ύστερα από αίτησή του κατά προτεραιότητα σε ποσοστό 30% επί του συνόλου των εκάστοτε θέσεων που προκηρύσσονται για απασχόληση προσωπικού ορισμένου χρόνου σε υπηρεσίες και φορείς του δημόσιου τομέα,

γ) προηγείται έναντι όλων των λοιπών κατηγοριών για την επιλογή υποψηφίων για μερική απασχόληση, σύμφωνα με το ν. 3250/2004, εφόσον υποβάλει αίτηση,

δ) μπορεί κατ' εξαίρεση να αποχωρήσει με εθελουσία έξοδο με βάση ειδικό πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου.

8. Στο πρώτο εδάφιο μετά την περίπτωση β' της παρ. 4 του άρθρου πέμπτου του ν. 3839/2010 διαγράφονται από τότε που ίσχυσε ο ν. 3839/2010 οι λέξεις «και πάντως όχι πέραν του ενός (1) έτους από την τοποθέτησή τους».

Άρθρο 38 Δημοσιονομικές ρυθμίσεις

1. Το τέταρτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 (Α' 297), όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 3833/2010 (Α' 40), αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι κατά τα ως άνω ώρες απογευματινής υπερωριακής εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις είκοσι (20) ώρες μηνιαίως ανά υπάλληλο.»

2.α) Καθιερώνεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας. Η εισφορά αυτή υπολογίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί των τακτικών αποδοχών και πρόσθετων αμοιβών και αποζημιώσεων όλων των μισθοδοτούμενων υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., καθώς και των υπαλλήλων όλων ανεξαιρέτως των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών και των Ν.Π.Ι.Δ..

β) Καθιερώνεται ειδική εισφορά, πέραν των προβλεπόμενων, υπέρ του Ταμείου Πρόνοιας των Δημοσίων Υπαλλήλων. Η εισφορά αυτή υπολογίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί των τακτικών αποδοχών και πρόσθετων αμοιβών και αποζημιώσεων όλων των δικαιούχων υπαλλήλων του Ταμείου.

3. Το άρθρο 1 του ν.δ. 391/1969 (Α' 281) καταργείται.

4. Το συνολικό ποσό των προβλεπόμενων στα άρθρα 259 και 260 του ν. 3852/2010 Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων (ΚΑΠ) των Δήμων και Περιφερειών που εγγράφεται στον Κρατικό Προϋπολογισμό δεν μπορεί να υπερβαίνει κατ' έτος το ποσό των πέντε δισεκατομμυρίων διακοσίων εκατομμυρίων (5.200.000.000) ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ
ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2012 – 2015

Άρθρο 39
Προϋποθέσεις επιδότησης και
οικονομική ενίσχυση ανέργων

1. Στο άρθρο 6 του ν. 1545/1985 (Α΄ 91) προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Από 1.1.2013, σε κάθε περίπτωση τα ημερήσια επιδόματα ανεργίας, εντός της προηγούμενης από την εκάστοτε έναρξη της επιδότησης λόγω ανεργίας, τετραετίας, δεν είναι δυνατόν να είναι περισσότερα των τετρακοσίων πενήντα (450). Εάν εντός της τετραετίας ο άνεργος έχει επιδοτηθεί για χρονικό διάστημα μικρότερο των τετρακοσίων πενήντα (450) ημερησίων επιδομάτων, δικαιούται να επιδοτηθεί λόγω ανεργίας για τον υπόλοιπο αριθμό ημερησίων επιδομάτων, μέχρι τη συμπλήρωση του ανώτατου ορίου των τετρακοσίων πενήντα (450) ημερησίων επιδομάτων. Από 1.1.2014 τα ημερήσια επιδόματα ανεργίας στην τετραετία δεν είναι δυνατόν να είναι περισσότερα των τετρακοσίων (400).»

2. Η παρ. 5 του άρθρου 19 του ν.δ. 2961/1954 (Α΄ 197), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Λόγω των εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων παρέχεται κάθε χρόνο στους επιδοτούμενους ανέργους οικονομική ενίσχυση ως εξής:

α. Για τις εορτές του Πάσχα ίση με το μισό του μηνιαίου ποσού του επιδόματος ανεργίας, εφόσον έχουν επιδοτηθεί για όλο το χρονικό διάστημα από 1η Ιανουαρίου μέχρι 30ή Απριλίου. Αν οι επιδοτούμενοι έχουν συμπληρώσει διάρκεια επιδότησης μικρότερη από αυτήν που καθορίζεται πιο πάνω, δικαιούνται οικονομική ενίσχυση ίση με τρία ημερήσια επιδόματα ανεργίας για κάθε μήνα επιδότησης.

β. Για τις εορτές των Χριστουγέννων ίση με το ποσό του μηνιαίου επιδόματος ανεργίας, εφόσον έχουν επιδοτηθεί για όλο το χρονικό διάστημα από 1η Μαΐου μέχρι 31η Δεκεμβρίου. Αν οι επιδοτούμενοι έχουν συμπληρώσει διάρκεια επιδότησης μικρότερη από αυτήν που καθορίζεται πιο πάνω, δικαιούνται οικονομική ενίσχυση ίση με τρία ημερήσια επιδόματα ανεργίας για κάθε μήνα επιδότησης.»

3. Ως ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων της παραγράφου 2 ορίζεται η 1.7.2012.

Άρθρο 40
Μετατροπή σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου
σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου

Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνει όρο για πρόωγη καταγγελία της με εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας ως προς την αποζημίωση απόλυσης για τις συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, κατά τις διατάξεις του ν. 2112/1920, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 74 παράγραφοι 2 και 3 του ν. 3863/2010, μετατρέπεται αυτοδικαίως σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου κατά την καταγγελία.

Άρθρο 41
Ρυθμίσεις για τους εργαζόμενους
με συμβάσεις ορισμένου χρόνου

Το άρθρο 3 του π.δ. 180/2004, το οποίο είχε τροποποιηθεί το άρθρο 5 του π.δ. 81/2003, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η χωρίς περιορισμό ανανέωση συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου είναι επιτρεπτή, αν δικαιολογείται από έναν αντικειμενικό λόγο. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται ιδίως:

Αν δικαιολογείται από τη μορφή ή το είδος ή τη δραστηριότητα του εργοδότη ή της επιχείρησης, ή από ειδικούς λόγους ή ανάγκες, εφόσον τα στοιχεία αυτά προκύπτουν αμέσως ή εμμέσως από την οικεία σύμβαση, όπως η προσωρινή αναπλήρωση μισθωτού, η εκτέλεση εργασιών παροδικού χαρακτήρα, η προσωρινή σώρευση εργασίας, ή η ορισμένη διάρκεια βρίσκεται σε συνάρτηση με εκπαίδευση ή κατάρτιση, ή γίνεται με σκοπό τη διευκόλυνση μετάβασης του εργαζομένου σε συναφή απασχόληση ή γίνεται για την πραγματοποίηση συγκεκριμένου έργου ή προγράμματος ή συνδέεται με συγκεκριμένο γεγονός, ή αναφέρεται στον τομέα των επιχειρήσεων αεροπορικών μεταφορών και των επιχειρήσεων που ασκούν δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών αεροδρομίου εδάφους και πτήσης.

2. Σε κάθε περίπτωση, οι λόγοι οι οποίοι δικαιολογούν την ανανέωση της σύμβασης ή σχέσης εργασίας ορισμένης χρονικής διάρκειας πρέπει να αναφέρονται στη σχετική συμφωνία των μερών, η οποία συνάπτεται εγγράφως, ή να προκύπτουν ευθέως από αυτήν.

Αντίγραφο της συμφωνίας αυτής πρέπει να παραδίδεται στον εργαζόμενο αμελλητί μετά την έναρξη της προσφοράς της εργασίας του. Ο έγγραφος τύπος της ανωτέρω συμφωνίας δεν είναι απαραίτητος, όταν η ανανέωση της σύμβασης ή σχέσης εργασίας έχει εντελώς ευκαιριακό χαρακτήρα και δεν έχει διάρκεια μεγαλύτερη των δέκα (10) εργάσιμων ημερών.

3. Σε περίπτωση μη συνδρομής αντικειμενικού λόγου, όπως αυτός ορίζεται στην παράγραφο 1 του παρόντος και εφόσον η χρονική διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου υπερβαίνει συνολικά τα τρία (3) έτη, τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσής με συνέπεια τη μετατροπή αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Αν στο χρονικό διάστημα των τριών ετών ο αριθμός των ανανεώσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας υπερβαίνει τις τρεις (3) τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσής με συνέπεια τη μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

Το βάρος της ανταπόδειξης σε κάθε περίπτωση φέρει ο εργοδότης.

4. «Διαδοχικές» θεωρούνται οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που καταρτίζονται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζομένου, με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας και δεν μεσολαβεί μεταξύ τους χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των σαράντα πέντε (45) ημερών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και

οι μη εργάσιμες ημέρες. Προκειμένου περί ομίλου επιχειρήσεων για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου στην έννοια του όρου «ίδιου εργοδότη» περιλαμβάνονται και οι επιχειρήσεις του Ομίλου.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε συμβάσεις ή ανανεώσεις συμβάσεων ή σχέσεις εργασίας που συνάπτονται μετά τη θέση σε ισχύ του παρόντος διατάγματος.»

Άρθρο 42 **Διευθέτηση του χρόνου εργασίας**

Το άρθρο 41 του ν. 1892/1990 (Α' 101), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2639/1998 (Α' 205), τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του ν. 2874/2000 (Α' 286) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3385/2005 (Α' 210) και κατόπιν με το άρθρο 7 του ν. 3846/2010 (Α' 66) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1.α. Σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, επιτρέπεται για μία χρονική περίοδο (περίοδος αυξημένης απασχόλησης) ο εργαζόμενος να απασχολείται δύο (2) ώρες την ημέρα επιπλέον των οκτώ (8) ωρών, υπό την προϋπόθεση ότι οι επιπλέον των σαράντα (40) (ή του μικρότερου συμβατικού ωραρίου) ώρες εργασίας την εβδομάδα αφαιρούνται από τις ώρες εργασίας μιας άλλης χρονικής περιόδου (περίοδος μειωμένης απασχόλησης). Αντί της παραπάνω μειώσεως των ωρών εργασίας, επιτρέπεται να χορηγείται στον εργαζόμενο ανάλογη ημερήσια ανάπαυση (ρεπό) ή συνδυασμός μειωμένων ωρών εργασίας και ημερών αναπαύσεως. Το χρονικό διάστημα δεν περιόδων αυξημένης και μειωμένης απασχόλησης δεν υπερβαίνει συνολικά τους έξι (6) μήνες σε διάστημα δώδεκα (12) μηνών (περίοδος αναφοράς).

β. Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας, αν δεν είναι σε θέση να την εκτελέσει και η άρνησή του δεν είναι αντίθετη με την καλή πίστη. Αυτή η άρνηση του εργαζομένου να παράσχει την επιπλέον εργασία δεν συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του.

γ. Οι κείμενες προστατευτικές διατάξεις για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων έχουν πλήρη εφαρμογή και κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης. Κατά τη διευθέτηση ο μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας κατά την περίοδο του εξαμήνου (περίοδος αναφοράς), στις οποίες δεν περιλαμβάνονται οι ώρες της υπερεργασίας και των νόμιμων υπερωριών της περιόδου μειωμένης απασχόλησης, παραμένει στις σαράντα (40) ώρες ή, εάν εφαρμόζεται μικρότερο συμβατικό ωράριο, παραμένει στον αριθμό ωρών του μικρότερου αυτού ωραρίου. Οι ώρες εργασίας ανά εβδομάδα δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν τις σαράντα οκτώ (48) ώρες, κατά μέσο όρο, σε περίοδο έξι (6) μηνών, συμπεριλαμβανομένων και των προαναφερομένων ωρών υπεργασίας και νομίμων υπερωριών.

2.α. Σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, επιτρέπεται, αντί της κατά την προηγούμενη παράγραφο διευθέτησης, να συμφωνείται, υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 6, ότι μέχρι διακόσιες πενήντα έξι (256) ώρες εργασίας από το συνολικό χρόνο απασχόλησης εντός ενός (1) ημερολογιακού έτους, κατανέμονται με αυξημένο αριθμό ωρών σε ορισμένες χρονικές περιόδους, που δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις τριάντα δύο

(32) εβδομάδες ετησίως και με αντιστοίχως μειωμένο αριθμό ωρών κατά το λοιπό διάστημα του ημερολογιακού έτους.

β. Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας, αν δεν είναι σε θέση να την εκτελέσει και η άρνησή του δεν είναι αντίθετη με την καλή πίστη. Αυτή η άρνηση του εργαζομένου να παράσχει την επιπλέον εργασία δεν συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του.

γ. Οι κείμενες προστατευτικές διατάξεις για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων πρέπει να τηρούνται και κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης. Κατά τη διευθέτηση ο μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας κατά την περίοδο ενός ημερολογιακού έτους (περίοδος αναφοράς), στις οποίες δεν περιλαμβάνονται οι ώρες της υπερεργασίας και των νόμιμων υπερωριών της περιόδου μειωμένης απασχόλησης, παραμένει στις σαράντα (40) ώρες ή, εάν εφαρμόζεται μικρότερο συμβατικό ωράριο, παραμένει στον αριθμό ωρών του μικρότερου αυτού ωραρίου, ενώ με συνυπολογισμό των ανωτέρω ωρών υπερεργασίας και νομίμων υπερωριών, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις σαράντα οκτώ (48) ώρες.

3. Κατά τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας της προηγούμενης παραγράφου επιτρέπεται να χορηγείται στον εργαζόμενο, αντί μειώσεως των ωρών εργασίας, προς αντιστάθμιση των πρόσθετων ωρών που εργάστηκε κατά την περίοδο αυξημένου ωραρίου, ανάλογη ημερήσια ανάπαυση (ρεπό) ή ανάλογη προσαύξηση της ετήσιας άδειας με αποδοχές ή συνδυασμός μειωμένων ωρών και ημερών αναπαύσεως ή ημερών αδειάς.

4. Η καταβαλλόμενη αμοιβή κατά το χρονικό διάστημα της διευθέτησης των παραγράφων 1 και 2 είναι ίση με την αμοιβή για εργασία σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, εφόσον στην επιχείρηση ισχύει εβδομαδιαίο ωράριο σαράντα (40) ωρών. Αν στην επιχείρηση ισχύει εβδομαδιαίο ωράριο μικρότερο των σαράντα (40) ωρών, η καταβαλλόμενη κατά το χρονικό διάστημα της διευθέτησης αμοιβή είναι ίση με την αμοιβή που προβλέπεται για το εβδομαδιαίο αυτό ωράριο.

5.α. Κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης των παραγράφων 1 και 2, η ημερήσια απασχόληση του εργαζομένου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις δέκα (10) ώρες. Στις υπερβάσεις του νόμιμου ημερήσιου ωραρίου μέχρι το ανώτατο όριο των δέκα (10) ωρών, καθώς και στις υπερβάσεις των σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3385/2005 (Α' 210), όπως αυτό αντικαταστάθηκε και ισχύει με την παρ. 10 του άρθρου 74 του ν. 3863/2010 (Α' 115).

β. Κατά την περίοδο της μειωμένης απασχόλησης των παραγράφων 1 και 2, η υπέρβαση του συμφωνηθέντος μειωμένου εβδομαδιαίου ωραρίου, η οποία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, αμείβεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 1 του ν. 3385/2005 (Α' 210), όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει με την παρ. 10 του άρθρου 74 του ν. 3863/2010 (Α' 115).

6. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας των παραγράφων 1 και 2 καθορίζεται με επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή συμφωνία του εργοδότη με συνδικαλιστική οργάνωση στην επιχείρηση που αφορά τα μέλη της ή συμφωνία του εργοδότη και του συμβουλίου των εργαζομένων ή συμφωνία του εργοδότη και ένωσης προσώπων.

Η ένωση προσώπων που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο μπορεί να συσταθεί από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) τουλάχιστον των εργαζομένων στην επιχείρηση που απασχολεί πάνω από είκοσι (20) εργαζομένους και δεκαπέντε τοις εκατό (15%) εφόσον ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων στην επιχείρηση είναι κατ' ανώτατο αριθμό είκοσι (20) εργαζόμενοι. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η διάταξη του εδαφίου γγ' της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 1264/1982 (Α' 79).

7. Με επιχειρησιακές και κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας μπορεί να καθορίζεται άλλο σύστημα διευθέτησης χρόνου εργασίας, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες του κλάδου ή της επιχείρησης.

8. Αν για οποιονδήποτε λόγο, ιδίως εξαιτίας παραίτησης ή απόλυσης του εργαζομένου, δεν εφαρμόζεται ή δεν ολοκληρώνεται η διευθέτηση του χρόνου εργασίας σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, έχουν πλήρη εφαρμογή όλες οι προστατευτικές διατάξεις που καθορίζουν τις συνέπειες της υπέρβασης του ημερήσιου και εβδομαδιαίου ωραρίου εργασίας.

9. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για: α) εποχιακές επιχειρήσεις και β) εργαζομένους με σύμβαση εργασίας διάρκειας μικρότερης του ενός (1) έτους.

10. Οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις και οι συμφωνίες της παραγράφου 6 κατατίθενται στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 1876/ 1990.

11. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγονται οι σχετικές ρυθμίσεις του ν. 2602/1998 (Α' 83) ή άλλων ειδικών νόμων, που αποσκοπούν στην εξυγίανση φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα.»

Άρθρο 43

Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου νέων, ηλικίας 18 έως 25 ετών, για απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας

1. Νέοι, ηλικίας από 18 έως 25 ετών, είναι δυνατόν να συνάπτουν με εργοδότες συμβάσεις εργασίας για την απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας, διάρκειας μέχρι 24 μήνες και με αποδοχές μικρότερες έως είκοσι τοις εκατό (20%) από τις προβλεπόμενες για νεοπροσλαμβανόμενο, χωρίς προϋπηρεσία της ειδικότητάς τους, όπως αυτή ορίζεται στην οικεία συλλογική σύμβαση εργασίας (ομοιοεπαγγελματική, κλαδική, επιχειρησιακή ή εθνική γενική) και ασφαρίζονται στους κλάδους σύνταξης, ασθενείας σε είδος και επαγγελματικού κινδύνου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι δε σχετικές ασφαλιστικές εισφορές αποδίδονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από τον εργοδότη.

2. Για το σκοπό της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να συνάπτονται περισσότερες από μία συμβάσεις εργασίας, στον ίδιο ή άλλο εργοδότη, μέσα σε διάστημα 24 μηνών από τη σύναψη της πρώτης σύμβασης απόκτησης επαγγελματικής εμπειρίας. Οι συμβάσεις εργασίας για την απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας γνωστοποιούνται αμελλητί ή το αργότερο εντός της επόμενης της σύμβασης ημέρας στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) και στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) της έδρας του εργοδότη.

3. Οι νέοι που συνάπτουν συμβάσεις εργασίας της παραγράφου 1 προσλαμβάνονται πλέον του υφιστάμενου προσωπικού που οι εργοδότες απασχολούν.

4. Οι εργοδότες που συνάπτουν συμβάσεις εργασίας της παραγράφου 1 υποχρεούνται να μην έχουν προβεί

κατά τους τελευταίους 3 μήνες πριν από τη σύναψη συμβάσεων απόκτησης εργασιακής εμπειρίας σε μείωση του προσωπικού που απασχολούν, αλλά ούτε να προβούν σε μείωση του προσωπικού που απασχολούν κατά τη διάρκεια ισχύος των συμβάσεων εργασίας της παραγράφου 1.

5. Στην περίπτωση εργοδοτών εποχικής λειτουργίας που συνάπτουν συμβάσεις εργασίας της παραγράφου 1, υποχρεούνται να μην έχουν προβεί σε μείωση του εποχικού προσωπικού που απασχολούν σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του προηγούμενου έτους, αλλά ούτε να προβούν σε μείωση του προσωπικού που απασχολούν κατά τη διάρκεια ισχύος των συμβάσεων εργασίας της παραγράφου 1.

6. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης δύναται να καθορίζονται τυχόν όροι και προϋποθέσεις και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 44

Λοιπές ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές διατάξεις

1. Οι συντάξεις που καταβάλλονται από το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί την 31.12.2010, μειώνονται από 1.1.2011 κατά ποσοστό 6%. Ποσά που σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου καταβλήθηκαν αχρεωστήτως, παρακρατούνται από τις συντάξεις των επομένων μηνών, σε έξι (6) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, αρχής γενομένης από την σύνταξη μηνός Σεπτεμβρίου 2011. Από 1.1.2011, οι καταβαλλόμενες συντάξεις, συμπεριλαμβανομένων και των βοηθημάτων του ΝΑΤ, αναπροσαρμόζονται μόνο με διάταξη ειδικού νόμου, καταργουμένης, από την ίδια ως άνω ημερομηνία, κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης νόμου ή κανονιστικής πράξης, με την οποία προβλέπεται η αναπροσαρμογή ή η αύξηση σύνταξης ή βοηθήματος που καταβάλλεται από το ΝΑΤ.

2. Συνιστάται στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) Ειδικός Λογαριασμός Ανεργίας υπέρ των Αυτοτελώς και Ανεξαρτήτως Απασχολούμενων με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Σκοπός του λογαριασμού είναι η χορήγηση βοηθήματος σε περιπτώσεις αποδεδειγμένης διακοπής του επαγγέλματος και για χρονικό διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών. Από 1.8.2011 θεσπίζεται μηνιαία εισφορά ποσού ύψους δέκα (10,00) ευρώ που καταβάλλεται από τους ασφαλισμένους – αυτοτελώς και ανεξάρτητα απασχολούμενους των Ασφαλιστικών Οργανισμών ΟΑΕΕ, ΕΤΑΑ, ΕΤΑΠ-ΜΜΕ υπέρ του κλάδου αυτού. Η εισφορά συμβεβαιώνεται και συνεισπράττεται από τα οικεία ταμεία με τις λοιπές εισφορές και αποδίδεται στον ΟΑΕΔ μέχρι το τέλος του μεθεπόμενου μήνα από το μήνα που καταβάλλεται. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των αρμόδιων Οργανισμών και γνώμη του ΣΚΑ θεσπίζεται κάθε αναγκαία ρύθμιση για την υλοποίηση του παρόντος.

3. Στο τέλος του άρθρου 14 του π.δ. 258/2005 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Από 1.1.2013 θεσπίζεται εισφορά υπέρ ΟΑΕΕ ανά κλάδο επιχείρησης ως ποσοστό επί των ετήσιων εσόδων (τζίρου) της επιχείρησης. Το ποσοστό εισφοράς καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από ειδική οικονομική μελέτη του Υπουργείου Οικονομικών και γνώμη του ΣΚΑ.»

4.α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (Α' 15) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Από τις παραπάνω ασφαλιστικές κατηγορίες οι πέντε πρώτες είναι υποχρεωτικές και οι υπόλοιπες προαιρετικές.»

β) Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (Α' 15) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται στην 1η ασφαλιστική κατηγορία και μετατάσσονται στις επόμενες και μέχρι τη 5η υποχρεωτική κατηγορία ανά τριετία, με εξαίρεση τη μετάταξη από την 1η στη 2η υποχρεωτική κατηγορία, η οποία πραγματοποιείται μετά από πέντε έτη ασφάλισης.

Οι ασφαλισμένοι με αίτησή τους, η οποία υποβάλλεται οποτεδήποτε στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών, μπορούν να επιλέξουν ανώτερη ασφαλιστική κατηγορία από αυτή που υπάγονται υποχρεωτικά κατά τα ανωτέρω ή, εφόσον βρίσκονται σε ανώτερη ασφαλιστική κατηγορία, να επιλέξουν κατώτερη. Στην τελευταία περίπτωση κατατάσσονται στην ασφαλιστική κατηγορία στην οποία θα υπάγονται υποχρεωτικά, εάν δεν είχαν επιλέξει ανώτερη ασφαλιστική κατηγορία.

Σε κάθε περίπτωση η μετάταξη από κατηγορία σε κατηγορία γίνεται από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους από τη συμπλήρωση της ως άνω πενταετίας ή τριετίας ή από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους από την υποβολή της αίτησης του ασφαλισμένου για αλλαγή ασφαλιστικής κατηγορίας.

Ο χρόνος ασφάλισης στον Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης δεν συνυπολογίζεται για την κατάταξη των ασφαλισμένων στις ασφαλιστικές κατηγορίες του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

Κατά την πρώτη εφαρμογή της παρούσας, η μετάταξη των ασφαλισμένων γίνεται, επιφυλασσομένων των οριζομένων στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, στην αμέσως επόμενη ασφαλιστική κατηγορία, μη υπολογιζομένων τυχόν πλεοναζόντων ετών ασφάλισης σε κάθε ασφαλιστική κατηγορία.»

γ) Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997, όπως αντικαταστάθηκε με την προηγούμενη υποπαράγραφο, ισχύει από 1.1.2012.

5.α) Στους ασφαλισμένους του Τομέα Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ, που εξήλθαν ή θα εξέλθουν της Υπηρεσίας, από 1.1.2010 και μετά, το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος που χορηγούν τα Ταμεία αυτά, σύμφωνα με τις καταστατικές τους διατάξεις, μειώνεται κατά ποσοστό 10% και 15% αντίστοιχα σε όσους δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση χορήγησης του εφάπαξ βοηθήματος.

β) Μετά το πρώτο εδάφιο του άρθρου 4 του ν. 3833/2010 (Α' 40) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το ποσό της χρηματοδότησης που προκύπτει μετά την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου μειώνεται κατά το έτος 2011 και εφεξής για το ΤΑΠ – ΟΤΕ, κατά πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) ευρώ.»

6. Η παράγραφος 1 του άρθρου 51 του ν. 2084/1992 (Α' 165) τροποποιείται ως εξής:

«1. Προκειμένου για μισθωτούς, το ποσό της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας για χρόνο ασφάλισης 35 ετών ή 10.500 ημερών δεν μπορεί να υπερβαίνει, συμπεριλαμβανομένων των οικογενειακών επιδομάτων, το 80% των κατά τις οικείες διατάξεις των φορέων και τις διατάξεις του άρθρου 50 του παρόντος μηνιαίων συ-

ντάξιμων αποδοχών, ούτε το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.»

7. Η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του ν. 2084/1992 (Α' 165), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 3863/2010, τροποποιείται ως εξής:

«2. Το ποσό της σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου αυξάνεται κατά 2,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 35ου έτους έως και του 37ου και κατά 3,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας και πέραν του 37ου έτους μέχρι και του 40ού. Η προσαύξηση αυτή χορηγείται και πέραν του 80% των συντάξιμων αποδοχών της προηγούμενης παραγράφου, το ποσό όμως της σύνταξης δεν μπορεί να υπερβαίνει το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. Από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής εξαιρείται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για το οποίο έχουν εφαρμογή διατάξεις της νομοθεσίας του.»

8. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 2084/1992, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από το τρίτο εδάφιο της παρ. 2α του άρθρου 3 του ν. 3029/2002 (Α' 160) αντικαθίσταται ως εξής:

«Το κατά τα προηγούμενα εδάφια υπολογιζόμενο ποσό της μηνιαίας σύνταξης δεν μπορεί να υπερβαίνει, συμπεριλαμβανομένων των προσαυξήσεων της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του νόμου αυτού, το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.»

9. Οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 1 εδάφιο α' του ν.δ. 2961/1954 (Α' 197), όπως διαμορφώθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 44 του ν. 2084/1992 (Α' 165), εισφορές εργοδότη και εργαζόμενου αυξάνονται κατά 0,50% αντιστοίχως και υπολογίζονται επί των αναφερόμενων στις διατάξεις αυτές αποδοχών των μισθωτών, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής τους στην ασφάλιση. Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει την 1.8.2011.

10. Από 1.8.2011, τα ποσοστά των περιπτώσεων (β) έως και (η) της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α' 115), καθώς και του άρθρου 11 του ν. 3865/2010 (Α' 120) αναπροσαρμόζονται σε 6%, 7%, 9%, 10%, 12%, 13% και 14% αντίστοιχα.

11. α) Από 1.8.2011, στους συνταξιούχους του Δημοσίου, του ΝΑΤ και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης που δεν έχουν συμπληρώσει το 60ό έτος ηλικίας, παρακρατείται επιπλέον μηνιαία εισφορά ως εξής:

i. Για συντάξεις από 1.700,01 € έως 2.300,00 €, ποσοστό 6%.

ii. Για συντάξεις από 2.300,01 € έως 2.900,00 €, ποσοστό 8% και

iii. Για συντάξεις από 2.900,01 € και άνω, ποσοστό 10%.

β) Οι παρακρατήσεις υπολογίζονται στο συνολικό ποσό της σύνταξης, όπως διαμορφώνεται μετά την παρακράτηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων της προηγούμενης παραγράφου.

γ) Εξαιρούνται της ανωτέρω εισφοράς όσοι έχουν συνταξιοδοτηθεί λόγω αυτοδίκαιης λύσης της εργασιακής σχέσης ή αποστρατεύθηκαν με πρωτοβουλία της Υπηρεσίας και οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος που λαμβάνουν το Εξωιδρυματικό Επίδομα ή το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (Α' 68), όπως ισχύει ή το επίδομα ανικανότητας του άρθρου 54 του π.δ.169/2007 (Α' 210).

δ) Η παραπάνω παρακράτηση διακόπτεται τον επόμενο μήνα από τη συμπλήρωση του 60ού έτους ηλικίας.

ε) Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της επιπλέον εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων επτακοσίων ευρώ (1.700 €).

στ) Κατά τα λοιπά, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 και του άρθρου 11 του ν. 3865/2010.

12. Από 1.8.2011, οι διατάξεις των παραγράφων 10 και 11 εφαρμόζονται και στους συνταξιούχους του ΕΤΑΤ που λαμβάνουν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας. Κατά τα λοιπά, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 38 του ν. 3863/2010.

13. α) Από 1.9.2011 θεσπίζεται Ειδική Εισφορά Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης, η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ), το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α').

Σκοπός του Λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων φορέων και κλάδων επικουρικής σύνταξης.

β) Η Ειδική Εισφορά Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης παρακρατείται μηνιαία κατά την καταβολή της σύνταξης των συνταξιούχων των φορέων επικουρικής ασφάλισης, αρμοδιότητας όλων των Υπουργείων, καθώς και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), τα οποία χορηγούν επικουρικές συντάξεις, δυνάμει ασφάλισης η οποία έχει χωρήσει σε υποκατάσταση υποχρεωτικής ασφάλισης σε Φ.Κ.Α.. Η εισφορά υπολογίζεται στο συνολικό ποσό της σύνταξης και καθορίζεται ως εξής:

- i. Για συντάξεις από 300,01 € έως 350,00 €, ποσοστό 3%
- ii. Για συντάξεις από 350,01 € έως 400,00 €, ποσοστό 4%
- iii. Για συντάξεις από 400,01 € έως 450,00 €, ποσοστό 5%
- iv. Για συντάξεις από 450,01 € έως 500,00 €, ποσοστό 6%
- v. Για συντάξεις από 500,01 € έως 550,00 €, ποσοστό 7%
- vi. Για συντάξεις από 550,01 € έως 600,00 €, ποσοστό 8%
- vii. Για συντάξεις από 600,01 € έως 650,00 €, ποσοστό 9%
- viii. Για συντάξεις από 650,01 € και άνω, ποσοστό 10%.

γ) Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των τριακοσίων ευρώ (300 €).

δ) Εξαιρούνται της παρακράτησης της Ειδικής Εισφοράς οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος που λαμβάνουν το Εξωιδρυματικό Επίδομα ή το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (Α' 68), όπως ισχύει.

ε) Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, για τον προσδιορισμό των ποσών σύνταξης της παραγράφου (β) λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό της σύνταξης που έχει μεταβιβασθεί και το παρακρατηθέν ποσό επιμερίζεται ανάλογα.

στ) Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη των φορέων αποδίδονται σε Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επόμενου, από την παρακράτηση, μήνα.

ζ) Η οικονομική και λογιστική λειτουργία του Λογαριασμού της Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων είναι η ίδια με αυτή που ισχύει για το Α.Κ.Α.Γ.Ε.. Τα κεφάλαια του Λογαριασμού επενδύονται στο Κοινό Κεφάλαιο Τραπέζης Ελλάδος.

η) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού καθορίζεται το ύψος του ποσού που απαιτείται κάθε φορά για κάλυψη του ελλείμματος του κλάδου επικουρικής σύνταξης.

θ) Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων μεταφέρονται στο Α.Κ.Α.Γ.Ε. και αποτελούν έσοδο του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών.

14. α) Οι ασφαλισμένοι στον κλάδο κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) – Τομέας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.), Τομέας Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.), Τομέας Ασφάλισης Νομικών (Τ.Α.Ν.) – που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο μέχρι 31.12.1992, και ασφαλίζονται στους ανωτέρω Τομείς ως ελεύθεροι επαγγελματίες, πέραν της προβλεπόμενης από γενικές ή καταστατικές διατάξεις εισφοράς ασφαλισμένου, καταβάλλουν πρόσθετη μηνιαία εισφορά ύψους δύο τοις εκατό (2%) επί του ποσού της 1ης ασφαλιστικής κατηγορίας των προεδρικών διαταγμάτων 124/1993 (Α' 54), 126/1993 (Α' 54) και 125/1993 (Α' 54), όπως ισχύει.

β) Στους κλάδους επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και ασθένειας του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) τα ανωτέρω πρόσωπα καταβάλλουν πρόσθετη εισφορά ύψους 0,6%, 4% και 0,65% αντίστοιχα στους Τομείς, επί του ποσού της 1ης ασφαλιστικής κατηγορίας των προεδρικών διαταγμάτων 124/1993 (Α' 54), 126/1993 (Α' 54) και 125/1993 (Α' 54), όπως ισχύει.

γ) Στην Ειδική Προσαύξηση του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., όπως αυτή διαμορφώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 3518/2006 (Α' 272), καταβάλλεται πρόσθετη εισφορά ύψους δύο τοις εκατό (2%) επί του ποσού της 1ης ασφαλιστικής κατηγορίας του π.δ. 124/1993 (Α' 54), όπως ισχύει.

δ) Στον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ. καταβάλλεται πρόσθετη εισφορά ύψους ένα τοις εκατό (1%) επί του ποσού της 1ης ασφαλιστικής κατηγορίας του π.δ. 126/1993 (Α' 54), όπως ισχύει.

15.α) Οι ασφαλισμένοι στον κλάδο κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) – Τομέας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.), Τομέας Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.), Τομέας Ασφάλισης Νομικών (Τ.Α.Ν.) – που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από 1.1.1993 και εφεξής, και ασφαλίζονται στους ανωτέρω Τομείς ως ελεύθεροι επαγγελματίες, κατά την πρώτη υπαγωγή τους στην ασφάλιση των Τομέων κατατάσσονται στην πρώτη ασφαλιστική κατηγορία, όπως αυτή προβλέπεται από το π.δ. 124/1993 (Α' 54) και την υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3518/2006 (Α' 272), το π.δ. 126/1993 (Α' 54) και το π.δ. 125/1993 (Α' 54), και μετατάσσονται στις επόμενες κατηγορίες ανά τριετία, και πάντα την 1η του έτους του επόμενου εκείνου στο οποίο συμπληρώθηκε η τριετία.

β) Για τα πρόσωπα της περίπτωσης α' της παραγρά-

φου αυτής που συμπληρώνουν μέχρι 31.12.2011 τουλάχιστον τρία έτη ασφάλισης στους Τομείς του κλάδου κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), έχουν εφαρμογή τα προβλεπόμενα στην περίπτωση α' της παραγράφου αυτής.

γ) Τα προβλεπόμενα από τις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου αυτής, εφαρμόζονται και στους λοιπούς Τομείς των κλάδων επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και ασθένειας του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), καθώς και στην Ειδική Προσαύξηση του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., και στον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ..

16. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου και γνώμη του Σ.Κ.Α., ρυθμίζεται κάθε αναγκαία ρύθμιση για την υλοποίηση των παραγράφων 14 και 15.

17. Ως ημερομηνία έναρξης εφαρμογής των παραγράφων 14 και 15 ορίζεται η 1.1.2012.

Άρθρο 45

Θέσπιση ετήσιου τέλους για τη λειτουργία χώρων καπνίζοντων εντός των καζίνο και των κέντρων διασκέδασης, με μουσική, άνω των 300 τ.μ.

Τα δύο τελευταία εδάφια του άρθρου 3 του ν. 3730/2008 (Α' 262), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τα άρθρα 17 παρ. 6 και 32 περ. 6 του ν. 3868 (Α' 129) και ισχύει, αντικαθίστανται ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση των ανωτέρω διατάξεων, στα καζίνο και στα κέντρα διασκέδασης με ζωντανή μουσική εμβαδού άνω των 300 τ.μ. μπορούν να δημιουργούνται χώροι καπνίζοντων, οι οποίοι δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το ένα δεύτερο (1/2) του συνολικού εμβαδού του καταστήματος. Για τη δημιουργία τέτοιων χώρων καταβάλλεται ετήσιο τέλος ποσού διακοσίων (200) ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις λειτουργίας των χώρων καπνίζοντων, ο χρόνος καταβολής και η διαδικασία είσπραξης του ετήσιου τέλους και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων.»

Άρθρο 46

Αναστολή πλειστηριασμών

1. Αναστέλλονται από την 1η Ιουλίου 2011 έως την 31η Δεκεμβρίου 2011 οι πλειστηριασμοί, οι οποίοι επισημασμένοι για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων που δεν υπερβαίνουν το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ από πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες παροχής πιστώσεων και από τους εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών.

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 του ν. 3869/2010, όπως ισχύει, η φράση «μέχρι την 30ή Ιουνίου 2011» αντικαθίσταται από τη φράση «μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2011» και στο τέλος της παραγράφου προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο: «Η διάταξη εφαρμόζεται για κάθε φυσικό πρόσωπο ανεξαρτήτως αν στερείται πτωχευτικής ικανότητας.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 47

Οργανισμός Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος (Ο.Δ.Ι.Ε.)

1. Η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 5 του α.ν. 598/1968 (Α' 256) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι ακαθάριστες εισπράξεις από κάθε είδους αμοιβαία στοιχήματα με εξαίρεση το πρόσθετο αμοιβαίο στοιχήμα (sweepstake) της παραγράφου 3 του άρθρου 4 διανέμονται ως εξής:

α) σε αυτούς που κερδίζουν, ποσοστό επί των ακαθάριστων εισπράξεων το οποίο ορίζεται ανά είδος στοιχήματος με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της «Ο.Δ.Ι.Ε. Α.Ε.».

Ακολούθως, και επί του ποσού που απομένει μετά τη διανομή των υπό στοιχείο (α) κερδών του στοιχήματος:

β) ποσοστό 25 % για έπαθλα ιπποδρομιών, και με ανώτατο όριο που θα ορίζεται κατά ποσοστό επί του συνόλου των ακαθάριστων εισπράξεων με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Τουρισμού κατόπιν εισηγήσεως της Ε.Ε.Ε.Π.. Επί στοιχήματος που αφορά αλλοδαπές ιπποδρομίες ή ιπποδρομίες που διενεργούνται με ηλεκτρονικά μέσα, και εν γένει επί κάθε στοιχήματος ή παιγνίου πλην αυτών των ημεδαπών ιπποδρομιών, το ποσοστό αυτό αποδίδεται απευθείας στο λογαριασμό επάθλων της Φιλίππου Ενώσεως Ελλάδος,

γ) ποσοστό 0,625% στη Φίλιππο Ένωση,

δ) ποσοστό 2,5% στα ακόλουθα ασφαλιστικά ταμεία, που κατανέμεται αντίστοιχα ως εξής: προς τον Ο.Α.Ε.Ε. ποσοστό 1,05%, προς το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. ποσοστό 0,825% και προς το ΤΑ.Π.Ι.Τ. ποσοστό 0,625%.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 5 του α.ν. 598/1968 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ομοίως ο Ο.Δ.Ι.Ε. για τη βελτίωση των συνθηκών διεξαγωγής του αμοιβαίου Ιπποδρομιακού Στοιχήματος και τη διασφάλιση των Φιλίππων, μπορεί, με αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου και ύστερα από έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, να επιχορηγεί τους ιδιοκτήτες δρομώνων ίππων κατά συνολικό ποσοστό μέχρι ένα τοις εκατό (1%) επί των ακαθάριστων εισπράξεων των αμοιβαίων στοιχημάτων που διεξάγονται από τον Οργανισμό, εκτός από το πρόσθετο αμοιβαίο στοιχήμα (sweepstake), για την αντιμετώπιση έκτακτων δαπανών συντήρησης των ίππων αυτών. Η επιχορήγηση αυτή θα είναι δυνατή, εφόσον η προηγούμενη εταιρική χρήση υπήρξε κερδοφόρα και δεν μπορεί να υπερβαίνει κατά ποσοστό το δέκα τοις εκατό (10%) των κερδών αυτής. Η επιχορήγηση θα διανέμεται μέσα στην επόμενη από την κερδοφόρα χρήση και το μισό ποσό αυτής θα διανέμεται υποχρεωτικά στους προπονητές, αναβάτες και σταβλίτες, με βάση συντελεστές που θα ορίζονται εκάστοτε με αποφάσεις του Δ.Σ. της Ο.Δ.Ι.Ε. Α.Ε.»

3. Η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 2 του α.ν. 598/1968 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σκοπός του Οργανισμού είναι η άσκηση των ακόλουθων δραστηριοτήτων:

α) Η οργάνωση και διεξαγωγή κατ' αποκλειστικότητα ιπποδρομιών στη χώρα, καθώς και η διοργάνωση για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου αμοιβαίων σε σχέση με τις Ιπποδρομίες στοιχημάτων, λαχειοφόρων ή μη, εντός και εκτός του χώρου των Ιπποδρομιών.

β) Η ανάληψη δραστηριοτήτων συναφών προς τις ιπποδρομίες και τα ιπποδρομιακά στοιχήματα σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, συμπεριλαμβανομένης της διοργάνωσης, διεξαγωγής και εκμετάλλευσης αμοιβαίων στοιχημάτων για αλλοδαπές ιπποδρομίες ή της συμμετοχής στη διοργάνωση, διεξαγωγή και εκμετάλλευση αλλοδαπών αμοιβαίων στοιχημάτων επί ιπποδρομιών.

γ) Η με κάθε νόμιμο τρόπο εκμετάλλευση και εμπορική αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας και των εγκαταστάσεών του.

δ) Η εγκατάσταση και εκμετάλλευση τεχνικών – ψυχαγωγικών ή τυχερών παιγνίων με παιγνιομηχανήματα στις εγκαταστάσεις του και μέσω του δικτύου του, καθώς και η διεξαγωγή αμοιβαίων στοιχημάτων επί ιπποδρομιών που διενεργούνται με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον επιτρέπεται και σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία τους.»

4. Το στοιχείο (ε) της παρ. 2 του άρθρου 2 του α.ν. 598/1968 αντικαθίσταται ως εξής:

«(ε) ιδρύει στην Ελληνική Επικράτεια πρακτορεία διενέργειας των αμοιβαίων στοιχημάτων και παιγνίων του.»

5. Η διάταξη του άρθρου 13 του α.ν. 598/1968 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με κανονισμούς που καταρτίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού και εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορούν να ρυθμίζονται: α) η οργάνωση και λειτουργία των αμοιβαίων στοιχημάτων της Ο.Δ.Ι.Ε. Α.Ε. και β) η σύσταση πρακτορείων στοιχημάτων και παιγνίων της Ο.Δ.Ι.Ε. Α.Ε. και τα της λειτουργίας αυτών.»

Άρθρο 48

Ειδικές Διατάξεις Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας-Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης

1.α) Το άρθρο 20 παρ. 1 του ν. 2644/1998 (Α' 233), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 49 του ν. 3801/2009 (Α' 163) και ισχύει, και το άρθρο 10 παρ. 1 του ν. 3021/2002 (Α' 143), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 15 παρ. 8 του ν. 3444/2006 (Α' 46) και ισχύει καταργούνται.

β) Οι δικαιούχοι της επιχορήγησης, σύμφωνα με τις καταργούμενες με την προηγούμενη υποπαράγραφο διατάξεις, οφείλουν εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος να προσκομίσουν στη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας – Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης όλα τα απαραίτητα από το νόμο δικαιολογητικά για την καταβολή του ποσού της δημόσιας επιχορήγησης. Η υποχρέωση αυτή αφορά σε αεροπορική μεταφορά που πραγματοποιήθηκε μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

2. Η παράγραφος 15 του άρθρου 13 του ν. 2328/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

«15α. Στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 4 του άρθρου 68 του ν. 2065/1992, όπως ισχύει, εμπίπτουν:

αα. οι ημερήσιες εφημερίδες, οι οποίες περιλαμβάνονται στην υπουργική απόφαση που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν. 3548/2007,

ββ. οι εβδομαδιαίες εφημερίδες, οι οποίες περιλαμβάνονται στην υπουργική απόφαση που προβλέπεται από

την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν. 3548/2007,

γγ. άλλες εφημερίδες και περιοδικά, οι ιδιοκτήτες των οποίων είναι μέλη της Ένωσης Δημοσιογράφων Ιδιοκτητών Περιοδικού Τύπου ή δύνανται να γίνουν μέλη της.

β. Με κοινή απόφαση του Υπουργού στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας – Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται το ειδικό τιμολόγιο διακίνησης του ημερήσιου και περιοδικού τύπου των εκδοτών για καθεμία από τις παραπάνω κατηγορίες, κατ' ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 68 του ν. 2065/1992, όπως αυτή ισχύει. Με την ίδια απόφαση, καθορίζεται ο ανώτατος αριθμός των φύλλων κάθε έκδοσης που δύνανται να διακινούνται ταχυδρομικά με το μειωμένο αυτό τιμολόγιο.

γ. Με απόφαση του Υπουργού στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας – Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης καθορίζονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την υπαγωγή των εκδοτών στο ειδικό τιμολόγιο, καθώς και κάθε περαιτέρω αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

δ. Η ισχύς των διατάξεων της παρούσας παραγράφου αρχίζει την 1η Αυγούστου 2011.»

3.α) Από τη δημοσίευση του παρόντος ο ν. 583/1977 περί «Τηλεπικοινωνιακών απαλλαγών Τύπου», όπως ισχύει, καταργείται.

β) Για τηλεφωνικούς λογαριασμούς, οι οποίοι αφορούν σε περίοδο έως τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ισχύουν οι εκπτώσεις που προβλέπονται από τα άρθρα 1, 2 και 3 του καταργούμενου νόμου, εφόσον προσκομίστούν στη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας – Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης τα απαιτούμενα δικαιολογητικά εντός τριάντα (30) ημερών από την έκδοση των λογαριασμών.

Άρθρο 49

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2011

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ευάγ. Βενιζέλος

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ

Γ. Παπακωνσταντίνου

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Αν. Λοβέρδος

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Δ. Ρέππας

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Γ. Κουτρουμάνης

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Π. Γερουλάνος

Αριθμ. 111/17/2011

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

**στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Ε-
πείγοντα μέτρα εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου
Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 - 2015»**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού ρυθμίζονται θέματα σχετικά με το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου. Ειδικότερα:

1.α. Συνιστάται ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΕ.» (Ταμείο). Το Ταμείο έχει αποκλειστικό σκοπό την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, καθώς και περιουσιακών στοιχείων των δημοσίων επιχειρήσεων των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ.

β. Ορίζεται ότι το προϊόν αξιοποίησης χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους της χώρας.

γ. Το Ταμείο λειτουργεί για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, δεν υπάγεται στην κατηγορία των οργανισμών και επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και δεν εφαρμόζονται σε αυτό, καθώς και στις εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο, οι διατάξεις που διέπουν εταιρείες που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα στο Δημόσιο, με εξαίρεση όσων ρητά ορίζονται στις προτεινόμενες διατάξεις.

δ. Η διάρκεια του Ταμείου είναι έξι (6) έτη από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η διάρκεια αυτή μπορεί να παρατείνεται. (άρθρο 1)

2.α. Το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου είναι τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) ευρώ, διαιρείται σε χίλιες (1.000) ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ η καθεμία, αναλαμβάνεται δε και καλύπτεται ολόκληρο από το Ελληνικό Δημόσιο.

Το μετοχικό κεφάλαιο καταβάλλεται σε τρεις (3) δόσεις. Η πρώτη δόση, ποσού 10.000.000 ευρώ καταβάλλεται σε μετρητά μέσα σε ένα (1) μήνα από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου. Η δεύτερη δόση, ποσού 10.000.000 ευρώ, θα καταβληθεί σε μετρητά μέχρι την 30η Σεπτεμβρίου 2011 και η τρίτη δόση, ποσού 10.000.000 ευρώ θα καταβληθεί σε μετρητά μέχρι την 30η Δεκεμβρίου 2011.

Οι μετοχές του Ταμείου είναι αμεταβίβαστες.

β. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μπορεί να αυξάνεται το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου, με την έκδοση ονομαστικών μετοχών, τις οποίες αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου το Ελληνικό Δημόσιο.

γ. Από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου μεταβιβάζονται και περιέρχονται, χωρίς αντάλλαγμα, στο Ταμείο:

Κατά πλήρη κυριότητα, οι κινητές αξίες των εταιρειών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι του υπό ψήφιση νόμου.

Η παράδοση στο Ταμείο των ανωτέρω κινητών αξιών γίνεται κατά την πρώτη συνεδρίαση του Διοικητικού του Συμβουλίου και συντάσσεται σχετικό πρωτόκολλο παράδοσης - παραλαβής.

Τα περιουσιακά φύσεως δικαιώματα, τα δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης, τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα, τα άυλα δικαιώματα και τα δικαιώματα λειτουργίας, συντήρησης και εκμετάλλευσης υποδομών, που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα ΙΙ του υπό ψήφιση νόμου.

Κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, τα ακίνητα που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα ΙΙΙ του υπό ψήφιση νόμου.

δ. Με απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιάρθρωσεων και Αποκρατικοποιήσεων (Δ.Ε.Α.Α.) που προβλέπεται στο άρθρο 3 του ν. 3049/2002 μπορεί να μεταβιβάζονται και να περιέρχονται στο Ταμείο, χωρίς αντάλλαγμα και άλλα περιουσιακά στοιχεία που υπάγονται σε μία από τις κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων των περιπτώσεων της προηγούμενης παραγράφου, τα οποία περιέρχονται στο Ταμείο, κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.Α. στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο, διενεργείται με βάση τις προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995.

ε. Εμπράγματα δικαιώματα τρίτων μπορεί να κηρύσσονται αναγκαστικώς απαλλοτριωτέα με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, για λόγους μείζονος σημασίας δημοσίου συμφέροντος, αν κρίνονται αναγκαία για την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου του Ταμείου ή εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο ή αν κρίνονται αναγκαία για την πραγματοποίηση επενδυτικού σχεδίου ειδικού διαδόχου του Ταμείου ή εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο.

Η απαλλοτρίωση κηρύσσεται υπέρ του Ταμείου ή υπέρ της εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο ή υπέρ του ειδικού διαδόχου αυτών, όπως ειδικότερα ορίζεται στην απόφαση με την οποία κηρύσσεται η απαλλοτρίωση.

Αν η απαλλοτρίωση κηρύσσεται σε ακίνητο επί του οποίου αναγνωρίστηκαν δικαστικώς εμπράγματα δικαιώματα τρίτων, μετά τη μεταβίβαση του ακινήτου στο Ταμείο ή μετά την περιέλευση στο Ταμείο εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, η δαπάνη της αποζημίωσης για την αναγκαστική απαλλοτρίωση βαρύνει το Δημόσιο.

στ. Μισθώσεις ή παραχωρήσεις χρήσης ακινήτων, που ανήκουν κατά κυριότητα στο Ταμείο ή σε εταιρεία της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, μπορεί να καταγγέλλονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου ή της εταιρείας, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης. Η καταγγελία επιφέρει τη λύση της μίσθωσης ή τη λήξη της παραχώρησης δύο (2) μήνες από την επίδοσή της στο μισθωτή ή σε εκείνον στον οποίο παραχωρήθηκε το ακίνητο. Για την πρόωρη λύση των μισθώσεων οφείλεται αποζημίωση ίση με τρία (3) μηνιαία μισθώματα.

ζ. Τα περιουσιακά στοιχεία του Ταμείου και των εταιρειών των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο, αξιοποιούνται

σύμφωνα με επιχειρησιακό πρόγραμμα (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησης - Ε.Π.Α.), το οποίο εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση του Συμβουλίου Εμπειρογνωμόνων που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4.

η. Η μεταβίβαση των προαναφερόμενων περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο, καθώς και η μεταγραφή της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά, αμοιβή ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου, συμπεριλαμβανομένου του φόρου εισοδήματος για το κάθε μορφής εισόδημα που προκύπτει από τη δραστηριότητα του Ταμείου, του φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίου, του φόρου έναρξης δραστηριότητας, τέλους, εισφοράς ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε Ν.Π.Δ.Δ., Ασφαλιστικών Οργανισμών ή τρίτων, δικαιωμάτων και αμοιβών συμβολαιογράφων, δικηγόρων, δικαστικών επιμελητών και αμοιβών ή ανταποδοτικών τελών υποθηκοφυλάκων και πάσης φύσης ανταποδοτικών τελών.

θ. Το Ταμείο και οι εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, απολαμβάνουν όλων των διοικητικών, οικονομικών, φορολογικών, δικαστικών, ουσιαστικού και δικονομικού, δικαίου προνομίων και ατελειών του Δημοσίου και για την προσωρινή ρύθμιση των διαφορών που ανακύπτουν από την αμφισβήτηση της διακατοχής ακινήτων τους έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 18 του ν.δ. της 22-4/16-5/1926 και του άρθρου 22 του α.ν. 1539/1938.

ι. Το τίμημα που εισπράττει το Ταμείο από την αξιοποίηση των περιουσιακών του στοιχείων, μεταφέρεται το αργότερο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την είσπραξη του, σε πίστωση του ειδικού λογαριασμού του ν. 3049/2002, με την ονομασία «Ελληνικό Δημόσιο - Λογαριασμός Εσόδων - Αποκρατικοποιήσεις», αφού αφαιρεθούν τα αναλογούντα λειτουργικά έξοδα και οι διοικητικές δαπάνες του Ταμείου για την αξιοποίηση του περιουσιακού στοιχείου, και χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους.

ια. Το τίμημα που προέρχεται από την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου που μεταβιβάζεται στο Ταμείο από δημόσια επιχείρηση, καθώς και το τίμημα που εισπράττει εταιρεία της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, μεταφέρεται ομοίως μέσα σε ένα (1) μήνα από την είσπραξη του στον προαναφερόμενο ειδικό λογαριασμό.

ιβ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται, ο ειδικότερος τρόπος προσδιορισμού και λογιστικής αποτύπωσης των λειτουργικών εξόδων και των διοικητικών δαπανών που αφαιρούνται από το τίμημα, η ειδικότερη διαδικασία μεταφοράς του τιμήματος στον ειδικό λογαριασμό, η ειδικότερη διαδικασία και ο τρόπος μεταφοράς του τιμήματος, όταν αυτό προέρχεται από αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου δημόσιας επιχείρησης ή εταιρείας της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων.

ιγ. Ορίζεται ότι, έσοδα του Ταμείου είναι:

Το τίμημα από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται και περιέρχονται σε αυτό.

Οι τόκοι, τα μερίσματα και οι κάθε είδους αποδόσεις των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων και των χρηματικών διαθεσίμων του.

Επιχορηγήσεις από το Δημόσιο, ανάλογα με το πρό-

γραμμα αξιοποίησης και τις ανάγκες του.

Έσοδα από κάθε άλλη νόμιμη αιτία. Τα έσοδα του Ταμείου διατίθενται για:

Την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους.

Την αποπληρωμή τυχόν χρεών του.

Την κάλυψη των λειτουργικών του εξόδων.

Την πληρωμή των κάθε είδους δαπανών που απαιτούνται για την εκπλήρωση του σκοπού του. (άρθρο 2)

3.α. Το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) του Ταμείου είναι πενταμελές και ορίζεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης του μετόχου, για θητεία τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα.

β. Στο Διοικητικό Συμβούλιο διορίζονται πρόσωπα εγνωσμένου κύρους, επιστημονικής κατάρτισης και επαγγελματικής επάρκειας και αξιοπιστίας, με υψηλό επίπεδο τεχνογνωσίας ή μεγάλη εμπειρία στη διαχείριση, αναδιοργάνωση και αναδόμηση επιχειρήσεων, σε δραστηριότητες του χρηματοπιστωτικού τομέα ή στην ανάπτυξη και διαχείριση ακίνητης περιουσίας.

γ. Προσδιορίζονται οι αρμοδιότητες του Προέδρου και των μελών του Δ.Σ., καθώς και του Διευθύνοντος Συμβούλου.

δ. Ορίζεται ότι, τα δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου, ως μοναδικού μετόχου του Ταμείου, ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών.

Οι αρμοδιότητες της Γενικής Συνέλευσης του Ταμείου, που προβλέπονται από τη νομοθεσία περί ανωνύμων εταιρειών, ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο και ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών.

ε. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών εγκρίνεται το προβλεπόμενο στο άρθρο 2 του κ.ν. 2190/1920 καταστατικό του Ταμείου, με το οποίο ρυθμίζονται όλα τα θέματα που προβλέπονται από την κείμενη, για τις ανώνυμες εταιρείες, νομοθεσία, που δεν ρυθμίζονται από τις προτεινόμενες διατάξεις.

Το καταστατικό καταχωρίζεται στο Μητρώο Ανώνυμων Εταιρειών και μπορεί να τροποποιείται και να κωδικοποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου και ο ετήσιος ισολογισμός και απολογισμός του κατατίθενται, ελεγμένοι από ορκωτούς ελεγκτές, από τον Υπουργό Οικονομικών στη Βουλή και συζητούνται στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Οι συμβάσεις αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου μπορεί να κυρώνονται με νόμο.

στ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι αμοιβές του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου και οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται στα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου. Η αμοιβή του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το ανώτατο όριο αποδοχών που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 για τον Πρόεδρο ή Διευθύνοντα Σύμβουλο Ν.Π.Ι.Δ.. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται στα μη εκτελεστικά μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το 1/5 των αποδοχών του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται στο τυχόν εκτελεστικό μέλος του Δ.Σ. και στα μέλη του Συμβουλίου Εμπειρογνωμόνων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το 1/2 των αποδοχών του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου. (άρθρο 3)

4. Στο Ταμείο συνιστάται επταμελές Συμβούλιο Εμπειρογνωμόνων (Σ.Ε.) το οποίο ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, για θητεία τριών

(3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα και προσδιορίζονται οι αρμοδιότητες του.

(άρθρο 4)

5. Καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία αξιοποίησης περιουσιακών στοιχείων, καθώς και η αποτίμηση αυτών.

(άρθρα 5-6)

6.α. Το Ταμείο προσλαμβάνει το πάσης φύσεως προσωπικό του, με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου, αποκλειστικά με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Οι συμβάσεις εργασίας του προσωπικού διέπονται από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

β. Η κάλυψη των αναγκών του Ταμείου σε προσωπικό μπορεί να γίνεται και με μεταφορά και ένταξη στο προσωπικό του, εργαζομένων σε εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο ή των οποίων περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο. Η μεταφορά πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από αίτημα του Ταμείου.

γ. Η κάλυψη των αναγκών του Ταμείου σε προσωπικό, μπορεί να γίνεται και με τη σύναψη συμβάσεων δανεισμού των υπηρεσιών μισθωτών του ιδιωτικού τομέα, για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται. Οι συμβάσεις δανεισμού προσωπικού δεν λύουν την εργασιακή σχέση με τον αρχικό εργοδότη, ο οποίος εξακολουθεί να ευθύνεται για την καταβολή των αποδοχών των εργαζομένων και την ασφάλισή τους. Το Ταμείο ασκεί εργοδοτική εξουσία, κατά το χρόνο που διαρκεί ο δανεισμός, υποχρεούται δε σε καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών, για εργασία πέραν της συμβατικής ή νόμιμης.

δ. Επιτρέπεται η απόσπαση στο Ταμείο προσωπικού από το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ., για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών που μπορεί να παρατείνεται μία φορά για ίσο χρονικό διάστημα. Η απόσπαση διενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, χωρίς να απαιτείται γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου του φορέα από τον οποίο αποσπάται.

ε. Στο Ταμείο μπορεί να αποσπώνται, ύστερα από αίτημά του, υπάλληλοι που υπηρετούν σε διεθνείς οργανισμούς, των οποίων η Ελλάδα είναι μέλος. (άρθρο 7)

7.α. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, εγκρίνεται ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας του Ταμείου, με τον οποίο καθορίζονται η διάρθρωση του Ταμείου, οι θέσεις προσωπικού, τα αναγκαία προσόντα για την πρόσληψη στη θέση, οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού, ο τρόπος λειτουργίας του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα.

β. Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού του Ταμείου, ανάλογα με τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του και τα καθήκοντα που ασκεί, οι οποίες δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το 1/2 των αποδοχών του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου, όπως καθορίζονται σύμφωνα με τα προαναφερόμενα.

Ο ειδικότερος καθορισμός των αποδοχών του προσωπικού γίνεται με βάση τα ειδικότερα καθήκοντα που ανατίθεται σε αυτό, με την ατομική σύμβαση εργασίας που συνομολογείται μεταξύ μισθωτού και του Ταμείου.

γ. Αποδοχές, πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές του προσωπικού που μεταφέρεται στο Ταμείο από εταιρείες, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των αποδοχών

τους, κατά τη συνομολόγηση των ατομικών συμβάσεων εργασίας του.

δ. Με κανονισμό που καταρτίζεται από το Δ.Σ. του Ταμείου και εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και οι διαδικασίες ανάθεσης μελετών, υπηρεσιών και εκτέλεσης έργων και εργασιών, προμηθειών κινητών πραγμάτων, εξοπλισμού και συναφών εργασιών, αγορών ακινήτων, μισθώσεων, εκμισθώσεων και γενικά παραχωρήσεων χρήσης και κάθε άλλου ενοχικού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτων.

(άρθρο 8)

8.α. Τα καταστατικά των εταιρειών των οποίων το σύνολο των μετοχών περιέρχεται άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο μπορούν να τροποποιούνται ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, ως προς όλες τις διατάξεις τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920. Διατάξεις νόμων ή κανονιστικών αποφάσεων, με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα, υπαγόμενα σύμφωνα με τον κ.ν. 2190/1920 στο κανονιστικό περιεχόμενο του καταστατικού, παύουν να ισχύουν από τη δημοσίευση του νέου καταστατικού της εταιρείας. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κ.ν. 2190/1920, διατάξεις νόμων ή κανονιστικών αποφάσεων, με τις οποίες προβλέπεται η άσκηση περαιτέρω εποπτείας από άλλο διοικητικό όργανο επί των εταιρειών αυτών, καταργούνται από την περιέλευση στο Ταμείο, άμεσα ή έμμεσα, του συνόλου των μετοχών τους.

β. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών το Ταμείο υπεισέρχεται, αυτοδίκαια και χωρίς άλλη διατύπωση, σε όλα τα υφιστάμενα και μελλοντικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του Δημοσίου, απορρέοντα από συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, οι οποίες έχουν συναφθεί κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της αποφάσεως της Δ.Ε.Α.Α. στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, κατά τις διατάξεις του ν. 3049/2002. Όπου στις εν λόγω συμβάσεις αναφέρεται το Δημόσιο, νοείται από τη δημοσίευση της αποφάσεως της Δ.Ε.Α.Α. το Ταμείο, οι δε υπηρεσίες που προβλέπονται στη σύμβαση, παρέχονται εφεξής στο Ταμείο.

Με όμοια απόφαση, που εκδίδεται μέσα σε ένα μήνα από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, διαπιστώνεται η έναρξη λειτουργίας του Ταμείου. (άρθρο 9)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την πολεοδομική ωρίμανση και επενδυτική ταυτότητα δημοσίων ακινήτων και με την αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας. Ειδικότερα:

1. Προσδιορίζονται ο σκοπός των προτεινόμενων ρυθμίσεων καθώς και το πεδίο εφαρμογής αυτών.

(άρθρο 10)

2.α. Η αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων διενεργείται εντός του πλαισίου που διαγράφει η εθνική δημοσιονομική, αναπτυξιακή και χωροταξική πολιτική και σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στον υπό ψήφιση νόμο.

β. Δεν επιτρέπεται η αξιοποίηση δημοσίων ακινήτων τα οποία εμπίπτουν στο σύνολο τους και προστασία της φύσης που καθορίζονται κατά τις διατάξεις των άρθρων 19 του ν. 1650/1986 όπως ισχύει, σε πυρήνες εθνικών δρυμών και σε διατηρητέα μνημεία της φύσης.

γ. Τα δημόσια ακίνητα που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο και τα οποία βρίσκονται σε περιοχές εκτός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και εκτός ορίων οι-

κισμών προ του 1923 ή κάτω των 2.000 κατοίκων μπορούν να υπάγονται, σύμφωνα με το γενικό προορισμό ανάπτυξης και αξιοποίησής τους, στις ακόλουθες γενικές κατηγορίες χρήσεων γης: -

Τουρισμός - αναψυχή

Επιχειρηματικά Πάρκα

Θεματικά πάρκα - εμπορικά κέντρα - αναψυχή

Μεταφορικές, τεχνικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές υποδομές και λειτουργίες, όπως αεροδρόμια, ελικοδρόμια, σιδηροδρομικοί σταθμοί κ.λπ.

δ. Προσδιορίζονται οι γενικοί όροι δόμησης και παρέχεται η εξουσιοδότηση με π.δ. να τροποποιείται το περιεχόμενο των γενικών κατηγοριών χρήσεων γης.

ε. Με κ.υ.α. μπορεί να ορίζεται και να εξειδικεύεται το περιεχόμενο των ειδικότερων χρήσεων γης που προβλέπονται παραπάνω ανά γενική κατηγορία, το είδος και το μέγεθος των κτιρίων και εγκαταστάσεων που μπορούν να χωροθετούνται ανά χρήση, κ.λπ. (άρθρο 11)

3.α. Για τον καθορισμό του χωρικού προορισμού των δημοσίων ακινήτων καταρτίζονται και εγκρίνονται Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Δημοσίων Ακινήτων (ΕΣΧΑ-ΔΑ).

Η έγκριση των ΕΣΧΑΔΑ γίνεται με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών ύστερα από εισήγηση της Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας.

β. Με όμοια π.δ. μπορεί να τροποποιούνται εγκεκριμένα Ρυθμιστικά Σχέδια, ΓΠΣ, ΣΧΟΟΑΠ, ΖΟΕ και άλλα σχέδια χρήσεων γης, εφόσον η τροποποίηση καθίσταται αναγκαία για την ολοκληρωμένη ανάπτυξη και την αποτελεσματική αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων.

γ. Με τα ίδια προεδρικά διατάγματα μπορεί να τροποποιούνται εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια και σχέδια πόλεως καθώς και πολεοδομικές μελέτες ή/και να καθορίζονται ειδικές χρήσεις γης και ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης για τα εντός σχεδίου πόλεως δημόσια ακίνητα, ακόμη και κατά παρέκκλιση από τους ισχύοντες στην περιοχή όρους και περιορισμούς δόμησης καθώς και από τις διατάξεις του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού, προκειμένου να αποδοθεί ο βέλτιστος πολεοδομικός-επενδυτικός προορισμός στο προς αξιοποίηση ακίνητο. (άρθρο 12)

4. Για τη χωροθέτηση του επενδυτικού σχεδίου αξιοποίησης δημοσίου ακινήτου εκδίδεται κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ύστερα από αίτηση του κυρίου του έργου. Με την απόφαση αυτή καθορίζονται:

Οι ειδικότερες κατηγορίες έργων, δραστηριοτήτων και εγκαταστάσεων που πρόκειται να ανεγερθούν στην έκταση του εγκεκριμένου ΕΣΧΑΔΑ του δημοσίου ακινήτου.

Η γενική διάταξη των κτηρίων και εγκαταστάσεων .

Οι περιβαλλοντικοί όροι του επενδυτικού σχεδίου και των συνοδών έργων εξωτερικής υποδομής. (άρθρο 13)

5.α. Για την αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων επιτρέπεται η απευθείας παραχώρηση στον κύριο του ακινήτου ή στον έλκοντα εξ αυτού δικαιώματα της χρήσης αιγιαλού και παραλίας και του δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων ή επέκτασης, ήδη υφιστάμενων στην περιοχή, λιμενικών εγκαταστάσεων. Η παραχώρηση γίνεται για χρονικό διάστημα μέχρι πενήντα (50) χρόνια με κ.υ.α. και με καταβολή ανταλλάγματος που προσδιορίζεται στην οικεία σύμβαση παραχώρησης.

β. Ο κύριος του ακινήτου ή ο έλκων εξ αυτού δικαιώματα, με εξαίρεση τις περιπτώσεις εθνικής ανάγκης, έχει το δικαίωμα της αποκλειστικής και με αντάλλαγμα χρήσης της ζώνης αιγιαλού και παραλίας που του παραχωρείται με την ως άνω διαδικασία για την κατασκευή λιμενικών έργων, που εκτελεί ύστερα από άδεια των αρμόδιων αρχών. Στην περίπτωση που τα λιμενικά έργα εμπεριέχουν πρόσχωση θαλάσσιου χώρου, μετά την ολοκλήρωσή τους κινείται η διαδικασία επανακαθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και το γήπεδο που δημιουργείται καταγράφεται ως δημόσιο κτήμα. Το εν λόγω δημόσιο κτήμα, εφόσον ο κύριος του έργου το επιθυμεί, μπορεί να παραχωρείται κατά χρήση ή να εκμισθώνεται απευθείας σε αυτόν. Το αντάλλαγμα χρήσης ή το μίσθωμα καθορίζονται από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία και ανταποκρίνονται στις τρέχουσες μισθωτικές αξίες της περιοχής.

γ. Η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση από τρίτους της παραχωρούμενης προς τον κύριο του έργου έκτασης αιγιαλού, παραλίας και λιμενικών έργων επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας, εφόσον η χρήση αυτή επιβάλλεται για λόγους εθνικής οικονομίας ή δημόσιας ωφέλειας και δεν παρεμποδίζεται η ομαλή λειτουργία της επένδυσης.

δ. Τέλος ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την έκδοση οικονομικών αδειών για την κατασκευή των μόνιμων κτιριακών εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται στα επενδυτικά σχέδια. (άρθρα 14 και 15)

6.α. Συνιστάται, στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών, Κεντρικό Συμβούλιο Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας, το οποίο έχει ως έργο την παρακολούθηση της εφαρμογής της νομοθεσίας για την αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας και την παροχή εισηγήσεων και γνωμοδοτήσεων κατά την έκδοση των επιμέρους πράξεων που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου του υπό ψήφιση νόμου. Το Συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών υπό την οριζόμενη σύνθεση.

β. Με την ίδια απόφαση ορίζονται οι αναπληρωτές των μελών. Η γραμματειακή υποστήριξη του Συμβουλίου παρέχεται από τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών. Το Συμβούλιο μπορεί να υποβοηθείται στο έργο του από εξειδικευμένους συμβούλους, μετά από σχετική εισήγηση του Προέδρου του.

γ. Έργο του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας είναι κυρίως:

- Η παροχή υποστήριξης στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας για θέματα εφαρμογής των προτεινόμενων διατάξεων και των κανονιστικών και ατομικών διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση αυτών.

- Η παροχή γνώμης ή εισήγησης προς τον Υπουργό Οικονομικών κατά την έκδοση των σχετικών πράξεων.

- Ο συντονισμός των ενεργειών των αρμοδίων υπηρεσιών των υπουργείων που εμπλέκονται στη διαδικασία αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων.

- Η παρέμβαση, εφόσον απαιτείται, με την έκδοση εγκυκλίων ή οδηγιών ή με πρόταση νομοθετικών παρεμβάσεων προκειμένου να επιτυγχάνεται η συνεχής βελτίωση της διαδικασίας αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων.

δ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να

εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας και να καθορίζονται ειδικότερα θέματα λειτουργίας του.

Η σύνθεση του Συμβουλίου μπορεί να διευρύνεται με όμοια απόφαση και με εκπροσώπους άλλων υπουργείων ή δημοσίων οργανισμών, (άρθρο 16)

7.α. Θεωρούνται νομίμως υφιστάμενες όλες οι τουριστικές εγκαταστάσεις (κτιριακές και λιμενικές) που έχουν ανεγερθεί από τον Ε.Ο.Τ. ή τρίτο για λογαριασμό του μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 2837/2000 (3.8.2000) χωρίς την κατά νόμο άδεια. (Σήμερα περιορίζονται μόνο στις κτιριακές εγκαταστάσεις που έχουν ανεγερθεί από τον Ε.Ο.Τ. μέχρι 19-7-1993).

β. Προβλέπεται ότι, τα δικαιώματα χρήσης ή διοίκησης, διαχείρισης και εκμετάλλευσης επί ακινήτων που έχουν περιέλθει με οποιοδήποτε τρόπο στην εταιρεία με την επωνυμία «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.», σημειώνονται στο περιθώριο των οικείων βιβλίων μεταγραφών των αρμοδίων Υποθηκοφυλακείων ή Κτηματολογικών Γραφείων.

γ. Η κυριότητα επί περιουσιακών στοιχείων του Ε.Ο.Τ. δύναται να μεταβιβάζεται στην εταιρεία με την επωνυμία «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.» ή σε θυγατρικές της εταιρείες, με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου. Η απόφαση αυτή αποτελεί το μεταγραφτέο τίτλο, όταν απαιτείται μεταγραφή για την μεταβίβαση, η δε μεταγραφή της στα οικεία υποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία απαλλάσσεται από κάθε τέλος ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου, ο.τ.α., ν.π.δ.δ. και γενικά υπέρ οποιουδήποτε τρίτου φυσικού ή νομικού προσώπου.»

δ. Επανακαθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού της επιστρεπτέας αποζημίωσης σε περίπτωση ανάκλησης συντελεσμένης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης.

ε. Παρέχεται η δυνατότητα καταγγελίας μισθώσεων ακινήτων, διοίκησης και διαχείρισης της εταιρείας «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.», εφόσον η συνέχισή τους είναι ασυμβίβαστη προς την τουριστική αξιοποίηση της συνολικής έκτασης, εντός της οποίας βρίσκονται. Για την πρόωγη λύση της μίσθωσης καταβάλλεται αποζημίωση στο μισθωτή ίση με έξι (6) μηνιαία μισθώματα.

στ. Καθορίζονται σε ποσοστό 2% επί των ετήσιων ακαθάριστων εισπράξεων των ακινήτων που ανήκουν στη διοίκηση και διαχείριση της «Ε.Τ.Α. Α.Ε.» τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού που παρ. 12 του άρθρου 25 του ν. 1828/1989 που επιβάλλονται σ' αυτά.

Τα εν λόγω τέλη δεν μπορούν να είναι μικρότερα των δύο χιλιάδων (2 000) Ευρώ και να υπερβαίνουν τις δέκα χιλιάδες (10.000) Ευρώ ετησίως.

ζ. Προστίθεται διάταξη στο άρθρο 1 του ν.3342/2005 με την οποία παρέχεται η δυνατότητα δήλωσης ενώπιον συμβολαιογράφου, των θεσεων στάθμευσης των ολυμπιακών εγκαταστάσεων, από τον εκάστοτε φορέα, στον οποίο έχει ανατεθεί η διοικητική διαχείρισή τους.

η. Ορίζεται ότι, σε περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής αιγιαλού που έχει χαρακτηριστεί Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα, ο επανακαθοριζόμενος αιγιαλός χαρακτηρίζεται αυτοδικαίως Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα και η διοίκηση και διαχείριση του ανατίθεται στην Εταιρεία «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.». (άρθρο 17)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού ρυθμίζονται θέ-

ματα σχετικά με το δικαίωμα επιφάνειας επί Δημοσίων Κτημάτων. Ειδικότερα:

1.α. Προσδιορίζεται η έννοια των όρων που απαιτούνται για την εφαρμογή των διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου.

β. Προβλέπεται ότι κατά παρέκκλιση των άρθρων 953 και 954 του Αστικού Κώδικα, επιτρέπεται η σύσταση δικαιώματος επιφάνειας επί δημοσίων κτημάτων.

Η επιφάνεια συνιστάται για ορισμένο χρόνο με σύμβαση, γ. Προσδιορίζονται οι όροι που μπορεί να περιλαμβάνονται στο περιεχόμενο του δικαιώματος επιφάνειας.

(άρθρα 18 - 20)

2.α. Ορίζεται ότι η επιφάνεια είναι μεταβιβαστή εν ζωή ή αιτία θανάτου. Μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο εισφοράς σε εταιρεία. Η μεταβίβαση γίνεται όπως και η σύσταση της επιφάνειας.

β. Επιτρέπεται η σύσταση υποθήκης, η εγγραφή προσημείωσης, καθώς και η σύσταση πραγματικών δουλειών επί του κτίσματος του επιφανειούχου.

γ. Αν δεν υπάρχει αντίθετος όρος στη συμφωνία του άρθρου 3 παράγραφος 1 αρ.3, ο επιφανειούχος υποχρεούται να φέρει κατά τη διάρκεια της επιφάνειας τα οποιασδήποτε φύσης βάρη που έχουν σχέση με το κτίσμα ή και το έδαφος, επί του οποίου το κτίσμα θα οικοδομηθεί ή έχει οικοδομηθεί.

δ. Προγενέστερα εμπράγματα δικαιώματα επί του ακινήτου εξακολουθούν να βαρύνουν το ακίνητο, εκτός αν ο δικαιούχος συναινέσει στον περιορισμό τους επί του εδάφους ή του κτίσματος.

(άρθρο 21)

4.Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την απόσβεση επιφάνειας, τα αποτελέσματα της απόσβεσης του δικαιώματος, τη μίσθωση κατά τη λήξη της επιφάνειας, την προστασία των επιφανειούχων κ.λπ.

(άρθρα 22 - 24)

5.α. Η σύσταση του δικαιώματος επιφάνειας γίνεται είτε αντί ορισμένου τιμήματος, που καταβάλλεται ολόκληρο κατά τη σύσταση ή πιστώνεται ολικά ή μερικά είτε αντί καταβολής εδαφονομίου είτε με συνδυασμό των δύο.

Τα σχετικά με το αντάλλαγμα ζητήματα καθορίζονται κατά την σύσταση της επιφάνειας ή με μεταγενέστερη συμφωνία.

β. Για την εφαρμογή της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας το εμπραγματοδικαίωμα της επιφάνειας εξομοιώνεται με εκείνο της επικαρπίας.

(άρθρα 25-26)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού ρυθμίζονται φορολογικά και τελωνειακά θέματα. Ειδικότερα:

1.α. Τροποποιείται η κλίμακα φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων στα εξής σημεία:

- Περιορίζεται, από τις 12.000 Ευρώ στις 8.000 Ευρώ, το αφορολόγητο ποσό.

- Τα εισοδήματα από τις 8.000 μέχρι τις 12.000 Ευρώ φορολογούνται με συντελεστή 10% και

- Εξακολουθεί να ισχύει το αφορολόγητο ποσό των 12.000 Ευρώ για νέους ηλικίας έως 30 ετών, για τους συνταξιούχους άνω των 65 ετών, καθώς και για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

β. Οι εισφορές στα ασφαλιστικά Ταμεία, τα έξοδα ιατρικής περίθαλψης και οι δεδουλευμένοι τόκοι για στεγαστικά δάνεια, δεν αφαιρούνται πλέον από το εισόδημα του φορολογούμενου, αλλά ποσοστό 20% αυτών εκπίπτει από τον φόρο.

γ. Καταργείται η έκπτωση του 20% της δαπάνης για την αγορά μεριδίων μετοχικών και μεικτών αμοιβαίων

κεφαλαίων εσωτερικού, από το εισόδημα του φορολογουμένου.

δ. Αυξάνεται το απαιτούμενο ποσό των προσκομιζόμενων αποδείξεων, προκειμένου να δικαιωθούν οι φορολογούμενοι το αφορολόγητο όριο και παράλληλα καταργείται η ωφέλεια από την προσκόμιση αποδείξεων πέραν των απαιτούμενων.

ε. Μειώνεται, από το 20% στο 10%, το ποσοστό των δαπανών (ισχυουσών και νέων) που αναγνωρίζονται για μείωση του φόρου εισοδήματος, προκειμένου για φορολογούμενους με ατομικό εισόδημα άνω των 40.000 ευρώ.

στ. Αυξάνονται τα ποσά των τεκμηρίων (αντικειμενικές δαπάνες διαβίωσης) για τις κατοικίες, τα επιβατικά ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα, τα σκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, καθώς και των δεξαμενών κολύμβησης.

ζ. Οι προαναφερόμενες ρυθμίσεις έχουν εφαρμογή από 1.1.2011 και εφεξής.

η. Αναστέλλεται, αναδρομικά από 17.12.2010 και μέχρι 31.12.2013, η εφαρμογή του τεκμηρίου για την αγορά ή χρονομεριστική ή χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων ή ανέγερση οικοδομών ή κατασκευή δεξαμενής κολύμβησης, ανεξαρτήτως αν πρόκειται για α' κατοικία ή όχι. (Σήμερα το τεκμήριο δεν εφαρμόζεται μόνο για αγορά ή ανέγερση οικοδομής από ενήλικο για α κατοικία και εφόσον η επιφάνεια αυτής δεν υπερβαίνει τα 120 τ.μ. και η αντικειμενική της αξία το ποσό των 200.000 ευρώ).

(άρθρα 27-28)

2.α. Θεσπίζεται η επιβολή ειδικής εισφοράς στα εισοδήματα άνω των 12.000 ευρώ των φυσικών προσώπων που προέκυψαν ή θα προκύψουν κατά τη διαχειριστική χρήση 2010-2014 και δηλώθηκαν ή θα δηλωθούν τα οικονομικά έτη 2011-2015.

β. Η ειδική εισφορά, που επιβάλλεται στο ετήσιο συνολικό καθαρό ατομικό εισόδημα (πραγματικό ή τεκμαρτό), φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο του φυσικού προσώπου ή σχολάζουσας κληρονομιάς, υπολογίζεται με συντελεστή:

- 1% για εισόδημα από 12.001 μέχρι 20.000 ευρώ επί ολοκλήρου του ποσού.
- 2% για εισόδημα από 20.001 μέχρι 50.000 ευρώ επί ολοκλήρου του ποσού.
- 3% για εισόδημα από 50.001 μέχρι 100.000 ευρώ επί ολοκλήρου του ποσού.
- 4% για εισοδήματα από 100.001 και άνω επί ολοκλήρου του ποσού.

- Ειδικά, για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, των Προέδρων της Κυβέρνησης και Βουλής, των Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης, των Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών, των Βουλευτών, των Γενικών, και Ειδικών Γραμματέων κ.λπ., η ειδική εισφορά ορίζεται στο 5% επί του συνολικού καθαρού εισοδήματος.

γ. Τίθεται ασφαλιστική δικλείδα ώστε τα εισοδήματα των φορολογούμενων, μετά την επιβολή της ειδικής εισφοράς, να μην υπολείπονται των αντίστοιχων εισοδημάτων των φορολογούμενων που εμπίπτουν σε προηγούμενα κλιμάκια.

δ. Στο ετήσιο συνολικό καθαρό ατομικό εισόδημα, δεν λαμβάνονται υπόψη τα ποσά της αποζημίωσης της παρ. 1 του άρθρου 14 του Κ.Φ.Ε. (αποζημίωση απόλυσης κ.λπ.) και της περ. γ' της παρ. 4 του άρθρου 45 του Κ.Φ.Ε. (εφάπαξ παροχές και βοηθήματα).

ε. Ορίζεται η διαδικασία βεβαίωσης της ειδικής εισφοράς, η μη αναστολή της βεβαίωσης και της είσπραξης αυτής, σε περίπτωση άσκησης προσφυγής κ.λπ., ο τρό-

πος εξόφλησης της (σε έξι ίσες μηνιαίες δόσεις, με ελάχιστο ποσό δόσης 300 ευρώ), καθώς και η έκπτωση 5% σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής κ.λπ. (άρθρο 29)

3.α. Επιβάλλεται έκτακτη εισφορά 5% επί της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης, οικονομικού έτους 2011 (χρήση 2010), που προκύπτει από την κυριότητα ή κατοχή:

- Επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης άνω των 1.929 κ.ε. και πρώτης κυκλοφορίας στην Ελλάδα εντός της τελευταίας δεκαετίας.

- Σκαφών αναψυχής ιδιωτικής χρήσης συνολικού μήκους άνω των έξι (6) μέτρων.

- Αεροσκαφών, ελικοπτέρων και ανεμοπτέρων και

- Δεξαμενών κολύμβησης.

β. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη βεβαίωση, τη μη αναστολή είσπραξης και τον τρόπο εξόφλησης της έκτακτης εισφοράς, κατά τρόπο ανάλογο με την ειδική εισφορά επί των εισοδημάτων των φυσικών προσώπων.

(άρθρο 30)

4.Επιβάλλεται, κατ' αποκοπή, ετήσιο τέλος σε επιτηδεύματιες και ελεύθερους επαγγελματίες για εισοδήματα που αποκτούν από 1.1.2011, σύμφωνα με τους αναφερόμενους όρους και προϋποθέσεις. (άρθρο 31)

5.Διευκρινίζεται ότι, συνεχίζουν να απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος οι τόκοι ομολογιακών δανείων του δημοσίου, στην περίπτωση που τα Ταμεία ασφάλισης συστήνουν ενέχυρο ή συνάπτουν πράξεις (repos - reverse repos) επί των ανωτέρω τίτλων και εφόσον εξακολουθούν να είναι δικαιούχοι των τόκων που προκύπτουν από τους συγκεκριμένους τίτλους και μέχρι τη λήξη αυτών. (άρθρο 32)

6.α. Αναπροσαρμόζεται (αναδρομικά από 1.1.2011) η κλίμακα για τη φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας κάθε φυσικού προσώπου. Έτσι, φορολογούνται για πρώτη φορά τα πρόσωπα με ακίνητη περιουσία από 200.000 μέχρι 400.000 ευρώ, με φόρο έως 400 ευρώ και παράλληλα περιουσία μεγαλύτερη των 400.000 ευρώ επιβαρύνεται με πρόσθετο φόρο έως 500 ευρώ.

β. Προβλέπεται η καταβολή του φόρου ακίνητης περιουσίας των ετών 2010 και 2011 σε τρεις ίσες δόσεις.

γ. Δεν θεωρούνται, αναδρομικά από 17.12.2010, ως δωρεές ή γονικές παροχές για την επιβολή του αντίστοιχου φόρου, οι δωρεές ή γονικές παροχές χρηματικών ποσών που συνιστώνται αποκλειστικά για την αγορά ή ανέγερση ακινήτου που εξαιρούνται από την δαπάνη απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του Κ.Φ.Ε. (άρθρο 33)

7.α. Μετατάσσονται, από 1.9.2011, στο συντελεστή 23% του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, από το 13% που είναι σήμερα, τα παρακάτω προϊόντα και υπηρεσίες:

- οι χυμοί
- τα έτοιμα ροφήματα και παρόμοια είδη διατροφής
- τα αεριούχα νερά
- τα αρωματισμένα ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών νερά (αναψυκτικά)
- η εκμετάλλευση καφενείων, καφετεριών, ζαχαροπλαστειών, εστιατορίων, κ.λπ.

β. Λόγω της ανωτέρω μετάταξης προϊόντων και υπηρεσιών διευκρινίζεται ο συντελεστής στον οποίο υπάγονται τα εδέσματα και γεύματα ανάλογα με το εάν είναι τυποποιημένα εμπορεύσιμα είδη διατροφής ή όχι, και από ποιο φορέα παραδίδονται στον πελάτη. (άρθρο 34)

8. Αυξάνονται τα τέλη κυκλοφορίας του έτους 2012 και επομένων των αυτοκινήτων οχημάτων ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης στα αναφερόμενα κατά περίπτωση ποσά (μέση αύξηση 10% περίπου). (άρθρο 35)

9.α. Αναπροσαρμόζεται ο ειδικός φόρος κατανάλωσης (ν. 2960/2001) ως ακολούθως:

- Στο πετρέλαιο εξωτερικής καύσης από τα 19 στα 38 Ευρώ / 1.000 χιλιόγραμμα.

- Στα υγραέρια που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρα από τα 125 στα 200 Ευρώ / 1.000 χιλιόγραμμα.

- Στα υγραέρια και το μεθάνιο που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης και για άλλες χρήσεις (εκτός από καύσιμα κινητήρων ή για εμπορική, βιοτεχνική ή βιομηχανική χρήση) από τα 13 στα 60 Ευρώ / 1.000 χιλιόγραμμα.

- Στα υγραέρια και το μεθάνιο που προορίζονται για βιομηχανική, βιοτεχνική και εμπορική χρήση σε κινητήρες από τα 41 στα 120 Ευρώ / 1.000 χιλιόγραμμα.

- Στο φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται ως καύσιμο θέρμανσης, καθώς και για άλλες χρήσεις, πλην αυτού που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων, από το 0 στα 1,5 Ευρώ / Gigajoule.

β. Αυξάνεται, από τα 21 στα 60 Ευρώ / χιλιόλιτρο, ο ειδικός φόρος στο πετρέλαιο εσωτερικής καύσης και στο φωτιστικό πετρέλαιο που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης κατά τη χειμερινή περίοδο (15 Οκτωβρίου - 30 Απριλίου).

γ. Καθορίζεται η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο φυσικό αέριο.

δ. Το συνολικό ποσό του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (πάγιος και αναλογικός φόρος) που επιβάλλεται στα τσιγάρα και στα εξομοιούμενα με αυτά προϊόντα, δεν μπορεί να υπολείπεται του 95%, από το 75% που ισχύει, του συνολικού ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στη σταθμισμένη μέση τιμή λιανικής πώλησης αυτών.

Μειώνεται, από τις 8 στις 4 εβδομάδες, η διάρκεια πίστωσης του Ε.Φ.Κ. για βιομηχανοποιημένα καπνά που προορίζονται για εμπορία και παράγονται στην ημεδαπή ή σε κράτος μέλος της Ε.Ε. κ.λπ.

ε. Προβλέπεται ότι, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης του πετρελαίου κατανάλωσης εσωτερικής καύσης και του φωτιστικού πετρελαίου, που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης, θα ανέλθει μέχρι 30.9.2013 στο 80% του εκάστοτε ισχύοντος για τα ίδια προϊόντα, όταν αυτά χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων.

Παράλληλα, παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να χορηγεί, με απόφασή του, επίδομα θέρμανσης στους καταναλωτές πετρελαίου εσωτερικής καύσης. (άρθρο 36)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Ειδικότερα:

1.α Ρυθμίζεται ο χρόνος πρόσληψης των επιτυχόντων σε διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π.

β. Ειδικά για το έτος 2011 ο λόγος των νέων προσλήψεων, σε σχέση με τις αποχωρήσεις στους φορείς του δημόσιου τομέα ορίζεται στο 1:10, ενώ από 1.1.2012 έως 31.12.2015 ο λόγος ορίζεται στο 1:5 (ο λόγος του 1:5 ισχύει σήμερα για προσλήψεις από 1.1.2011 μέχρι 31.12.2013).

γ. Προβλέπεται ότι, οι εγκρίσεις πρόσληψης προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου και οι συμβάσεις μίσθωσης έργου για το έτος 2011 περιορίζονται κατά 50% (αντί 15% που ισχύει), σε σχέση με τις αντίστοιχες εγκρίσεις του έτους 2010.

δ. Διευρύνεται η διάρκεια της άδειας άνευ αποδοχών

των υπαλλήλων, που διέπονται από τον Υπαλληλικό Κώδικα (ν. 3528/2007), από δύο σε πέντε έτη.

ε. Θεσπίζεται η δυνατότητα στο τακτικό προσωπικό του δημοσίου, ν.π.δ.δ. και ο.τ.α. να ζητήσει, με αίτησή του, τη μείωση των ωρών απασχόλησης, μέχρι το 50%, με ανάλογη μείωση των αποδοχών και για διάρκεια μέχρι πέντε έτη.

στ. Αντιμετωπίζονται θέματα που αφορούν στο πλεονάζον προσωπικό των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (ν. 3429/2005). (άρθρο 37)

2.α. Ορίζεται ότι, οι ώρες απογευματινής υπερωριακής εργασίας των υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις είκοσι (20) ώρες μηνιαίως ανά υπάλληλο (αντί 40 ωρών που ισχύει).

β. Καθιερώνεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας που υπολογίζεται σε 2% επί των τακτικών αποδοχών και πρόσθετων αμοιβών και αποζημιώσεων όλων των μισθοδοτούμενων υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., καθώς και των υπαλλήλων όλων ανεξαιρέτως των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών και των Ν.Π.Ι.Δ.

γ. Καθιερώνεται, επίσης, ειδική εισφορά, πέραν των προβλεπόμενων υπέρ του Τ.Π.Δ.Υ που υπολογίζεται σε ποσοστό 1%, επί των τακτικών αποδοχών και πρόσθετων αμοιβών και αποζημιώσεων, όλων των δικαιούχων υπαλλήλων του Ταμείου.

δ. Τέλος, ορίζεται ότι, το συνολικό ποσό των προβλεπόμενων στα άρθρα 259 και 260 του ν. 3852/2010 Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων (Κ.Α.Π.) των Δήμων και Περιφερειών που εγγράφεται στον κρατικό προϋπολογισμό δεν μπορεί να υπερβαίνει κατ' έτος το ποσό των 5.200.000.000 ευρώ. (άρθρο 38)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας των Υπουργείων Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για την εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 - 2015. Συγκεκριμένα:

1.α. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 1545/1985, που αναφέρονται στη διάρκεια επιδότησης ασφαλισμένου ανέργου και ορίζεται ότι, σε κάθε περίπτωση τα ημερήσια επιδόματα δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα τετρακόσια πενήντα (450), εντός της προηγούμενης από την έναρξη της επιδότησης τετραετίας.

β. Για την καταβολή ολόκληρου του ποσού οικονομικής ενίσχυσης στους άνεργους, λόγω εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων, πρέπει να επιδοτούνται για όλο το χρονικό διάστημα από 1.1 μέχρι 30.4 (Πάσχα) και από 1.5 μέχρι 31.12 (Χριστούγεννα).

Σήμερα απαιτούνται η συμπλήρωση επιδότησης τριών μηνών από 1.1 - 30.4 για την καταβολή ενίσχυσης λόγω Πάσχα και τεσσάρων μηνών από 1.5- 31.12 για την καταβολή ενίσχυσης λόγω Χριστουγέννων, γ. Ορίζεται ότι, οι παραπάνω ρυθμίσεις εφαρμόζονται από 1.1.2013. (άρθρο 39)

2. Προβλέπεται η αυτοδίκαιη μετατροπή σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου, σε περίπτωση πρόωρης καταγγελίας, εάν στη σύμβαση υπάρχει ο όρος για την εφαρμογή της νομοθεσίας συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου για την λύση της. (άρθρο 40)

3. Επανακαθορίζεται η χρονική διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου

[πρέπει να υπερβαίνει συνολικά τα τρία (3) έτη από δύο (2) που είναι σήμερα] και υπό την οριζόμενη προϋπόθεση, προκειμένου να τεκμηριωθεί ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, για τη μετατροπή τους σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

Ορίζεται επίσης ότι, εάν στο νεοκαθοριζόμενο χρονικό διάστημα ο αριθμός των ανανεώσεων των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας υπερβαίνει τις τρεις (3) τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή της εκμετάλλευσης με συνέπεια τη μετατροπή τους σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου. (άρθρο 41)

4.α. Αυξάνεται, από τέσσερις (4) σε έξι (6) μήνες, το χρονικό διάστημα των περιόδων αυξημένης και μειωμένης απασχόλησης (διευθέτηση χρόνου εργασίας) για τον εργαζόμενο μέσα σε διάστημα δώδεκα (12) μηνών.

Β. Επεκτείνεται στο σύνολο των επιχειρήσεων που εφαρμόζουν συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ώρες εβδομαδιαίως και όχι μόνο σε εκείνες που εμφανίζουν σφύρευση εργασίας, η δυνατότητα διευθέτησης του χρόνου εργασίας των εργαζομένων, από το συνολικό χρόνο απασχόλησής τους εντός ενός (1) ημερολογιακού έτους.

γ. Επανακαθορίζεται: αα) ο τρόπος υπολογισμού της υπερωριακής αποζημίωσης των εργαζομένων οι οποίοι θα απασχοληθούν καθ' υπέρβαση του συμφωνηθέντος, με τον εργοδότη, μειωμένου εβδομαδιαίου ωραρίου, κατά την περίοδο της μειωμένης απασχόλησης,

ββ) ο αριθμός των εργαζομένων οι οποίοι δύναται να συστήσουν ένωση προσώπων, για τη διεξαγωγή διαπραγμάτευσης με την εργοδοσία, προκειμένου να διευθετηθούν θέματα του χρόνου εργασίας τους (25% τουλάχιστον των εργαζομένων στην επιχείρηση που απασχολεί πάνω από 20 εργαζόμενους και 15% των εργαζομένων στην επιχείρηση που απασχολεί κατ' ανώτατο αριθμό 20 εργαζόμενους, αντί 5 τουλάχιστον εργαζομένων σε επιχειρήσεις που απασχολούν τουλάχιστον 20 εργαζόμενους, που ισχύει σήμερα),

(άρθρο 42)

5.α. Παρέχεται η δυνατότητα σύναψης συμβάσεων εργασίας νέων, ηλικίας από 18 έως 25 ετών, με εργοδότες για την απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας, διάρκειας μέχρι 24 μήνες και με αποδοχές μικρότερες έως είκοσι τοις εκατό (20%) από τις προβλεπόμενες για νεοπροσλαμβανόμενο, χωρίς προϋπηρεσία της ειδικότητάς τους, όπως αυτή ορίζεται στην οικεία συλλογική σύμβαση εργασίας και ασφαλιζονται στους κλάδους σύνταξης, ασθενείας σε είδος και επαγγελματικού κινδύνου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ οι δε σχετικές ασφαλιστικές εισφορές αποδίδονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από τον εργοδότη.

β. Για τον προαναφερόμενο σκοπό είναι δυνατόν να συνάπτονται περισσότερες από μία συμβάσεις εργασίας, στον ίδιο ή άλλο εργοδότη, μέσα σε διάστημα 24 μηνών από τη σύναψη της πρώτης σύμβασης απόκτησης επαγγελματικής εμπειρίας.

γ. Οι νέοι που συνάπτουν τις παραπάνω συμβάσεις εργασίας προσλαμβάνονται πλέον του υφιστάμενου προσωπικού που οι εργοδότες απασχολούν.

δ. Ορίζονται οι περιορισμοί που διέπουν τους εργοδότες που απασχολούν νέους με το αναφερόμενο καθεστώς, έναντι των υπολοίπων εργαζομένων της επιχείρησής τους, κ.λπ. (άρθρο 43)

6.α. Μειώνονται, αναδρομικά από 1.1.2011, κατά 6% οι

συντάξεις και τα βοηθήματα του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.). Για τη μείωση λαμβάνονται υπόψη τα ποσά συντάξεων και βοηθημάτων που είχαν διαμορφωθεί την 31.12.2010.

Προβλέπεται, επίσης, η κατάργηση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης που παρέχει τη δυνατότητα αναπροσαρμογής ή αύξησης των συντάξεων ή βοηθημάτων του Ν.Α.Τ. και ορίζεται ότι, από 1.1.2011 και εντεύθεν η αναπροσαρμογή τους θα γίνεται με διάταξη ειδικού προς τούτο νόμου.

β. Συνιστάται στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) Ειδικός Λογαριασμός Ανεργίας υπέρ των Αυτοτελώς και Ανεξαρτήτως Απασχολούμενων με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Σκοπός του λογαριασμού είναι η χορήγηση βοηθήματος σε περιπτώσεις αποδεδειγμένης διακοπής του επαγγέλματος και για χρονικό διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών.

Από 1.8.2011 θεσπίζεται μηνιαία εισφορά ποσού ύψους δέκα (10) ευρώ που καταβάλλεται από τους ασφαλισμένους - αυτοτελώς και ανεξάρτητα απασχολούμενους των ασφαλιστικών Οργανισμών ΟΑΕΕ, ΕΤΑΑ, ΕΤΑΠ ΜΜΕ υπέρ του κλάδου αυτού. Η εισφορά συνβελιώνεται και συνεισπράττεται από τα οικεία ταμεία με τις λοιπές εισφορές και αποδίδεται στον ΟΑΕΔ μέχρι το τέλος του μεθεπόμενου μήνα από τον μήνα που καταβάλλεται.

γ. Θεσπίζεται από 1.1.2013 εισφορά υπέρ ΟΑΕΕ ανά κλάδο επιχείρησης ως ποσοστό επί των ετήσιων εσόδων (τζίρου) της επιχείρησης. Το ποσοστό εισφοράς καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από ειδική οικονομική μελέτη.

δ. Τροποποιείται και συμπληρώνεται, από 1.1.2012, το άρθρο 4 του ν. 2458/1997, όπως ισχύει, στα εξής κατά βάση σημεία:

Επανακαθορίζεται ο τρόπος κατάταξης των ασφαλισμένων αγροτών ανά ασφαλιστική κατηγορία.

Ο χρόνος ασφάλισης στον Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης δεν συνυπολογίζεται για την κατάταξη των ασφαλισμένων στις ασφαλιστικές κατηγορίες του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

Επίσης ορίζεται ότι, από τις υφιστάμενες επτά ασφαλιστικές κατηγορίες στις οποίες δύναται να καταταγούν οι ασφαλισμένοι αγρότες, οι πέντε πρώτες είναι υποχρεωτικές και οι υπόλοιπες προαιρετικές.

ε. Στους ασφαλισμένους του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (Τ.Π.Δ.Υ.) και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ, που εξήλθαν ή θα εξέλθουν της υπηρεσίας, από 1.1.2010 και μετά, το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος που χορηγούν τα Ταμεία μειώνεται κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) και δεκαπέντε τοις εκατό (15%) αντίστοιχα, σε όσους δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση χορήγησής του.

στ. Περιορίζεται κατά 50.000.000 Ευρώ το ποσό της ετήσιας χρηματοδότησης του Δημοσίου προς το ΤΑΠ-ΟΤΕ.

ζ. Επανακαθορίζεται το ανώτατο ύψος του ποσού της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας για νέους και παλαιούς ασφαλισμένους (πριν και μετά την 1.1.1993).

η. Τίθεται ανώτατο όριο στο ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης, για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου.

θ. Οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 32

παρ.1 εδαφ. α' του ν.δ. 2961/1954, όπως ισχύει, εισφορές εργοδότη και εργαζόμενου, οι οποίες αποτελούν πόρο του Ο.Α.Ε.Δ. αυξάνονται κατά 0,5% αντιστοίχως και υπολογίζονται επί των αναφερόμενων στις διατάξεις αυτές αποδοχών των μισθωτών, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής τους στην ασφάλιση, ανερχόμενες εφεξής σε 3,17% και 1,83% αντίστοιχα, από 2,67% και 1,33% που ισχύει.

ι. Αναπροσαρμόζεται, από 1.8.2011, το ποσοστό της μηνιαίας παρακράτησης επί των συντάξεων κύριας ασφάλισης των συνταξιούχων του Δημοσίου, NAT και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) των περιπτώσεων (β) έως και (η) της παρ.2 του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 για Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων σε 6%, 7%, 9%, 10%, 12%, 13% και 14%, από 4%, 5%, 6%, 7%, 8%, 9% και 10% αντίστοιχα που ισχύει.

ια. Παρακρατείται, από 1.8.2011, στους συνταξιούχους του Δημοσίου, του NAT και των ΦΚΑ, αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που δεν έχουν συμπληρώσει το 60° έτος ηλικίας, επιπλέον μηνιαία εισφορά ως εξής:

Για συντάξεις από 1.700,01 Ευρώ έως 2.300,00 Ευρώ, ποσοστό 6%.

Για συντάξεις από 2.300,01 Ευρώ έως 2.900,00 Ευρώ, ποσοστό 8% και Για συντάξεις από 2.900,01 Ευρώ και άνω, ποσοστό 10%.

Οι παρακρατήσεις υπολογίζονται στο συνολικό ποσό της σύνταξης, όπως διαμορφώνεται μετά την παρακράτηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων της προηγούμενης παραγράφου.

Εξαιρούνται της ανωτέρω εισφοράς όσοι έχουν συνταξιοδοτηθεί λόγω αυτοδίκαιης λύσης της εργασιακής σχέσης ή αποστρατεύθηκαν με πρωτοβουλία της Υπηρεσίας και οι συνταξιούχοι, λόγω αναπηρίας ή γήρατος, που λαμβάνουν το Εξωιδρυματικό Επίδομα ή το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας ή το Επίδομα ανικανότητας.

Η παραπάνω παρακράτηση διακόπτεται τον επόμενο μήνα από τη συμπλήρωση του 60ου έτους ηλικίας.

ιβ. Από 1.8.2011, οι διατάξεις των αναφερόμενων περιπτώσεων εφαρμόζονται και στους συνταξιούχους του ΕΤΑΤ που λαμβάνουν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας.

ιγ. Από 1.9.2011 θεσπίζεται Ειδική Εισφορά Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης, η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ). Σκοπός του Λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων φορέων και κλάδων επικουρικής σύνταξης.

Η εν λόγω Ειδική Εισφορά παρακρατείται μηνιαία κατά την καταβολή της σύνταξης των συνταξιούχων των φορέων επικουρικής ασφάλισης, αρμοδιότητας όλων των Υπουργείων, καθώς και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου (ν.π.ι.δ.), τα οποία χορηγούν επικουρικές συντάξεις. Η εισφορά υπολογίζεται στο συνολικό ποσό της σύνταξης και καθορίζεται ως εξής:

Για συντάξεις από 300,01 Ευρώ έως 350,00 Ευρώ, ποσοστό 3%

Για συντάξεις από 350,01 Ευρώ έως 400,00 Ευρώ, ποσοστό 4%

Για συντάξεις από 400,01 Ευρώ έως 450,00 Ευρώ, ποσοστό 5%

Για συντάξεις από 450,01 Ευρώ έως 500,00 Ευρώ, ποσοστό 6%

Για συντάξεις από 500,01 Ευρώ έως 550,00 Ευρώ, ποσοστό 7%

Για συντάξεις από 550,01 Ευρώ έως 600,00 Ευρώ, ποσοστό 8%

Για συντάξεις από 600,01 Ευρώ έως 650,00 Ευρώ, ποσοστό 9%

Για συντάξεις από 650,01 Ευρώ και άνω, ποσοστό 10%.

Παράλληλα διευκρινίζεται ότι:

Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των τριακοσίων (300) Ευρώ.

Εξαιρούνται της παρακράτησης της Ειδικής Εισφοράς οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος που λαμβάνουν το Εξωιδρυματικό Επίδομα ή το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας.

Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, για τον προσδιορισμό των ποσών σύνταξης λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό της σύνταξης που έχει μεταβιβασθεί και το παρακρατηθέν ποσό επιμερίζεται ανάλογα.

Τα κεφάλαια του Λογαριασμού επενδύονται στο Κοινό Κεφάλαιο Τραπέζης Ελλάδος.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, καθορίζεται το ύψος του ποσού που απαιτείται κάθε φορά για κάλυψη του ελλείμματος του κλάδου επικουρικής σύνταξης.

Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων μεταφέρονται στο Α.Κ.Α.Γ.Ε. και αποτελούν έσοδο του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών.

ιδ.αα)Οι παλαιοί ασφαλισμένοι στους τομείς κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΤΣΜΕΔΕ - ΤΣΑΥ - ΤΑΝ), που ασφαρίζονται σ' αυτούς με την ιδιότητα του ελεύθερου επαγγελματία, καταβάλλουν πρόσθετη μηνιαία εισφορά 2% επί του ποσού της 1ης ασφαλιστικής κατηγορίας.

ββ)Στους κλάδους επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και ασθένειας του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ), τα ανωτέρω πρόσωπα καταβάλλουν πρόσθετη εισφορά ύψους 0,6%, 4% και 0,65% αντίστοιχα στους Τομείς, επί του ποσού της 1ης ασφαλιστικής κατηγορίας.

γγ)Στην Ειδική Προσαύξηση του ΤΣΜΕΔΕ, καταβάλλεται πρόσθετη εισφορά ύψους 2% επί του ποσού της 1ης ασφαλιστικής κατηγορίας.

δδ)Στον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων του ΤΣΑΥ καταβάλλεται πρόσθετη εισφορά ύψους 1% επί του ποσού της 1ης ασφαλιστικής κατηγορίας.

ιε. Οι νέοι ασφαλισμένοι (δηλαδή πρωτοασφαλισμένοι μετά την 1.1.1993) στους τομείς κύριας ασφάλισης του ΕΤΑΑ, που ασφαρίζονται σε αυτούς με την ιδιότητα του ελεύθερου επαγγελματία, κατατάσσονται στην 1η ασφαλιστική κατηγορία και μετατάσσονται στις επόμενες ανά τριετία.

Το ίδιο ισχύει και για τους τομείς των κλάδων επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και ασθένειας, καθώς και στην ειδική προσαύξηση του ΤΣΜΕΔΕ και στον κλάδο μονοσυνταξιούχων του ΤΣΑΥ.

Ορίζεται ότι, οι ρυθμίσεις των περιπτώσεων ιδ και ιε εφαρμόζονται από 1.1.2012. (άρθρο 44)

7. Θεσπίζεται αντικαπνιστικό τέλος σε βάρος των αναφερόμενων καταστημάτων. (άρθρο 45)

8.α. Αναστέλλονται από την 1.7.2011 έως την 31.12.2011 οι πλειστηριασμοί, οι οποίοι επισπεύδονται

για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων που δεν υπερβαίνουν το ποσό των 200.000 Ευρώ από πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες παροχής πιστώσεων και από τους εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών.

β. Παρατείνεται έως 31.12.2011 (λήγει στις 30.6.2011) η απαγόρευση πλειστηριασμών των ακινήτων της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010 (κύριες ή μοναδικές κατοικίες των οφειλετών υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις). Η απαγόρευση αυτή εφαρμόζεται για κάθε φυσικό πρόσωπο ανεξαρτήτως αν στερείται πτωχευτικής ικανότητας. (άρθρο 46)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

1. Τροποποιούνται-συμπληρώνονται διατάξεις του α.ν. 598/1968, όπως ισχύει, αναφορικά με την οργάνωση και λειτουργία του ΟΔΙΕ Α.Ε. Ειδικότερα: α. Επανακαθορίζεται το ποσοστό κατανομής των ακαθάριστων εισπράξεων από κάθε είδους ιπποδρομιακό στοίχημα, με εξαίρεση το πρόσθετο αμοιβαίο στοίχημα (sweepstake), μεταξύ των φορέων. Συγκεκριμένα διανέμεται ποσοστό επί των ακαθάριστων εισπράξεων, το οποίο θα ορίζεται ανά είδος στοιχήματος, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΔΙΕ Α.Ε. σε αυτούς που κερδίζουν (σήμερα το ποσοστό αυτό ορίζεται ρητά σε 80%).

Από το ποσό που απομένει διανέμεται περαιτέρω: αα) ποσοστό 25% για έπαθλα ιπποδρομιών και με ανώτατο όριο που θα ορίζεται κατά ποσοστό επί του συνόλου των ακαθάριστων εισπράξεων με κ.υ.α. (σήμερα το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 5% επί του συνόλου των ακαθάριστων εισπράξεων). Στο λογαριασμό επάθλων της Φιλίππου Ενώσεως Ελλάδος αποδίδεται απευθείας ποσοστό επί στοιχήματος που αφορά αλλοδαπές ιπποδρομίες ή ιπποδρομίες που διενεργούνται με ηλεκτρονικά μέσα και εν γένει επί κάθε στοιχήματος ή παιγνίου, πλην αυτών των ημεδαπών ιπποδρομιών,

ββ) ποσοστό 0,625% στη Φίλιππο Ένωση Ελλάδος (σήμερα το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 0,125% επί του συνόλου των ακαθάριστων εισπράξεων),

γγ) ποσοστό 2,5% στα ακόλουθα ασφαλιστικά ταμεία, κατανεμόμενο αντίστοιχα ως εξής: προς τον Οργανισμό Απασχόλησης Ελεύθερων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.) ποσοστό 1,05%, προς το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ε.Τ.Ε.Α.Μ.) ποσοστό 0,825% και προς το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ιδιωτικού Τομέα (Τ.Α.Π.Ι.Τ.) ποσοστό 0,625% [σήμερα ποσοστό 0,50% επί των ακαθάριστων εισπράξεων κατανέμεται αποκλειστικά στο πρώην Ταμείο Πρόνοιας και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρομιών (ΤΑ.Π.Ε.Α.Π.Ι.) νυν Τ.Α.Π.Ι.Τ.]. Συμπερασματικά, με τις νέες ρυθμίσεις απαλείφεται από τους συμμετέχοντες στη διανομή, το Ελληνικό Δημόσιο, στο οποίο μέχρι σήμερα αποδίδεται ποσοστό 1,5% επί των αποδιδόμενων στους κερδίζοντες ακαθάριστων εισπράξεων.

β. Ορίζεται ότι, η προβλεπόμενη επιχορήγηση του ΟΔΙΕ προς τους ιδιοκτήτες δρομώνων ίππων (παρ.2 άρθρου 5 α.ν. 598/1968) θα είναι δυνατή υπό την προϋπόθεση ότι η προηγούμενη εταιρική χρήση του Οργανισμού υπήρξε κερδοφόρα και σε καμία περίπτωση δεν θα υπερβαίνει κατά ποσοστό 10% τα κέρδη της.

γ. Διευρύνεται ο σκοπός λειτουργίας του ΟΔΙΕ Α.Ε. με την υπαγωγή μεταξύ άλλων σ' αυτόν της εγκατάστασης και εκμετάλλευσης τεχνικών - ψυχαγωγικών ή τυχερών παιγνίων με παιγνιομηχανήματα στις εγκαταστάσεις του και μέσω του δικτύου του, καθώς και διεξαγωγής αμοι-

βαίων στοιχημάτων επί ιπποδρομιών που διενεργούνται με ηλεκτρονικά μέσα, κ.λπ.

δ. Προβλέπεται ότι, τα πρακτορεία που δύναται να ιδρύει ο ΟΔΙΕ Α.Ε. για την εκπλήρωση των σκοπών του στην ελληνική επικράτεια είναι πρακτορεία και διενέργειας παιγνίων του, αντί αποκλειστικά στοιχημάτων που ισχύει σήμερα.

ε. Ορίζεται ότι, με τους κανονισμούς που καταρτίζονται από το Δ.Σ. της ΟΔΙΕ Α.Ε. και εγκρίνονται από τον αρμόδιο Υπουργό, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη σύσταση και λειτουργία και των παιγνίων του, πέραν των στοιχημάτων κ.λπ. (άρθρο 47)

2.α. Καταργούνται, από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, οι διατάξεις των παρ. 1 του άρθρου 2Θ του ν. 2644/1998 και του άρθρου 10 του ν. 3021/2002, όπως ισχύουν αναφορικά με την επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό της διακίνησης των ημερησίων και εβδομαδιαίων εφημερίδων πανελληνίας κυκλοφορίας στο εσωτερικό και εξωτερικό της χώρας.

β. Επαναπροσδιορίζεται, από 1.8.2011, ο έντυπος ημερήσιος και εβδομαδιαίος τύπος, που δύναται να διακινείται ταχυδρομικά με το προβλεπόμενο μειωμένο τιμολόγιο.

Με κ.υ.α. καθορίζεται και το ειδικό τιμολόγιο διακίνησης του ημερήσιου και περιοδικού τύπου των εκδοτών, για καθεμία από τις οριζόμενες κατηγορίες, κ.λπ.

γ. Καταργείται ο ν. 583/1977, όπως ισχύει, σχετικά με το καθεστώς των τελών τηλεπικοινωνιακών ανταποκρίσεων που διέπει τους ιδιοκτήτες εφημερίδων.

(άρθρο 48)

Από τις διατάξεις του υπό ψήφιση νομοσχεδίου προ-καλούνται τα εξής οικονομικά αποτελέσματα:

1. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Εφάπαξ δαπάνη ποσού 30.000.000 Ευρώ από την ανάληψη και κάλυψη του μετοχικού κεφαλαίου του «Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε.». (άρθρο 2 παρ. 1)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από την καταβολή αποζημίωσης για αναγκαστική απαλλοτρίωση σε περίπτωση που η απαλλοτρίωση κηρύσσεται σε ακίνητο επί του οποίου αναγνωρίστηκαν δικαστικώς εμπράγματα δικαιώματα τρίτων, μετά τη μεταβίβαση του ακινήτου στο Ταμείο κ.λπ. (άρθρο 2 παρ. 8)

3. Δαπάνη από την επιχορήγηση του Ταμείου, από το Δημόσιο, (άρθρο 2 παρ. 16)

4. Ετήσια αύξηση εσόδων 4.941.210.000 Ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται ως εξής:

1.350.000.000 Ευρώ, από την τροποποίηση της κλίμακας φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων και ιδίως από τον περιορισμό του αφορολογήτου ποσού από τις 12.000 στις 8.000 Ευρώ. (άρθρο 27 παρ. 2)

380.000.000 Ευρώ, από την τροποποίηση του Κ.Φ.Ε., αναφορικά με τον τρόπο έκπτωσης των δαπανών για εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία, για ιατρική περίθαλψη και δεδουλευμένους τόκους, την κατάργηση της έκπτωσης για αγορά μεριδίων μετοχικών και μεικτών αμοιβαίων κεφαλαίων εσωτερικού που διακρατούνται για 3 έτη, καθώς και τη μείωση του ποσοστού της έκπτωσης των δαπανών για εισοδήματα άνω των 40.000 Ευρώ.

(άρθρο 27 παρ. 4 και 6)

612.000.000 Ευρώ, από την αύξηση των απαιτούμενων αποδείξεων για κάλυψη του αφορολογήτου, καθώς και

από την κατάργηση της ωφέλειας στην περίπτωση προσκόμισης επιπλέον αποδείξεων των απαιτούμενων,

(άρθρο 27 παρ.3)

220.000.000 Ευρώ, από την αύξηση των αντικειμενικών δαπανών διαβίωσης (κατοικιών, αυτοκινήτων, σκαφών και δεξαμενών κολύμβησης), (άρθρο 28 παρ. 1-5)

400.000.000 Ευρώ, από την επιβολή κατ' αποκοπή ετήσιου τέλους σε επιτηδευματίες και ελεύθερους επαγγελματίες. Για το έτος 2011 το ποσό περιορίζεται στα 300.000.000 Ευρώ. (άρθρο 31)

164.000.000 Ευρώ, από την αύξηση της φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας. Ειδικά για το έτος 2011 η αύξηση εκτιμάται στο διπλάσιο (320.000.000) λόγω της αναδρομικότητας, (άρθρο 33 παρ. 1-3)

1.000.000.000 Ευρώ, από τη μετάταξη προϊόντων και υπηρεσιών στον ανώτερο συντελεστή Φ.Π.Α., η οποία για το τρέχον έτος (2011) περιορίζεται στο ποσό των 300.000.000 Ευρώ. (άρθρο 34)

100.000.000 Ευρώ, από την αύξηση των τελών κυκλοφορίας, (άρθρο 35)

375.210.000 Ευρώ, από την αναπροσαρμογή των συντελεστών του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης των ενεργειακών προϊόντων, (άρθρο 36)

300.000.000 Ευρώ, από την αναπροσαρμογή του ελάχιστου ποσού του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στα τσιγάρα, (άρθρο 36)

40.000.000 Ευρώ, από τη θέσπιση του αντικαπνιστικού τέλους, (άρθρο 45)

5.Ετήσια αύξηση εσόδων 1.380.000.000 Ευρώ, για καθέντα από τα έτη 2011-2015, από την επιβολή ειδικής εισφοράς στα εισοδήματα άνω των 12.000 Ευρώ των φυσικών προσώπων, (άρθρο 29 παρ. 1 και 3)

6.Από 1.10.2013 και μετά, ετήσια αύξηση εσόδων 1.100.000.000 Ευρώ περίπου, από την αναπροσαρμογή του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου εσωτερικής καύσης, που χρησιμοποιείται ως καύσιμο θέρμανσης, στο 80% του αντίστοιχου που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων.

Η ανωτέρω αύξηση περιορίζεται στην περίπτωση παροχής επιδόματος θέρμανσης. Το ακριβές αποτέλεσμα εξαρτάται από το περιεχόμενο της προβλεπόμενης υπουργικής απόφασης, (άρθρο 36 παρ. 8)

7.Εφάπαξ αύξηση εσόδων ποσού 150.000.000 Ευρώ περίπου, από την επιβολή έκτακτης εισφοράς στα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης που προκύπτουν από τις δηλώσεις οικονομικού έτους 2011 για αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη κ.λπ., καθώς και δεξαμενές κολύμβησης, (άρθρο 30)

8.Αύξηση εσόδων για τα επόμενα τρία έτη από την αναμενόμενη τόνωση της οικοδομικής δραστηριότητας, λόγω της αναστολής εφαρμογής του τεκμηρίου απόκτησης κατοικιών, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να εκτιμηθεί εκ των προτέρων, (άρθρο 28 παρ.6)

9.Αύξηση εσόδων από : α) την είσπραξη ανταλλάγματος στην περίπτωση παραχώρησης δημόσιων ακινήτων για χρήση, καθώς και παραχώρησης δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων, (άρθρο 14 παρ.1) και β) την εισαγωγή νέων παιγνίων από τον ΟΔΙΕ Α.Ε. (άρθρο 47 παρ. 3, 4 και 5)

10.Ετήσια απώλεια εσόδων, από τη μη: α) επιβολή φόρου για δωρεές ή γονικές παροχές χρηματικών ποσών που συνιστώνται αποκλειστικά για την αγορά ή ανέγερση ακινήτων, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιοριστεί γιατί εξαρτάται από τον αριθμό των μεταβιβάσεων

(άρθρο 33 παρ.4) και

β) καταβολή ποσοστού 1,5% επί του ποσοστού των αποδιδόμενων στους κερδίζοντες ακαθάριστων εισπράξεων υπέρ του Δημοσίου, το ύψος της οποίας εξαρτάται από τον κύκλο εργασιών του ΟΔΙΕ Α.Ε. Εκτιμάται, πάντως, ότι ανέρχεται στο ποσό των 2.000.000 Ευρώ περίπου, (άρθρο 47 παρ. 1)

11.Απώλεια εσόδων, από την απαλλαγή από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά κ.λπ., της μεταβίβασης, περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο, (άρθρο 2 παρ. 11)

12.Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων του δημοσίου από την απαλλαγή από κάθε τέλος ή δικαίωμα σε περίπτωση μεταγραφής στα οικεία υποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία της μεταβίβασης της κυριότητας επί περιουσιακών στοιχείων του Ε.Ο.Τ. στην εταιρεία Ε.Τ.Α. Α.Ε. (άρθρο 17 παρ.3)

13.Επιβράδυνση δαπάνης από τον χρονικό προγραμματισμό των προσλήψεων των επιτυχόντων του ΑΣΕΠ. (άρθρο 37 παρ. 1)

14.Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης από τη μείωση του αριθμού των συμβασιούχων, η οποία για το έτος 2011 εκτιμάται στο ποσό των 245.000.000 Ευρώ, με αυξητική τάση μέχρι το έτος 2015 που θα διαμορφωθεί στο ύψος των 350.000.000 Ευρώ. (άρθρο 37 παρ.3)

15.Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης ποσού 90.000.000 Ευρώ περίπου, αναλυόμενη ως εξής:

α. 50.000.000 ευρώ, από τον περιορισμό της χρηματοδότησης του ΤΑΠ- ΟΤΕ (άρθρο 44 παρ. 5) και

β. 40.000.000 ευρώ, από την κατάργηση της επιχορήγησης για τη διακίνηση των ημερήσιων και εβδομαδιαίων εφημερίδων πανελληνίας κυκλοφορίας στο εσωτερικό και εξωτερικό της χώρας, (άρθρο 48 παρ. 1)

16.Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης από: α. τον επανακαθορισμό του εντύπου ημερήσιου και εβδομαδιαίου τύπου που δύναται να διακινείται με μειωμένο τιμολόγιο, (άρθρο 48 παρ. 2)

β. την κατάργηση των ρυθμίσεων που προβλέπουν την ανάληψη από το Δημόσιο της δαπάνης, που προκαλείται σε βάρος του ΟΤΕ, από τις κάθε είδους εκπτώσεις που διέπουν τις τηλεπικοινωνιακές ανταποκρίσεις των ιδιοκτητών εφημερίδων, (άρθρο 48 παρ. 3)

17.Ενδεχόμενη ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης από τη δυνατότητα παροχής άδειας άνευ αποδοχών μέχρι πέντε έτη, καθώς και από την απασχόληση με μειωμένο ωράριο εργασίας. Το ύψος της εξοικονόμησης δεν μπορεί να προσδιορισθεί, γιατί εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα, (άρθρο 37 παρ.4 και 5) Εκτιμάται, πάντως, στο ποσό των 75.000.000 Ευρώ, για το τρέχον έτος με ανοδική τάση μέχρι το 2014 που θα διαμορφωθεί στο ύψος των 415.000.000 Ευρώ.

18.Ενδεχόμενη αύξηση περιουσίας του Δημοσίου στην περίπτωση που τα λιμενικά έργα εμπεριέχουν πρόσχωση θαλάσσιου χώρου και το δημιουργηθέν γήπεδο καταγράφεται ως δημόσιο κτήμα, (άρθρο 14 παρ.2)

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών των ΟΤΑ, των ΝΠΔΑ και των Φορέων του Δημοσίου Τομέα

Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης, από τον περιορισμό του ανωτάτου ορίου ωρών υπερωριακής απασχόλησης και τον περιορισμό των προσλήψεων. Το ύψος της εξοικονόμησης εκτιμάται στο ποσό των 200.000.000 Ευρώ περίπου, (άρθρα 37 παρ. 2 και 38 παρ. 1)

III. Επί του προϋπολογισμού του QAEΕ (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια αύξηση των εσόδων του, από τη: α) θέσπιση εισφοράς υπέρ του Οργανισμού ανά κλάδο επιχείρησης, (άρθρο 44 παρ. 3) το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιορισθεί διότι εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (ειδική οικονομική μελέτη κ.λπ.) και

β) ανακατανομή του ποσοστού επί των εισπράξεων που απομένουν μετά την διανομή των κερδών, από κάθε είδους ιπποδρομιακό στοίχημα, μη συμπεριλαμβανομένου του sweepstake. Το ύψος της αύξησης εκ της αιτίας αυτής δεν μπορεί να εκτιμηθεί διότι εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (κύκλο εργασιών ΟΔΙΕ Α.Ε. κ.λπ.).

(άρθρο 47 παρ. 1)

IV. Επί του προϋπολογισμού του Ν.Α.Τ. (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης 100.000.000 Ευρώ περίπου, από τον περιορισμό κατά 6% των καταβαλλόμενων συντάξεων και βοηθημάτων από 1.1.2011. (άρθρο 44 παρ. 1)

V. Επί του προϋπολογισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια ενδεχόμενη αύξηση των εσόδων του από την καταβολή εισφορών, λόγω ένταξης στον εν λόγω φορέα και νέων ηλικίας από 18 έως 25 ετών, οι οποίοι δύναται να εργαστούν σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και γενικά εργοδότες, συνάπτοντα σύμβαση απόκτησης εργασιακής εμπειρίας διάρκειας μέχρι 24 μηνών, (άρθρο 43 παρ. 1)

Το ύψος της αύξησης αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμό ασφαλισμένων κ.λπ.).

VI. Επί του προϋπολογισμού του Ο.Α.Ε.Α. (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Ετήσια αύξηση εσόδων ποσού 860.000.000 Ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται σε:

455.000.000 Ευρώ, από την εισφορά 2% επί των συνολικών αποδοχών των υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ. (άρθρο 38 παρ. 2)

100.000.000 Ευρώ, από καταβολή μηνιαίας εισφοράς ποσού ύψους δέκα (10) Ευρώ από τους ασφαλισμένους - αυτοτελώς και ανεξάρτητα απασχολούμενους των ασφαλιστικών οργανισμών ΟΑΕΕ, ΕΤΑΑ και ΕΤΑΠ-ΜΜΕ. (άρθρο 42 παρ. 1) Η αύξηση από την αιτία αυτή για το τρέχον οικονομικό έτος αναμένεται να ανέλθει στο ποσό των 55.000.000 Ευρώ.

305.000.000 Ευρώ, από την αύξηση κατά 0,5% της εισφοράς υπέρ ανεργίας, εργοδότη και εργαζόμενου, (άρθρο 42 παρ. 8) Η αύξηση αυτή για το έτος 2011 εκτιμάται ότι θα ανέλθει στο ποσό των 120.000.000 Ευρώ.

2. Ετήσια εξοικονόμηση από την αυστηροποίηση των όρων για την:

α) επιδότηση των ασφαλισμένων ανέργων και

β) καταβολή των οικονομικών ενισχύσεων, λόγω εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, (άρθρο 39) Το ύψος της εξοικονόμησης αυτής δεν μπορεί να προσδιορισθεί διότι εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα.

VII. Επί του προϋπολογισμού των Ασφαλιστικών Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενα από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης από τον επανακαθορισμό του ανώτατου ποσού :

α) της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας στους ασφαλισμένους των οικείων φορέων και

β) της καταβαλλόμενης σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετους συντάξιμου χρόνου, (άρθρο 44 παρ. 6, 7 και 8) Η εξοικονόμηση αυτή για το έτος 2011 εκτιμάται στο ποσό των 20.000.000 Ευρώ περίπου.

VIII. Επί του προϋπολογισμού του Ο.Γ.Α. (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια αύξηση των εσόδων του ποσού 20.000.000 Ευρώ περίπου, από τον επανακαθορισμό του τρόπου κατάταξης των ασφαλισμένων αγροτών ανά ασφαλιστική κατηγορία, (άρθρο 44 παρ. 4)

VIX. Επί του προϋπολογισμού της Ε.Τ.Α. Α.Ε. (ν.π.ι.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ενδεχόμενη δαπάνη από την καταβολή αποζημίωσης ίσης με έξι (6) μισθώματα στον μισθωτή σε περίπτωση καταγγελίας μισθώσεων ακινήτων εφόσον διαπιστωθεί ότι η συνέχισή τους είναι ασυμβίβαστη προς την τουριστική αξιοποίηση της συνολικής έκτασης εντός της οποίας βρίσκονται, (άρθρο 17 παρ. 7)

X. Επί του προϋπολογισμού του ΕΤΑΑ (ν.π.δ.δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια αύξηση των εσόδων του ποσού των 150.000.000 Ευρώ, από την επιβολή πρόσθετης μηνιαίας εισφοράς στους τομείς κύριας ασφάλισης, ασθένειας και πρόνοιας των ασφαλισμένων του ΕΤΑΑ. κ.λπ.

(άρθρο 44 παρ. 14 και 15)

XI. Επί του προϋπολογισμού του ΕΤΕΑΜ (ν.π.δ.δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια αύξηση των εσόδων του, από την ανακατανομή του ποσοστού επί των εισπράξεων που απομένουν μετά την διανομή των κερδών, από κάθε είδους ιπποδρομιακό στοίχημα, μη συμπεριλαμβανομένου του sweepstake. Το ύψος της αύξησης εκ της αιτίας αυτής δεν μπορεί να εκτιμηθεί διότι εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (κύκλο εργασιών ΟΔΙΕ Α.Ε. κ.λπ.). (άρθρο 47 παρ. 1)

XII. Επί του προϋπολογισμού του ΤΑΠΙΤ (ν.π.δ.δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια απώλεια των εσόδων του, από τη μεταβολή του τρόπου απόδοσης ποσοστού, αντί επί των εισπράξεων που απομένουν μετά την διανομή των κερδών από κάθε είδους ιπποδρομιακό στοίχημα, μη συμπεριλαμβανομένου του sweepstake, στο ΤΑΠΙΤ. Το ύψος της απώλειας εκ της αιτίας αυτής δεν μπορεί να εκτιμηθεί διότι εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (κύκλο εργασιών ΟΔΙΕ Α.Ε.). (άρθρο 47 παρ. 1)

XIII. Επί του προϋπολογισμού του ΟΑΙΕ Α.Ε. (ν.π.ι.δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια αύξηση των εσόδων του, από την διεύρυνση του σκοπού λειτουργίας του (εκμετάλλευση της ακίνητης περιουσίας και των εγκαταστάσεών του, εγκατάσταση τεχνικών παιγνίων κ.λπ.). (άρθρο 47 παρ. 3, 4 και 5)

XIV. Επί του προϋπολογισμού του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπάλληλων και του ΤΑΥΤΕΚΩ

Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης ποσού 350.000.000 Ευρώ περίπου από την καταβολή μειωμένου εφάπαξ βοή-

θήματος ασφαλισμένων του Τομέα Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του Τ.Π.Δ.Υ. και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ. (άρθρο 44 παρ. 5)

Η ανωτέρω εξοικονόμηση για το τρέχον οικονομικό έτος αναμένεται να διαμορφωθεί στα 200.000.000 Ευρώ περίπου.

XV. Επί του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών (Α.Κ.Α.ΓΕ.)

Ετήσια αύξηση εσόδων ποσού 426.000.000 Ευρώ περίπου η οποία αναλύεται σε:

40.000.000 Ευρώ περίπου, από τη συμμετοχή του (4%) στα αυξημένα έσοδα Φ.Π.Α. και η οποία για το τρέχον έτος (2011) περιορίζεται στο ποσό των 12.000.000 Ευρώ. (άρθρο 34)

110.000.000 Ευρώ, από την αναπροσαρμογή, από 1.8.2011, των ποσοστών της μηνιαίας παρακράτησης επί των συντάξεων κύριας σύνταξης των συνταξιούχων του Δημοσίου, NAT και ΦΚΑ για Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, (άρθρο 44 παρ. 10 και 12) Η αύξηση αυτή για το τρέχον οικονομικό έτος εκτιμάται στο ποσό των 55.000.000 Ευρώ.

176.000.000 Ευρώ, από την παρακράτηση, από 1.8.2011, μηνιαίας εισφοράς στους συνταξιούχους του Δημοσίου, του NAT και των ΦΚΑ που λαμβάνουν σύνταξη άνω των 1.700 Ευρώ, οι οποίοι δεν έχουν συμπληρώσει το 60^ο έτος της ηλικίας τους. (άρθρο 44 παρ. 11) Η αύξηση αυτή για το τρέχον οικονομικό έτος εκτιμάται στο ποσό των 88.000.000 Ευρώ.

- 100.000.000 Ευρώ από τη θέσπιση Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης η οποία παρακρατείται από τις επικουρικές συντάξεις των συνταξιούχων των φορέων επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας όλων των Υπουργείων, καθώς και των ν.π.ι.δ. (άρθρο 44 παρ. 13) Η αύξηση αυτή για το τρέχον οικονομικό έτος αναμένεται να διαμορφωθεί στα 50.000.000 Ευρώ.

XVI. Επί του προϋπολογισμού του «Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε.»

1.Ετήσια δαπάνη για τα λειτουργικά έξοδα (ενοίκια, καθαριότητα, ύδρευση, φωτισμός, αναλώσιμα κ.λπ.), το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιοριστεί, (άρθρο 1)

2.Ετήσια δαπάνη από την καταβολή αμοιβής στον Πρόεδρο και τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του Ταμείου καθώς από την καταβολή αποζημίωσης στα μέλη του Δ.Σ. το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί από την έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης, (άρθρο 3 παρ. 12)

3.Ετήσια δαπάνη από τη μισθοδοσία του πάσης φύσεως προσωπικού, το ύψος της οποίας εξαρτάται από την έκδοση των αποφάσεων του Δ.Σ. (σύσταση θέσεων και ύψος μηνιαίων αποδοχών), (άρθρο 8 παρ. 1 και 2)

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2011

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 - 2015»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα εξής οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Εφάπαξ δαπάνη ποσού 30.000.000 Ευρώ από την ανάληψη και κάλυψη του μετοχικού κεφαλαίου του «Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε.». (άρθρο 2 παρ. 1)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από την καταβολή αποζημίωσης για αναγκαστική απαλλοτρίωση σε περίπτωση που η απαλλοτρίωση κηρύσσεται σε ακίνητο επί του οποίου αναγνωρίστηκαν δικαστικώς εμπράγματα δικαιώματα τρίτων, μετά τη μεταβίβαση του ακινήτου στο Ταμείο κ.λπ. (άρθρο 2 παρ. 8)

3. Δαπάνη από την επιχορήγηση του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε., από το Δημόσιο, (άρθρο 2 παρ. 16)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπιστούν από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού.

4. Ετήσια απώλεια εσόδων, από τη μη: α) επιβολή φόρου για δωρεές ή γονικές παροχές χρηματικών ποσών που συνιστώνται αποκλειστικά για την αγορά ή ανέγερση ακινήτων, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιοριστεί γιατί εξαρτάται από τον αριθμό των μεταβιβάσεων (άρθρο 33 παρ. 4) και

β) καταβολή ποσοστού 1,5% επί του ποσοστού των αποδιδόμενων στους κερδίζοντες ακαθάριστων εισπράξεων υπέρ του Δημοσίου, το ύψος της οποίας εξαρτάται από τον κύκλο εργασιών του ΟΔΙΕ Α.Ε. Εκτιμάται, πάντως, ότι ανέρχεται στο ποσό των 2.000.000 ΕΥΡΩ περίπου, (άρθρο 47 παρ. 1)

5. Απώλεια εσόδων, από την απαλλαγή από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά κ.λπ., της μεταβίβασης, περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο, (άρθρο 2 παρ. 11)

6. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων του δημοσίου από την απαλλαγή από κάθε τέλος ή δικαίωμα σε περίπτωση μεταγραφής στα οικεία υποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία της μεταβίβασης της κυριότητας επί περιουσιακών στοιχείων του Ε.Ο.Τ. στην εταιρεία Ε.Τ.Α. Α.Ε. (άρθρο 17 παρ. 3)

Η ανωτέρω απώλεια θα αναπληρωθούν από την αύξηση των εσόδων που θα επέλθει από άλλες διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου.

II. Επί του προϋπολογισμού της Ε.Τ.Α. Α.Ε. (ν.π.ι.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ενδεχόμενη δαπάνη από την καταβολή αποζημίωσης ίσης με έξι (6) μισθώματα στον μισθωτή σε περίπτωση καταγγελίας μισθώσεων ακινήτων εφόσον διαπιστωθεί ότι η συνέχιση τους είναι ασυμβίβαστη προς την τουριστική αξιοποίηση της συνολικής έκτασης εντός της οποίας βρίσκονται, (άρθρο 17 παρ. 7)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπιστεί από πιστώσεις του προϋπολογισμού της εταιρείας.

III. Επί του προϋπολογισμού του ΤΑΠΙΤ (ν.π.δ.δ. μη επιγορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια απώλεια των εσόδων του, από τη μεταβολή του τρόπου απόδοσης ποσοστού, αντί επί των εισπράξεων που απομένουν μετά την διανομή των κερδών από κάθε είδους ιπποδρομιακό στοίχημα, μη συμπεριλαμβανομένου του sweepstake, στο ΤΑΠΙΤ. Το ύψος της απώλειας εκ της αιτίας αυτής δεν μπορεί να εκτιμηθεί διότι εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (κύκλο εργασιών ΟΔΙΕ Α.Ε.). (άρθρο 47 παρ. 1)

Η ανωτέρω απώλεια θα αναπληρωθεί από άλλες πηγές εσόδων του Ταμείου.

IV. Επί του προϋπολογισμού του «Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε.»

1. Ετήσια δαπάνη για τα λειτουργικά έξοδα (ενοίκια, καθαριότητα, ύδρευση, φωτισμός, αναλώσιμα κ.λπ.), το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιοριστεί, (άρθρο 1)

2. Ετήσια δαπάνη από την καταβολή αμοιβής στον Πρόεδρο και τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του Ταμείου καθώς από την καταβολή αποζημίωσης στα μέλη του Δ.Σ. το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί από την έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης, (άρθρο 3 παρ. 12)

3. Ετήσια δαπάνη από τη μισθοδοσία του πάσης φύσεως προσωπικού, το ύψος της οποίας εξαρτάται από την έκδοση των αποφάσεων του Δ.Σ. (σύσταση θέσεων και ύψος μηνιαίων αποδοχών), (άρθρο 8 παρ. 1 και 2)

4. Εφάπαξ δαπάνη για τον εξοπλισμό της νέας εταιρείας, (άρθρο 1)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπιστούν από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Ταμείου.

Αθήνα 27 Ιουνίου 2011

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ευάγ. Βενιζέλος